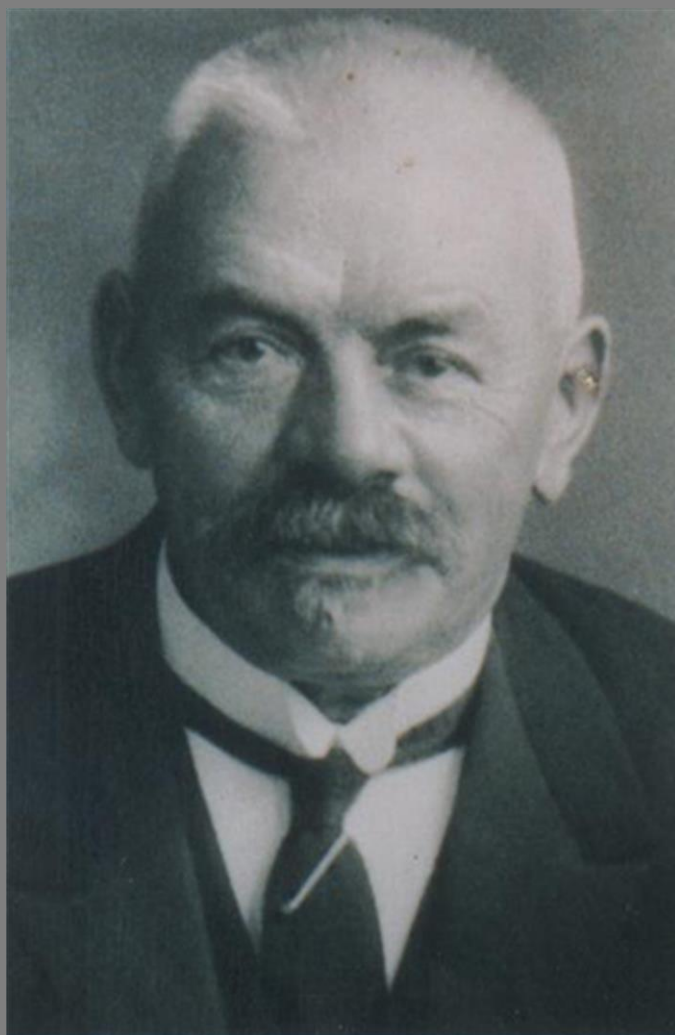

HONDEMEESTERS

Wilter Enslin en Hendrik Smit

INHOUD

Voorwoord

Hoofstuk Een

Kuyper en Carr

Hoofstuk Twee

Speurhonde

Hoofstuk Drie

Reukidentifikasie

Hoofstuk Vier

Suksesse

Hoofstuk Vyf

Die SAP Hondeskool

Hoofstuk Ses

Getuieniswaarde van polisiehonde

Hoofstuk Sewe

Bevelvoerders

Hoofstuk Agt

Hondekaskenades

Hoofstuk Nege

Dokumentêre insetsels

VOORWOORD

Die behoefte aan die gebruik van 'n speurhond het ontstaan uit 'n menslike onvermoë. Die mens het naamlik geneties en ewolusioner “vergeet” om al sy beskikbare sintuie (veral sy reukvermoë) na behore te gebruik. Gelukkig het die mens wel onthou dat daar natuurlike vermoëns is wat beskikbaar is en gebruik kan word.

Die speurhond is egter veel meer as 'n gebruiksartikel. Die hondemeesters getuig van vriendskapsbande wat gesmee en behoue gebly het. Vriendskappe is op wedersydse bewondering vir die twee vennote se potensiaal gegrond. Die dier het die mens geleer wat presies doelgerigte en objektiewe deursettingsvermoë en stamina nou eintlik beteken. Daarenteen, het die mens die dier geskaaf om die gegewe natuurlike vermoë tot voordeel van almal (met uitsondering van die voortvlugtende!) aan te wend.

Baie mites en stories is oor die speurhond en sy hanteerder verhaal. In dié publikasie stel die skrywers sommige van die vertellings aan die orde. 'n Mens kry die indruk dat soms, soos die Engelssprekendes dit stel, die waarheid vreemder as die fiksie is. Gevalle wat gewoonlik onopgelos of onopspoorbaar sou bly, is met die tussenkoms van die speurhond opgeklaar.

Die belangrike rol wat die speurhond gespeel het, verdwerg dikwels die prominente posisie van die hondemeester of begeleider. Die hond móét opgelei word; hy moet sekerlik opdragte ontvang - en dit is hiér waar menslike ingryping belangrik word. Die ingryping behels 'n wetenskaplike besinning oor 'n fyn balans tussen Engelse bloedhond, Rottweiler en Doberman Pinscher. Dit gaan oor opleibaarheid, opleiding

en gehoorsaamheid. Dit behels die toepassing van daardie opleiding sodat dit aan streng (byna siniese) bewysregtelike kriteria kan voldoen. Daar kan nie genoeg hulde aan die hondemeester vir sy eindelose geduld en opoffering gebring word nie. In die postmodernistiese en tegnologiese wereld van vandag is daar 'n soort ouw^reldse sjarme in die verhouding tussen mens en dier. Postmodernisme het persoonlike verhoudinge irrelevant gemaak; en die tegnologie is hard en ongenaakbaar. 'n Mens skep feitlik moed uit die mens-en-dier-verhouding wat in die boek uitgebeeld word - 'n verhouding wat uit wedersydse vertrouwe en afhanklikheid gebore is. Dit maak die verhouding terselfdertyd feilbaar en onbreekbaar; verganklik en ewig.

Professor Ben Smit

UNISA : 1999

HOOFSTUK EEN

Inleiding

Heelwat mense het oor die jare bydraes gelewer oor die doen en late van die honde sowel as die mense wat direk met hulle betrokke was. In die meeste gevalle was dit slegs gedeeltes oor spesifieke gevalle en is die geheel nie weergegee nie. Alhoewel geskifte behoue gebly het deur die jare, en baie afskrifte gemaak was, het baie geskifte verlore gegaan tot nadeel van dié wat werklik daarin sou belangstel.

In hierdie boek word gepoog om die inligting saam te voeg, en dit sover moontlik aan die leser oor te dra deur foto's en insette van selfs oorsese lande wat direk betrokke was met die hondemeesters in Suid-Afrika, hetsy deur opleiding of die aankoop van honde.

Deur navorsing en navrae was van hierdie inligting by die polisiemuseum, argiewe en selfs van die buiteland ontvang, wat dit moontlik gemaak het om 'n geheelbeeld van die werksaamhede en afrigtingmetodes te bekom. Aan die hand van studiestukke wil die skrywers sekere feite betreffende die ontstaan van die naam "hondemeester" uitlig, waaroor onsekerheid bestaan, veral in later jare toe verskeie honde funksioneel aangewend is. Met die publikasie van die geskifte en foto's, wil ons die inligting beskikbaar stel aan die Suid-Afrikaanse Polisieagents, met inbegrepe van dié lesers wat daarin sou belangstel om deur die Suid-Afrikaanse Polisiehondegeskiedenis, sowel as buitelandse hondegeskiedenis te blaai. By die ontledings van baie geskifte, dokumente, foto's en vertellings, moes die kaf van die koring geskei word en word 'n gedeelte van die geskiedenis van nie slegs Suid-Afrika ontbloot nie, maar word die ou Palestina en Kenia onder die kollyng geplaas.

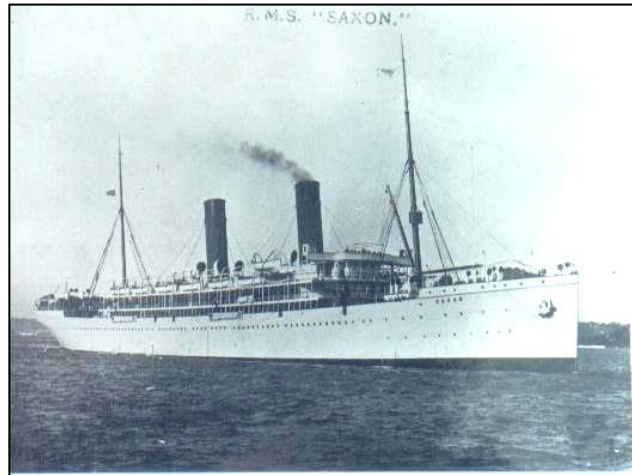
Daar sal lesers wees wat sal wonder waarom geen hoofstukke oor die hondeskool op sigself verskyn nie. Omdat die verskillende seksies heeltemal afsonderlik funksioneer sou die seksies elkeen 'n boek op sigself regverdig, handel hierdie boek uitsluitlik oor die hondemeester en word daar gepoog om vir die leser 'n breër insig in die soort honde en werksaamhede van hierdie mense te gee. Omdat Cornelis Kuyper die stigter van die Suid-Afrikaanse Polisiehondeskool in 1911 was, word baie inligting in hierdie boek aan sy baanbrekerswerk gewy. Ook aan dié mense wat in dieselfde tydperk pioniers was met hulle honde en die kollig op die speurhond laat val het en daarvan 'n sukses kon maak.

Die hondemeesters het 'n lang pad geloop vandat daar vir die eerste keer van hulle honde gebruik gemaak was tot soos dit vandag daaruit sien. Tóg het die grondslag dieselfde gebly en word daar met proefnemings en nuwe metodes gestreef na nóg beter resultate. Die gehalte van hulle honde se werksvermoë word daaraan gemeet, dat buitelanders nog steeds na die verloop van jare, honde in Suid-Afrika aankoop en resultate behaal. Van teeninsurgensie dienste, misdadtonele, vermiste persone tot artikels in die pers en vertonings deur die hondemeesters, word so getrou moontlik in hierdie boek weergegee en neem dit die leser op 'n verbeeldingsvlug wat hom aan die einde daarvan, nét met trots kan laat terugkyk. Baie van die geskifte en inligting wat ontvang was, was in baie gevalle duplikasies van artikels wat reeds bestaan het, maar nietemin was ons gelukkig om die samewerking en hulp van verskeie persone en instansies te verkry. Daarsonder sou hierdie boek nooit kon realiseer nie en sou die inligting vir die nageslag verlore gegaan het.

Kuyper en Carr

Gedurende die jare 1906 was Cornelis Kuyper woonagtig in Potgieterstraat buite Pretoria. Hy het sy huishond "Brit" geleer om 'n pop wat hy gemaak het, te storm en plat te stamp. Kuyper was lief vir diere en het sy ondervinding met honde in Holland opgedoen, waar hy 'n skrynwerker van beroep was en honde in sy privaathoedanigheid opgelei het. Nadat sy dogter 'n ooggetuie was van die McIntyre-moord, het Kuyper bevriend geraak met die polisie en die moontlikheid gesien om honde te gebruik in die opsporing van misdadigers. Dit was dan ook in 1907 dat daar 'n moord in Pretoria gepleeg was en Kuyper op die voorgrond getree het. 'n Kleurling wat by die Oost Eind-skool werksaam was, word met 'n byl om die lewe gebring en vlug die moordenaar met 'n trein uit Pretoria. Ten spyte daarvan dat die moordenaar se identiteit bekend was aan die Transvaalse Polisie en hulle foto's en vingerafdrukke van hom besit het, ontsnap hy. Kuyper het met skok van die voorval verneem en het met die idee gekom dat die moordenaar met behulp van 'n hond opgespoor kon word. Hy het ook die Kommissaris van die Transvaalse Polisie, Kolonel Sir Truter probeer oorreed om honde te gebruik. Kaptein Trew (die Adjunk-Kommissaris) wou nie aan die Hollander se idee byt nie, maar moes tóg later ingee toe hy verneem dat daar suksesvol van honde gebruik gemaak word deur die Natalse Polisie. Die Kommissaris van die Transvaal Polisie, Kolonel Sir Theodorus Truter, vaardig in 1911 Sub-inspekteur M.J. de Jager, Superintendent W.C. Loftus, Korporaal W.M. Trew en Konstabels Money, Fitch, Coetzee, Kotze, Joyner de Bruyn, Smith, van Beneke, Forbes, du Preez, Slabbert, Wolwaardt en Neethling af om die kroning van Koning George V te gaan

bywoon. Sub- inspekteur M.J. de Jager kry ook opdrag om polisiehonde vanaf die Europese vasteland saam te bring.

Die kronings kontingent van vierhonderd man vertrek op Vrydag 22 Mei 1911 met die "SS Gaika na Southampton, Engeland. Met die kroningsplegtigheid agter die rug, vertrek Sub-inspekteur de Jager na Frankryk waar hy honde besigtig. Hy besluit egter om die drie Dobermann's van die eienaar R. Burg te Scheveningen, Nederland aan te koop.

Hy en die honde Maxim, 'n reun en twee tewe Bosco en Pitty kom met die "RMS Saxon" terug na Suid-Afrika.

Hulle arriveer op 8 Augustus 1911 te Kaapstad. Wat vir die honde betaal was, is onbekend, maar soos Kuyper dit gestel het: "voor een zeer laag bedrag" (Kuyper 1924;1) en was hy ook in beheer gestel van die drie honde op 11 Augustus 1911.

Die honde is tydelik op die Polisie-Depot in Pretoria-Wes gehou. Toe daar 'n keuse tussen Irene(Centurion) en Kemptonpark gemaak moet word, is Irene gekies.

Die grond is by die Van der Byls gehuur en is naby Generaal Smuts se huis. Die watervoor was opgedam en het die honde voorwerpe uit die water gaan haal. Die

naby geleë rantjie is gebruik om spore uit te le om die honde te leer spoorsny en ook is daar gebruik gemaak van 'n nabygeleë swart stat deur die spore daarheen te laat lei en die "skuldige" in die stat deur die honde te laat uitwys.

Maxim

Koeie is ook aangehou sodat die honde aan hulle gewoon kon raak en is melk aan die ongetroude manskappe voorsien. So het Hoof konstabel Kuyper toe in 1911 die hondeskool by Irene gestig en het ook tussen verskillende honderasse begin kruisteel. So het hy tussen die Rottweiler en Dobermann begin kruis en ook proefnemings gemaak. Hoekom hy ook later van die Bloedhond gebruik gemaak het in sy teelprogram, is 'n ope vraag. Die bevel aan die honde was uitsluitlik op Nederlands gegee, maar het later 'n natuurlike oorgang na Afrikaans beleef. Die

honde het soggens en saans kos gekry; volgens die Kuyper-broers het die honde pap en perdevleis gekry om te eet. Al die polisieperde (wat nie meer 'n ander doel gehad het nie!) is hierheen gestuur waar hulle geskiet, geslag en ook biltong van gemaak is. Tydens die afrigting het die honde stukkies lewer, wat in halwe vierkantige blokkies gesny en gekook was, gekry as aanmoediging as hulle 'n opdrag goed uitgevoer het. Onder die manskappe was daar, onder andere, drie Du Plessis-broers, Pieter, Manie en Jan en ene Swanepoel wat met die versorging van die honde gehelp het. Die boekhouer, was ene Cronjé". Cornelis Kuyper was self 'n goeie kenner van hondesiektes en het heelwat hulp en raad aan Onderstepoort verleen toe hulle met die vervaardiging van serums teen hondesiektes begin het. Op 17 Desember 1911, vrek die reun Maxim aan "Bloedmicrobe koors" en eers op die 18de Maart 1912 word die honde, Bosco en Pitty, op 'n misdadiger se spoor aangewend in 'n aanrandingsaak tussen 'n man en vrou, en behaal hy sy eerste sukses deur die skuldige sonder moeite uit te wys.

Nadat Kuyper bewys het dat honde wel suksesvol aangewend kon word, is meer honde en manne opgelei en na plekke soos Krugersdorp, Boksburg, Kimberley, Grahamstad en Kaapstad uitgeplaas. Alle hondemeesters het hulle kursus te Irene deurloop. Speurders en konstabels wat 'n liefde vir honde gehad het, het voorkeur gekry om opgelei te word. Die kursus was tussen vyf en ses maande en na afloop daarvan, is die lede uitgestuur na hulle onderskeie polisiestasies met twee of meer honde. Die idee om honde op 'n gesentreerde plek op te lei, het Cornelis Kuyper by die Hollanders oorgeneem en geïmplementeer. Dit het verhoed dat honde op 'n dosyn en 'n half metodes opgelei was. Gedurende 1923 is die terrein van opleiding verskuif na Quaggaspoort, waar die Suid-Afrikaanse Polisiehondeskool vandag is.

Kuyper en Randles

Na aanleiding van twee artikels wat deur Kuyper in Februarie 1914 vir die tydskrif "The Nongqai" geskryf is oor die aanwending en keuses van polisiehonde, word heelwat reaksie hieroor ontvang. So ontvang die "The Nongqai" dan ook die brief van Mnr. Randles, Pietermaritzburg in Mei 1914. Randles val die Dobermann Pinscher ras, wat deur Kuyper op daardie stadium as speurhonde gebruik was, heftig aan. Hy noem ondermeer dat hulle as goeie huishonde, troeteldiere of selfs muisvangers gebruik kan word. Hy se dat die Dobermann se neus om spoorwerk mee te verrig, onder verdenking is en dat hy dit betwyfel of hulle 'n moeilike reukbaan sal kan volg. Randles hou die volgende geskiedenis van die Bloedhond aan Kuyper voor. Hy noem dat die Bloedhond 'n nasaat van die St. Hubert was. Die Bloedhond het ontstaan uit die bekende Vedeaan - en Europese Bloedhond. Die St. Hubert Bloedhond was dan ook vir eeue gebruik in die noorde van Engeland en die grense tussen Skotland en Engeland vir die agtervolging van menslike reukbane, volgens Randles.

Hy noem dat Kuyper geen ondervinding van Bloedhonde het nie, omrede Kuyper 'n uitlating gemaak het dat die Bloedhond te swaar van lyf was en geen dryfkrag het om in Suid-Afrika se klimaatstoestande te werk nie. Kuyper se bloeddruk het sekerlik gestyg by die lees van die Engelsman se brief. Hy antwoord Mnr. Randles se brief deur middel van die Nongqai van 1914. Hy meld dat Randles sekerlik die Dobermann met die Foxterrier verwar. Kuyper wys ook vir Randles daarop dat 'n Dobermann teef Pitty von ILM Athen, in Oktober 1912 twee moordsake te Benoni en Vogelfontein gewerk het. Dieselfde teef het ook agt sake in drie dae gewerk en op daardie stadium vyf pond in gewig verloor. Kuyper maak 'n verdere interresante

stelling dat Maj. Richardson wat die Bloedhond gebring het tot waar hulle in 1914 was, juis nou dié een is wat met kruistelings van ander rasse begin eksperimenteer het. Ten slotte noem Kuyper dat hy erken dat hy nie ondervinding van die Bloedhond ras het nie, maar hy weet ook dat hulle nie juis suksesvol in Suid-Afrika was as speurhonde nie. Die feit skryf hy nie toe aan die ras nie, maar eerder aan die hondeafrigters wat hulle te veel op die natuurlike instinkte van honde konsentreer, eerder as om die instink verder te ontwikkel en tot 'n voordeel te verander.

Lord Athlone en Prinses Alice besoek die Hondeskool, 1925

Left to Right; Sub inspector HW Padgham (co Dog School), Capt Fielden, Lady Margaret Hawkins, Miss Goldney, Lady May Cambridge, Lord Athlone, Col Sir Theodorus Truter , Princes Alice and Col HC Bredell

Kuyper se verhandeling

Kuyper se verhandeling is ongeveer in 1924 geskryf. Hy gee 'n uiteensetting van die honde se geskiedenis in die Polisie. Hy verwys na sy gesprekke met Kaptein Trew, waar dié hom herhaalde kere uitgenooi het en talle vrae oor die gebruik van honde aan hom gestel het. Hy is later in kontak met Lt.-Kol. Bredell gebring, waarna die honde in Nederland aangekoop is en Kuyper daarvoor in beheer gestel was.

Kuyper wat 'n groot hondekenner was en sy tyd ver vooruit, gee ook sy indrukke hoe dit internasionaal gesteld is met die suksesse oor honde van ander lande. Hy noem dat Duitsland aan die spits gestaan het, maar deur die aanstelling van 'n verkeerde hoof wat 'n groot invloed op die instelling gehad het, word 'n groot klomp geld gemors en gaan die instelling tot niet. Amerika tree daarna na vore en was Kuyper gereeld van hulle suksesse in kennis gestel. Hy meld egter dat Amerika 'n ou gewoonte oorneem en dit hulle suksesse laat daal het. Die gewoonte was om honde slegs op vars spore te laat oefen, wat fataal was.

Kuyper noem verder dat die Koninklike Polisiehonde Vereniging, waarvan hy ook lid was, in 'n ruim mate gesubsidieer was deur die Nederlandse regering. Elke polisiehondeman het vergoeding ontvang en was speurhonde op die agtergrond geskuif en hoofsaaklik gekonsentreer op patrolliehonde. Hy verwys ook na Frankryk en België wat hoofsaaklik besig was met die “verdediging en vang” - patrolliehond werk. Hy vergelyk Gravenhagen in Nederland, 'n klein hondeafdeling in die hoofstad as dieselfde grootte van Suid-Afrika se hondeskool. Kuyper se dat die hondeafdeling twee en 'n half jaar gelede tot niet sou gaan as dit nie was dat hulle van sy suksesse in Afrika gehoor het nie. Hy skryf die rede van mislukkings toe aan die feit dat slegs

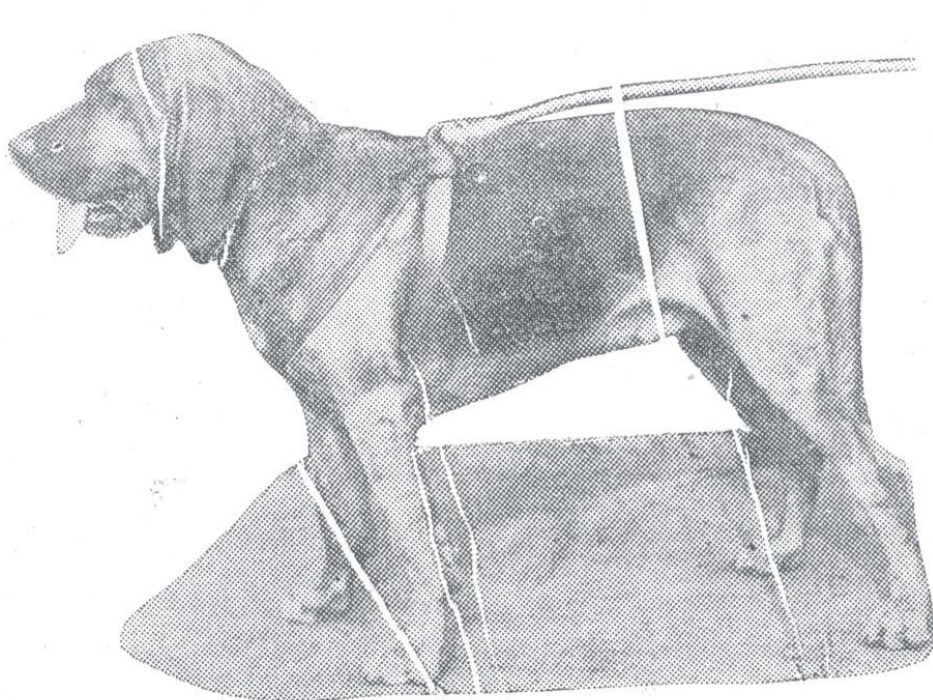
vars spore met die honde geoefen is. Deur sy invloed en raad het hulle 'n oplewing getoon.

Afrigtingmetodes

Sy afrigtingmetodes wat gelei het tot die reeks suksesse wat met die honde bereik is, kom op die volgende neer: Waar die hond 'n vars spoor kan volg, moet ouer spore gewerk word om vordering met die honde te bereik; die hond mag alleen geoefen word op 'n spoor wat hy nie ken nie; die stelsel waar een man slegs met sy eie hond werk, totaal verkeerd is. Dit veroorsaak dat waar 'n hondemeester siek, afwesig of oorlede is, die hond verwaarloos word en nie deur 'n ander hondemeester gebruik kan word nie; sy sisteem is op 'n vaste basis gegrond naamlik, elke oefening het sy eie eenvormige bevele en die bevele word deur al die lede van sy eenheid gebruik en op dieselfde wyse uitgespreek; die jong honde word van kleins af aan verskillende hondemeesters blootgestel. Dit het die voordeel dat by afwesigheid van een lid, 'n ander met sy honde kon werk; dit ten strengste verbode is om iets aan te raak wat misdadigers aangeraak het op 'n misdaadtoneel, omrede dit die reuk van "hom" sal kontamineer en bederf. Die bogenoemde metodes word nog steeds deur die huidige speurhondseksie toegepas en as in ag geneem word dat dieselfde honde van die verlede nog steeds gebruik word, het Cornelis Kuyper 'n waardevolle bydra gemaak vir die nageslag. Die volgende woorde geskryf deur Kuyper voor sy aftrede, laat die indruk dat die taak wat op 11 Augustus 1911 aan hom opgedra, welgedaan is. "Hopende hiermee aan Ueds. Opdracht voldaan te hebben zend ik dit schryven voor Ueds. Informatie, als u belieft." (Kuyper 1924:3) Geteken deur C. Kuyper op 1924.

Ker en Carr

Gedurende 1908 het sersant R H Ker twee suiwer geteelde bloedhonde, Rex en Bashful, ingevoer vanaf Engeland, waar Majoor Hautonville Richardson proefnemings met verskillende honderasse gedoen het en tot die slotsom gekom het dat die bloedhond die beste was om aan te wend wanneer dit kom by spoorsny.

Na die aankoms van die honde, het Mnr Carr, 'n vingerafdrukdeskundige van Natal Polisie en gestasioneer te Pietermaritzburg, die leiding geneem met die opleiding van die honde, aangesien Ker onder die bevel van Carr gedien het. Hy het die honde afgerig en versorg op die beginsels wat deur majoor Richardson neergelê was.

Carr het die honde by sy huis aangehou in hokke met tralies aan die voorkant. Die publiek het gereeld die honde besigtig en 'n artikel agtergelaat om eienaarskap te

bepaal. Alhoewel dit steurend vir Carr was, het hy besef dis goeie oefening vir die honde. Na aanleiding van Carr is honde in 'n saak, vir die eerste keer gedurende Junie 1909 in Suid-Afrika gebruik. Na 'n vlaag van huisbrake was 'n hoed op die toneel agtergelaat. Rex het van die hoed reuk opgeneem, die reukbaan vir 'n paar myl gevolg, waarop die beskuldigde onder 'n pad in 'n stormwaterkanaal opgespoor was. Die tweede saak, ook 'n huisbraak waar geen leidrade gelaat was nie, het Rex 'n reukbaan opgetel en myle ver gevolg waar hy by 'n stat 'n man aangedui het. Hy het aanvanklik ontken dat hy betrokke was, maar nadat persone hom uitgewys het, as die persoon wat aan hulle gesteelde eiendom oorhandig het, en hy weer deur die hond uitgeken is, het hy erken en is skuldig bevind.

Op 'n dag skakel 'n verslaggewer van die "The Natal Witness" vir Kol. Clarke, toe Hoof Kommissaris van Natal Polisie en vra vir 'n demonstrasie met die hond, maar word meegedeel dat dit privaat eiendom is. Carr het soveel vertroue in sy hond gehad, dat hy toestem en lewer 'n vertoning aan die verslaggewer wat self die "beskuldigde" was.

Op 21 Augustus 1909 verskyn daar 'n berig in die "The Natal Witness: Reporter versus Bloodhound. Exciting chase in the city." Die spoor het deur die dorp geloop, strate was gekruis en daar was selfs deur 'n woonhuis geloop. Alhoewel Carr gedink het dis onredelik, aangesien die spoor nog op spitstyd, vyf uur in die agtermiddag, geloop moes word, het hy nogtans met die hond die spoor gevolg.

Van die artikel wat in die koerant verskyn het, is 'n afskrif aan Majoor Richardson gestuur en het hy dit gebruik in sy boek "War, Police and Watch Dogs." Die hoofstuk wat daaraan gewy was, het geheet "Reporter versus Bloodhound."

Na Unie-wording was majoor Mavrogadato in bevel van die Misdaad Onderzoek Diens en op sy versoek het Carr 'n demonstrasie van sy hond se vermoëns in Johannesburg en Pretoria gelewer. Teenwoordig in Pretoria was onder andere kolonel Truter, die Kommissaris van Polisie en ook iemand uit Holland wat Dobermann Pinschers aan die regering probeer verkoop het. Rex het die dag teleurgestel aangesien hy bosluiskoors onder lede gehad het.

Carr is versoek om 'n hondeskool te Irene te begin, maar hy het die aanbod van die hand gewys. Volgens Carr wou hulle gehad het dat hy met Dobermann Pinschers moes werk en hy het ook nie genoeg vertrou in homself gehad nie. Net soos Kuyper honde gekruis het, wil dit voorkom asof Rex, die hond van Carr, gebruik was om met 'n Airedale teef te paar, maar suksesse deur hierdie honde kan nie geboekstaaf word nie.

Privaat afrigting

Reeds in 1915 het probleme ontstaan toe hondemeesters privaat honde afgerig het. Dit was verbode en is lede in die gevalle aangespreek. Honderapporte van sommige lede was ook nie betyds aangestuur nie en is aanmanings na diesulkes uitgestuur.

Honde voeding

Die voeding van honde gedurende 1917 is volgens 'n vasgestelde rantsoen per hond 'n week, vasgestel. Die volgende rantsoenskaal is voorgeskryf; 800 gram rys, een kilogram meliemeel, 450 gram beskuit, 675 gram perdevleis, een skaapkop en 675 gram kool. Drie sakke kole en een blik parrafien was verskaf per drie maande om bogenoemde goed te kook, om siektes by honde te voorkom. Waar perdevleis nie beskikbaar was nie, het die hond een skaapkop per week ekstra gekry. Waar honde

siek, beseer of tewe op hitte was, moes daar 'n volledige verslag aan Irene hondedepot voorsien word in verband met elke geval.

Afrigtingsriglyne

Ook was volledige maandelikse vorderingsverslae van honde verlang en het hondemeesters alle sake wat gewerk is, noukeurig daarop aangeteken. Met gehoorsaamheidsoefeninge is voorgeskryf dat die hond langs die afrigter se linkerkant beweeg met sy kop by die afrigter se linkerknieg. Dit het gegeld of die hond met of sonder leiriem werk. By vooruitoefeninge moes die afrigter die rigting waarin die hond sou beweeg, met sy hand aandui. Die hond moet dan 73 tot 91 meter in die aangeduide rigting beweeg en gaan le. Met die blaas van 'n fluitjie, het die hond na sy afrigter teruggekeer. Die apportering (retrieving) van 'n voorwerp, het

op bevel geskied en die hond het ook die oefening oor die verspring en hoogspringoefening uitgevoer.

'n Leer van 6,4 meter met spore 275 cm uitmekaar, was ingespan om die hond se agterlyf te ontwikkel. Teen 'n helling van sewe-en-twintig tot dertig grade het die hond teen die leer opgeklim en weer terug. Die oefening is op 6 Augustus 1921 gestaak omdat te veel beserings by honde voorgekom het. Kuyper het ook die hondemeesters geleer hoe om die honde op bevel te laat blaf, sit en le. Honde wat op 'n goeie afrigtingsvlak was, het die volgende spore per dag gewerk; Een oefenspoor tussen tien en agtien uur oud met 'n afstand van twee kilometer en een apportespoor met 'n afstand van 'n halwe kilometer. Indien die hond nie in 'n tiptop kondisie van afrigting was nie, moes hy drie oefenspoore van 914 meter en een apportespoor met dieselfde lengte per dag werk. Elke hondemeester is na afloop van sy kursus te Irene hondedepot, van 'n riglyn met die daaglikse roetine van oefening vir honde voorsien. In 1918 het probleme en onnodige uitgawes ontstaan waar honde uitgeroep is, waar geen reuk teenwoordig of reeds vernietig was op

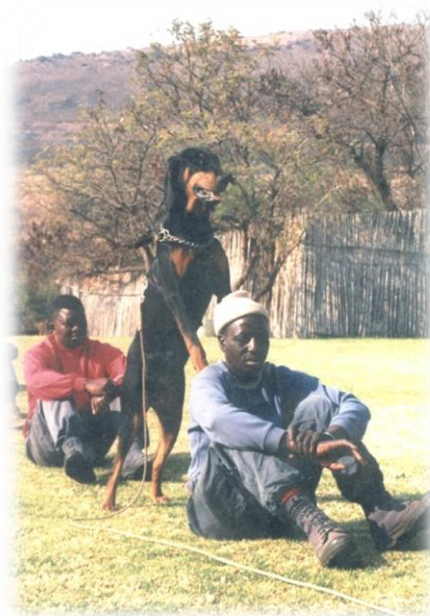
misdadtonele. Daar is opdrag gegee dat lede van die Mag in bevel van 'n saak, hulle self sal vergewis dat waar reuk teenwoordig, dit bewaar en beskerm sou word.

Spoorleers

'n Gebrek aan spoorleers het ook hondemeesters in hul werk gekortwiek by die oefen van spore. Die SA Polisiehoofkantoor gee op 31 November 1917 magtiging dat 'n aantal persone indiens geneem kan word as spoorleers. Dit is die gebruik dat hondemeesters twee honde saamneem wanneer 'n praktykspoor gewerk word. Die een hond is gebruik om die aankomsspoor en die ander die vertrekspoor van die verdagte te werk.

Mathews

Daniël Phoko en Freddie Maphuela

Die beste hond is dan ook eerste gebruik. Gevalle het egter voorgekom waar die tweede hond die verdagte opgespoor het. Hondemeesters was ook aangeraai om gebruik te maak van die reënseisoen en het hulle in 'n ligte reënbui met die honde gewerk of dertig of veertig minute na die reënbui. Wanneer hondemeesters verlof

geneem het vir langer as sewe dae, het hulle gewoonlik 'n maand vooraf Irene hondedepot in kennis gestel om te reël vir 'n plaasvervanger vir die tydperk. Op 9 Februarie 1921 ontvang getroude hondemeesters vergoeding vanaf die departement openbare werke, vir die akkommodasie van polisiehonde by hulle privaat woonhuise. Probleme by die oefening van jong honde se apporteerspore, het voorgekom waar dit die gewoonte was dat 'n spoorleer houtblokkies op 'n apporteerspoor neergesit het en daarna weer deur die hondemeester gebruik was op 'n volgende apporteerspoor.

Die dubbelreuke op die blokkie het honde in die begin stadium van hulle afrigting verwar en is die gewoonte gestaak. Voornemende leerlinghondemeesters het reeds in 1923 agtergekom dat die werk van 'n hondemeester nie 'n maklike taak is nie en dan tydens hulle kursus gevra om teruggeplaas te word na gewone polisiedienste. Die toedrag van sake is deur die Kommissaris gestaak en is alle pogings aangewend om die lid alle moontlike hulp te verleen om sy kursus te voltooi, asook sy dienste as hondemeester daarna.

Tewe op hitte

Gevalle het ook voorgekom waar tewe op hitte, deur vreemde honde gedek is, wat toegang tot die teef se hok gekry het deur 'n gat onder die raamwerk van die hok te grawe. Die ongerief en verlies wat dit veroorsaak het, het die gevolg gehad dat, sinkplate in sy lengte in die grond ingeplant is tot 'n diepte van twee voet, al teen die buitekante van die hok en teen die raamwerk van die hok vasgemaak is.

Hitteuitputting

Met die sonnige klimaat van Suid-Afrika, het dit ook gebeur dat die honde in die bloedige son, spore moes werk. Die honde het dan vermoedelik hitteuitputting gekry en is die volgende raad deur Irene hondedepot voorsien:- 'Die hond, waar bemark dat hy swaar asemhaal, moes van die spoor afgehaal word en na 'n koelteboom geneem word. Die hond se rug, veral by die skouers, moes met water afgekoel word vir 'n tydperk van twintig minute. Die hulp van 'n veearts moes so gou doenlik daarna ontbied word.'

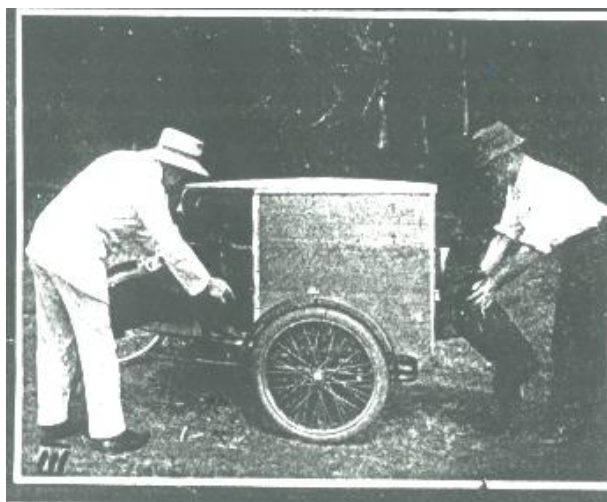
In 1926 het dit aan die lig gekom dat boere nie alle veediefstalsake rapporteer nie en is daar vanaf die Kommissaris se kantoor opdrag gegee aan alle afdelings om boere aan te moedig om die sake te rapporteer. Advies is ook voorgeskryf betreffende die beskerming van voetspore wat bedek moes word totdat die polisiehonde arriveer.

Geneesmiddels

In 1926 is daar geneesmiddels vir polsiehonde deur kwartiermeester na elke afdeling gestuur. Dit het uit die volgende bestaan; Purgeermiddel. Waar bemark is

dat die hond siek is, was die hele drankie aan die hond gegee. Versterkmiddel Honde wat kondisie verloor het, waar geen siekteverskynsel die rede was nie, is 'n dosis van die versterkmiddel ingegee vir 'n tydperk van agt dae.

Gedurende 1927 was daar hondemeesters gestasioneer in die volgende afdelings in Suid-Afrika; De Aar, Beaufort-Wes, Worcester, Kaapstad, Port Elizabeth, Middelburg King William's Town, Grahamstown, Sterkstroom en Graaff-Reinet, Dundee, Pietermaritzburg, Estcourt, Bloemfontein, Bethlehem, Kroonstad, Springfontein, Harrismith, Kimberley, Potchefstroom, Volksrust, Pretoria, Machadodorp, Ermelo, Lichtenburg, Kokstad en Johannesburg.

Op 16 September 1927 is nuwe voeding rantsoenskale vir honde voorgeskryf en het as volg daar uitgesien. Daaglikse skaal per hond; 340 gram vars vleis, 340 gram koring of mieliemeel. By die vleisrantsoen moes vleis met been aan gekoop word vanaf die naaste slaghuis. Die meel of koring moes gekook word en afkoel voordat dit aan die hond gegee is. Twee honderd pond kole en 4, 55 kubieke liters parrafien olie was voorsien vir die kook van bogenoemde per maand. In 1928 is daar aan alle afdelings riglyne voorgeskryf hoe om dienste van polisiehonde optimaal te gebruik,

naamlik; Die honde is so gou doenlik na die pleeg van 'n misdryf uitgeroep en slegs die persoon wat die honde aangevra het, moes weet wanneer hulle arriveer. Die plek van misdaad is behoorlik deur die polisie bewaak word en persone en verkeer weggehou word. Onder geen omstandighede mag 'n persoon oor die terrein beweeg waar die misdaad gepleeg is nie. Niks moes aangeraak word nie. Alle voetspore, skoene of kaalvoete moet bewaar word. Dit moes bedek word met skoon voorwerpe. Met die aankoms van die honde is alle besonderhede oor die misdaad aan die hondemeester gegee word en sy instruksies moes onmiddellik uitgevoer word en die polisie aan hom alle hulp verleen.

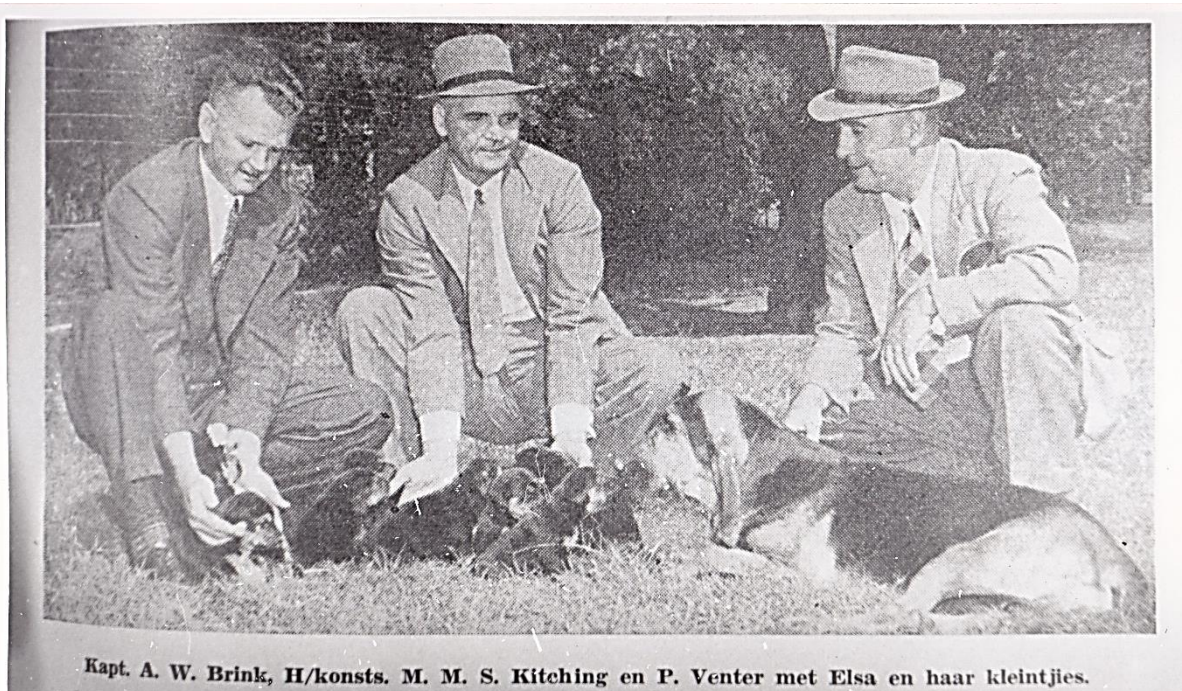
Inspeksie

Gedurende 23 September 1931 was 'n inspeksie deur Irene hondedepot te Port Elizabeth hondemeesterstasie uitgevoer en was kapt Scheepers Kitching se honde getoets. Die "Daily Routine (Instructions of Dogkeepers)" wat aan elke hondemeester gegee is, word in 1932 gewysig en as volg uiteengesit:-

(1) Die basis waarop die hond elke dag moet werk; een nagspoor met die lengte van 1,6 kilometer, een apporteerspoor of een dagspoor, gehoorsaamheid twee maal per dag, die uitwys van persone en voorwerpe, benewens bogenoemde moet die hondemeester ook die temperatuur van die hond neem asook omsien na die versorging en voeding van die hond; gedurende somermaande is daar in afdelings waar dit te warm was om met die honde te werk, 'n rusperiode van drie ure geneem op die warmste tyd van die dag. Honde moes ook nie gewerk word op Saterdagmiddae en Sondag nie; die voorskrifte was slegs 'n riglyn en is hondemeesters verantwoordelik gehou vir die standaard van die honde se afrigting; spore moet nie op dieselfde tyd van die dag of op dieselfde grond gewerk word nie en moes tye en

grond gevarieër word; die ligging waar spore gewerk is, moet ook gereeld verander word om die hond nie gewoond te maak aan een spesifieke ligging nie; vars spore is met honde gewerk wie se afrigtingskondisie verswak het; swem oefening is ook vir honde voorgeskryf, waar geriewe bestaan; fietsoefeninge is ook gebruik vir honde wat onfiks was en het die hond langs die fietsryer gehardloop. Die hondemeester moes self bepaal of die hond dit nodig het, nagelang van die aantal sake wat die hond werk. Om noukeurig rekord te hou van die werk gelewer deur die honde, is die volgende voorskrifte op 20 Julie 1933 uitgevaardig volgens die klassifikasie: suksesvol; gedeeltelik suksesvol; geen bystand; nie gewerk, moes daar gemeld word hoe daar van die honde se dienste gebruik gemaak is.

Die uittreksel uit hoofkantoor sirkulare gee 'n mens 'n terugblik na die verlede en besef jy dat dit soms ook maar moeilik tye. Die probleme is egter oorkom en oplossings was gevind. Die hondemeester het en bly nog steeds 'n beduidende rol speel in die stryd teen misdaad.

Kapt. A. W. Brink, H/konsts. M. M. S. Kitching en P. Venter met Elsa en haar kleintjies.

HOOFSTUK TWEE

SPEURHONDE

Soos dit duidelik blyk uit inligting wat versamel is, was Kuyper en Carr nie juis goeie vriende nie. Die rede was hulle uiteenlopende menings oor die honderas wat die beste sou presteer, aangesien Carr 'n Bloedhond verkies het, en Kuyper die Dobermann Pinscher. Aan die einde van die dag het die Bloedhond, sowel as die Dobermann Pinscher goed presteer, en was die twee rasse tóg aan die einde gekruis. Dit wil voorkom of die Bloedhond wel vir Kuyper beçndruk en sou 'n mens kon aflei dat die oorspronklik teenkanting teen die ras, maar net 'n soort "beroepsjaloesie" was. Dit is bekend dat Carr met die Airedale begin eksperimenteer het. Sy Bloedhondreun is daarvoor gebruik, maar of hy enige suksesse behaal het, is onbekend.

Daarenteen het Kuyper wel later van die Bloedhond gebruik gemaak. Hy het ook die Rottweiler ingespan, wat vir hom die welslae besorg het waarop hy gehoop het. Dié kruistelings was ideaal vir die toestande in Suid-Afrika soos ons later sal sien. Ook het Kuyper gesê dat die goeie eienskappe van alle soorte Herdershonde, (met die uitsondering van Kollies, omdat hulle hare te lank is), ook nie ontken word nie. Volgens hom kon enige straathond met goeie eienskappe vir die werk opgelei word, maar hy het dit beslis nie aangeraai nie, aangesien daar geen waarborg bestaan het dat die nakomelinge oor dieselfde goeie eienskappe sou beskik nie. Buiten vir die honderasse wat reeds vermeld is, blyk dit dat daar ook van die Rhodesiese Rifrug of "Leeuhond" gebruik gemaak is. Daar is gedurende 1934 met die ras geëksperimenteer en 'n hond met die naam Rexo was gebruik.

Daar word reeds in 1943 gemeld dat telingeksperimente met Dobermann Pinscher, Rottweiler, Bloedhond, Alsation, Airedale, Setter, Pointer en Rhodesiese Rirug uitgevoer is, en dat daar goeie resultate behaal is. Die uitslag en sukses van sommige ander honderasse is egter onbekend. Hierdie “gevoel” dat my honderas beter as joune is, het nie net by Kuyper en Carr voorgekom nie. Deur die jare het dit saam met die hondeskool gegroei, toe daar met die Alsations, Border Kollies en Malinois in ander afdelings, meegeding is. Tóg het Kuyper se Dobermann/Bloedhond kruising die toets deurstaan, en word hy steeds opgelei en aangewend.

BLOODHOUND AND PUP. BLOEDHOND EN ZIJN JONGE.

Die Rottweiler is stelselmatig deur die jare uitfaseer, en is die laaste Dobermann/Bloedhond/ Rottweilerkruising gedurende 1989 verkoop.

Die Malinois het sy verskyning in die negentigerjare in die hondeskool gemaak, en is 'n teef met die naam Grieta vir proefnemings aan die speurhondseksie verskaf. Sersant M.J. Crous het die hond onder sy bekwame hande geneem, maar die hond kon nie aan die standaard wat die speurhondseksie gestel het, voldoen nie en is sy na 'n ander seksie oorgeplaas, waar haar dienste beter benut kon word. Met die

suksesverhaal van die Dobermann/Bloedhondkruising, was die aanvraag na hierdie honde deur hondemeesters oorweldigend, en het selfs die Dobermann Pinscher en die Bloedhond as werkende honde in die slag gebly. Alhoewel daar nog steeds enkele hondemeesters in die praktyk van hierdie rasse aanvra, is hulle heeltemal in die minderheid en word die honde slegs vir teeldoelindes by Roodeplaat Hondeteelsentrum aangehou. Net soos daar 'n verskil van mening oor die verskillende honderasse was, het daar ook 'n verskil ontstaan oor die benaming "speurhond" en is die naam gedurende die begin negentiger jare verander na die "spoorhond." Na groot ongelukkigheid deur veral die hondemeesters, was die naam weer verander na die "speurhond", en het Hoofkantoor die aangeleentheid daarmee as finaal beskou.

Dobermann Pinscher

Kuyper het gehou van die Dobermann omdat veral die reün homself onderskei het in grootte, uithouvermoë en krag. Hulle is getrou en geheg aan hul meesters, en sal laasgenoemde tot die dood toe verdedig. Tog is dit so dat hul vroulike rasgenote hulle weer by verre oortref as dit by speurwerk kom, het hy gesê.

BEGINNING EARLY.

Volgens hom sou die Dobermann na die eerste paar lesse probeer wegbreek, maar indien hy ferm vasgevat sou word, sou dit eens en vir altyd uit hom uitgekry word. Sou daar aan hom toegegee word, sou die hond daarna baie onwillig en uiters moeilik beheerbaar wees. Hy het dan ook erken dat daar nog met geen ander hondas soveel sukses behaal is nie. Die hond was vir sy intelligensie gekies, volgens sy verhandeling van drie bladsye oor die aanwending van polisiehonde. Die Dobermann sal seker van land tot land verskil, maar hier in Suid-Afrika, en veral dié wat deur die speurhondseksie geteel en opgelei is, het 'n gladde swart vel met bruin vlekke in die gesig en/of voete. Rooi Dobermanns was ook al geteel, maar nie een van hierdie honde se ore was gekrop nie, veral nie in die latere jare nie. In Kuyper se tyd was dit wel gedoen, soos foto's kan bewys. Reuns is gewoonlik groter as die teef, en staan vyf cm hoër van die grond af. Die hond is vernoem na Louis Dobermann van Duitsland wat die hond gekruis het uit die Rottweiler, pinscher, terrier en moontlik ander honde.

GERMAN POLICE DOGS.

[Photo by E. A. Berry, Pretoria.]

Die hond is gewild omdat hy so intelligent is, maar soms kan dit ook tot nadeel strek, wanneer sy slimigheid hom eenvoudig net 'n rigting laat inslaan, en hy nie sy neus

gebruik om 'n spoor te volg nie, maar wel sy oë. Die hond kom vinnig agter wanneer hy sy meester 'n rat voor die oë kan draai, en dis waarom Kuyper dit beklemtoon het dat die meester bewus moes wees van die spoor wanneer hy die hond oefen. Dit het dan ook later jare geblyk dat hierdie ras 'n goeie "stuurhond" was, aangesien hy na enige pad of bestemming "gestuur" kon word, wat dit vir die meester baie gerieflik gemaak het. Gelukkig was hierdie gevalle in die minderheid en kon die Dobermann tóg positief aangewend word waar die spoor nie ouer as twee uur was nie. Daar was Dobermanns wat hulle oortref het met ou spore, maar ongelukkig was hulle in die minderheid.

Engelse Bloedhond

Soos reeds vermeld, het Carr met die eerste Engelse bloedhonde in Suid-Afrika gewerk en het ook sy suksesse met hulle behaal, maar 'n mens wonder onwillekeurig hoekom die honde gefaal het toe dit vir hom absoluut noodsaaklik was om homself met dié ras in die Transvaal te bewys. Sy verskoning was dat die hond 'n ligte aanval van borsluiskoors gehad het, maar 'n mens wil ook wonder of die streeksverandering nie 'n effek kon gehad het op die hond se vermoëns dié besondere dag nie. As daar in aanmerking geneem word watter die suksesse dié ras in Pietermaritzburg behaal het en toe in Johannesburg en Pretoria sy staal moes toon, kon faktore soos hitte of voosheid as gevolg van die lang afstand, tot sy swak vertoning gelei het. Vir Kuyper moes dit 'n triomfantelike oomblik gewees het, en dit kon van die redes wees hoekom Carr die aanbod van die hand gewys het om saam met Kuyper 'n hondeskool te begin (met Dobermanns). Daar word gemeld dat Carr nie genoeg vertrou in homself gehad het nie. Kon dit dalk die vertrouwe wees wat hy nie in die Bloedhond gehad het nie, omdat hy besef het die ras is nie geskik vir die

Suid-Afrikaanse klimaat nie? Kon dit nie moontlik ook die rede wees hoekom hy die Bloedhond met die Airedale begin kruis het nie?

Kuyper het die waarde van die Bloedhond se reukvermoë besef, alhoewel hy self erken dat die hond nie geskik is vir die Suid-Afrikaanse klimaat nie. Die Bloedhond kom 'n ver pad en was al in lande om die Middellandse See bekend nog voor die aanbreek van die Christen-era. Sy oorsprong soos ons hom vandag ken, is van Engeland en Amerika. Kenmerkend van die ras is hulle lang ore, gekreukelde voorkop, geplooië gesig wat die oë amper toedruk en die hanglippe. Kwyl wat by die honde se bekke uithang, is een van die redes waarom 'n hondemeester by hulle verby loop wanneer hy na 'n hond soek, en kan menige van hulle getuig van die speeksel wat ongenooid op sy klere, gesig of motorsitplek kom sit het, nadat hierdie hond sy kop geskud het. Die hond word groot en kan die skaal op meer as vyftig kilogram trek, wat dit vir 'n Dobermann teef moeilik maak met die dekproses. Die Bloedhonde wat vir teeldoelindes by die speurhondseksie gebruik word, is óf swart en bruin, rooi en bruin, óf rooi en is veral bekend vir sy uitstekende reukvermoë en

kan daar selfs gehoor word hoe hierdie honde se lippe op mekaar klap wanneer hulle 'n spoor werk, wat 'n mens onwillekeurig aan 'n stofsuiër laat dink. Van hierdie honde het soms ook 'n wit kol op die bors en/of voete en is die honde oorspronklik aangewend om mense te volg. Omdat hulle so lomp voorkom, is hulle vir geen ander doel aangewend nie. Die Bloedhonde kan ook ontsettend aggressief raak en sal nie skroom om te byt nie, veral as hy geterg word. Is dit nie dalk die rede hoekom Carr die honde in hokke aangehou het wat soos leeuhoë gelyk het nie? Gedurende 1948 het Lady Ava Anderson al probeer verhoed dat die Bloedhond uitsterf. Sy was die vrou van die voormalige Britse kabinetsminister, Sir John Anderson en het toe al gesê dat daar net sewentien of agtien volwasse Bloedhonde in Engeland oor was en 'n paar op ander plekke. Die hoofrede hoekom mense nie hierdie honde aangehou het nie, was omdat hulle baie vreet. Sy wou egter bewys dat hulle oordryf. Volgens haar was die honde deur "Willem die veroweraar" na Engeland gebring en is moontlik afstammeling van die ou St. Hubert Hound wat sy naam van St. Huberts van Ardennesklooster gekry het.

Die honde was aangewend om wild-, skaap- en bokdiewe se spore te volg en was selfs in Cuba en die suidelike state van Amerika gebruik om slawe op te spoor.

Die Bloedhond hou egter nie van hitte nie en gooi gou die handdoek in, veral as hy 'n lang spoor moet volg, en indien hy dan sou water kry, druk hy sy bek tot by sy oë in die waterbak, want dit is maar sy manier van drink. Die Bloedhond se maag slaan maklik om, veral wanneer hy opgewonde raak en teen sy hok se drade opspring. Daar is ook gevalle bekend waar die honde vallende siekte kry en die simptome soms met die omslaan van die maag, verwar word.

Rottweiler

Die Rottweiler is ontwikkel uit drie rasse nl. Die moderne Great Dane, die Saufinder en die Hatzrüden. Alhoewel die Hatzrüden van die toneel verdwyn het, is die Rottweiler amper 'n presiese weergawe van die ras. Die ras kom van die suide van Duitsland 'n dorpie met die naam Rottweil - vandaar die naam Rottweiler. Die ras was gebruik deur veeboere om beeste na slagpales of vendusies aan te dryf. Die forse gestalte van die dier was ook 'n goeie afskrikmiddel vir voornemende veediewe.

Die Rottweilerklub wat in 1900 gestig is, het die ras se oplewing aangehelp, waar hulle omtrent totaal van die toneel sou verdwyn. In 1935 - 36 is die ras in Engeland en Amerika bekendgestel. Die forse bou en sterk ontwikkelde kake maak van hierdie dier een van die sterkste en kragtigste honde ter wereld. Aanvanklik was die Rottweiler baie temperamenteel; die probleem is egter met teling uitgefasseer. Die donker haarkleed maak hom onsigbaar in die nag en 'n indringer sal slegs 'n enkele grom hoor en aangeval word. Kuyper het ook die Rottweiler ingespan in sy

teelprogram en of hy die hond as ras met spoorloop aangewend het, is onbekend. Aangesien dit vir hom goeie teelmateriaal verskaf het met sy kruisings, kan dit aanvaar word dat die hond hom welgeval het en was die Rottweilerbloedlyn, tot nog onlangs gebruik. Die Rottweiler is dan ook gekies vir sy moed, soos 'n dokument in die Polisie-argief, die stelling maak.

Die Rottweiler is massief gebou en sy klein oortjies is hoog geplaas wat effe aan die punte by die kant van die kop verby hang. Hy het 'n gladde swart pels wat in sommige gevalle krullerig vertoon en ook bruin vlekke bevat. Dis 'n aggressiewe dier wie se moed nie sommer gebreek word nie, maar is nie so intelligent soos die Dobermann nie. Sy reuksin is glad nie vergelykbaar met dié van die Bloedhond nie en dit is dan ook die rede hoekom hulle later jare aan die teelprogram onttrek is. Later jare is die honde oor en weer gekruis en was daar ook gebruik gemaak van die Dobermann/Bloedhond/Rottweiler (DBR) kruising. Van hierdie honde het goeie werk gedoen, maar hulle was nie 'n algehele sukses nie, aangesien hulle altyd iewers tekort geskied het, hetsy met spore of reukidentifikasie. Die honde was heeltemal onttrek en word nie meer deur die speurhondseksie gebruik nie.

Dobermann x Bloedhondkruising

Met hierdie kruising was daar 'n wenresep op die tafel geplaas, en moes Kuyper dit al besef het toe hy die eerste proefnemings gemaak het. Hoekom hy nie die ras geregistreer, en 'n naam gegee het nie, kan maar net oor gegis word. Met die Bloedhond se absolute puik reuksin, en die Dobermann Pinscher se intelligensie, het hy die antwoord gevind waarna daar in die Suid-Afrikaanse omstandighede gesoek was. Dit is nie net in Suid-Afrika waar die hond 'n inslag gevind het nie, maar bedien ook reeds ander lande waar die klimaat en omstandighede redelik ooreenstem. So

het Lt.-Kol. Andries Willem Brink al in 1969 die ras aan Italië voorgestel, en was die honde ook in Palestina en Kenia gebruik. Van die buurstate het ook al by die Suid-Afrikaanse Polisie diens hondeskool aangeklop, en werk die honde fluks in ander lande. Nie net het die kruising puik reuk- en intelligensie-eienskappe na vore gebring nie, maar het dit ook 'n meer vaartbelynde hond opgelewer wat nie die lompheid van die Bloedhond geopenbaar het nie. Die sterte van die honde is op 'n vroeë stadium afgesit, en dit het die hond heeltemal sy eie karakter en vorm laat aanneem. Die honde het almal by uitstek voldoen aan die vereistes wat aan hulle gestel was, en is daar bitter min van hierdie honde gekeur en verkoop.

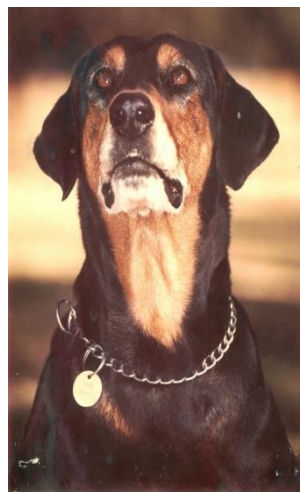
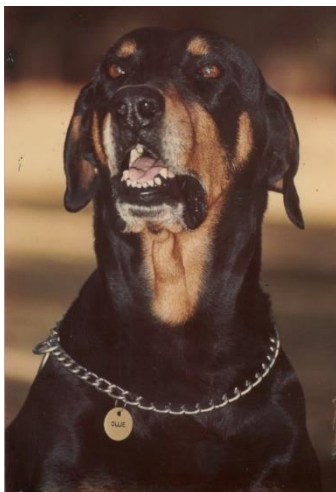
Die honde is in verskillende variasies geteel waar sommige heeltemal swart is, en ander weer ligbruin van kleur. Ander is swart en bruin, en het rooi en bruin ook hier en daar voorgekom. Die algemeenste teling, is die swart lyf met die pote en borsgedeelte wat bruin is. 'n Ligbruin kolletjie aan die binnekant van elke oog, en die onder- en bokaak wat bruin is, kom by die meeste van hierdie honde voor.

Alhoewel hierdie honde baie saggeaard is, begin aggressie kop uitsteek wanneer hierdie honde klaar afgerig is, en soveel selfvertroue begin ontwikkel dat 'n vreemdeling nie naby sommige van hierdie honde kan kom nie. Hondemeesters oor die algemeen vind dit gerieflik - veral as waghonde by hulle staatsvoertuie. In sommige gevalle met die teelproses, gebeur dit dat 'n hond byvoorbeeld 80% Bloedhond en 20% Dobermann gene bevat wat hom meer in die Bloedhondkamp plaas, maar dit doen geen afbreuk aan die eindelike taak wat hy moet verrig nie. Buiten dat die hond dan groter gebou is met langer lippe en ore, neem die afrigter net 'n bietjie meer tyd in beslag, en sukkel die hond met gehoorsaamheidsoefeninge, maar word geen probleme ondervind met sy praktiese werk nie.

So gebeur dit ook dat die hond 80% na die Dobermann kant kan oorhel, en net 20% Bloedhond is. In hierdie geval het 'n mens weer met die kleiner hond te doen, en is sy intelligensie van so 'n hoë standaard, dat hy voortdurend gemonitor moet word om te sien of hy nie die hondemeester mislei nie. 60% van die een ras en 40% van die ander, is 'n ideale kombinasie. Die Dobermann/Bloedhond het geen probleem om spore te volg wat oud is nie, en onderskei homself goed met reukidentifikasie. Daarenteen is hy gladnie lomp nie, en kan spore vir onbepaalde afstande deur baie ruwe terreine gevolg word.

Kaptein Lood Gresse met 'n graad in B Sc, Genetika en Dierkunde van Voorsiening van honde sentrum, Roodeplaat is ongeveer vir die afgelope vier jaar besig om 'n teelprogram met die honde te volg om aan die einde van die dag, die honderas te registreer.

Die eerste nie-amptelike naam wat aan die Dobermann/Bloedhondkruising toegeken was, is die "Speurhond van Suid-Afrika." Die inligting is bekom uit 'n artikel van die "Dobermann club news - magazine - April 1970" (Doggie personality - Andries Willem Brink)

Gedurende 1997 is daar besluit om insette vanaf alle hondegeledere in Suid-Afrika te bekom oor die gee van 'n naam vir die Dobermann/Bloedhond. Die volgende insette is ontvang: Doblo, Irener, Suid-Afrikaanse Spoorhond, Bloederman, Bloedman, Doberhound, Blomann, Roderhond, Madiba hound, Kuyper, Dober-Bloedhond, Bloedman, Bermanhound, Bloodmanhound, Carperhond, Dee Bee, Dobloederman, Trascant, Doby, DB, Sentrachound, Dobermann-Bloedhond en Dokuyper.

Insette wat gewig dra is ook van Wes-Kaap ontvang wat die volgende uiteensetting gee; Do-Dobermann, Bo-Bloedhond, Tac-Tracking = Dobotac

St. Bohrain en Daubiër is van 'n oud seksiebevelvoerder Adjudant-Offisier C.P. Louw ontvang. Soos 'n voormalige bevelvoerder Direkteur Bushy Engelbrecht dit stel, moet die naam eg Suid-Afrikaans wees, en verband hou met die omstandighede waaruit of redes waarom die betrokke ras geskep is. Voorts moet die ras se naam nie aan dié van 'n persoon gekoppel word, tensy daar onomstootlike bewyse bestaan dat daardie persoon op eie inisiatief vir die teling van die ras verantwoordelik was. Nog 'n gedagte wat deur oud Generaal B.J.J. (Bernie) Mostert in ons midde gelaat is, dat die benoeming van 'n ras, erkenning moet gee aan die omgewing soos bv. "German" Shepherd of "English" Bloodhound. Hy kom tot die slotsom met 'n naam soos "African Tracker Dog."

Assistent-Kommissaris B.J. Meintjies, 'n oud hondemeester maak 'n verdere voorstel van "South African Tracker Dog." Die navorsing, gesprekke en fotos wat gebruik is met die samestelling van hierdie boek, het ons tot die volgende gevolgtrekking gekom, nl. Cornelis Kuyper het reeds tussen 1911 - 1923 met die Dobermann, Bloedhond en Rottweiler gekruissteel. 'n Foto van Kuyper en sy hondemeesters en

honde geneem omstreeks 1924 bevestig die feit. Die spits ore van die honde was as gevolg van 'n gebruik om die ore van veral Dobermann's te knip. Verder belangrike inligting wat van Kaptein Kitching bekom is, was dat hy in 1928/29 te Port-Elizabeth as 'n hondemeester gewerk het met 'n Dobermann/Bloedhondkruising

Hy noem verder dat hulle self in daardie tyd die honde se ore geknip het, met 'n spesiale instrument vir die doel. By die gee van 'n naam aan die Dobermann/Bloedhondras, word dit 'n saak tussen die man wat die ras ontwikkel het en die plek waar die ras ontstaan het. Die keuse sal beslis op dié "Suid-Afrikaanse Irener" val. Wel om die volgende redes; Prof. Ben F. Smit 'n inwoner van Irene dien op 28 Junie 1983 'n versoekskrif in "dat die bibliotekaresse aandag skenk aan die feit dat die eerste honde van die S.A. Polisie vanaf 11 Augustus 1911 te Irene opgelei is en mettertyd oor die aangeleentheid verslag doen." (Prinsloo 1983:1) Advokaat D.G. van der Byl, raadslid van Irene, het die voorstel gesekondeer. Mej. H.E. Prinsloo skryf in haar dokumentasie oor die eerste hondeskool dat die ontdekking van raadslid professor Smit dus groot historiese waarde vir

Verwoerdburg (Centurion) het, maar ook vir die departement biblioteek en kultuur wat graag aan sy versoek voldoen. Die dame lewer 'n pragstuk oor die geskiedenis van die eerste hondeskool en sover bekend is dit die enigste verwerkte dokument oor die hondeskool. Haar dokument verskyn in Augustus 1983 en is beslis die moeite werd om te lees. Die spil waarom alles draai is dus Irene; waar die eerste kruistelings begin is, waar twee persone in die tagtiger jare, fenomenale stukrag aan die herwinning van die geskiedenis gee deur die optekening en dokumentering van die eerste hondeskool te Irene.

HOOFSTUK DRIE

REUKIDENTIFIKASIE

Uitkenningsparades was in gebruik by die hondemeesterskorps tot en met 1995, wat behels het dat vyf persone agtermekaar in 'n ry opgestel is. Dié persone het gewoonlik plat op die grond gesit met hulle arms op hulle knieë, ongeveer een tot twee meter uitmekaar. Die hond kon met gemak tussen die persone inbeweeg om 'n uitwysing te doen.

'n Twintig meter tou wat steeds in gebruik is wanneer 'n hond spoorloop, was gebruik om die hond mee te beheer.

Wanneer die hond die uitwysing doen, moes hy op die verdagte se skouers klim met sy voorpote en "praat." Die hond word dan geleer om te blaf sodra hy op 'n persoon se skouers opklim met bevel soos: "Is dit hy?! Wat sê jy?! Praat!!" ens. Die honde was so ge-oefen dat hulle selfs net op 'n teken van die vinger, hand of selfs oë wat opgetrek word, gereageer het. Hierdie metode het 'n goeie oorredingsvermoë by 'n

verdagte tot gevolg gehad, omdat daar op so 'n manier fisies kontak tussen die verdagte en die hond was, en het hy gou met die sak patats uitgekom wanneer 'n hond hom op hierdie wyse geidentifiseer en geintimideer het. Ongelukkig is dit so dat 'n hond beïnvloedbaar was en het dit later voorgekom dat net 'n liggaamsbeweging of handeling met die tou, die hond kon beïnvloed.

Na die 1994 verkiesing met die oordraging van die regering van die dag aan 'n ander, en die Handves van Menseregte, is daar besluit om van hierdie metode afstand te doen en iets anders in die plek daarvan te ontwikkel. Baie jare gelede was daar proefnemings gedoen met houtblokkies om reuk daarop oor te dra sodat die hond deur middel van die blokkie 'n uitwysing kon doen. Hierdie metode was bekend as reukonderskeiding, maar omdat die blokkies moeilik steriliseerbaar was en ook erge kontaminasie van reuke tot gevolg gehad het, is daarvan afgesien. (Persone betrokke en datums het deur die jare egter in die slag gebly en was niks opgeteken nie.) Daar word toe besluit om iets anders te beproef en het aluminiumpypies op die voorgrond getree wat tot en met 1994 gebruik is. Hierdie pypies was hol; lig en maklik hanteerbaar en was met koue water onder 'n lopende kraan gesteriliseer. Die

metode het nog steeds bekend gestaan as reukonderskeiding wat eintlik 'n bespotting vir die naam was, want die hond moes onderskei tussen skoon pypies en een reuk. Wanneer daar wel ander reuke op die pypies geplaas was, is dit nét met die vingers hanteer en die pypie wat die hond moes uitwys, was baie sweet en reuk verskaf. Hier was van die voorkop en selfs onder die arms, sweet versamel en op die pypies oorgedra. Hoe meer reuk die pypie wat die hond moes vind en hoe minder reuk dié wat hy moes ignoreer, hoe beter. Menige honde was op hierdie metode na buitestadies gestuur, want daar was van uitkenningssparade gebruik gemaak en reukonderskeiding onder die bed ingevee.

Reukonderskeiding

Op 'n algemene vergadering by die speurhondseksie gedurende 1994 was daar voorstelle ingedien dat reukonderskeiding die plek moes inneem van uitkenningssparades, maar dat dit op 'n ontwikkelde manier aangepak moes word en dat reuk gestoor moes word.

Speurhond besig met reukonderskeiding, terwyl Koning George VI en sy gesin toekyk. Kommissaris Palmer links en Majoor TG Hawley regs. -1947, SAP Hondeskool, Pretoria-Wes

Vir hierdie doel is aluminiumpypies met handdoekstof oorgetrek om reuk in gesteriliseerde bottels te bewaar. Hierdie metode is beproef en was 'n sukses om die weg te baan vir reukidentifikasie, maar het 'n vinnige dood gesterf aangesien die materiaal wat deurtrek was van reuk, moeilik steriliseerbaar en dit tussen vyf tot tien minute gekook moes word waarna dit in die son gedroog is. Die droogmaakproses het ook tyd in beslag geneem en nie koste effektief nie. Aangesien die dwelmhondseksie en selfs springstofseksie PVC plastiekpyp gebruik het vir hulle doel, is daar proefnemings gemaak en alhoewel daar gegis was dat plastiek sy eie reuk kon afgee, het dit tóg geblyk dat die pypies maklik steriliseerbaar was wanneer met kookwater bedek. Dit was lig en maklik hanteerbaar en ook nie grilliger op die tande van die honde soos die geval by aluminiumpypies nie. Reuk kon nie met dié pypies gestoor word nie, maar was ideaal om mee te oefen en te werk. Besprekings het gevolg en was proefnemings gedoen deur gaatjies te boor en gesteriliseerde lappies in die pypies te plaas waaraan reuk oorgedra is. Buiten dat daar baie meer reuk teenwoordig was, kon die reuk op die pypie ook langer behoue bly aangesien dit nie meer net 'n gladde oppervlak was waarop reuk oorgedra is nie. Die lappies kon óf gestriliseer word óf nuwes kon gebruik word en die oues weggegooi word.

Reukidentifikasiekas

Weer is koppe bymekaar gesit en besluit om 'n reukidentifikasiekas daar te stel, net soos die gipskas wat deur hondemeesters gebruik word. In hierdie kas moes standers wees waarop die pypies geplaas kon word, want dan het die pypies nie fisies kontak met die grond nie en skakel kontaminasie geheel uit. Werks- en oefenterreine sou onbeperk wees en kon daar selfs in howe 'n demonstrasie gelewer word, aangesien die pypies nie op die sementvloer sou rol nie. Daar was ook

voorsiening gemaak vir houers waarin die pypies geplaas sou word, 'n tang om die pypies te hanteer, 'n seiltjie waarop die houers geplaas sou word en vir die hond sy werksterrein uitgestip het, en lappies waarop reuk oorgedra kon word. Dit sou onmiddelik professioneel vertoon en nie soos tans, waar van emmertjies gebruik gemaak word nie. Die oordraging van reuk kan geskied op 'n klein oppervlakte soos 'n muntstuk of 'n mes se hef om 'n voorbeeld te noem. Vanselfsprekend sal daar meer reuk op die groter voorwerp oorgedra word as op die kleiner een. Hoe langer daar reuk op 'n voorwerp oorgedra word, des te meer reuk sal teenwoordig wees en dit so vir die hond makliker maak om iemand te identifiseer. 'n Persoon se hande wat sweterig is, sal meer reuk op 'n voorwerp oordra, aangesien die nattigheid kleef. Daarom sal dit in die somer makliker wees om reuk oor te dra as in die winter en sal die hande koud en droog wees. Om aan 'n verdagte 'n nat pypie te oorhandig, kan die probleem uitkakel. Soos met spoorloop waar daar sekere faktore is wat die reukbaan beïnvloed, so ook met reuk wat aan 'n voorwerp oorgedra is. By materiaal byvoorbeeld, hoe dikker dit is, hoe meer reuk sal dit kan hou, aangesien die reuk letterlik opgesuig word in die weefsels en dan nog die menslike sweet wat hiermee gepaard gaan, word deur die materiaal geabsorbeer. Hier word gepraat van enige wolstof of handdoekstowwe wat gebruik word om kledingstukke mee te vervaardig. Dun materiaal soos lakens, hemde en broeke wat oopgesprei lê, sal weer minder reuk hou, tensy dit opgevou of gefrommel is, wat dit moontlik maak dat die reuk binne die weefstof behoue bly. Nuwe of skoon gewaste klerasie het geen of baie min reuk. Sekere weersomstandighede speel ook 'n groot rol by die sterkte van reuk op 'n voorwerp. Dou en ryp sal by 'n spoor die reukbaan lokaliseer, maar dit demp op 'n voorwerp. Aan die anderkant weer, waar 'n kledingstuk bv. lank in die son gelê het

en die reuk vervaag het, sal reuk sterker na vore tree wanneer dit natgemaak word. (Ruik bv. 'n hond wat nat is.) Reën sal reuk gedeeltelik afwas van 'n harde voorwerp, en dit net soos dou en ryp, demp en laat verflou, tensy dit 'n kledingstuk is. Wind het geen uitwerking op 'n voorwerp waarop reuk oorgedra is nie, aangesien reuk kleef en by materiaal in die weefsels behoue bly. Deur oplettendheid by 'n toneel, kan bewysstukke gevind word wat met die hulp van die speurhond van onskatbare waarde kan wees, soos bv. klerasie. In die haas om van 'n toneel weg te kom of wanneer die booswig betrap word, hardloop hy hom gewoonlik uit sy hoed, pet, skoene, ens. 'n Wolmus, hemp, broek, sokkies, sakdoek, trui, rok, voorskoot, kouse, kopdoek, ens., word ook gebruik om vingerafdrukke mee af te vee en bly op die toneel agter. Dan natuurlik kan skoene, tekkies, baadjies, jas, ens., uitgetrek word om makliker toegang tot die toneel te verkry, of om sagter te beweeg. Alles kan gebruik word by 'n reukidentifikasie! Ook word daar by 'n toneel van gereedskap gebruik gemaak om toegang tot die toneel te verkry of om 'n voorwerp oop te maak. Hier kan daar aan enigiets gedink word soos bv. 'n tang, hamer, byl, skroewedraaier, ens. Wanneer 'n booswig vlug, veral in die nag, is daar sekere hindernisse soos bosse en doringdraad heinings op sy pad waaraan kledingstukke en materiaal vashaak, wat later gebruik kan word in reukidentifikasie, as dit bewaar word. Vir 'n suksesvolle reukidentifikasie is tydsduur ook van belang en is dit vanselfsprekend dat hoe langer 'n voorwerp op 'n toneel lê, des te minder reuk sal dit he. Hier kan die hondemeester sy eie diskresie gebruik en selfs aan die kledingstuk ruik, of vra ooggetuies na die omstandighede van die geval. Waar daar byvoorbeeld by 'n venster toegang verkry was, kan daar kledingstukke agterbly waar dit aan 'n gebreekte ruit vashaak of by 'n deur waar kledingstukke aan die knippe verstrengel

raak. Toegang by 'n afgesaagde diefwering, het ook baie potensiaal om kledingstukke te laat agterbly. Waar daar toegang deur 'n dak verkry was, kan kledingstukke aan die sinkplate vashaak en skeur, of selfs aan balke en spykers vashaak. Om bewysstukke wat vir reukidentifikasie benodig word te bewaar, kan daar van enige grootte glasbottel wat gesteriliseer is, gebruik gemaak word. Die bottel moet egter dig seël om ander reuke uit te hou en kontaminasie te verhoed. Enige grootte plastieksak wat dig seël en skoon is, kan ook vir die doel gebruik word. Hierdie sakke moet vry wees van enige gate en moet agter geslote deur gehou word met die bewysstuk om beskadiging van die sak te voorkom, of in die geval van 'n bottel, dat dit nie breek nie. Reukidentifikasie moet waar moontlik op so 'n plek gewerk word waar die hond se aandag geensins afgetrek kan word nie.

Terwyl die hond werk, moet hy absoluut konsentreer om die regte reuk te vind en as sy aandag vir 'n breukdeel van 'n sekonde versteur word, kan dit sy werk so beïnvloed dat hy die verkeerde reuk aanwys of glad nie 'n uitwysing doen nie. Rugbyvelde, sportsgronde en golfbane is gewoonlik verlate wanneer daar nie 'n wedstryd aan die gang is nie en is ideale werksterreine. Probeer om nie by of naby

skaapkrale, beeskrale, varkhokke, slagpales, brouerye, looierye, ens., te werk nie, aangesien by al hierdie plekke skerp reuke teenwoordig is wat die hond se reuksin kan beïnvloed. Sorg altyd dat verdagtes en mense wat gebruik word om reuk te verskaf, se hande skoon is en daar geen reuke wat kontaminasie tot gevolg kan he, teenwoordig is nie.

Kontaminasie

Kontaminasie kan deur die volgende stowwe veroorsaak word:- Parfuum, naskeermiddels, deodorant, seep, olie, ghries, petrol, diesel, paraffien, dip ontsmettingsmiddels, politoer, speserye, plantdoders, Vick's, Vasoline, toiletreinigers, seepoeier, ens. Wanneer van hierdie stowwe op kledingstowwe of artikels teenwoordig is vanwaar reuk verskaf moet word, kan dit ook kontaminasie tot gevolg he en sal die hond fouteer of nie reageer nie.

Die goue reëls by reukidentifikasie behels die volgende:-

Ondervra verdagtes deeglik en bepaal die redes vir uitwysing as verdagtes;. pypies vir reukidentifikasie moet gesteriliseer wees en van standaard grootte; kry die hond so rustig as moontlik met reukverskaffing; moenie dat die hond aan enige persoon, veral dié wat aan die reukidentifikasie gaan deelneem, ruik nie; sorg dat niemand naby die oefening staan nie, want dit kan gekontamineerde reuk tot gevolg he, afhangende van hoe die wind waai; persone wat gaan deelneem aan die reukidentifikasie, se hande moet skoon en vry wees van ander reuke; werk die reukidentifikasie op 'n stil en beskutte plek, waar die hond se aandag nie afgetrek kan word nie; sorg dat daar geen ander artikels soos bv. Papiere, blare, stokke, ens., rondle wat die hond se aandag kan aftrek nie; moenie die hond 'n té harde bevel gee nie; moenie enige bewegings maak terwyl die hond werk nie; moenie 'n gesprek

aanknoop terwyl die hond werk nie; hou die verdagtes onder oog of stel iemand aan om dit te doen; vermy oogkontak met die hond. Reuk was aan die begin vir 'n week bewaar waarop die honde positief gewerk het. Die tydperk was later verleng na so lank as ses maande waarna die honde nog steeds 'n positiewe uitwysing gedoen het.

Opleiding

Hondemeesters van oor die hele land het vir 'n week in die Hondeskool opleiding in reukidentifikasie deurloop. Suksesse word daaglik aan die speurhondseksie gerapporteer waarna 'n paar interessante sake met die leser gedeel gaan word. Daar was reeds getuienis oor reukidentifikasie gelewer en is dit as bykomstige getuienis goed in die howe ontvang. Soos 'n Landdros dit onlangs gestel het: "As 'n hond 80% goed werk, wat wil jy meer he, want geen mens werk 100% goed nie." Navorsing is nie gestaak nie en was verskillende soorte dieremis gebruik om die hond te leer om dierereuke te ignoreer en net op mensreuk te konsentreer. Die honde het dit vinnig gesnap. Dit het weer gehelp om die hond spoorvas te maak en om ander dierereuke op 'n spoor te ignoreer.

Wilter Enslin reukidentifikasie trofee

Hier volg 'n paar interessante sake:-

Aanranding - 'n Pet was op 'n toneel gevind en in 'n glasbottel bewaar, drie-en-twintig dae daarna is 'n verdagte opgespoor en was reukidentifikasie gehou met drie verskillende reuke en twee skoon pypies. Die speurhond was reuk vanaf die pet gegee en wys die verdagte se reuk op twee verskillende posisies uit. Hierdie saak het hof toe gegaan en was die enigste getuienis. Beslissing was as volg:- Die getuienis ten opsigte van die hond is nie genoegsame bewys om 'n skuldigbevinding te kry nie; indien hierdie getuienis aanvaar sou word, kon die verdagte op die toneel geplaas word, maar hy kon 'n tweede verdagte gewees het en dus nie noodwendig die een wat die misdryf gepleeg het nie; hondemeesters is baie welkom om in die toekoms in sake waar daar stawende bewyse is, te getuig ten opsigte van reukidentifikasie.

Huisbraak en Diefstal - Reuk was vanaf 'n mes en vurk aan die hond gegee. In dié geval was daar van vyf verskillende reuke gebruik gemaak. Die hond wys die verdagte uit waarna gesteelde goedere by sy huis gevind word.

Om al die sake volledig te bespreek, regverdig 'n boek op sy eie, maar daar kan genoem word dat daar al reuk gevind was op 'n skaapsker, die steel van 'n hamer, spore, baadjies, skoene, hemde en daar was ook 'n oorledene met die toneel verbind deur middel van reukidentifikasie nadat hy deur die polisie geskiet was.

Na aanleiding van 'n tesis deur Dr. Adee Schoon "The performance of dogs in identifying human scent" wat in Maart 1997 deur die universiteit in Leiden beskikbaar gestel was, word daar besef watter navorsing Suid-Afrika sonder die hulp van die buite wereld op hierdie gebied bereik het.

HOOFSTUK VIER

Suksesse

Die swartmense van 1918 het die polisiehonde as “mtagat (witchcraft)” beskou en hulle was uiters bang wanneer die honde aangewend was in die opsporing van misdadigers. Die honde het ook ‘n merkwaardige reputasie in die Oos-Transvaal (nou Mpumalanga) opgebou, veral in veediefstalsake. Daar was dan ook die geval in Volksrust waar groot getal diefstal van skape voorgekom het. Die vermeende dief het telkemale op ‘n perd gearriveer en met die dooie skaap oor die perd se rug die toneel verlaat. Daar is toe besluit om ‘n paar van die polisiehonde te Irene na Volksrust area te verplaas. Die skaapdiefstalle het onmiddelik gestop. Die veedief en sy perd het die honde egter nie die eer gegee om hom te vang nie, want hy het tehore gekom van hulle, en was skynbaar skrikkerig om hulle vermoëns te beproef. Ook in 1918 word ‘n noemenswaardige geval opgeteken. By ‘n sekere veediefstalsaak word die honde op ‘n spoor gesit by die plek waar die vee geslag is. Die hond volg die spoor en vind ‘n mes wat die verdagte weggegooi het as voorsorg indien hy voorgekeer word en deursoek word. Hy maak egter ‘n fout want die mes verskaf ‘n skerper reuk van die eienaar aan die hond wat die spoor gevolg het. Die verdagte word opgespoor en in hegtenis geneem. By die ontbreking van hierdie leidraad kon dit vir die speurders moeiliker gewees het om die suspisie op die verdagte te plaas, en word die gebruik van honde weer beklemtoon.

Hier volg ‘n paar interresante sake wat deur die jare aangemeld is.

‘n Reeks van ses huisbrake het voorgekom in Benoni op 3 Januarie 1919. Daar was ‘n kaalvoetspoor gevind by die huis van Mnr. W.F. Smith te 22 Mowbraylaan en was die hond vandaar reuk gegee. Die hond Vrystaat het die spoor gevolg tot by ‘n

ander huis waar ook ingebreek was, en na aanleiding van Mnr. Hurley by die aangrensende melkery, was daar tien mans. Hulle was bymekaar geroep en die hond het 'n man met die naam van William wat by die melkery werksaam was, aangedui. Die hond Vingo het na William gegaan en geblaf, nadat reuk van die kaalvoetspoor aan hom gegee is.

William is gearresteer en aangehou waar daar later 'n parade by die Benoni polisiestrasie gehou is met tien ander mans en deur Mev Smith uitgewys is; sy het gesê dat sy hom om 04:00 in die slaapkamer gesien het toe sy wakker geword het nadat die beskuldigde 'n vuurhoutjie getrek het en sy duidelik sy gesig kon sien. Die beskuldigde was aangekla op vier klagtes van huisbraak en gevonnissen tot drie maande gevangenisstraf, met harde arbeid op elke klagte - gesamentlik twaalf maande.

MAXWELL EN KOOSJE

Op 10 April 1919 was daar toegang verkry by Mnr. Hyman se resiesbaan te Wesrand, Krugersdorp en is klere en skoene ter waarde van nege pond gesteel. Daar was reuk aan die hond "Maxwell" verskaf vanaf 'n pet wat by die gebreekte venster gele het.

Hy het die spoor opgetel en om die winkel gevolg, by die klaer se huis verby tot by die stalle waar hy trappe bestyg het wat ongeveer veertien voet hoog was, en na die bokant gelei het waar agt mans gebly het; waar hy by die bed van 'n persoon met die naam van Reuben geblaf het. Op daardie stadium het Reuben met 'n trollie daar aangekom. Hy was op parade geplaas saam met tien ander mense en was deur Maxwell uitgewys. Daar is toe reuk aan die hond Koosje verskaf vanaf die pet. Sy het dieselfde spoor gevolg en dieselfde persoon uitgewys. Die posisies van die persone op parade was verander, maar dit het geen verskil aan die honde gemaak nie. Reuben was skuldig bevind en gevonnisd tot ses maande gevangenisstraf, met harde arbeid.

Op 3 Oktober 1919 was by Krugersdorp-Wes twee gesteelde hoenders aangemeld wat by 'n erf te Tannerstraat 70 gesteel is. Die diefstal was om 06:30 ontdek en sonder om tyd te verspil, is die honde Maxwell en Koosje reuk gegee vanaf verskeie kaalvoetspore naby die hoenderhok wat na die agterhek gelei het. Alhoewel elke hond afsonderlik aan die tou gesit was, het albei 'n ietwat draaierige roete gevolg langs verskeie strate en lane, einde laaste deur 'n laning waar hulle 'n erf betree en 'n man met die naam van Brown, wat daar gesit het, aantref. Die afstand van die diefstaltoneel tot waar die man gesit het, was omtrent 1,6 kilometer. Sy voetspore het presies ooreengestem met dié wat by die klaer se huis gevind was. Hy was skuldig bevind en gevonnisd tot een maand gevangenisstraf, met harde arbeid.

QUEEN EN MALAN

Op 25 Februarie 1919 was 'n saak van veediefstal gerapporteer op die plaas Shenstone van Mnr. Blackburn naby Carlislebrug, Grahamstad. Die honde Queen en Malan was uitgehaal en is die volgende môre op die spoor gesit. Queen het reuk opgeneem van die slagplek en dit vir 'n half myl gevolg tot by 'n hut wat bewoon was deur 'n veewagter, William Jacobs, sy vrou, twee dogters en 'n seun. Hier het sy geblaf, maar opgehou met werk, aangesien sy gesteur was deur die geblaf van die veewagter se hond. Malan was toe op die spoor gesit wat dieselfde roete gevolg het tot by die hut, binnegegaan het, maar niemand uitgewys het nie. Die hele familie was toe na buite geroep en Malan wys die sestienjarige seun, Gaadevo Willem, uit. Hy het dit op drie agtereenvolgende geleenthede gedoen, terwyl die posisies van die persone elke keer verander het. Mnr. Blackburn wat teenwoordig was, het die seun geïdentifiseer as die persoon wat hy by die plek gesien het waar die skaap doodgemaak was. Toe hy gearresteer word, het hy skuld erken. Die Magistraat van Grahamstad het hom gevonnisd tot 'n tydperk van twee jaar by die Fort Glamorgan Verbeteringskool.

'n Saak van veediefstal was gerapporteer deur Mnr. A. White van die plaas Hilton in die Grahamstad distrik op 22 Junie 1919, waar 'n skaap geslag en gesteel is.

Die veewagter wat ondervra is, was deurmekaar en wys spore aan die agterkant van die kraal uit, maar sy hulp lei tot suspisie en wanneer sy hut deursoek word, lewer dit 'n vars geslagte skaap en vel op. Die polisiehonde Petty en Malan word afsonderlik by die slagplek op die spoor gesit en wys onmiddellik die veewagter uit. Die beskuldigde was deur die Magistraat van Grahamstad skuldig bevind en gevonnissen tot nege maande gevangenisstraf.

“GIRLS HOSTEL-“ ESKAPADES

'n Saak by Zeerust op 26 Augustus 1919 lei ook tot 'n skuldigbevinding. In hierdie geval sou die boosdoener moontlik sonder die hulp van die honde opgespoor kon word, maar die diere was sekerlik daarvoor verantwoordelik vir 'n vinnige arrestasie. Dit wil voorkom asof 'n persoon die Girls' Hostel kort na middernag betree het en deur 'n venster toegang tot 'n kamer verkry het, waar hy op een van die beddens geklim het, waar die meisies geslaap het. Die meisies het gegil, uit hulle beddens gespring en na 'n aangrensende kamer gehardloop, terwyl die individu by die venster uitgespring en verdwyn het. Inligting was aan die Konstabel op voetpatroolie gegee en hy het onmiddellik die polisiehonde laat kom. Die hond Lewis het reuk van 'n spoor op een van die beddens sowel as buite die venster, opgetel. Die hond het onmiddellik na die agterkant van die huise na 'n kamer geloop waar drie mans, vyf vroue en 'n aantal kinders geslaap het. Die hond het aan elkeen van hulle geruik en vir 'n persoon met die naam John Trepidu geblaf. Sy voetspore was versigtig gemeet en gevind dat hulle presies ooreenkom met dié wat aan die onderkant van die venster gevind was. Die persoon is toe na buite geneem en ander persone aan weerskante van hom geplaas, waarop die hond hom uitgewys het. Die identifikasie was vroeg die oggend in die donkerte gehou. 'n Hele aantal van die meisies het hom

uitgewys as die persoon wat hulle kamer binnegekom het. Die persoon was aangestel as algemene bediende om die vloere op Vrydae en Saterdag by die huis te skrop. Hy was die vorige Saterdag laas in die huis. Hy was aangekla en later deur die rondgaande hof skuldig bevind en gevonnissen tot twee jaar harde arbeid.

’n Veediefstal saak was gerapporteer op 2 September 1919 op die plaas Raats Kraal, Potchefstroom distrik, waar ’n skaap geslag is en van die versteekte vleis opgespoor was. Twee honde was gebruik; Vrystaat neem reuk van ’n voetspoor en volg die spoor vir ’n ent deur miellielande, oor ’n pad, deur ’n draad, verby ’n dam tot by hutte, ’n 1,6 kilometer van waar die misdaad gepleeg was. Hy het ’n persoon uitgewys, waarop die ander hond op die spoor gesit is en hy dieselfde persoon uitgewys het. Die persoon is gearresteer en nadat hy die misdaad erken het, is hy skuldig bevind en gevonnissen tot twaalf maande gevangenisstraf, met harde arbeid, en agt houe.

Die saak van huisbraak en diefstal wat op die 19de September by Evaton gerapporteer is, is by 'n woonhuis ingebreek. Die hond De Waal was reuk gegee van 'n voetspoor in een van die kamers waar die indringer toegang verkry het tot die perseel. Hy het deur die huis gewerk tot by 'n plek ongeveer tien jaarts weg, waar hy 'n persoon met die naam Nimrod tussen vier ander persone uitwys. Die hond Vrystaat volg dieselfde spoor en wys dieselfde persoon uit. Nimrod is gearresteer en aangekla van die misdaad wat hy erken het. Nadat hy voor die Magistraat in Boksburg gebring is, word hy gevonnissen tot 'n boete van vyf pond of ses weke gevangenisstraf, met harde arbeid.

'n Belangrike saak waar die honde alleenlik verantwoordelik was vir die arrestasie van 'n persoon wat daarna skuldig bevind is aan huisbraak met die opset om te verkrag, het plaasgevind op die nag van 21 September verlede jaar op die plaas Ruigfontein, Dewetsdorp stasie, Bloemfontein distrik. Die perseel van 'n weduwee Mev. Elizabeth Hoffman was gedurende die nag betree en die voorval is die volgende môre aan die polisie gerapporteer. Die hond Princess was reuk gegee van kaalvoetspore rondom die huis. Sy het hulle gevolg tot in die sitkamer en toe weer na buite waar sy in die rigting van Mev. Hoffman se seun se huis, ongeveer seshonderd jaarts daarvandaan, gegaan het. Vandaar het sy die spoor gevolg deur die veld na 'n paar hutte op die plaas Platkop, 4,8 kilometer ver. Sy het by een van die hutte ingegaan en gevorder tot by 'n plek in die hoek waar sy vertoef het. By navraag het dit aan die lig gekom dat 'n persoon met die naam van Job die oggend daar gesit het, maar dat hy in die veld was. Om by die hut te kom, moes die hond by verskeie persone verby beweeg, maar het nie van hulle notisie geneem nie en net in die hoek by die plek vertoef waar Job gesit het. Die persoon is gesoek en gearresteer as 'n verdagte. Hy het onmiddellik erken dat hy die skuldige was. Hy is

teruggeneem na die toneel van misdaad en tussen ander persone geplaas, waarop die hond weer reuk van die voetspore rondom die huis gegee is. Sonder aarseling het sy onmiddellik die spoor gevolg en dieselfde persoon uitgewys. Die hond De Wet is reuk gegee van dieselfde voetspore en het dieselfde persoon tussen die ander persone, uitgewys. Job is verhoor en daarna gevonniss tot drie jaar gevangenisstraf, met harde arbeid, en ontvang tien hou. In hierdie spesifieke saak is dit duidelik dat die polisie nie die vaagste idee gehad het hoe om te begin nie, buiten vir die honde en dat die verdagte meer as drie myl gekom het om die misdaad te pleeg, en dit is moontlik dat sonder die hulp van die honde, die oortreder nooit opgespoor sou kon word nie.

“LUCKY BEANS”

’n Rapport was op 10 Junie 1919 deur die polisie ontvang van Mnr. Long van Baystraat, Uitenhage dat by sy huis ingebreek is en ’n bedrag geld gevat is. Die honde “Natalin” en Bredell is na die toneel geneem. Natalin is ’n reuk gegee vanaf ’n spoor wat deur die klaer se tuin, deur ’n draad van ’n aangrensende melkery en uit in Baystraat vir ’n ent, en in die erf van Mnr. Tompson, waar ’n ongebruikte bakkery was. Bredell het op die oorspronklike spoor begin en volg dieselfde spoor as Natalin, maar toe hy by die melkery kom, het hy skerp na links gedraai en ’n stal binne gegaan waar ’n persoon met die naam William Goliath gewerk het. Die hond het na hom gespring en sonder aarseling begin blaf. Goliath is gearresteer en die spoor wat in die tuin gevind was, was identies met syne, en drie Duitse munte, ’n vakman se tydkaartjie, ’n klein sleutel en ’n hoeveelheid rooi “lucky beans,” was in sy besit bevind wat deur die klaer se vrou uitgeken is. Hy het ook vyf sjielings en elf pennies in silwer en koper gehad wat natuurlik nie uitgeken kon word nie. Die klaer

het sewe sjielings vermis. Die saak was voor die Magistraat gebring en die beskuldigde was gevonnis tot ses maande gevangenisstraf, met harde arbeid.

Graffin en Bredell

Op 16 Junie is gerapporteer dat daar toegang verkry was by die perseel van Hirsch, Loubser & Kie., Fraserstraat, Port Elizabeth en was porseleinware ter waarde van twaalf pond gesteel. Die polisiehonde Graffin en Bredell is onverwyld na die plek geneem, en is Graffin op 'n voetspore gesit by die stoor se deur. Sy volg die spore deur die klaer se erf in Fraserstraat in en tot aan die voorkant van 'n huis aan die oorkant van die erf, waar dit voorkom asof sy verhinder word om verder te gaan. Bredell was op dieselfde spoor gesit en hy volg

dieselfde roete tot aan die voorkant van die huis, waar hy langs die stoep afstap, deur 'n sydeur, agter die huis om tot in 'n hoek in die erf waar 'n flitslig se lig 'n groot leer reisigersak en 'n groot doos wat die porseleinware bevat wat by Hirsch, Loubser's store gesteel was, gevind word. Twee persone by name Ntlemeza en John Henry Reid is gearresteer en alhoewel die reisigersak iemand anders se naam op gehad het, was daar genoegsame getuienis om te bewys dat Reid die sak by Ntlemeza geleen het op die aand van die vyftiende. Die saak teen Ntlemeza was teruggetrek en gee hy getuienis teen Reid, wat gevonnissen is tot drie jaar tronkstraf, met harde arbeid, en ontvang vyftien houe.

Op 8 Julie ongeveer 21:30., het Mev. P. Abrahamson, Walmerstraat, Port Elizabeth, haar huis verlaat en toe sy om 22:30 terugkeer, gevind dat die agterdeur wawyd oop was, die huis deurmekaar en 'n bondel sleutels en drie pond en ses sjielings in geld en note weg is. In die tussentyd het die klaagster en haar bediende al die kanse om 'n goeie leidraad te kry, vernietig deur meubels en die inhoud van die huis reg te skuif en orde geskep. Nogtans het die bediende verklaar dat sy twee seuns op 'n stoep sien sit het 'n paar treë van die huis af. Bredell het reuk van die stoep geneem en die spoor gevolg met Walmerstraat tot in Armstrongstraat, en dan in Frerestraat waar hy gestop het by nommer vyftien en 'n seun genaamd William Forbes aangewys wat daar gebly het. Na inligting van die seun ontvang is, is twee ander na die aanklagtekantoor geneem en later die dag, ander seuns genaamd William Yard, Pete Myburg en John Human - ouderdomme van sestien tot agtien jaar - gearresteer en voor die Magistraat gebring. David Kleinbooi - een van die eerste twee wat genoem is - gee getuienis teen die ander drie wat voorheen verbind was met vyf verskillende sake van huisbraak en diefstal - 'n baie gevaarlike bende van jong diewe wat die polisie hoofbrekens besorg

het. Twee van die beskuldigdes is gevonniss tot vier jaar in aanhouding by Fort Glamorgan Verbeteringskool en die derde tot vyftien houe.

DIE BRIEFDIEF

Om Middernag op 16 Julie, het 'n persoon die kamer van 'n vrou, 'n bediende by Clydestraat 20, Port Elizabeth, betree. Sy was aan die slaap en het wakker geword en gesien dat 'n man in haar kamer gestaan het met 'n brandende kers, besig om deur haar briewe te kyk. Sy het geskree en die man het weggehardloop. Die polisie hond Bredell is onmiddellik op die spoor gesit en reuk gegee van die slot van die agterste hek, wat die oortreder moes hanteer het. Die hond het die spoor gevolg in Clydestraat waar dit in Russelstraat indraai, en van daar na die resiesstalle van Kerr & Kie., waar 'n persoon met die naam Peter Samson uitgewys is. Hierdie persoon saam met ander was na die klaagster geneem en sy het hom onmiddellik uitgeken as die een wat haar kamer betree het, want sy het 'n duidelike beeld van sy gesig in die kerslig gehad. Hy was voor die Magistraat gebring en skuldig bevind en gevonniss tot drie maande gevangenisstraf, met harde arbeid.

Kaapin en Mieme

Die polisiehonde Kaapin en Mieme was na die Tafelbergstasie, Cradock distrik, geneem op 8 Junie en op 'n spoor gesit wat omtrent 31 uur oud was, nadat gerapporteer was van skape wat gesteel is van die plaas van Mnr. J.C. Rous. Kaapin het die spoor vir ongeveer drie myl gevolg, waarna Mieme by gebring is en sy die spoor vir 'n verdere myl gevolg het en by die hek van die plaas Strathfillan gestop het. Kaapin was weer reuk gegee en draai terug op die spoor in die teenoorgestelde rigting. Nadat daar vir 'n myl teruggegaan is, draai sy af in die veld in en oor die spoorweg kruising in Mnr. Blerk se plaas Retreat, waar twee persone hulleself versteek het in digte bosse. Die hond het onmiddellik na die ene, Jan Louw gegaan, op sy skouers geklim en geblaf. Vergeleke met sy voetspore en dié wat reeds vroeër by die kraal gemeet was, is die afmetings identies en so ook van die ander een, William Meyer. Al twee beskuldigdes is teruggeneem na die kraal en verdere vergelykings is op die plek gemaak, wat bewys het dat hulle daar was. 'n Aantal gekookte vleis wat in hulle besittings gevind is, was van Mnr. Rous se kraal, nadat die skape getel is, en daar gevind was dat drie stuks vee weg is. Albei persone is skuldig bevind en gevonnissen tot nege maande gevangenisstraf, met harde arbeid en twaalf houes, en 'n boete van vyf-en-twintig sjielings elk. In hierdie saak het die Midland boerevereniging 'n resoluëie uitgevaardig waarin die polisie en hondemeester bedank is vir hulle onmiddellike hulp om die skuldiges aan te keer, en die boere van die area het hulle dank uitgespreek vir die dienste gelewer.

'n Bok was gesteel by die plaas Windmoelensplaats, Cradock distrik, op die twaalfde Junie. Die honde het laat die agtermiddag op die toneel aangekom en is op die spoor gesit van 'n stukkie materiaal wat op die plek gevind was waar die bok geslag is. Kaapin volg 'n spoor deur die grensdraad vir 800 meter tot by 'n hut naby Mnr. C. Stegman wat die klaer is, se bokkraal. Kaapin het na die veewagter gegaan, op hom gespring en geblaf. Mieme was toe na die slagplek geneem en reuk van 'n voetspoor gegee. Sy volg dieselfde roete en spring op die veewagter se oudste seun en blaf. Hierdie seun, twaalf jaar oud, erken dat hy en sy jonger broer saam met 'n ander jong seuns van veertien jaar wat by die buurplaas bly, die bok geslag het sonder dat enigiemand anders geweet het. Die twee seuns was gearresteer. Verdere navrae het aan die lig gebring dat die stukkie materiaal wat by die slagplek gevind was, aan die veewagter behoort het nadat die kinders die kledingstuk saamgeneem het na die slagplek toe. Verder, na die slagtery ontdek was, het die veewagter heen en weer van sy hut na die slagplek gestap en die spoor perfek vars

gemaak, wat dit maklik vir Kaapin maak om te volg. Albei beskuldigdes was gevonnissen om twaalf en nege houe met 'n rottang te ontvang

In die distrik Aliwal-Noord het 'n boer 'n saak van veediefstal gerapporteer en aan die polisie 'n plek gewys waar die skaap geslag was, naby 'n muur in 'n kamp. Die skape het die vorige aand in die kamp rondgehardloop en ongeveer honderden-vyftig jaars daarvandaan, het hy 'n plek aangedui waar 'n gedeelte van 'n karkas in 'n bos weggesteek was. By hierdie plek is die polisie hond reuk gegee en het aangegaan deur 'n spruit, deur die veld vir ongeveer twee myl tot by hutte by die aangrensende plaas. Die hond het na die een hut se deur gegaan en geblaf. Die hut was gesluit en die eienaar in die veld, maar hulle het hom laat kom en die hut was deursoek sonder sukses. Die man het egter aan die polisie gesê dat sy skoonseun wat op 'n buurplaas werk, die vorige aand in die hut geslaap het. Die polisie hond was weer teruggeneem na die plek waar die vleis gevind was en reuk gegee, maar in die tussentyd was vyf persone naby die spruit in 'n parade opgestel saam met die skoonseun. Die hond het die spoor gevat tot by die spruit en geblaf en sonder om te aarsel die skoonseun waarvan vroeër gepraat was, uitgewys. Die tweede hond is op dieselfde manier reuk gegee en wys dieselfde man tussen die ander vyf uit. Die persoon is deur die polisie gearresteer en is met die verloop van tyd aangekla vir die veediefstal. Die sukses van hierdie saak, was uitsluitlik te danke aan die honde.

Die volgende saak is een van aanranding, waar 'n man 'n blanke vrou in 'n digbewoonde gebied by Doornfontein aan die Rand, aangerand het. Nadat die polisie die rapport ontvang het, het hulle onmiddellik met die honde daarheen gegaan, en na 'n paar uur by die toneel aangekom. Die hond was reuk gegee en die dier neem die spoor vir ongeveer seshonderd treë met die straat af, dan deur 'n oop erf, oor 'n muur in 'n huis in, by die tuin uit in 'n straat en laastens in 'n erf in. In die erf was vier kamers wat deur mans gehuur is en die hond betree die kamer van ene Geelbooi, wat nie daar was nie, en blaf. 'n Parade was opgestel met nege persone, waaronder een met die naam Andries, wat deur die hond uitgewys word. Die tweede hond was ook reuk gegee en wys dieselfde persoon uit, waarna hy aangehou was. Na verdere ondersoek het dit aan die lig gekom dat Andries en Geelbooi die gewoonte gehad het om mekaar se klere te dra, en op die spesifieke tyd van die identifikasie het Geelbooi 'n paar van Andries se skoene aangehad. Daarna is 'n parade by die polisiestatie gehou en tussen die ander was Andries, wat deur die klaer en twee ander getuies uitgewys is as die

beskuldigde. Hy was gevonnisd tot drie jaar gevangenisstraf, met harde arbeid en ses houes.

Een van die baie sake waarin die honde suksesvol was, het gebeur by die Tygerrivier area. Dit was 'n saak van veediefstal waar 'n skaap geslag was en voetspore naby die plek waar 'n gedeelte van 'n karkas gelê het, was reeds toegemaak deur 'n ondersoekbeampte. Die polisiehonde het die volgende dag gearriveer en was reuk gegee. Die eerste hond het die spoor vir ongeveer vierhonderd jaars gevolg tot by 'n waenhuis van die klaer, waar die hond 'n persoon genaamd Major, aanwys. Hy erken dat hy by die plek was waar die hond reuk geneem het, maar se dat hy die plek gaan ondersoek het voor hy dit gerapporteer het. Die hond is toe 'n ander reuk gegee wat toegemaak was, ook by die plek waar die skaap geslag is en die hond volg die spoor tot by 'n persoon wat tussen ander gesit het. 'n Tweede hond was gebruik met dieselfde resultaat. Dit wil voorkom asof die persoon wat deur die hond uitgewys is, 'n verdagte was en dat hy tussen die ander geplaas is. Die verdagte kom van 'n aangrensende plaas en het die vorige aand oor die grond van die klaer geloop met 'n trollie met van sy familie daarop. Na verdere ondervraging het 'n seuntjie wat hom die vorige aand vergesel het, hulle verseker dat die verdagte hom by die trollie gelos het, terwyl hy na die kraal gegaan het en later met 'n gedeelte van 'n skaapkarkas teruggekeer het. Deur die inligting wat deur die honde verskaf is, het hulle die polisie in staat gestel om genoegsame bewyse teen die beskuldigde te kry, en hy is later tot vyftien maande harde arbeid gevonnisd.

Die volgende saak het in Volksrustdistrik voorgekom waar die klaer gerapporteer het dat 'n skaap in sy kamp geslag is, en dat geen pad of voerpad daardeur loop nie. Die vel van die skaap was agtergelaat en die vleis geneem. Die polisiehonde is

aangevra, maar terwyl daar vir hulle gewag is, is nog 'n skaap op dieselfde manier en in dieselfde kamp geslag. Die polisiehonde het einde laaste opgedaag - die volgende dag - en is na die plek geneem waar die tweede skaap geslag was, reuk gegee wat daar gevind is en volg die spoor vir twee en 'n half myl. Die spoor het gelei na 'n hut waar sewentien persone bymekaar was, en hier het die polisie hond die seun van die eienaar van die hut uitgewys. Die tweede hond het presies dieselfde gedoen. Die hut is deur die polisie deursoek en hulle vind 'n pot met vleis en klein gedeeltes ingewande van die skaap in die vuur van die stoof. Ander gedeeltes van die skaap is ook gevind en na verdere ondersoek, word die kraalhoof en sy seun gearresteer en gevonnissen tot nege maande gevangenisstraf met harde arbeid en agt houes elk.

DIE VUURHOUTJIEDOSIE

Die volgende is die besonderhede van 'n merkwaardige goeie saak by 'n **D**hotelinbraak gedurende die nag by Sterkstroom, waar nege bottels whiskey en drie bottels brandewyn by die bottelstoor gesteel is. Dit wil voorkom of die klaer, die eienaar van die perseel, een oggend na sy bottelstoor gegaan het en gevind het dat die deur oopgeforseer is, waarna hy die polisie in kennis gestel het. Dit moes tussen 22:45 en die oggend plaasgevind het, en met die aankoms van die polisiehonde, is gevind dat daar baie voetspore was en van min hulp vir die honde kon wees. Maar 'n leë vuurhoutjiedosie was naby die stoor gevind en met behulp van ander getuïenis, word dit aanvaar dat dit aan die "dief van die wêreld" behoort het. Reuk van die dosie is aan die hond gegee en hy volg die spoor deur vyf strate en draai dan by 'n erf in waar 'n man bly. Die hond het egter weer uitgekom en 'n entjie verder in die straat gegaan en laastens by 'n hut ingegaan na 'n stukkie

grond waar 'n hut was waarin drie ander persone gebly het. Hy het by die hut ingegaan en by een van die beddens geblaf wat deur een van die inwoners gebruik is, en na verdere ondersoek is gevind dat twee van die persone aan die agterkant van die hut dronk gelê het. Die derde man is gevind waar hy besig was om te graawe en by die gat wat hy besig was om te graawe, is vyf vol bottels whiskey gevind. Verder is daar leë whiskey- en brandewynbottels by die persone wat agter die hut gelê het, gevind en het die klaer dit geïdentifiseer. By die verhoor is een beskuldigde ontslaan, die tweede het twee jaar en die derde agtien maande gevangenisstraf met harde arbeid, gekry.

By Greylingspost in die Pretoriadistrik, is 'n saak van inbraak en diefstal by 'n stoor gerapporteer. Die artikels wat gesteel was, het bestaan uit sigarette, koffie, blikkies melk en vuurhoutjies. Met die aankoms van die polisie, het die klaer aan hulle 'n gat gewys in die sinkplaat by die ingang van die stoor wat versteur was. Dowwe spore was ook buite die stoor gevind en van een van hierdie spore is die hond reuk gegee, waar hy dan by die agterste venster uitgegaan het, om die stoor tot by 'n reisiger stasiewa, terug in die stoor in en weer uit na die stasiewa, waar hy 'n persoon aanwys wat in bevel was. Hierdie man het skuld erken sonder dat hy ondervra was en stel al die goedere wat agter in die stasiewa was, beskikbaar. Hy is toe tussen twintig ander persone geplaas en die tweede polisie hond word reuk verskaf binne die stoor en volg die spoor en wys dieselfde persoon uit. Al die goedere was deur die klaer geïdentifiseer en by die verhoor is die beskuldigde tot ses maande gevonniss.

'n Ander noemenswaardige sukses was behaal deur die honde in Yeoville. Daar was die tyd 'n toename in inbrake en was die polisiehonde ingeroep. Die spoor het gelei na 'n huis in 'n straat wat uit Harrowstraat geloop het, na 'n persoon se kamer waar 'n aantal gesteelde eiendom gevind is. Omtrent ses huisbrake in Yeoville en Doornfontein is verbind.

Daar was 'n sensasionele gebeurtenis in Kilkennystraat, Parkview 'n paar maande gelede. 'n Persoon het 'n slaapkamer in die vroeë oggendure betree, waarop die eienaar op hom gevuur en hy ontsnap het saam met sy meeloper wat op die stoep gewag het. Hulle het 'n pet en kombers agtergelaat wat bewys het dat hulle oortree het. 'n Paar uur later het die hondemeester en polisiehonde by die toneel gearriveer. Nadat reuk van die artikels gegee was, het hulle direk na die koppies na die suide gegaan en by 'n suspisieuse persoon gestop, wat 'n koeëlwond in die maag gehad het. Die speurders het die man ondervra en hy het gesê dat hy beroof en gewond is by Rosebank, waarna hy uitgewyk het na die koppies. Die polisiehonde daarenteen, het nie getwyfel nie en hulle was nie verkeerd bewys nie, want dit was later gevind dat die gewonde persoon in besit was van gesteelde eiendom.

HONDESPEURDERS

'n Ander merkwaardige geval van spoorloop deur die honde, het in die verlede voorgekom. 'n Stoor in Newton is besoek deur inbrekers wat die venster stukkend geslaan het, die winkel betree het en van 'n hele aantal goedere besit geneem het. Buitekant die venster was voetspore gevind. Hierdie saak was aan die polisie gerapporteer en binne 'n uur was die honde- "speurders" op die toneel. Die hond Malan is 'n reuk gegee van die een voetspoor en hy volg die spoor omtrent 'n half

myl oor die Kazerne koolwerf tot by die vleismark. Die hond het in die werf rondgesnuif waar twee persone teen 'n muur aangeleun het, amper by die plek waar omtrent vyftig werkers besig was. Sonder aarseling het Malan na een van die persone geloop en sy regterpoot op hom geplaas. Albei persone is deur 'n speurder gewaarsku om by die plek te bly, terwyl Malan weggeneem is en Graffin na Auckland Park gebring is. Sy was dieselfde reuk gegee en volg dieselfde roete as Malan en wys dieselfde persoon uit.

Die volgende saak het by Doornfontein plaasgevind. 'n Man het sy getroude dogter besoek, en met sy aankoms by haar huis net na middernag, vind hy dat die voorste gedeelte van die huis in donkerte gehul is, maar sien 'n lig by die venster van sy dogter se slaapkamer, asook die figuur van 'n man wat by die venster inkyk. Hy het na die persoon gegaan, waarop hy hom vasgryp en vra wat hy daar maak. Op daardie stadium het die dogter die venster oopgemaak toe sy haar vader se stem herken en gesê sy ken nie die persoon nie, nadat dié gesê het hy is in haar diens. 'n Struweling het tussen die twee ontstaan, waarna die verdagte weggehardloop het en sy hemp van hom afgeskeur is. Die polisie hond is ontbied en met die aankoms is daar reuk vanaf die hemp verskaf. Hy het onmiddellik die spoor gevolg vir 'n half myl tot by 'n sekere kamer wat deur persone bewoon word, en geblaf. Die deur was oop en binne het vyf persone geslaap, maar die hond het nie van hulle notisie geneem nie, en weer die vertrek verlaat. Hy het toe om die hoek van die gebou beweeg na 'n ander kamer waar vier ander persone geslaap het, en hy beweeg reguit na een van hulle en wys hom uit. Hierdie persoon kon nie sy hemp toon nie en daar was tekens van 'n struweling, aangesien daar skaafmerke aan sy skouers, elmboë en arms was. Die man was aangehou en later deur die

vader op 'n parade geïdentifiseer as die persoon met wie hy die vorige aand 'n onderonsie gehad het.

Die volgende saak was twee persone gevonnis tot vier maande en vyf maande gevangenisstraf onderskeidelik na huisbraak met die opset om te steel en diefstal. Die misdaad is by Norwood, 'n voorstad van Johannesburg gepleeg en dit wil voorkom asof kontant en klerasie met die waarde van agt pond, twaalf sjielings en ses pennies van die huis gesteel was. Die polisiehonde is reuk gegee in die tuin van die perseel. Die eerste hond het die spoor vir 'n 1,2 kilometer in 'n sirkel gevolg en 'n persoon se kamer binne gegaan, waarop hy 'n sekere persoon aangewys het. Die tweede hond is reuk gegee en wys dieselfde persoon uit, wie gearresteer is, alhoewel die soektog in die kamer niks opgelewer het nie. 'n Tweede persoon wat in die kamer was, is ook aangehou. Na verdere navrae deur die ondersoekbeampte, was dit onseker of die persoon wat deur die honde aangewys is, ontslaan is uit die diens van die eienaar van die perseel net voor die misdaad gepleeg is, en dat op die dag van die diefstal, hy by die perseel was om sy besittings te kry wat hy agtergelaat het. Verder was dit onseker of die tweede persoon wat saam met hom gearresteer was, die dag by sy werk afgekry het.

'n Saak van veediefstal het voorgekom in die Cradock distrik waar een bok gesteel is. Dit wil voorkom asof 'n vel en binnegoed in 'n sloot op 'n plaas in die distrik gevind is. Toe die polisie arriveer, het hulle vir spore van die oortreder in die omgewing gesoek, maar die klaer en sy seun het die slagplek besoek voor die polisie daar aangekom het en die spore vernietig, en sodoende reuk wat die hond kon kry, bederf. Die ondersoekbeampte het verder gesoek en bokhare en bloed op die stam van 'n boom ongeveer vyf-en-twintig jaars vanwaar die die vel opgespoor

is, gevind. Hy het ook die spoor van 'n voet by die boomstam gevind. Die polisie hond is toe van hierdie spoor af reuk gegee en hy volg dit vir ongeveer veertien jaarts tot by 'n draadheining waar hy daarteen spring en blaf. Dit was 'n aanduiding dat hy oor die draad wou kom en nadat hy gehelp was, het hy aan die anderkant die spoor verder deur 'n sloot gevolg tot by hutte, waar hy gepoog het om by een in te gaan. Die deur was toe, waarop hy teen die deur gespring en geblaf het. Daar was niemand in die hut nie en 'n vrou wat daar naby gestaan het, is gevra om die deur oop te maak, waarop sy dit gedoen het. 'n Soektog was geloods en ingewande van 'n bok of skaap is weggesteek in 'n drom gevind. Die vrou het ontken dat sy iets weet, maar het later in 'n verklaring, vier persone geimpliseer. Na aanleiding hiervan, was twee van hierdie persone wat op 'n buurplaas gewerk het, saam met 'n aantal ander persone op 'n identifikasieparade gesit by die boom waar die reuk aan die hond verskaf is. Reuk is weer aan die hond gegee van dieselfde spoor soos voorheen en sonder om te twyfel, wys die hond een van die persone wat deur die vrou geimpliseer is, uit. Die spore van die persone was toe vergelyk met die spore by die boom en was gevind dat hulle identies is. Die vier persone wat deur die vrou geimpliseer is, is gearresteer en na die verhoor, gevonnissen beskuldigde een en twee ses maande en drie veertien dae en beskuldigde vier twee jaar gevangenisstraf en hardearbeid. Beskuldigde vier was ook gevonnissen om tien houes te kry.

By Middelburg, Kaap, is die polisie honde uitgeroep om 'n veediefstal te ondersoek. Op 30 Januarie om 12:30 het hulle op die plaas ge-arriveer waar die misdaad gepleeg is, maar die klaer was in die duister en nie instaat om die slagplek in die donker uit te wys nie, en is daar gewag tot eerstelig. Die ondersoek het begin en is die slagplek in 'n berg aan die ondersoekbeampte getoon, waar hy vars voetspore

vind. Die polisie hond is reuk gegee van die spoor en volg dit vir ongeveer vyfhonderd treë in 'n kloof langs waar 'n aantal persone gewerk het. Die hond het gestop en 'n sekere plek aangedui wat na ondersoek gevind is dat die plek oortrek is met bloed. Van daar het die hond verder gewerk vir omtrent vier myl en einde laaste by 'n hut gekom waar hy een van die mans wat daar gebly het, uitwys. Die hut is ondersoek, maar niks inkriminerends kon gevind word nie. Die persoon wat deur die hond uitgewys is, was so op sy senuwees, dat hy erken het dat hy en twee ander persone die misdaad gepleeg het. Die ander persone is gearresteer en almal het skuld erken, waarop hulle gevonniss is tot ses maande gevangenisstraf met harde arbeid.

'n Ander veediefstal is by Voorspoed polisiepos gerapporteer op die twee-en-twintigste Januarie. Die polisie kon geen leidraad vind met hulle ondersoek nie en het besluit om die polisie honde se hulp in te roep. Toe hulle om 03:00 die volgende oggend arriveer, het die ondersoekbeampte vir die hondegeleider die slagplek gewys waar twee velle van die geslagte skape met die klaer se brandmerk, gevind is. Die hondegeleider het die hond reuk gegee van die spoor van 'n voet wat versigtig bewaar was deur die ondersoekbeampte en die hond volg die spoor vir ongeveer agthonderd treë tot by 'n hut. Die hut is deursoek en genoegsame getuienis gevind om 'n lasbrief te verkry vir die arrestasie van die persoon wat daar gewoon het. Hy is voor die hof gedaag en gevonniss tot ses maande gevangenisstraf met harde arbeid.

'n Saak van huisbraak met die opset en diefstal van kontant met die waarde van drie pond, was gerapporteer by Greylingpostpolisie op die twintigste Januarie, en hier was weer van die honde gebruik gemaak. Reuk is aan die eerste hond gegee van 'n voetspoor wat bewaar is en moontlik die diewe s'n kon wees. Die hond volg die spoor vir ongeveer vyfhonderd treë en wys 'n persoon uit. Die tweede hond was dieselfde reuk gegee en wys dieselfde persoon uit, wat erken dat hy die misdaad gepleeg het, maar dat hy die geld verloor het.

DIE AARTAPPELDIEF

By 'n diefstal van aartappels te Gaol Garden, Middelburg, Transvaal, het die **B**polisie 'n spoor in die tuin gevind, waarop die polisie hond ontbied was. Dit wou voorkom asof die aartappels die vorige nag uit die grond gespit was, en die oortreders het hulle kaalvoetafdrukke agtergelaat. Die polisie hond is reuk gegee van een van hierdie spore en volg dit vir 1,8 km tot binne 'n erf van 'n huis waar 'n paar jongmense gespeel het. Die jonges is ondervra en hulle erken dat hulle in die tuin was waar hulle voëls geskiet het. Daar was weer reuk aan die polisie hond gegee van 'n ander spoor in die tuin wat groter was. Hierdie keer volg die hond die spoor na 'n ander huis en blaf toe hy by die deur kom. Die huis was bewoon en na 'n soektog is 11 kg vars aartappels in 'n kamer op die perseel gevind. Dit was geïdentifiseer as van dieselfde soort aartappels wat in die Gaol Garden gekweek word. Die persoon wat die perseel bewoon, is aangekla, skuldig bevind en tot gevangenisstraf gevonnis.

In die volgende saak van winkeldiefstal wat by Booysens gepleeg was, is 'n polisie hond gebruik aangesien daar geen getuienis was, buiten die voetspore by die winkel deur nie. Eerstens was die hond reuk gegee van hierdie voetspore en volg hulle vir ongeveer vyfhonderd treë, waarna hy geen verdere reuk kry nie. Die hond is toe reuk gegee van 'n klip wat verplaas was, en onmiddellik gaan hy voort en volg die spoor vir 3 km tot by Prospect woongebied. Hier het die hond die ondersoekbeampte na 'n gat in die mynhoop geneem en wys die buit van die diefstal uit wat bestaan het uit 'n aantal artikels en is geïdentifiseer deur die klaer as dié wat by die winkel gesteel was. Die hond is weer reuk gegee, hierdie keer van die klere af wat by die gat gevind was, en volg die spoor tot by 'n plantasie waar hy stop. Die plek waar die gesteelde goedere gevind was, is toe deur die polisie onder observasie gehou en die volgende dag toe ses persone arriveer en op die punt gestaan het om die goedere te verwyder, is hulle gearresteer, voor die hof gebring, skuldig bevind en gevonnissen.

SPORE IDENTITIES

By die polisiestasie, Conway, in die distrik Middelburg, Kaap, is 'n rapport ontvang van 'n sekere boer op die plaas Serfontein, dat een van sy skape geslag was en dat die vleis in 'n sak in 'n bos daar naby gevind was. Met die ontvangs van hierdie rapport, het die polisie gegaan om ondersoek in te stel, maar na 'n deeglike soektog, kon hulle nie die sak met vleis in die bos vind nie en was dit verwyder van die plek waar die boer dit gesien het; nietemin kon 'n skoenspoor in die omgewing van die plek gesien word, maar dit was net vir 'n paar meter gevolg. Die ondersoekbeampte het besluit om die polsiehonde te laat kom en om 2nm. arriveer hulle en is onmiddellik reuk gegee. Die een hond het die spoor tot

by hutte 'n ent daarvandaan, gevolg en wys een van vier persone wat daar was, uit. Hierdie persoon se hut was deursoek, maar geen teken van gesteelde skaap kon gevind word nie. Die skoene van die persoon wat deur die hond uitgewys was, is toe vergelyk met die spoor by die bos, en is gevind dat dit identies was. Hy was aangehou as 'n verdagte. Die polisie hond is weer reuk gegee van 'n ander spoor, identies met die eerste een wat by die bos gevind was, en hy werk op die spoor vir 1,6 km 'n rivier af in 'n ander rigting en stop einde laaste by 'n poel water, waar hy op die kant gaan sit en 'n waarskuwing aan sy meester gee. Dieselfde spoor kon hier gesien word. Die persoon wat onder arrest was en die ondersoekbeampte vergeesel het, maak toe 'n aanmerking, "Die hond is reg. Ek het die skaap gister geslag en het die vleis in die water gesit waar die hond sit." Die gevangene het toe die sak met vleis op instruksie van die ondersoekbeampte uit die water gehaal wat nie van die oppervlakte gesien kon word nie. Hierdie persoon is verhoor en tot ses maande gevangenisstraf met harde arbeid gevonnies.

Verkragting

In 'n verkragtingsaak, het die klaagster beweer dat sy gaan inkopies doen het die vorige agtermiddag, ongeveer 'n myl van haar huis af, waarna sy deur 'n man gestop was, aangerand is en verkrag is; sy was in staat om 'n goeie beskrywing van haar aanrander te gee. Die ondersoekbeampte was nie in staat om enige inligting aangaande die oortreder te bekom nie, behalwe vir die beskrywing wat deur die klaagster gegee was, en hy besluit om die hulp van die polisie honde te kry. Met hulle aankoms is die eerste hond reuk gegee by die plek waar die misdaad nabewering plaasgevind het (deur die klaagster uitgewys), en hy volg die reuk tot by 'n rivier, steek die stroom oor, werk ongeveer vir 'n half myl langs die oewer af, gaan

weer oor die stroom na 'n kompong waar ongeveer vyfhonderd persone gehuisves word; betree 'n hut waar tien persone slaap en wys einde laaste 'n sekere bed uit. Die tweede hond was ook reuk gegee en volg presies dieselfde spoor en wys die eienaar van die bed uit, wat in tussentyd ge-arriveer het. Die verdagte is toe saam met sewentien ander persone op 'n afstand van vyftig treë van die plek waar die honde oorspronklik reuk gegee is, geplaas, en albei honde op hulle beurt, wys dieselfde persoon uit. Einde laaste is die klaagster laat kom en sonder aarseling wys sy dieselfde persoon as haar aanvaller uit. Die persoon het skuld erken en is tot tien jaar gevangenisstraf met harde arbeid en agt houe gevonniss.

Op 12 September om 08:00 was 'n winkeldiefstal aan die Cathcartpolisie gerapporteer en by ondersoek was gevind dat toegang die vorige aand deur die venster in die plafon van die winkel verkry is, en dat 'n sleutel van die winkel naby die plek laat val was. Daar was geen leidraad vir die ondersoekbeampte om vanaf te werk nie. Om 17:15 dieselfde dag, het die polisiehonde ge-arriveer. Die eerste hond is op die dak geneem en van die sleutel reuk gegee. Die dier het reuk geneem en dit op die dak gevolg tot by 'n ander dak en tot by die rand, maar omdat die sprong as te gevaarlik beskou was, is die hond na die plek geneem waar die oortreder moontlik sou geland het en is daar weer reuk van die sleutel aan die hond gegee. Op 'n manier het die hond uit die perseel gekom tot in die straat, langs verskeie strate vir 'n afstand van ongeveer sewehonderd jaarts, waar hy 'n ander perseel betree het en 'n waarskuwing by die kombuisdeur gee. Hierdie deur was oopgemaak en die hond toegelaat om in te gaan. Nadat hy in een of twee kamers ingegaan het, betree hy die eetkamer waar 'n aantal inwoners van die huis gesit het, en gee weer 'n waarskuwing. Die tweede hond was ook

probeer en gaan deur dieselfde prosedure as die eerste hond. Die tweede hond was toe teruggeneem na die winkel en reuk gegee van 'n baadjie wat deel was van die goedere wat deur die oortreder gehanteer was en werk dieselfde manier, maar hierdie slag betree hy die perseel langs die een waar hy en die ander hond die vorige keer was. Die bewoner met sy vier seuns en een van die inwoners van die eerste huis, was teenwoordig en nét terug van hulle werk; hulle was gevra om in die erf te bly terwyl die hond vars reuk van die baadjie geneem het en een van die seuns uitwys, en dan nadat reuk van die sleutel gegee was, wys hy die inwoner van die ander huis uit. Die ander hond was weer probeer en doen presies dieselfde - wys dieselfde persone uit. Hierdie persone is gearresteer en het hulle skuld erken en die getuienis van die polisiehonde gestaaf. Hulle is verhoor, skuldig bevind en gevonniss.

In die maand Oktober was die klaagster, die bewoner van 'n huis in Middelburg, Kaap, besig om naaldwerk in 'n kamer by 'n oop venster te doen. Sy moes nou en dan die vertrek verlaat om aandag aan ander werk te gee, en het op die tafel waar sy gewerk het 'n goudomraamde bril, 'n onderrok, drie bolle wol en 'n vingerhoed met die waarde van vier pond, vyf sjielings, gelos. Toe sy terugkom, was die artikels weg. Die polisie wat die ondersoek behartig het, het 'n voetspoor buite die venster gevind waardeur die oortreder beslis die goedere moes geneem het, en het hulle die hulp van die honde ingeroep. 'n Polisie hond is reuk gegee van die spoor en hy werk langs verskeie strate en einde laaste betree hy 'n huis en wys 'n meisie uit. Die huis is deur die ondersoekbeampte deursoek en al die gesteelde goedere gevind. Die meisie wat deur die polisiehonde uitgewys is, erken toe dat sy die goedere deur die oop venster gevat het. Nadat haar spoor met die een by die venster vergelyk is, is gevind dat dit identies was.

Oktober 1923

Op 22 Oktober 1923 was 'n berig by die Cyphergat polisiestrasie in die distrik Molteno, (Kaap), ontvang dat daar by 'n kantoor van die Spoorwegowerhede ingebreek is. Dit wou voorkom asof toegang deur 'n venster van die kantoor verkry is. Daar is 'n kaalvoetspoor voor die venster en 'n ysterstaaf binne, wat moontlik gebruik was om die venster mee oop te forseer. Die polisiehonde is die reuk gegee en die spoor is gevolg van die venster af tot by die wagkamer en weer uit tot om die gebou waar spore soortgelyk aan dié voor die venster gevind was. Van hier het die hond die spoor langs die treinspoor gevolg tot by 'n kruising, waarop hy weggedraai en na die polisiepos gegaan het. Met die aankoms daar, het hy 'n man, wat reeds in aanhouding vir 'n ander oortreding was, uitgewys. Hierdie persoon is saam met ander op 'n identifikasieparade geplaas en was deur albei honde uitgewys. Die spoor van die verdagte is vergelyk met die spoor wat by die spoorwegstasie gevind is, en was identies. Met verdere ondersoek is vasgestel dat die persoon definitief die vorige aand in die wagkamer geslaap het en by die spoorlyn en kruising oppad na die polisiestrasie; maar die polisiebeampte wat hom gearresteer het, was nie daarvan bewus dat hy die oortreder was nie. As gevolg van die werk van die honde in hierdie saak, kon die polisie genoegsame bewyse teen die beskuldigde kry om hom te laat vervolg, en hy was gevonnissen tot drie maande gevangenisstraf met harde arbeid.

TWEE EMMERS KORING

In die maand Oktober 1923 was 'n saak van huisbraak en diefstal op 'n plaas by Middelburg, (Kaap), aanhangig gemaak en uit inligting bekom, het dit geblyk dat die polisiehonde in die saak gebruik sou moes word. Die boer het die polisie vertel dat hy die plaas vir 'n dag verlaat het en met sy terugkoms die volgende agtermiddag, het hy gevind dat daar by die huis waarin hy gewoonlik bly, ingebreek is en dat twee emmers koring(mielies) gesteel is. Die stoorkamer se venster is gebreek en dit was duidelik vir die ondersoekbeampte dat daar toegang by die venster verkry was, aangesien daar voetspore aan die buitekant sowel as die binnekant van die kamer gevind was. Die polisiehonde is aan die werk gestee en hulle neem reuk van die spoor buite die venster. Daarna het hulle vir ongeveer vierhonderd treë gewerk tot by 'n hut waar hulle een van die twee bewoners uitgewys het. Die hut was deursoek en die gesteelde koring(mielies) gevind. Al twee het skuld erken en het 'n derde man geϕmpliseer, waarop al drie gevonniss was.

By Cookhouse, (Kaap), is daar by 'n kaasfabriek wat op 'n plaas geleë is, ingebreek op die nag van 2 September 1923 en die volgende dag is die polisiehonde aangewend. Die vloer van die fabriek was bedek met kalk en kaalvoetspore kon duidelik gesien word. Daar was ook 'n dowwe spoor op 'n houtbord voor die venster. Die honde is daarvandaan reuk gegee en begin die spoor deur by die gebou uit te gaan tot by 'n draad aan die agterkant van die fabriek, ongeveer vyf-en-twintig treë oor 'n stuk veld tot in 'n plaaspad, langs hierdie pad vir 1,6 kilometer, deur 'n hek en af met 'n voetpad na 'n paar hutte by 'n steengroef waar 'n sekere persoon uitgewys is. Albei bewoners van die hut is aangehou en hulle spore vergelyk met die by die fabriek, wat identies was. Die

polisieondersoek in hierdie saak, nadat waardevolle hulp deur die honde verskaf was, het gely tot 'n skuldigbevinding van albei en hulle is tot vier maande gevangenisstraf met harde arbeid gevonnis.

TOONMERKE

'n Saak van inbraak is gerapporteer aan die Baileyton polisie in die distrik van Queenstown gedurende Oktober, en in hierdie saak was die polisiehonde weereens suksesvol aangewend. Na die verhoor, was die beskuldigdes skuldig bevind en tot vier maande gevangenisstraf met harde arbeid gevonnis. Die feite is soos volg:-

'n Handelaar se winkel was by ingebreek gedurende die nag en die volgende oggend was gevind dat die ware rondgele het en die kasregister weg was. 'n Ou hoed was agter die toonbank in die winkel gevind. Na ondersoek was dit duidelik dat toegang by die venster van die winkel verkry was. Daar was toonmerke op die vensterbank en 'n voetafdruk op 'n trui wat tussen die ware op die vloer gele het. Dit was seker dat die hoed aan 'n werknemer van die handelaar behoort het, waarop die ondersoekbeampte besluit het om die individu saam met nege ander op parade te plaas buite die winkel en die polisie hond reuk te gee. Eers was reuk van die kasregister aan die hond gegee en het hy by die deur uitgegaan tot by die persone waar een uitgewys was deur die hond, maar nie die eienaar van die hoed nie. Reuk was van die trui gegee en dieselfde persoon word deur die hond uitgewys. 'n Derde keer word reuk van die toonafdrucke op die vensterbank gegee en dieselfde persoon word uitgewys. Op die vierde keer word reuk van die hoed gegee en die honde wys die eienaar daarvan uit - die werknemer. Hierdie feit het ooreengestem met die verklaring van die persoon wat gese het dat hy sy hoed in die winkel agtergelaat het

toe hy klaar gewerk het die vorige aand, toe die winkel gesluit het. In die verloop van die ondersoek, het die polisie genoegsame getuienis versamel om die persoon wat eerste deur die honde uitgewys was, aan te kla en later het hy die misdaad erken. Dit mag genoem word dat die werknemer in die eerste plek as 'n verdagte beskou was en die feit dat sy hoed in die winkel gevind was, het die teorie versterk, maar die polisiehonde het die teendeel bewys en getoon dat hy die waarheid gepraat het, toe hy gesê het dat hy sy hoed in die winkel vergeet het.

In Julie 1924 was daar by 'n winkel in Basutoeland(Lesotho) ingebreek. Kontant en komberse is verwyder, waarna die winkel aan die brand gestek is. Drie dae na die gebeurtenis is die hulp van die polisiehonde ingeroep en het hulle spoedig gearriveer. Reuk is aan 'n hond gegee. Hy het die spoor gevolg na 'n dorp wat omtrent 'n myl van die winkel geleë was, en by 'n toe deur van 'n hut gestop. Nadat navrae gedoen is, is die persone wat die bewoners van die hut was, in die hut geplaas. Die honde het toe ingegaan en 'n man uitgewys wat erken het dat die spoor wat die hond gevolg het, syne was en erken die misdaad. Hy het ook ander geimpliseer. Onderzoek het aan die lig gebring dat hy reg was en is almal skuldig bevind na die verhoor. Een is vyf jaar gevangenisstraf met harde arbeid gevonnissen en die oorblywendes het 'n ligter vonnis ontvang, naamlik vyftig pond elk of drie jaar gevangenisstraf met harde arbeid.

FONDSE VIR KERSFEES

In 1925 het 'n man wat fondse benodig het vir die naderende feesseisoen, die kantoor van die spoorwegstasiemeester in die Vrystaat by die venster binne gegaan en die brandkluis met 'n stuk yster probeer oopforseer. Die brandkluis het vyf-en-sewentig pond Staatsgeld bevat en kon nie oopgekry word nie. Teleurgesteld het die oortreder die perseel verlaat. Toe die polisiehonde arriveer, is hulle reuk gegee. Die spoor het gelei na die hut van 'n man wat ongeveer 'n myl van die stasie was. Hy was verstom oor die vermoë van die hond en het uiterlik erken dat hy die misdaad gepleeg het en gesê dat die hond die regte man het. 'n Paar dae later is die oortreder vergoed vir Kersfees met 'n drie maande gevangenisstraf met harde arbeid na sy verhoor.

Elke lid van die publiek en polisie wat met vee te doen het, weet hoe waardevol 'n spore by verlore of gesteelde diere is. Veral die plattelandse polisie ken die getuieniswaarde van spore in sake van veediefstal en met die volgende saak wil dit voorkom asof die veedief ook oor die kennis beskik. In Februarie 1924 was 'n rapport van 'n boer in die Uitenhagedistrik ontvang dat 'n bok van hom gesteel was en dat hy 'n ondersoekbeampte verlang. Met die aankoms by die kraal waar die bok verwyder was, was dit duidelik dat al die spore doodgevee was met 'n stok om dit onduidelik en onmoontlik vir 'n mens te maak om te volg, tensy hy oor die vermoëns van 'n bioskoopspeurder beskik het. Die ondersoekbeampte het besef dat hy nie veel kon doen nie en het die polisiehonde aangevra. Hulle het arriveer en een was reuk gegee. Die nag was redelik donker en die spoor oor die dertig ure oud, maar die hond het dit gewillig langs 'n rivierbedding langs gevolg, op die kruin van 'n koppie, deur 'n kloof en oor grond wat dig met gras begroei was, vir meer as 'n myl

tot by 'n hut, waar hy by die deur geblaf het. Die hut was deursoek, maar daar kon niks gevind word nie. Die inwoners was gevra om uit te gaan, waarna die hond die enigste man ('n veewagter in diens van die klaer) tussen hulle uitgewys het. Hy het ontken dat hy 'n bok gesteel het, maar 'n vrou wat al die hond in Port Elizabeth gesien het, het gesê die hond is reg en die ondersoekbeampte alles vertel wat gebeur het. Nadat die oortreder dit gehoor het, het hy gevra in watter rigting die hond hom gevolg het, en nadat dit aan hom gesê was, het hy gesê die dier is reg. Hy het daarna die vel van die bok oorhandig en die omstandighede rondom hoe hy die bok doodgemaak het, verduidelik. In hierdie geval het die misdadiger alle moontlike voorsorg getref om sy spore dood te vee; hy het sy spore probeer uitwis en die moeilikste pad na sy hut toe gevolg, wat oor ruwe terrein gelei het; hy en sy familie het elke stukkie vleis opgeëet en die bene en vel probeer verberg, maar nie rekening gehou met die polisie hond wat met sy hulp die saak suksesvol opgelos het nie.

Gedurende Oktober 1924 het 'n polisie hond 'n spoor wat vier tot vyf dae oud was, suksesvol gevolg in Middelburg(Kaap) distrik. In hierdie geval was 'n bok gesteel en geslag. Die spoor by die slagplek was duidelik, maar op ander plekke kon dit nie opgespoor word nie. Toe die polsie honde op die toneel arriveer, was hulle reuk verskaf ten spyte van die feit dat die spoor reeds vier dae oud was, en was die spoor sonder aarseling gevolg tot by 'n hut van 'n persoon wat op die plaas gewerk het, en was hy deur die hond uitgewys. Die hut was ongeveer vierhonderd treë van die slagplek af. Die hut en omgewing was deursoek en is bene en ander gedeeltes van die karkas wat nog vars was, gevind. Die persoon is na die slagplek geneem en sy voetspore met dié op die toneel

vergelyk. Die twee spore het ooreengestem en nadat die verdagte dit gesien het, het hy skuld erken. Hy was met sy verhoor tot twaalf maande gevangenisstraf gevonniss, met harde arbeid.

HULP VAN DIE SPRINGKANE

Twee mans wat gearresteer was vir veediefstal in die Richmond(Kaap) distrik, was vergesel van twee blankes, terwyl hulle oorgeplaas is na die naaste polisiestasie. Al vier was op 'n perdekar(donkiekar), en toe hulle ongeveer 'n myl van hulle bestemming was, het een gevangene oor die kant gespring en ontsnap. Dit het die aand van 1 April 1924 gebeur en dit was elf dae later dat die polisie 'n slaapplek in die koppies ontdek het, en met navraag was dit vasgestel dat dit die ontsnapte se blyplek was. Buiten vir die slaapplek, kon daar geen spoor van hom gevind word nie. Alles was deur 'n swerm springkane verwoes. Die polisiehonde was ontbied en het op 13 April 1924 by die plek gearriveer en was reuk gegee. Die spoor was onmiddelik geneem en gevolg vir omtrent agtien myl, waar dit by 'n koppie geëindig het. Op hierdie spesifieke plek het 'n man gesit wat 'n kombes oor hom gehad het. Die honde het hom uitgewys. Aangesien hy aan die beskrywing van die ontsnapte gevangene voldoen het, was hy gearresteer en deursoek, waarop artikels gevind was van twee of drie diefstalle vanuit huise wat in sy periode van vryheid plaasgevind het. Hy was later in die rondgaande hof verhoor en skuldig bevind op vyf sake, waaronder veediefstal en huisbraak en diefstal getel het.

WRAAK

Terwyl 'n boer een oggend in Augustus 1924 sy krale gaan besoek het in die Wolmaranstaddistrik, moes hy met afgryse waarneem dat vyftien van sy skape doodgeslaan was, terwyl dertien ander ernstig beseer is. Aangesien dit nodeloos was om te raai wie die oortreder was, het hy die polisie verwittig en is die honde uitgeroep. Die honde het reuk geneem en die ondersoekbeampte met 'n draai na 'n hut in 'n stat ongeveer vyf myl van die misdaadtoneel, geneem. Die inwoner is deur die honde uitgewys. Hy het stewels gedra wat na ondersoek 'n merk in die vorm van 'n driehoek getoon het, wat sigbaar was op die spoor by die kraal. Navrae het ander feite aan die lig gebring wat die honde se werk gestaaf het en die persoon is gearresteer, later verhoor en gevonniss. Sonder die hulp van die polisiehonde sou die saak moontlik nooit opgelos kon word nie.

HOENDERDIEF

Een oggend in Oktober 1924 het 'n boer van Standertondistrik, sy hoenderboerdery besoek en gevind dat hulle gestroop is deur die nag. Net 'n effense bewys van reuk was beskikbaar en was die polisiehonde laat kom. Hulle het die spoor vir ongeveer twee myl tot by 'n hut gevolg. Die bewoner is deur die honde uitgewys en die hut deursoek, waarop 'n hoender gevind was en deur die klaer geidentifiseer is. Deurdats verdere getuienis gevind is, is die man gearresteer en later verhoor waarop hy tot drie pond of ses weke gevangenisstraf met harde arbeid, gevonniss is.

TREINSABOTEURS

In die lig van pogings om treine te beskadig in die Unie, sal die volgende saak moontlik interresant wees. In Februarie 1924 het 'n treindrywer by Port Elizabeth gerapporteer dat die lokomotief wat hy gedryf het, in 'n klomp klippe vasgery het wat op die spoorlyn op 'n draai geplaas was. Die trein het gelukkig die spoor behou en was nie beskadig nie. Die polisiehonde was gebruik, reuk gegee en het die spoor tot by 'n woongebied gevolg tot by 'n huis waar 'n aantal persone die werk van die honde dopgehou het. 'n Jong man is uitgewys. Hierdie jonge is ondervra wat ontken het dat hy betrokke was, maar het vrywillig nege ander se name verstrekkend wat by die misdaad betrokke is. Vier van die persone wat teenwoordig was, het erken dat hulle gehelp het en vyf ander is later gearresteer waarop almal aangekla was onder die wet op Spoorweë en Hawens. Hulle is verhoor, maar met 'n waarskuwing ontslaan.

Hoë 'n persoon by 'n plaaswinkel in die Cradockarea ingebreek het, en gevang is, word vervolgens vertel. Die eienaar van 'n winkel wat wou oopmaak vir besigheid, ontdek dat iemand die vorige aand toegang probeer verkry het tot die winkel. Hy het die voorval aan die polisie gerapporteer en in die tussentyd alle artikels bedek wat moontlik reuk kon bevat wat as bewysstukke kon dien. Die ondersoekbeampte het met die polisiehonde gearriveer en nadat alle inligting bekom was, is die honde in die werk gestee. Die spoor is onmiddellik opgetel en langs 'n pad gevolg, by verskeie hutte verby, 11 kilometer van die misdaadtoneel tot by twee persone, 'n man en vrou wat langs die pad gesit het. Die hond het na hierdie twee gegaan en die man uitgewys as die een aan wie die reuk van die spoor behoort het. Sy voet en spoor was nagegaan en gevind identies te

wees met die spoor wat by die winkel gevind is. Die twee is teruggeneem na die winkel en gevind dat die man se spoor dieselfde was as die een wat bewaar was. Met ander getuienis wat vorendag gekom het, is hy gearresteer en skuldig bevind na sy verhoor en gevonniss tot drie maande gevangenisstraf met harde arbeid.

September 1924

Nadat 'n rapport van veediefstal ontvang was deur die polisie van Greytown, Natal op September 1924, het hulle onmiddellik 'n ondersoekbeampte uitgestuur na die plaas en het hy met sy ondersoek gevind, dat twee skape en nie net een geslag was nie. Die velle was ongeveer tweehonderd treë van mekaar gevind en was daar geen sigbare spoor wat 'n mens kon volg nie, en was die polisiehonde aangevra. Met hulle aankoms, was hulle reuk gegee en het die spoor vir ongeveer drie myl deur die veld gevolg tot by 'n kraal. Hier het hulle by 'n hut ingegaan, weer uitgekom en by 'n tweede hut verby beweeg tot by persone wat daar gestaan het. Nadat by drie van hulle verby beweeg was, het hulle een uitgewys. Sy hut is deursoek en bene van 'n skaap is in die vuurmaakplek gevind. Reuk was toe van 'n ander bron aan die honde verskaf. Die spoor was na dieselfde kraal gevolg en 'n persoon is uitgewys. Hierdie man se hut was deursoek en 'n aantal bloedbevleekte sakke en 'n aantal bene is ontdek. Nadat ander bewysstukke ontdek is, was die twee persone gearresteer. Hulle was verhoor, skuldig bevind en gevonniss tot agtien maande en ses maande gevangenisstraf met harde arbeid, onderskeidelik.

BAIE VER TE VOET

’n Misdadiger was agtervolg deur ’n man en sy hond vir niks minder as honderd ses-en-twintig myl nie. Die klaer het gerapporteer dat by die hut van een van sy werkers gedurende die nag ingebreek is en dat hy ’n ene, Piet Dampies verdink. Met aankoms by die toneel, was dit te laat om die honde te werk. Om 07:00 die volgende oggend, was daar aan die eerste hond reuk gegee van die voetspoor by die hut. Die spoor was 3 km in ’n suidelike rigting gevolg, waarna die hond in ’n noordelike rigting voortgegaan het vir 16 km tot in ’n digte turksvybos. Aangesien die spoor op daardie stadium sigbaar was, is die hond ingeroep en die spoor deur die geleider vir ’n verdere ses myl in ’n suidelike rigting gevolg. Hier was die grond van so ’n aard, dat die spoor nie verder sigbaar was nie en is die tweede hond op die spoor gesit. Terwyl die spoor in ’n westelike rigting gevolg was, het die hond by ’n plek gekom waar dit gelyk het asof die oortreder daar gerus het. By die plek was ’n Merino skaapvel en ’n Angora bokvel gevind. Hierdie plek was agtien myl van die digte turksvybos. Nadat dit donker geword het, was die werk afgelas tot die volgende oggend. Vroeg die volgende oggend het die honde wat mekaar afgelos het, by ’n plek gekom waar die oortreder die vorige nag geslaap het en hier word ’n Merino skaapvel gevind. ’n Afstand van 51 km was afgelê en waar die grond van so ’n aard was, het die geleider die honde gehelp tot die aand wat die werk weer gestaak moes word aangesien dit te donker was. Die volgende oggend 07:00 is die spoor verder gevolg in ’n westelike rigting, in berge in waar ’n veewagter gekry is. Die seun het verklaar dat hy die oggend ’n persoon wat hy as Piet Dampies herken het, ontmoet het. Op daardie stadium het ’n ander veewagter (wat ’n geweer by hom gehad het) hulle genader en voor hy by Piet

Dampies kon kom, het die persoon bang geword en gevlug, waarna hy drie leë sakke agtergelos het. Die honde het die spoor verder gevolg in 'n oostelike rigting en toe met 'n sirkel noord gedraai. Die spoor was verloor in die brakkerige omgewing. Alle pogings moontlik was gedoen om die spoor te vind, maar hulle moes tou opgooi nadat hulle die dag 53 km afgelê het en die donker hulle oorval het. Die volgende dag is Piet Dampies gearresteer en aangekla op agt klagtes van veediefstal, een van betreding, een van diefstal en een onder die omheiningswet, en gevonniss. Die beskuldigde in hierdie sake was deur man en honde gevolg vir 'n totale afstand van 202 km.

KAALVOETSPOOR

Selfs 'n kaalvoetafdruk het genoeg reuk vir 'n hond om te volg vir ses-en-twintig myl, soos in die volgende saak gesien sal word. 'n Skaap is geslag en die vel en binnegoed in 'n donga gelaat. Om 05:00 is 'n hond reuk gegee van die kaalvoetspoor by die plek en volg hy die spoor langs die hoofpad oor taamlike ruwe terrein deur 'n stat tot by 'n ander stat, waar hy na 'n derde stat gaan en dan na 'n plaas waar hy 'n man uitwys. In sy besit was 'n paar bloedbevleekte sakke, potte en panne wat vet bevat het, gevind. Die man wat skuld erken het, is gearresteer en aangekla.

AS KLIPPE KAN PRAAT

Lewelose voorwerpe was al gevind om reuk aan die honde te verskaf, wanneer niks beters gevind kon word nie en die volgende geval vertel van 'n hond wat twee dae nadat die misdaad gepleeg was, van 'n klip reuk geneem en die misdadiger gevolg het.

Op 20 April 1934 het 'n persoon 'n skaap gesteel en geslag waarop hy die vel begrawe het. Die honde het op 22 April om 17:00 by die toneel aangekom. Omdat die grond by die slagplek so hard was, kon geen spoor gevind word nie, maar 'n klip is aan die hondemeester uitgewys wat deur die oortreder hanteer was, aangesien hy sy mes daarop skerp gemaak het. Die hond was vanaf die klip reuk gegee. Die spoor was gevolg tot by 'n buitegebou van die klaer, waar die hond beddegoed van 'n man uitgewys het. Daar was ook 'n bloedbevleekte sak gevind. Die eienaar van die beddegoed, is saam met ander op 'n identifikasieparade gesit en nadat daar weer reuk aan die hond gegee was vanaf die klip, wys hy die verdagte uit. Die man is saam met sy helpers gearresteer, nadat hulle skuld erken het en is aangekla.

NERENS OM WEG TE KRUIP

Dat die teenwoordigheid van meer as een mens, selfs 'n groot aantal bymekaar, nie 'n probleem vir 'n polisie hond is nie, is duidelik waar die hond "sy man" tussen eenhonderd-en-vyftig by 'n kompong gekry het. Gedurende die nag van 24 Februarie 1934, het 'n persoon 'n kantoor betree en die brandkluis met 'n stuk pyp probeer oopmaak. Die pyp is op die toneel agtergelaat. Twee dae later om 12:10 is die hond reuk gegee vanaf hierdie stuk pyp en het hy die spoor gevolg tot by 'n buitegebou; hy het aangegaan tot by 'n kompong waar hy deur ongeveer twaalf kamers gewerk het tot in 'n hoek waar twintig persone geslaap het. Die eenhonderd-en-vyftig persone is toe in drie rye op 'n parade geplaas. Die hond was weer reuk gegee vanaf die pyp en nadat hy die eerste en tweede ry deursoek het, het hy die vierde persoon in die derde ry uitgewys. Hierdie man het skuld erken en sy handlangers geimpliseer.

INDIREK SUKSESVOL

Polisiehonde het nie altyd die verdagte opgespoor nie, maar in baie gevalle het hulle die meesters oor moeilike terreine gelei om dan deur by plekke verder weg van die beginpunt, navrae te doen, die skuldige op te spoor. 'n Tipiese voorval is die volgende. Daar was by 'n winkel ingebreek en goedere met die waarde van sewentig pond gesteel. Toegang is deur middel van 'n duplikaatsleutel bewerkstellig. Nadat die honde op die toneel gekom het, was die een hond reuk vanaf 'n kiere wat in die winkel gevind is, gegee. Die spoor is vir 4,8 km in die rigting van Basutoeland(Lesotho) gevolg en het by 'n plek gekom waar die oortreders moontlik gerus het. 'n Stukkie wol van die gesteelde komberse is gevind. Nadat hulle vir 'n verdere drie myl voortgegaan het, het hulle by 'n draad uitgekome wat geknip was. Hier is 'n stukkie pyp gevind. Van hierdie plek is die spoor verder gevolg en drie pare voetspore is gevind wat vir 6 kilometer tot by 'n hoofpad gevolg is, waar die reuk verloor is. Donkerte het die spoorsnyers oorval en die werk is afgelas tot die volgende oggend. Vroeg die volgende oggend is die tweede hond op die spore gesit, waar dit laas waargeneem is. Nadat hy reuk opgeneem het, het hy die hoofpad gekruis en die spoor gevolg tot by 'n draad wat geknip is. Hier is 'n klein stukke flennie gevind. Van hierdie draad af het die hond die spoor vir agt myl gevolg tot in die berge van Basutoeland, en het deurmekaar geraak en die spoor verloor tussen die rotse en digte bosse. Nadat teruggekeer is na die plek waar die tweede hond begin het, is die eerste hond weer op die spoor gesit. Die hond het dieselfde spoor as die ander een gevolg tot by 'n rusplek van die oortreders, verder in die berge in. Daar is ook drie leë blikkies vleis, wat nog vars was, gevind, maar die nag het hulle weer oorval en moes die

werk uitgestel word. Die volgende oggend 06:00 is die eerste hond weer reuk gegee by die rusplek en volg hy die spoor vir 16 km na 'n stat in Basutoeland(Lesotho), waar hy deurmekaar geraak en die spoor verloor. Navrae was gedoen wat daartoe gelei het dat drie persone gearresteer is, die gesteelde eiendom teruggekry is en dat hulle aangekla is. Die honde het die oortreders vir 45 km gevolg.

In 'n saak van winkeldiefstal, was 'n polisie hond reuk gegee van 'n afdruk van 'n spoor in die sand en het die spoor vir 8 km langs die Beaufort-Wes hoofpad gevolg, waarna die hond in 'n kar gelaai is. Daarna is hy reuk gegee by elke afdraaipad en het die rigting aangedui waarin die oortreders gegaan het. Inligting is later bekom van 'n persoon wat 'n groot pak dra en aan die beskrywing van die persoon wat by die winkel gesien was die agtermiddag van die diefstal voldoen. Drie myl van Beaufort-Wes is die hond weer op die spoor gesit en werk tot naby die dorp en stop. Navrae is gedoen en dit lei tot die arrestasie van 'n persoon wat aan die beskrywing voldoen. Hierdie man erken skuld en gee 'n aanduiding waar hy ontslae geraak het van die gesteelde eiendom. Die persoon het ook 'n ander een geϕmpliseer wat ook gearresteer was en albei is aangekla. Hierdie hond het 'n afstand van een-en-twintig myl afgelê.

'n Persoon het uit die polisieselle ontsnap. Sy voetspore is gevind, vanwaar die hond reuk gegee is. Hy volg die spoor in 'n noord-oostelike rigting vir 'n paar myl langs heuwels, dan sirkel die hond na die noorde, steek die heuwels oor en werk in 'n suid-westelike rigting. Die hond werk oor 'n ander heuwel waar die ontsnapte omtrent honderd treë vorentoe opspring en begin hardloop. Hy word oorrumpel en weer in aanhouding geplaas. Die hond het die ontsnapte 14 km agtervolg.

ONTSNAPTES

Nklomp gevangenis het ontsnap. Die polisie het die volgende nagtermiddag by die toneel aangekom. Kaalvoetspore van die ontsnaptes was uitgewys en die eerste hond was reuk gegee van een van hierdie spore af. Nadat hy reuk geneem het, het hy 9,6 km in 'n noord-oostelike rigting gewerk, waar die ontsnapte 1,6 km verder opgemerk is. Die hond is van die spoor afgehaal en is die ontsnapte deur die hondemeester gejaag. Intussen het dit donker geword en aangesien die gevangene nie in die hande gekry kon word nie, is daar besluit om die spoor die volgende oggend verder te volg. Vroeg die volgende oggend is 'n tweede hond op die spoor geplaas, wat dit 4 km gevolg het, toe die ontsnapte weer gesien is. Weer is hy gejaag en hierdie keer word hy oorrompel en teruggeplaas in aanhouding.

'n Skaap is gesteel en geslag. Kort na die misdaad, is die honde na die toneel laat kom, aan die kant van 'n pad. Daar het nog steeds 'n vuur gebrand en 'n blad van die skaap het op die kole gelê, terwyl die ander helfte van die karkas omtrent 2 meter van die vuur af gevind is. Die oortreder het 'n kakie oorjas en 'n stok op die toneel gelos wat goeie reuk verskaf het. Omdat dit donker en die omgewing baie klipperig en vol bosse was, is besluit om die volgende oggend verder te werk. Vroeg die volgende oggend is reuk vanaf die jas aan een van die honde gegee. Hy het die spoor in 'n bos in gevolg en met 'n wye sirkel terug na die pad toe, langs 'n deurgang en einde laaste het die hondemeester 'n persoon aangekeer wat hom meegedeel het dat hy die vorige aand op 'n plaas aan die anderkant vanwaar die misdaad gepleeg was, twee persone ontmoet het en met hulle gepraat het, en dat hulle gese het dat hulle in dieselfde rigting oppad is. Die hondemeester het die hond in 'n motor

geplaas en verder padlangs gery. By kruispaaie was daar reuk aan die hond van die jas gegee en hy het die rigting aangedui. Nadat hulle 3 km verder beweeg het, het hulle twee persone aangekeer. Die hond was weer van die jas reuk gegee en sonder om te aarsel, wys hy een van die twee uit. Die tweede hond het dieselfde opgetree. Nadat die persone se klere ondersoek is, is bloedspatsels op hulle stewels gekry. Albei het die misdaad erken. Die klomp het toe langs die pad teruggekeer en was die vuurmaakplek uitgewys, sowel as 'n plek tussen rotse en bosse waar die vel weggesteek is. Na ondersoek van die vel, is gevind dat dit een van die boer se stoetramme was, met 'n waarde van honderd pond.

Hondeskool te Irene circa 1911-1923

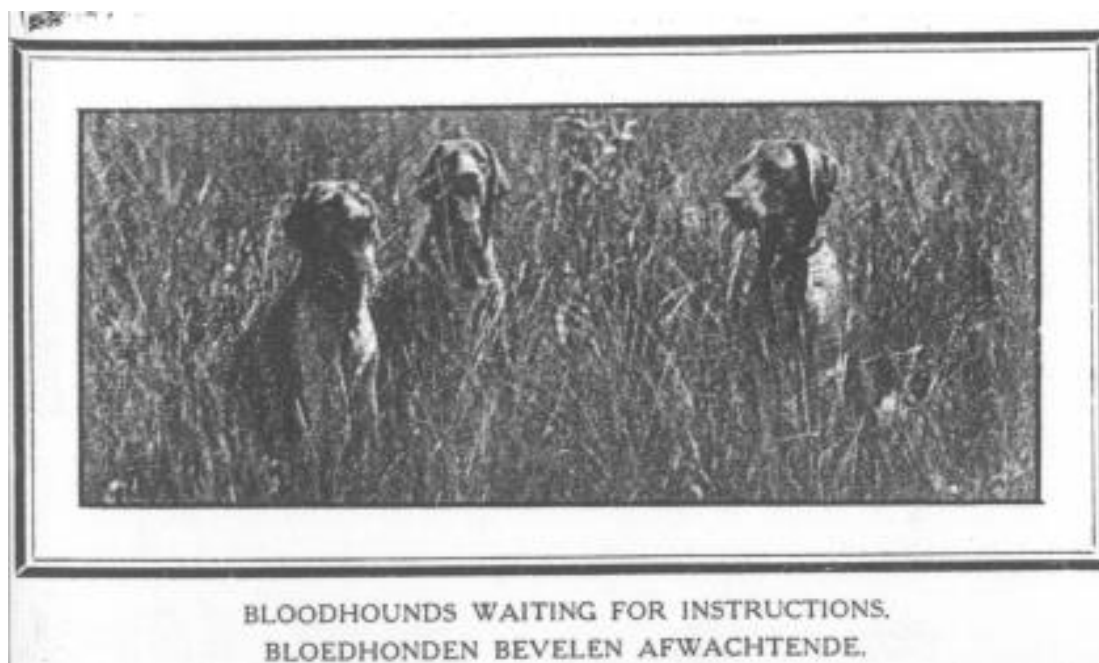
DIE HELE SUIDER-AFRIKA

Die aangrensende state het ook van die polisiehonde van Suid-Afrika gebruik gemaak soos die volgende saak sal wys. Die honde is uitgeroep na 'n winkel waar die eienaar in Betsjuanaland Protektoraat(Botswana) vermoor is. Die brandkluis was oopgebreek en vir 'n afstand van dertig treë verwyder, waar kaalvoetspore gevind is. 'n Hond is op die spoor gesit en hy volg die spoor na 'n plek waar 'n persoon gebly het. Die bewoner was nie daar toe die hond daar aangekom het nie, maar het kort daarna gearriveer. Nadat die hut deursoek is, is 'n bloedbevlekte knopkierie gevind. Twee ander persone was ook geimpliseer en aldie was van moord aangekla.

Vroeg een oggend het 'n sewentienjarige meisie wat op die stoep van hulle huis geslaap het, wakker geword en 'n manspersoon by haar in die bed gevind. Haar gestoei en geskree het die oortreder laat skrik en hy het weggehardloop. 'n Ander meisie wat op dieselfde stoep geslaap het, het gesê dat die oortreder eers na haar bed gekom het, voordat hy na die klaagster gegaan het. 'n Inwoner van 'n meisieskoshuis het gerapporteer dat sy dieselfde oggend wakker geword het en gevind het dat daar 'n manspersoon in haar bed was. Sy het geskree en gestoei waarop hy ontsnap het. Aan die onderkant van die trappe by die huis van die eerste geval, is kaalvoetspore ontdek. Van hierdie spoor is die hond reuk gegee. Hiervandaan het die hond die spoor aan die voorkant gevolg, al langs 'n pad tot by die meisieskoshuis tot in die kamer in van die laaste klaagster. Die hond het weer uitgegaan en om die gebou in die agterplaas, waar 'n man uitgewys is. Hierdie persoon was deur die drie meisies uitgewys as die oortreder en

is hy gearrester. Die hond het ongeveer sewehonderd treë gewerk, op 'n baie moeilike spoor.

N hondemeester het teruggekeer van 'n saak en by 'n plaas gestop om die polisiehonde water te gee. Hy is deur die eienaar meegedeel dat daar vier dae vroeër by sy huis ingebreek is, dat toegang by 'n venster verkry is en dat kos gesteel is. By die venster is twee pare voetspore gevind. 'n Hond is vanaf 'n velskoenspoor reuk gegee en het die spoor deur die veld gevolg, deur 'n draadheining en langs 'n hoofpad af. Op hierdie stadium was dit duidelik dat die hond op die regte spoor was, want inligting was bekom dat twee mans by die plek gesien is. Hulle is toe met 'n motor gevolg en aangekeer. Hulle is teruggeneem na die toneel van misdaad en hulle voetspore vergelyk met dié by die venster, wat ooreengestem het. Albei het skuld erken.

Gedurende die afwesigheid van 'n boer by sy huis, het een van sy bediendes by sy huis probeer inbreek. Hy het 'n gedeelte van die skoorsteen weggebreek, maar het nie geslaag nie. Daarna het hy 'n venster wat deeglik toe was, probeer, maar ook daar kon hy nie regkom nie. Hy het toe 'n pot, ketel en 'n hoed wat buite die huis was gesteel en verdwyn. Drie dae later in die aand, is die polisiehonde ingeroep. Nadat reuk van 'n velskoenspoor wat van die huis weggelei het, gegee is, het die eerste hond die spoor deur die veld gevolg. Die soektog is deur die donker onderbreek. Vroeg die volgende oggend is die tweede hond reuk gegee waar die eerste een opgehou het en volg die spoor vir vier myl (6,44 kilometer). Hier was dit seker dat 'n persoon wat aan die beskrywing wat deur 'n bediende van die plaas verskaf was, voldoen het. Die hond is ingeroep en die oortreder verder met 'n motor gevolg. Die aand om 22:00 is die persoon aangekeer. In sy besit was gesteelde eiendom gevind en nadat hy teruggeneem was na die plaas toe, het hy die versteekte pot en ketel uitgewys. Hy het skuld erken.

HOOFSTUK VYF

SAPD HONDESKOOLGIPSAFDRUKKE

Wanneer van die hondemeester se werksaamhede gepraat word, moet die lig van voetspore deur middel van gips as 'n belangrike deel daarvan beskou word. Die eerste voetspoor wat met gips in Suid-Afrika gelig was, het in die jaar 1904 te Roberts Heights (Voortrekkerhoogte) plaasgevind. Lt-Kol H.F. Trew, wat in 1913 as die adjunk-kommissaris van die SAP aangestel was, en hoofkonstabel Tweedy, word in 1904 na 'n moordtoneel by Roberts Heights uitgeroep.

Die twee vind daar, die lyk van 'n Indiërman met 'n duidelike voetspoor in modder, naby die kop van die lyk. Hulle het reeds 'n geruime tyd gewag vir 'n saak, waar 'n voetspoor deel vorm van die leidrade op 'n toneel, om op te duik. Trew was in besit van 'n Franse boek oor misdadaondersoek wat die proses om gips voor te berei en 'n voetspoor daarmee te lig, beskryf het. Tweedy aan die anderkant was teenwoordig by 'n hofsaak in Amerika, waar 'n gips voetspoorafdruk as getuienis in die hof aanvaar is. Trew was baie opgewonde omdat die tipe getuienis nog nooit voorheen as getuienis in die SA howe aanvaar is nie. Die geld vir die gips wat hulle gebruik het, moes uit hulle eie sakke kom, want die destydse kwartiermeester van die Transvaalse polisie het. Trew versoek om 'n rekwisisie in triplikaat te voltooi en aan te stuur. Daarna sou hulle moes wag vir die goedkeuring vir die aankoop van die gips.

Hulle het die gips aangemaak soos beskryf was in die Franse handleiding. Nadat dit hard was, het hulle dit van die voetspoor gelig en was in besit van 'n volmaakte afdruk van die spoor. Die verdagtes van die moord is gearresteer en voor die Hoër hof in Pretoria gebring.

Trew het die voetspoor afdruk by die hof ingehandig, waarop die verdediging geweldig kopsie gemaak het op die aanvaarding van getuienis daaroor. Na 'n uitgerekte argument oor die aanvaarding daarvan, beslis regter Wessels dat die getuienis aanvaarbaar is.

Die regter het die jurie gemaak dat hulle nie te veel waarde aan die gips afdruk as getuienis in die hof moet heg nie. Daar was 'n ou burger op die jurie wat die getuienis oor die gipsafdruk baie interresant gevind het. Hy het die klerk van die hof versoek om die skoen en die gipsafdruk aan hom te oorhandig. By die ondersoek na die vorm van die skoen en die gipsafdruk, hou hy beide omhoog in sy hande en sê "There is the boot, there is the spoor, the case is finished. They are guilty as hell." (Trew 1938:124) Beide verdagtes is skuldig bevind aan moord en is die doodstraf

opgele. Alle soortgelyke sake daarna, te danke aan Trew en Tweedy, is in die SA howe as getuienis aanvaar. Die medici het gips gebruik gedurende die Tweede Wreldoorlog om ledemate te heg. Die hondemeesters was behulpsaam toe die bewegings soos Voortrekkers en Parkeraad, dierspore met behulp van gips wou produseer. Gipsgietsels was ook gedemonstreer aan Landdroste en Aanklaers gedurende hulle kursusse in 1968, om hulle op hoogte te bring in die identifisering van uitstaande kenmerke op gipsgietsels om die verdagte op die toneel te plaas. Daar was nog nooit weer 'n kursus van hierdie aard in die SAP Hondeskool aangebied nie.

KAPTEIN M. S.(Scheepers) KITCHING

Kaptein Kitching was seker een van die oudste lewende hondemeesters en polisiemanne in Suid-Afrika. Hy is op 13 Mei 1903 aan die voet van die Sneeuberge naby Graaff-Reinet gebore. Hy sluit op 22 September 1922 te Maitland, Kaapstad by die polisie aan.

Kaptein Scheepers Kitching met 'n Bloedhond, Rottweiler en Doberman

Daar werk hy vir ses jaar in die Distrik ses area. Kitching begin sy loopbaan as hondemeester in 1928 te SAP Hondeskool, Pretoria. Die hondemeester van weleër noem dat hy destyds onder die bevel van Luit. H W Padgham in 1928 te SAP Hondeskool gedien het. Hy verlaat die hondeskool in 1929 om te Port Elizabeth vir vier jaar diens te verrig as 'n hondemeester, asook vier jaar te Uitenhage. In die huidige tyd word daar gepraat van 'n kruising tussen 'n Bloedhond en 'n Dobermann. Kitching vertel egter dat hulle van basters gepraat het. Hy is na Port Elizabeth met 'n baster Dobermann en Duitse herdershond asook met 'n baster Dobermann/Bloedhond. Kitching is 'n groot liefhebber van vetplante en uit gesprekke met Majoor Bloem ('n groot vriend van hom) wat ook in die SAP Hondeskool gedien het, het hy destyds spesiale toestemming van die bevelvoerder gehad om wanneer dit lyk of dit wil reën eers huistoe te ry en 'n beskerming oor sy vetplantversameling te sit. Dit het verhoed dat sy vetplante teveel water kry. In 1938 by sy terugkeer in die hondeskool, word hy saam met Sersant Z M Pretorius na Palestina gestuur om onder die Britse Ryk diens te gaan verrig as hondemeesters. Hulle het die Palestynse polisiehonde-eenheid gaan bystaan om voornemende hondemeesters en honde te gaan oplei. Hy en Sersant Pretorius het na 'n jaar gevra om terug te keer Suid-Afrika toe want die verlange huistoe was te groot. Kitching trou in 1940 met Maria Joubert en het twee kinders, James Pieter en Jeanette Marie. Kitching het ook springbokkleure gekry vir kleingeweerskyfskiet. Hy tree in 1961 af, na drie-en-dertig jaar diens as hondemeester. Die hondeskool het Kaptein Kitching in Mei 1998 getrakteer by die hondeskool. Hy het verskeie broodbome wat hyself aangeplant het, uitgewys. Hy is oorlede in Desember 1999.

SPEURHONDE BY BUURSTATE

Net soos ander wereldlande van tevore honde van die Suid-Afrikaanse Polisie ontvang het, so ook het buurstate die behoefte gesien om van die speurhonde gebruik te maak, en was lede van die speurhondseksie daarmee belas om lede beskikbaar te stel en hierdie mense op te lei.

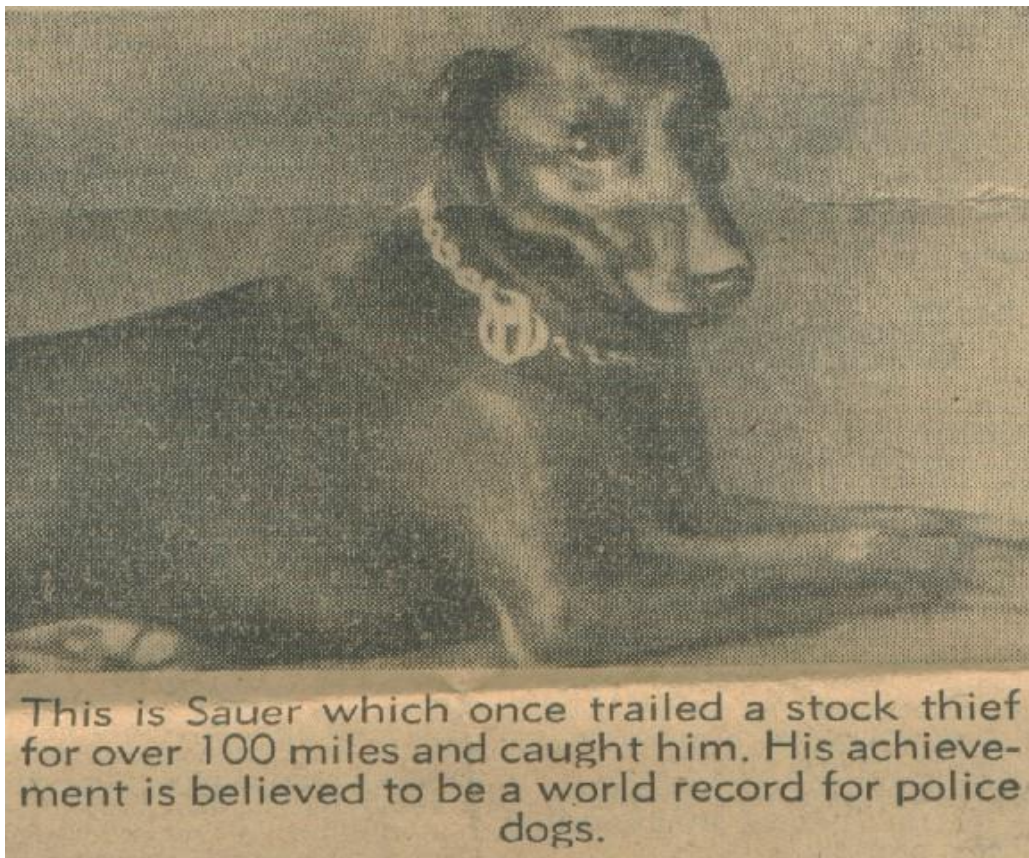
So vertrek C.P. Louw na die Ciskei met twee Dobermann/Bloedhondkruisings om B. Cawe en M. Williams met die honde op te lei. Albei was by die Ciskeise Polisie in Bisho gestasioneer. Aangesien daar nie huisvesting vir s/adjudant Louw beskikbaar was nie, het hy gelukkig by King William's Town polisie beholpe geraak en het hy in die enkelkwartiere vir die drie maande gebly. Beide die honde was deur die S.A. Polisie aan die Ciskei geskenk en sou die honde die hele Ciskei bedien onder die bekwame hande van die twee hondemeesters nadat hulle opgelei is. Na afloop van die kursus was hulle deur majoor C.J. Bloem van die Hondeskool uitpasseer en het elkeen ook 'n hondemeestersertifikaat ontvang. Gedurende 1964-65 was 'n Mosambiekse polisieman ook opgelei in die hondeskool en het hy by die hondemeesters ingeskakel met opleiding, waarna hy as hondemeester uitgepasseer het. Louw het ook twee lede van Transkei en drie lede van Swaziland opgelei met Dobermann/ Bloedhond kruisings en was die lede ook as hondemeesters geëmplojeer in die onderskeie buurstate. Quagga-poort het ook gehelp met die stigting van polisiehondeenhede in Lesotho en Venda.

GUINNESS BOOK OF RECORDS

'n Besondere ongeëwenaarde rekord vir die hond Sauer, 'n Dobermann wat deur S/Sers. Herbert Kruger afgerig is, het in 1925 'n veedief se spoor vir honderd-en-sestig kilometers. ononderbroke gevolg by Beaufort-wes in die Groot Karoo.

"Guinness Book of Records 1987/1988, page 33." Gee die rekord as volg weer: Tracking. In 1925, a Dobermann Pinscher named "Sauer" trained by detective Sergeant Herbert Kruger, tracked a stock-thief 160 km(100 miles) across the Great Karroo, S.A., by scent alone."

Sauer kom uit 'n goeie polisie Hondteling. Nadat hy by die Irene polisie depot geteel is, het dit voorgekom asof hy nie baie beloftes ingehou het nie. Soos dit met honde gaan, was hy as senuweeagtig beskou, maar met versigtige afrigting het hy verbeter en was dit nie lank nie, of hy het 'n honderd-twee-en-dertig uur oue spoor gevolg. Dit was 'n wonderlike prestasie en moontlik 'n wereldrekord.

Hy was kieskeurig met wie hy sou werk en aan speurder Kruger was hy gehoorsaam, maar andere het hom nie so gevind nie. Sauer was op Saterdag 20

Junie 1926 teruggeneem na De Aar en het die Sondag gevrek op die ouderdom van nege jaar en agt dae. Die boere sou Sauer baie mis aangesien hy 'n groot vriend van hulle was, maar die veediewe het sy dood verwelkom. Met spesiale vergunning van die Kommissaris is hy op 'n ere plek van die polisieperseel begrawe. Dit is nie snaaks dat daar 'n sterk gevoel ontstaan het dat 'n steen opgerig moes word met al Sauer se dae nie. Hier volg 'n paar van Sauer se suksesse:- Soms was hy onmoontlike take opgele soos byvoorbeeld by Heidelberg in Transvaal waar hy 'n dief wat brandewyn van 'n spoorwegwa verwyder het, moes opspoor. Sauer kon nie die spoor vind nie en het skeptici gese dat honde hopeloos is, maar dit was later vasgestel dat die diefstal by Braamfontein plaasgevind het. Toe Sauer nog kort in die Mag was in Pretoria, het 'n sersant gekla dat hy eende uit sy werf vermis. Daar was niks spore of merke op die toneel agtergelaat nie. Ook was daar geen artikels soos 'n vuurhoutjiedosie of iets dergeliks vanwaar Sauer reuk kon opneem nie. Die terrein het 'n sementblad gehad en al waar Sauer reuk kon opneem, was by die hek wat oopgestaan het. Dit wou voorkom of hy tevrede was en na 'n paar sekondes was hy uit in die straat. Na ongeveer negehonderd treë het hy 'n deur by 'n woning aangedui. Hy het ingegaan en in die agterplaas by 'n hok geblaf. Daarna het hy na die kombuis gegaan en vir 'n Great Dane wat daar gelê het, geblaf. Die Great Dane was verantwoordelik vir die verdwyning van die eende, want in sy hok het 'n halwe eend gelê en ook het hulle 'n dooie in die erf gevind.

Aktiwiteit 11 Ons lees 'n verhaal

Sauer, die speurhond wat die veedief so ver agtervolg het deur net sy reuk te volg, het 'n ander keer 'n dief sommer naby die huis gevang. Dit was egter nie 'n gewone dief nie. Lees wat gebeur het.

'n Sersant in Pretoria het 'n klompie eende aangehou. Maar toe begin die eende een vir een wegraak . . . Dit was duidelik 'n baie slim dief: hy het geen leidrade by die toneel gelaat nie. Speurhonde ruik gewoonlik aan iets wat 'n dief agterlaat, selfs 'n vuurhoutjieboksie, en begin dan soek, maar hierdie dief was regtig te slim vir die polisie. Hulle kon niks van hom kry nie. Om die eende in die hande te kry, het hy selfs oor 'n sementblad geloop sodat hy geen spore laat nie.

Toe laat die sersant vir Sauer kom. Hy het geruik-ruik aan die sementblad en toe doelgerig straat toe geloop. Sauer se hanteerder het gewet hy het wel 'n reuk gevat. Omtrent 'n kilometer verder het hy by 'n huis gaan staan en vir sy hanteerder gewys dit is die plek waar die skuldige is. Hulle het by die erf ingegaan, en Sauer het reguit na 'n hok in die agterplaas geloop. Daar het hy 'n paar keer geblaf. (Dit beteken die dief is naby.) Daarna het Sauer by die kombuisdeur ingegaan. Versigtig het sy hanteerder en die sersant gevolg. Dit kon gevaarlik wees . . .

In die kombuis het 'n groot Deense hond (Great Dane) gelê. Sauer het vir hom begin blaf. Die Great Dane was al die tyd die dief! In sy hok het hulle 'n eend gekry wat halfpad opgeëet was, en 'n entjie verder het 'n dooie eend gelê.

So het Sauer met sy wonderlike reuksintuig die dief opgespoor.

(Verwerk uit 'n manuskrip, "Die hondemeester", H J C Smit en H W Enslin)

In 1921 was daar by 'n winkel van Mnr. Graigher in Worcester ingebreek. Nadat daar by 'n plantasie reuk vanaf gesteelde artikels aan Sauer gegee is, het Sauer sy meester na Nuy Stasie wat dertien myl weg was, geneem. Toe hy by die platform kom, het dit voorgekom of Sauer deurmekaar was. Ook g'n wonder nie, want die gesoekte man het 'n trein na Tulbaghstraat gehaal. Daar was 'n telegram versend aan Tulbagh en met die aankoms van die trein, is drie mans gearresteer met die gesteelde eiendom in hulle besit. Terwyl 'n swart predikant 'n diens gehou het in die swart woongebied, was daar by sy huis ingebreek en 'n reisigersak met klerasie en drie pond in kontant gesteel. Toe speurder Kruger met die honde arriveer, het vyf-en-twintig uur al verloop. In die tussentyd is die sak in die veld opgespoor en was Sauer van die sak af reuk gegee. Hy het die spoor deur die lokasie gevolg tot by 'n deur wat sy mikpunt was, en opgewonde begin blaf. Toe die deur oopgemaak is, het hy aan sy tuig gerem totdat hy die erf betree het. Daarna het hy direk na 'n Xhosa met die naam van Pete gegaan. Hy was die vorige dag vir 'n ander oortreding gearresteer. Nadat hy ontken het dat hy enigiets weet van die huisbraak, is hy saam met verskeie ander persone op 'n parade geplaas, maar die hond het hom keer op keer uitgewys. Genoegsame getuienis was gevind om hom aan te kla. Met die volgende saak was 'n rekord opgestel met die afstand wat spoorgesny was.

'n Dief het sy mes agtergelaat nadat hy by 'n plattelandse huis by Paaupan wat ses-en-twintig myl vanaf Houtkraal stasie geleë is, ingebreek het. Sauer was reuk van die mes gegee. Hy het vir 'n paar myl langs die spoorlyn af geloop en deur die veld tot in 'n pad waar hy einde laaste by 'n winkel by Potfontein gekom het. Hy het nie by die voordeur ingegaan nie, maar by 'n sydeur. Toe hy op die stoep uitkom, het hy belangstelling getoon in 'n plek langs die stoeppaal. Die winkeleienaar deel hulle

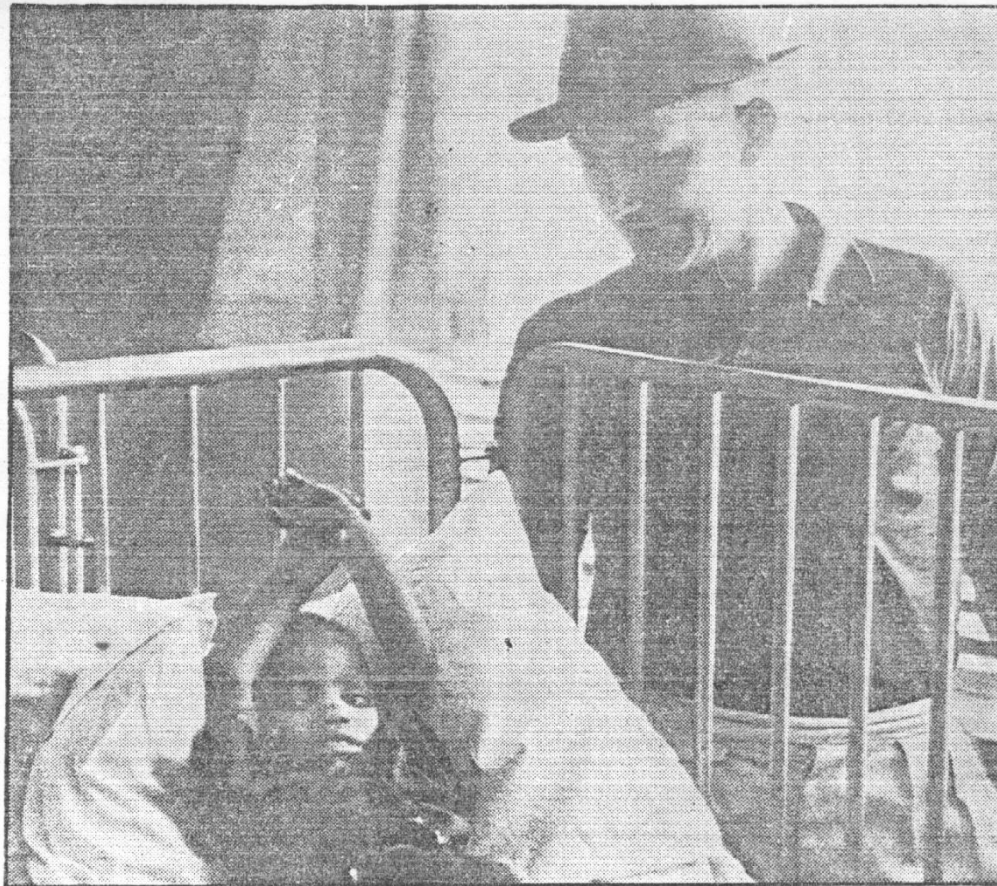
mee dat 'n persoon die vorige aand nadat die winkel gesluit het, sy bondel op die plek gelos het wat Sauer aangedui het. Die spoor was vir 'n verder agt myl gevolg waar die hond die oorblyfsels van 'n vuur in 'n spoorweg afvoerpyp, aandui. Hy het weer die spoor verder gevolg tot by Houtkraal stasie wat ses-en-twintig myl van die beginpunt geleë was. Op die platform het Sauer opgewonde begin blaf. Daar was vasgestel dat 'n swarte in kakieklere 'n trein gehaal het na De Aar. Sauer en sy meester het die eerste trein gehaal en die man met die gesteelde eiendom op die stasie gearresteer.

SERSANT HANS MILJO VAN TSUMEB

Sers. Miljo, 'n hondemeester van Tsumeb in die ou Suidwes-Afrika (Namibia), kry op 3 September 1968 'n berig dat twee kinders as vermis aangemeld is en dat sy hulp benodig word. Miljo met sy twee speurhonde Peggy en Siebert begin hulle soektog na die twee jong swart kindertjies, 'n seuntjie en dogtertjie. Hulle begin in die omgewing waar die kinders vermoedelik verdwaal het. Die omgewing was baie klipperig en met doringbosse besaai, dit was uiters warm en in die nagte baie koud. Miljo moedig sy honde voortdurend aan wanneer hulle die spoor verloor. Hy en die honde oornag die eerste nag in die veld. Die volgende dag word die lyk van die eerste kind gevind. Miljo besluit om verder te gaan met die soektog en die volgende dag word die tweede kind gevind. Die kind was aan geweldige blootstellings van die natuur blootgestel, maar herstel na hospitalisasie. Die speurhonde ontvang vir hierdie moedige en suksesvolle poging erepenninge vir getrouheid en verdienstelikheid. Miljo word vereer vir sy toewyding, ywer en die volharding in die uitvoering van sy plig.

PEGGY and SIEBERT with D/Sgt G Miljo

THIS PICTURE was taken by Col. Brink in a Tsùmeb hospital. It shows Det.-Sgt. G. J. Miljo at the bedside of three-year-old Sotman Kariseb, whom the sergeant found, near death in desert-like country in South-West Africa, four days after he had disappeared from home.

OPLEIDINGSHULP AAN TAIWAN

In 1984 is twee Taiwanese offisiere, Maj. Chou-Wen Kuo en Luit. Mu-Hsing Chen lede van die veiligheidsmagte, Taiwan in die hondeskool opgelei as hondemeesters deur S/Adj.-Off. C.P. Louw. Die twee Dobermann Pinschers Eugene en Etiene, het hulle bevele in Afrikaans ontvang. Die persone het ook die gewoonte gehad om na 'n lang dag in die veld agter die honde aan, by die teekamer van hulle skoene ontslae te raak tot ergernis van hulle Suid-Afrikaanse kollegas. 'n Sers. Fick wat lid was van die speurhondseksie, het die offisiere gereeld op sosiale besoeke vergesel. By een so 'n geleentheid, het hulle gaan uiteet. Met die aankoms van die kelner en hulle borde wat oorlaai was met 'n groot T-beenskyf, het die twee Taiwaneese offisiere se oë gerek, waarop die een opgespring het en sy vinger in Sers. Fick se "steak" druk en vra: "What is this?" (Vleis is 'n rariteit in Taiwan.)

By die voorstellingsparade op 22 November 1984 waar daar ook afskeid geneem is van die Taiwaneese kollegas, noem sy edele W.A. Cruywagen, administrateur van Transvaal in sy toespraak die volgende belangrike punte.

Dit word die eerste keer dat swart lede met hulle honde die springstofhondkursus afle. Dit is ook die eerste keer in die geskiedenis dat speurhonde suksesvol opgelei word om springstowwe op te spoor. Hy meld ook dat die vyf-en-dertig patrolliehonde met hanteerders, die getalsterkte van patrolliehonde in die Mag tot vierhonderd-en-veertien aanvul en die een-en-dertig springstofhonde en hul hanteerders, die getalsterkte tot honderd ses-en-veertig aanvul. Hulp is ook verskaf aan ander lande, waar hulle na afloop van 'n hondemeesterskursus die honde met hulle saam geneem het. Die bevele aan die honde was in Afrikaans gegee. Die volgende polisiemanne het in die hondeskool, hondemeesterskursusse deurloop: Sersante Clark en Sanders van die North Western Frontier Police; Indië in 1939; Asst.-speurder inspekteur Warton van die Noord-Rhodesiese Polisie, in 1941; Asst. British Inspectors Bailey, Burns en Watts van Eritrea, neem gedurende 1945 hulle Suid-Afrikaans afgerigte honde saam wat aangekoop word om te help in die stryd teen die rowerbendes wat die paaie in daardie wereld so onveilig maak. Sersant Davenport van die British South African polisie in 1948. Sersante Ras en Germishuysen help Kenia in 1953, teen die Mau-Mau. In 1995 besoek Generaal-Majoor A.B. del Ghani, speurhoof van die Soedannese polisie, die hondeskool met die doel om Dobermann/Bloedhondkruisings aan te koop. Daar sou 'n honderd van die honde oor 'n tydperk van drie jaar aan Soedan gelewer word. Die projek loop egter om een of ander rede dood. Daar was ook gehelp om polisiehondeenhede in Japan en Malawi te stig.

Met die ontwikkeling deur die jare van die Suid-Afrikaanse Polisie en nuwe terreine wat betree was, het die hondemeester ook nie agtergebly nie en word die gooi van

gipsgietsels by hulle kurrikulum gevoeg, waar dit eers deel was van die Suid-Afrikaanse Kriminele Buro se pligte. Al die hondemeesters het in die hondeskool opleiding ontvang in die reprodusering van voetspore met behulp van gips en is aan hulle 'n volledige gipskas uitgereik wat deel uitmaak van hulle uitrusting. Deel van hierdie opleiding behels die uitmerk van hofkaarte nadat die gips gegooi is en ontvang hulle ook 'n teoretiese lesing wat behels, die beskerming van voetspore, verskillende tipe voet- en skoenpatrone, sowel as uitgewysde sake. Menige suksesse is al behaal met die getuienis wat hondemeesters in howe gelewer het waar gips van 'n misdadtoneel betrokke was. Hondemeesters word ook opgelei in die soek en lig van vingerafdrukke en hulle werk ten nouste saam met plaaslike vingerafdruk kantore aan wie die vingerafdrukke oorhandig word en wat ook gipsgietsels van die hondemeester fotografeer.

Vingerafdrukkursus 1984

Voor; Hannes Crous, Instruksie, Duppie du Plessis

Agter; Antonie Goosen, Koos Kruger, Jan "Gun", Doesn't, Hendrik Smit, Spyker Fourie en Wilter

Enslin

Soos daar hondemeesters is wat op buitestasies aangewend word om misdaadtonele te ondersoek, is daar ook hondemeesters in die hondeskool wat gemoeid is met die afrigting, teling en versorging van honde. Van hierdie lede was gewerf vir die uitsluitlike doel om honde af te rig en so is die eerste twee swart speurhondafrigters naamlik Konstabel Obed Amese en Konstabel David Manamela gedurende 1992 gewerf en opgelei. Sersant O. Amese voltooi sy hondemeesterskursus in 1998.

Lood Gresse, Wilter Enslin (Instrukteur) en Obed Amese

Die eerste vroue hondemeester, Sersant Olga Marais is gedurende 1993 opgelei en is uitgeplaas na Middelburg (Tvl.). Na haar het ander vroue ook die bastion van die manlike meester betree en die hondemeesterskursus met sukses geslaag. Vroeër jare het die kursus ses maande geduur wat die vingerafdrukkursus ingesluit het, maar is gedurende die begin negentigs verkort na honderd-en-drie dae om onnodige

uitgawes te beperk. Die besluit het veroorsaak dat die instrukteur en kursusganger met hul honde onder geweldige druk geplaas is.

QUAGGASPOORT - 'n OORSIG

Die hondeskool is geleë tien kilometer Wes van Pretoria. Voor 1923 was die gronde 'n swart militere kamp deur Generaal Jan Smuts daar gestel. Daar is veral in die tagtiger en negentiger jare gereeld ou mortiere uitgeploeg deur landbouseksie en is Springstofhondseksie se bomopruimingoperateurs versoek om die mortiere te vernietig. Die sentrum beskik oor getroude kwartiere, enkelkwartiere, 'n hulpmotorhawe, logistiek en 'n landbouafdeling.

November 1990 word Roodeplaathonde teelsentrum, geleë langs Roodeplaatdam aangekoop en word hoofsaaklik aangewend om eie hondtelings te genereer en jong honde voor opleiding te sosialiseer. Voorheen was geweldig staatgemaak op

skenkings wat die publiek aan die polisie geskenk het. Die Dobermann/Bloedhond word egter eksklusief van Kuyper se dae, slegs vir die speurhondseksie geteel. Appingendam word in 1983 aan die SAPD Hondeskool afgestaan om spoorsnyers- en gevorderde hondekursusse vir man en hond daar aan te bied. Die sentrum is in die bosveld geleë en vyftig kilometer vanaf Potgietersrus.

Volgens oud Lt.-Kol. Pietie Engelbrecht en oud Majoor Jimmy Bloem was 'n aantal geboue en plekke in die hondeskool na persone vernoem. Baie van die naamplate is met tyd verwyder. Die ouditorium was vernoem na Generaal Gideon Joubert, die gemeenskapsaal na Generaal J.P. Gous en tennisbaan na Brigadier Albert Steytler. Die ontspanningsgeriewe word in 1990 opgeknop en na Brigadier Stan Gillham vernoem. Die tuine voor die administratiewe geboue, word na Generaal Bernie Mostert vernoem. Die Les Moss biertuin van die onder-offisiersklub, word feitlik eiehandig deur oud Lt.-Kol Moss gebou. Lt.-Kol. Daan Oelofse, 'n oud offisier wat baie gewild was in die hondeskool, het ook sy deel gekry nadat hy die betonmuur om die saal geskenk het, naamlik "Oom Daan se hoekie."

Die huidige hondekombuis was eers 'n stal gewees en is omskep in 'n hondekombuis. (Batley 1943:803) In dieselfde gebou was daar ook 'n biljartkamer waar lede ontspan het, na 'n harde dag in die veld. 'n Ent verder was die melkstalle, waar ses koeie aangehou is. Vier van hierdie koeie was die eiendom van die "Depot Milk Club" (Batley 1943:803). Elke familie van die hondeskool het 'n gallon melk in twee afleverings per dag ontvang.

Daar was ook 'n skoolbus wat tussen twintig en dertig kinders daaglik by die skool gaan besorg het. 'n Lugfoto wat geneem is in 1943 en gebruik was vir P C Batley se artikel "The S A Police Dog Depot." "The Nongqai" August 1943, 804-805 gee 'n

duidelike beeld hoe die hondeskool ses-en-vyftig jaar gelede daarna uitgesien het. Die dertien rooi baksteen huise, die dierehospitaal, hondeswembad, tennisbane en logistieke gebou het reeds bestaan in 1943. Die datum wanneer dit opgerig was, is tussen 1928 tot 1938.(Volgens dokumentasie)

Opgeleide honde in 1943, se waarde was vanaf honderd-en-vyftig tot tweehonderd pond (Batley 1943:806). P C Batley maak ook melding van 'n geverfde hout Dobermann Pinscher standbeeld wat by die ingangshek van die S A Polisiehondeskool gestaan het. (Batley 1943:803) In 1977 het Brigadier van Zyl die standbeeld verwyder, 'n boodskap in 'n bottel geplaas en die standbeeld weer laat vasmessel. Die hoofing ingang, nadat dit opgeknop word, is vernoem na Generaal A B Conradie. Oor tradisies kan daar 'n hoofstuk geskryf word in die Hondeskool. Die bekendste onder die honde geledere was natuurlik die twee jong rantjies. Die reservoir is 'n wateropgaardam, tussen die woonbuurt Laudium en die hondeskool. Om by die "reservoir" uit te kom was 'n gewigtige taak vir enige kursusganger. Die klim na bo en terug was \pm 'n uur se werk. Waar die gedagte ontstaan het om die kursusgangers na suksesvolle aflegging van hulle kursusse reservoir toe te stuur, sal niemand weet nie. Bo is daar deur die instrukteur, wat met meganiese vervoer deur Laudium se strate daar gekom het op 'n seremonieële wyse, die trots van die Hondeskool aan die kursusganger oorhandig naamlik die hondekop. Die ander bergie "trombose" is 'n randtjie op die hondeskool se gronde geleë. Vanweë die steil pad wat gevolg moes word om bo te kom, het hierdie randtjie 'n gewilde besienswaardigheid geword wat kursusgangers moes sien, of hulle daarvan gehou het of nie. Daar was ook per geleentheid besluit om die sosiale kuiertjie van offisiere een maal 'n maand aan die klub, plathond aande te noem. Die gebruik van die naam

is later gestaak omdat dit aanstoot gee het. Dit is eintlik jammer 'n mens kon nie die oorspronklike hondestatistieke onder die oë gekry het wat in Kuyper en Carr se dae opgestel was nie. Dit moes maar 'n kort en saaklike dokument gewees het, as daar in aanmerking geneem word dat die hondegetalle maar min was en daar ook nie bykomstige pligte by die hondemeesters geaffilieer was nie. In die vroeë sestiger jare het 'n statistiek byvoorbeeld soos volg daar uit gesien: 123 Speurhonde (53 in kamp en 70 buite) 35 Stasies; 70 Speurhonde

Dit was kort en op die man af, met miskien 'n kort beskrywing van mannekrag en toerusting, waar die statistiek vir die 1982/83- boekjaar as volg daar uit gesien het: 90 Speurhonde; 62 Stasies, 12 000 gevalle aandag aan geskenk.

Alhoewel dit lyk of die aantal speurhonde verminder het, moet in ag geneem word dat die getalle van die speurhonde in die hondeskool nie hierby ingesluit is nie en die meeste hondemeesters op buitestasies oor twee speurhonde beskik het. Daarenteen het die aantal stasies waar speurhonde voorgekom het, amper verdubbel en kan na die volgende statistieke van die 1996/1997 - boekjaar gekyk word en sou 'n mens graag Kuyper se gesig wou sien nadat hy hierdie statistieke onder oog kon kry. Die statistiek word in sy geheel hier weergegee:-

Provinsie:	Speurhond	Speur/dwelmhonde
Wes-Kaap	17	
Noord-Kaap	9	
Oos-Kaap	19	
Kwazulu/Natal	9	3
Vrystaat	6	
Gauteng(PTA)	4	

Limpopo (Noordelike Prov)	13
Mpumalanga	13
Noord-Wes	17
Gauteng(JHB)	5
Hondeskool	40

Dit is 'n totaal van 155 honde wat nie die klein hondjies, teelreuns en teeltewe van Roodeplaat teelsentrum insluit nie.

Aantal sake met behulp van speurhonde gewerk	14 382
Aantal sake suksesvol opgelos	2 721
Aantal arrestasies uitgevoer	2 647
Waarde van verlore of gesteelde eiendom teruggevind	R11 835 122,40
Aantal sake ondersoek waar vingerafdrukke betrokke is	1 758
Aantal nie-identifiseerbare vingerafdrukke gevind	663
Aantal identifiseerbare vingerafdrukke gevind	767
Aantal sake waar geen vingerafdrukke gevind is nie	2 269
Aantal reproduserings van voetspore met gips	6 001
Aantal reproduserings van voetspore suksesvol in howe gebruik	839
Aantal positiewe reukidentifikasie sake gewerk	71

Soos dit duidelik blyk uit hierdie statistieke word die speurhonde dus steeds in toenemende mate gebruik.

SPOORLEËRS

Sommige beroepsjagters maak gebruik van spoorsnyers wat meestal op die agtergrond is en nie die eer ontvang vir wat hulle werklik doen nie. So is die

spoorleër van die hondemeester, wat uiters waardevolle werk lewer en nie altyd die krediet kry wat hy verdien nie. In sommige gevalle sou 'n saak nooit suksesvol deur die hondemeester opgelos gewees het, as dit nie vir die spoorleër was nie.

Elke hondemeester op 'n buitestatie beskik oor 'n spoorleër wat deur die Polisie indiens geneem is. In die meeste gevalle word hierdie spoorleër "ge-erf" van die vorige hondemeester wanneer die standplaas deur 'n nuwe een gevul word. Hetsy deurdat die hondemeester 'n verplasing na 'n ander standplaas gevra het, of afgetree het met pensioen.

Wanneer dit kom by die aanstelling van 'n spoorleër, het die hondemeester gewoonlik die laaste sê en keur hy die applikant self. So moet die hondemeester hom vergewis van die tale wat die applikant magtig is en in die area van die standplaas gepraat word. Dit is van kardinale belang, aangesien die spoorleër in die meeste gevalle aangewend word as tolk by die ondervraging van verdagtes. Baie hondemeesters verkies dat die applikant oor 'n bestuurderslisensie moet beskik, want in baie gevalle is die hondemeester te voet besig om 'n verdagte met sy speurhond te volg. Dit kan baie kilometers beloop voordat so 'n verdagte aangekeer word. Die spoorleër hou die voertuig en tweede speurhond byderhand.

Die pligte van die spoorleër is legio en wissel van die skoonmaak van die hondehokke tot die aankeer van verdagtes. Soos 'n teatersuster by 'n hospitaal die dokter assisteer wanneer hy 'n operasie uitvoer, so moet die spoorleër die hondemeester assisteer wanneer hy besig is om 'n voetspoor met behulp van gips te reproduseer. Die spoorleër moet só op hoogte wees van die prosedure, dat hy presies weet wat die hondemeester nodig het en dit beskikbaar stel. Die aparate word ook onmiddellik deur hom skoongemaak om weer beskikbaar te wees vir 'n volgende

misdaadtoneel. Waar dit kom by die ondersoek van 'n praktiese misdaadtoneel, moet hy die kennis en insig he om te weet waarna om te soek. Hetsy dit 'n kledingstuk is wat by 'n reukidentifikasie gebruik kan word, of 'n voetspoor wat gereproduseer kan word. Daar word nie van hom verwag om oor die kennis te beskik wat die hondemeester deur opleiding bekom het nie, maar hy moet genoeg begrip aan die dag le om die hondemeester se aandag op 'n bepaalde geval te vestig. Die spoorleer is gemoeid met die uitle van oefenspoore vir die speurhonde en moet daarom liggaamlik gesond wees. Buiten dat die spore soms oor ruwe terreine gelê moet word, wissel die lengte van een tot drie kilometer per hond. Wanneer die hondemeester nie besig is nie, word hierdie spore daagliks geloop en moet die spoorleër fiks wees. As in aanmerking geneem word dat hy die spore vir 'n tweede keer moet loop, aangesien hy die tweede hond van die hondemeester moet hanteer terwyl die spoor geloop word, beloop die afstand etlike kilometers. Dit is baie keer opvallend hoé naby die hondemeester en sy spoorleër aan mekaar verbind is, veral waar dit kom by kwaai speurhonde. Buiten dat die hondemeesters hierdie honde hanteer en niemand anders naby hulle kan kom nie, het hulle geen probleem met sy spoorleër nie.

Soms gebeur dit ook dat die speurhonde meer geheg is aan die spoorleër as aan die hondemeester self. In die meeste gevalle is dit wanneer die spoorleer meer aandag aan hulle gee. In die Hondeskool word daar ook gebruik gemaak van spoorleër en is hulle onontbeerlik wanneer dit kom by die uitle van spore en die verskaffing van reuk by reukidentifikasie. Omdat die meeste honde in die Hondeskool onder afrigting is, word dit soveel meer gekompliseerd met die verskillende lengte spore wat deur die verskillende speurhonde geloop word.

Mathews

Hierdie spore is ook nie altyd dieselfde ouderdom nie en moet een spoorleër byvoorbeeld verskillende spore van verskillende ouderdomme uitloop. Sonder die spoorleër sou die hondemeester 'n onbegonne taak gehad het om te verrig, want baie speurhondresseerders hanteer van twee tot vier honde. Die pligstaat van die spoorleër in die Hondeskool waarin sy daaglikse pligte uiteengesit word, behels onder andere die volgende:- Die uitleë van spore vir speurhonde tydens afrigting; verskaffing van reuk tydens reukidentifikasie; behulpsaam met die hantering van die hondemeester se ander honde tydens spoorwerk en afrigting; verantwoordelik vir die instandhouding van hondehokke en die voeding van honde.

Met die onlangse salarisgraderingstelsel, het die spoorleër se naam verander en val hulle in die nuwe klas van gespesialiseerde hulpdiens assistente (auxiliary service assistants).

Vir die hondemeester op grondvlak, het die benaming “spoorleër” egter gebly en word daar só na hulle verwys. Freddie Mapheula gebore op 13 Mei 1946 te Bosbokrand, is een spoorleër wat 'n hele aantal hondemeesters behulpsaam was tydens hulle dienstydperk in die SAPD Hondeskool. Hy begin in die Hondeskool in 1976 en werk by patrolliehondseksie tot 4 Julie 1976. Freddie word daarna oorgeplaas na die speurhondseksie. Hy verskaf waardevolle hulp aan Adjudant-Offisier Koos Geldenhuys om twee honde voor te berei vir Swaziland en twee vir Malawi.

ROMAN - VIERPOOT AKROBAAT

Roman, 'n kruising tussen 'n Dobermann en Bloedhond is deur adjudant-offisier A. Goosen afgerig om oor 'n drie meter hoë gespanne koord te loop, en dit terwyl hy geblinddoek is.

Roman was dalk die eerste hond ter wereld wat hierdie besondere toertjie kon uitvoer. Dit het Goosen in die omgewing van 1980, vier maande geneem om Roman die toertjie te leer. Sersant Frans Ferreira het in 1981, toe hanteerder van Roman, eers vir hom twee pare leer skoentjies aangetrek om sy pote se kussinkies te beskerm.

Die hond word daarna geblinddoek en na die apparaat gebring. Roman moes dan 'n drie meter hoë leertjie klim tot op 'n platform. Wanneer op die platform het hy na twee gespanne koorde beweeg en poot vir poot na 'n platform, agt meter verder geskuifel. Op die oorkantste platform het hy gerus en die tog terug aangepak. Roman is oorspronklik eers met twee planke geleer en namate hy meer selfvertroue gekry het, is die planke vervang met staalkabels en later met draad.

Roman was in sy leeftyd een van die grootste sterre van die Suid-Afrikaanse Polisiehondeskool.

PATROLLIEHONDAFDELING

Die ingebruikneming van die patrolliehond in die SAP Hondeskool, 1962 is te danke aan twee persone wat die basis vir die patrolliehond gelê het naamlik Brigadier A.W. Brink en Majoor P.J. (Piet) Kilian.

Frans Loots en Corrie Cornelissen het ook 'n bydraende rol gespeel

Petrus Johannes Kilian is gebore op 29 Mei 1919 te Steytlerville. Hy sluit by die SA Polisie aan op 14 April 1939. Vanaf die Pretoria opleidingsdepot word hy uitgeplaas na Windhoek, 4 September 1939. Hy verrig diens te Pretoria, Aliwal-Noord, Port Elizabeth en Port Nolloth. In 1950 deurloop hy 'n hondemeesterskursus in die SAP Hondeskool.

MY FUTURE *-a life full of*
Action Service Respectability

WHERE lies your fancy?
After completion of the training course you can join —
our C.I.D.,
our fingerprint, handwriting or ballistics experts,
our photographers, artisans, radiotricians, dog masters, musicians, instructors, etc.

You start at R80 per month R75 for Matriculants

POST THIS COUPON IMMEDIATELY TO:-
The Commissioner of Police,
P.O. Box 449,
PRETORIA

Name.....
Address.....
Age..... Standard.....
Please furnish me with the necessary information in regard to enlistment,
or apply at your nearest police station!

WHO can join? . . .
Young men between the ages of 16 and 35 years with minimum educational qualification of Std. VIII.

GAIN —
Sergeant's rank after three, be a Commissioner Officer after eight years.

ENJOY —
Regular increments, quick promotion, free medical attention, a holiday bonus, carefree retirement and many another benefit for you — and your family!

Frans Loots

Gedurende ± 1954 het die Standerton se landbou skou aansoek gedoen vir 'n hondevertoning deur die SAP Hondeskool. Die destydse Kommissaris, Generaal Rademeyer het die aansoek goedgekeur en die geleentheid gebruik om die SA

Polisie te adverteer. Kilian was aangeskryf om die vertoning te gaan uitvoer. Hy het met 'n ou 1938 Ford "lorry" en swaar apparate agterop na Standerton vertrek. Twee speurhonde Zane en Clara was aangewend vir die vertonings deur Kilian, terwyl Brink die kommentaar gelewer het. Dit was die eerste vertoning buite die SAP Hondeskool. Na die vertoning was die SAP Hondeskool oorval met aansoeke vir vertonings. Die Bevelvoerder A W Brink het besluit dat die vertonings verbeter moes word en is die taak aan Kilian opgedra. Hy het twee Dobermann/Bloedhondkruisings, Baron en Beulah, broer en suster, begin afrig.

Toe die gehoorsaamheidsafdeling van beide honde op standaard was, het Kilian, Baron geleer om 'n weghardlopende persoon aan die arm te vang en neer te trek. Beulah was geleer om 'n sirkelbeweging om 'n weghardlopende persoon te maak en hom aan die hakke te byt totdat hy gaan stilstaan. Sodra die persoon beweeg, was sy weer op hom.

Die bogenoemde honde was ook saam met Piet Kilian uitgeroep vir voorle dienste, nadat die berugte pangaman weggekom het, toe speurders hom voorgele het. Kilian het die speurders na 'n voorlepunt vergesel saam met die honde. Gelukkig of ongelukkig het die pangaman die aand nie opgedaag nie, en was Kilian bewus daarvan, dat die honde beseer sou word in 'n aanval met die panga. Die vertonings uitgevoer deur Baron en Beulah, moes die owerhede oortuig het dat honde ook as patrolliehonde aangewend kon word en so dus van groot hulp vir die SA Polisie in geheel sou wees.

In 1961 gee Kommissaris, Generaal du Plooy, magtiging dat Brink en Kilian die volgende lande besoek; Engeland, Duitsland, Frankryk en Holland vir 'n tydperk van twee en 'n halwe maande. Die doel van die besoek was om 'n studie te maak van die gebruik van patrolliehonde in ander lande. Die volgende gedeelte is die motiveringsbrief wat Brink gebruik het om die Kommissaris van die Suid- Afrikaanse Polisie te oortuig dat die gebruik van patrolliehonde 'n noodsaaklikheid is in Suid Afrika,

By hulle terugkeer stuur Brink 'n verslag aan Hoofkantoor en het Generaal du Plooy magtiging gegee dat die SAP Hondeskool kan begin met die afrigting van patrolliehonde. Daar was 'n algemene gevoel dat slegs die Duitse Herdershond vir hierdie doel aangewend sou word. Kilian was aangestel om twee hondemeesters, Adjudante Corrie Cornelissen en Frans Loots met die twee Duitse Herdershonde Rex en Ceaser as patrolliehondinstrukteurs op te lei. Die teoretiese lesings was deur Brink opgestel. Kilian meld dat hulle geweldig probleme gehad het soos; verblyf vir kursusgangers, hokke vir die honde, magtiging vir die aankoop van honde, vervoer

van die honde, oefenterreine, kettings en leibande. Om al die bogenoemde te bekom was meer as net probleme.

Gedurende 1962 het hulle begin met twaalf konstabels vanaf Johannesburg. Die groep is in twee klasse ingedeel. Na die kursus is al twaalf lede en hul patrolliehonde na Johannesburg gestuur met die doel om misdaad te bekamp. Die twaalf lede was egter nooit die geleentheid gegun om hulle self te bewys nie. Die deurbraak met patrolliehonde het gekom van ses patrolliehondgeleiders en hulle honde, van Durban. Hulle was onder die leiding van Sersant Piet van Rooyen. Hierdie lede was bevriend met die redakteurs van koerante in Durban. Deur die mediadekking wat die lede van koerante in Durban ontvang het, is die publiek gou bewus gemaak van die patrolliehond.

In die jare sestigs was “prentboekies” baie gewild en het daar ook ‘n boekie met die naam “Rex” verskyn. Sersant van Rooyen het as “Kaptein” met sy patrolliehond Beauty, ‘n swart Duitse herdershond, die hoofrol vertolk. Kilian vertel dat hy

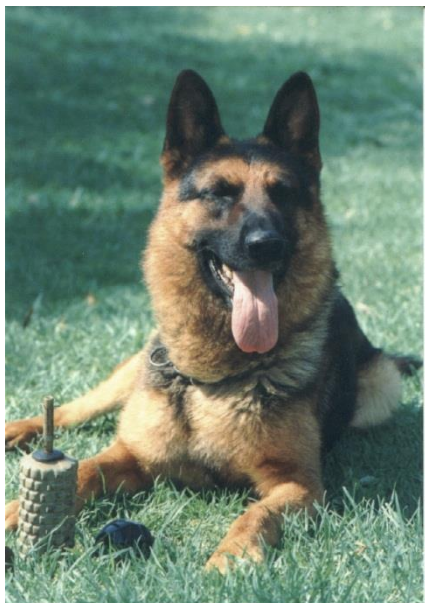
genoodsaak was om onbewus van die boekie te wees, maar het dit privaat en skelm gelees.

Kilian het nog patrolliehondgeleiders as instruktors afgelei, onder andere Les Moss, Gideon van Heerden en Serfontein. Hy meld ook dat volgens sy wete, Serfontein die laaste polisieman was wat die Koningsmedalje ontvang het. Verder lei hy ook vier van Mosambiek se lede op, twee van die polisie en twee van die weermag, as patrolliehondgeleiders. Hy het ook ses van die SA Weermag lede opgelei, waarna hulle met 'n Hondeskool begin het. Daarna het die Spoorweg polisie, die Gevangenis en Myne ook hulle lede na die SAP Hondeskool gestuur vir opleiding. Kilian meld dat A W Brink na sy bevordering, meer kontak met Hoofkantoor en Kwartiermeester gehad het en was die patrolliehond projek verder bevorder en verbeter. Destyds met die grensdiens was daar altyd 'n tekort aan lede, as gevolg van die feit dat patrolliehondgeleiders vir ander sake gebruik is, as waarvoor hulle opgelei was. Dit het mooi praat aan albei kante gekos deur Kilian om die vrede te bewaar. Kilian maak ook melding van Brigadier Steytler, voormalige Bevelvoerder wat hom van tyd tot tyd behulpsaam was as kommentator by hondevertonings. Die volgende geval verdien ook om gemeld te word. Kilian noem dat 'n sekere kapelaan hom gekontak het en genoem dat hy probleme het met 'n patrolliehondgeleider en sy vrou. Sodra 'n argument tussen die twee ontstaan, loop die man uit die huis en gaan speel met sy patrolliehond. Die toedrag van sake het die vrou tot raserny gedryf. Toe Kilian die man gaan waarsku en dreig dat hy moontlik sy hond sal onttrek, antwoord die lid: "Meneer, los my hond en vat my vrou." Kilian antwoord hom daarop: "Wat sal my vrou sê, as ek met jou vrou in Pretoria aankom?" Die lid het daarop gelag en plegtig belowe om sy vrou nie weer op die manier te tart nie.

In Oktober 1975 tree Majoor Kilian met pensioen af en aanvaar daarna diens te Goldfields Security, Krugersdorp waar hy ook daar met 'n nuwe hondeopleidingsentrum begin.

Springstofhond seksie

Springstofhonde begin in 1978. Clarie van Rensburg het met 'n Bloedhond, een van Driver en Mel se werpsel, wat ingevoer is van Europa, opleiding begin om landmyne op te spoor. Daar is ook gedurende hierdie tydperk van die Duitse herder en Labrador gebruik gemaak om springstof op te spoor. Majoor Bloem meld dat hulle 'n jaar gewag het voordat hulle 'n positiewe saak met 'n springstofhond gewerk het. Speurders van Windhoek het die hulp van die polisiehonde ingeroep om 'n huis waar hul vermoed springstof versteek word te deursoek. Die honde het 'n voertuig spaarband uitgewys en is daar deur die persone teenwoordig geglo dat die honde verkeerde aanwysings maak. Iemand het voorgestel dat hulle die band afblaas en ondersoek instel.

Tot hulle verbasing vind hulle vyftig 200 gram TNT blokkies binne in die band versteek. Hierdie was die eerste positiewe saak deur springstofhonde in SA.

PALESTINA

Die persoon wat grootliks bygedra het tot die ontstaan van die Palestina honde-eenheid was Kol. R.G.B. Spicer, inspekteur-generaal van die polisie en gevangnisse in Palestina. Hy was bygestaan deur Kol. H.P. Rice, die adjunk inspekteur-generaal wat verantwoordelik was vir die afrigting, versorging en aanwending van die honde. Die oorspronklike idee om polisiehonde aan te wend het ontstaan toe Spicer, deur die Kenia regering in 1927 na Quaggaspoort, Pretoria in Suid-Afrika gestuur is om die aanwending van polisiehonde te ondersoek. Die S.A. Polisie was in die begin van hierdie eeu as pioniers in die aanwending van polisiehonde buite Europa beskou.

Tydens Spicer se verblyf by die Suid-Afrikaanse Polisiehondeskool in 1927 was hy die geleentheid gegee om elke moontlike faset van die aanwending van polisiehonde te ondersoek. Hy het ook die geleentheid gekry om 'n oornagspoor om 16:00 uit te gaan. Sewentien ure later is 'n speurhond ingespan en het die spoor gevolg, presies soos Spicer dit uitgele het, tenspyte daarvan dat Spicer die spoor so moeilik as moontlik wou maak om die hond se vermoë te toets. Spicer was by sy terugkeer in Kenia heeltemal oortuig dat polisiehonde aangewend moes word by die ondersoek van misdaad. Sy droom van 'n honde-eenheid het egter 'n knou gekry, omdat die Kenia regering op daardie stadium nie instaat was om weens gebrek aan finansies so 'n projek van stapel te laat stuur nie. Later jare is Spicer na die Palestina polisie oorgeplaas as inspekteur-generaal van polisie en gevangenis. In 1934 het terroriste in Palestina op groot skaal olyfbome afgekap en omdat olywe een van die stapelvoedsels van die Arabiere is, het dit dikwels tot weerwraak en bloedvergieting gelei. Kol. Spicer het dadelik die wiele aan die rol gesit om in Palestina 'n honde-eenheid te stig en stuur in 1934 twee Britse polisiemanne, Sers. Parker en konstabel Pringle na die Suid-Afrikaanse Polisiehondeskool, Pretoria, waar hulle opleiding as hondemeesters begin. By hulle terugkeer na Mount Scopus, Jerusalem, was hokke reeds klaar gebou vir die vyf speurhonde wat hulle saamgebring het. Parker en Pringle kry die byname "P and P" en na hulle honde word daar verwys as "Funny looking bloodhounds."

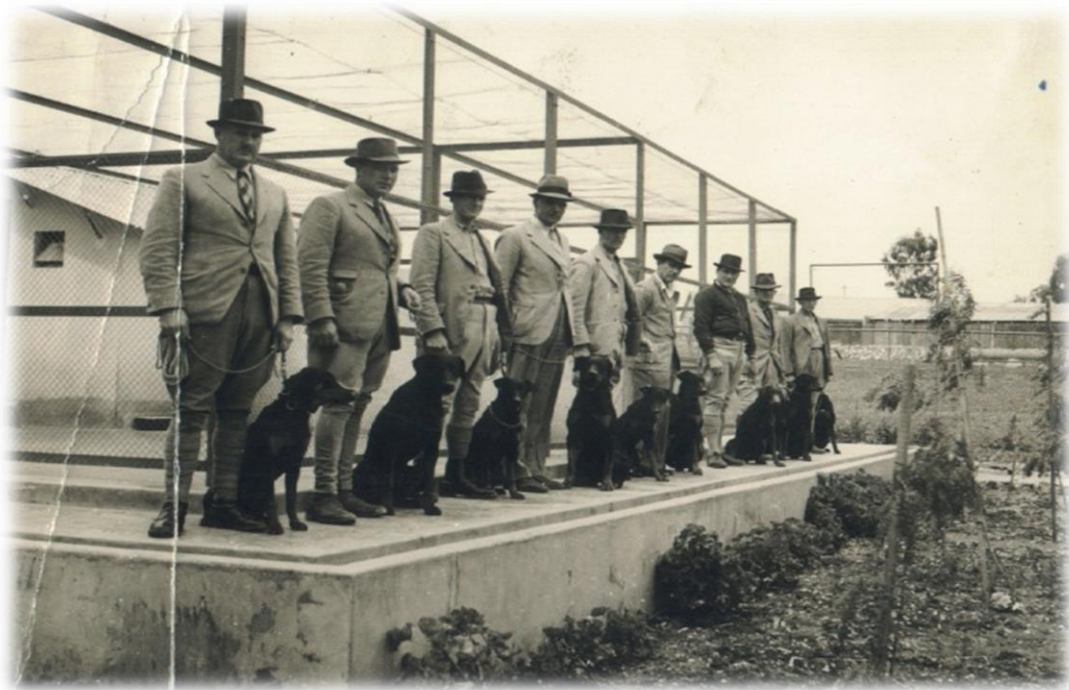
(Horne: 454)

Spicer was slim genoeg om, wanneer die honde suksesse behaal het, dit so wyd as moontlik te adverteer. Hy haal ook later in 'n polisiejoernaal die volgende voorvalle aan, om sy tevredenheid met die werk wat die honde-eenhede verrig te onderstreep;

Op 17 Maart 1935 is 'n poging tot moord in Hebron gepleeg. Konst. Pringle daag daar op met sy hond Mayer, drie en 'n half ure na die voorval. Mayer tel 'n reukbaan op en volg dit vir 'n kilometer langs die Jerusalem-Hebron pad. Die hond lei die geselskap deur 'n besige basaar na 'n huis wat aan Rasmieh behoort, waar die hond 'n aanduiding gee. Die verdagte is egter nie tuis nie. Die hond volg die reukbaan verder, weer deur die besige basaar na 'n ander huis wat aan Hussein Amin behoort. Daar span hulle die tweede hond, Gift ('n teef) in. Sy volg die reukbaan terug na die toneel, waar 'n lyfgordel gevind word. Daar word vasgestel dat die lyfgordel aan Hussein Amin behoort en hy word gearresteer.

Die volgende middag word 'n identifikasie parade met die verdagtes gehou. Hulle verander posisie op die parade, maar word positief deur die honde uitgewys, ses-en-dertig uur na die voorval. Die een verdagte sΛ die volgende: "Finish - good enough, the dog is not a liar" wat die voortreflikheid van die honde beklemtoon. (Horne 456-457) Die volgende saak word as volg weergegee; Op 21 Maart 1935 rapporteer 'n persoon die diefstal van 'n muil by die polisie te Enab. Gift en haar baas daag die volgende dag daar op en volg die spoor na 'n naburige dorpie Biddu. Die hond verloor egter die spoor, en Pringle merk dat slegs muilspore sigbaar is. Hy volg hierdie spore vir twee kilometer en kom tot die slotsom dat die verdagte op die muil gery het. Die spore van die verdagte duik weer op en hy laat Gift die reukbaan verder volg. Die spoor eindig by Gedeirah waar sy 'n aanduiding gee by die huis van Suleiman Ahmad Suleiman. Suleiman word op 'n identifikasie parade deur die hond positief uitgewys. Hy word gearresteer en by verdere deursoeking van sy huis word 'n rewolwer en ammunisie gevind. Die spesifieke spoor was twintig kilometer. lank en elf ure oud. Spicer skryf die volgende in sy verslag, "I can only submit, in light of

the above facts that these dogs are, uncanny in their scenting powers and in their intelligence. They are in my opinion, as infallible in identification as fingerprints; but of course experts in the latter will not agree. To the Dobermann Pinscher, the smell of human being cannot be repeated, or copied and as far as know, the Palestine criminal is not more odiferous than criminals in other parts of the world.” (Horne 457-458) Die eerste jaar van die Palestina honde-eenheid woon die twee honde Mayer en Gift nege-en-negentig tonele by.

Palestine Dog Unit, Mt Scopus

In 1936 word 'n verdere twee lede opgelei om Parker en Pringle by te staan in hulle werk. Spicer wys ook in sy jaarverslag van 1935 uit dat, Palestina die eerste koloniale polisiemag is wat honde gebruik. Met die Arabiese opstand van 1938 stuur die S.A. regering twee S.A. polisielede van die hondeskool, Sers. M.S.(Scheepers) Kitching en Sers. Z.M. Pretorius na Palestina vir 'n jaar om hulle behulpsaam te wees met die opleiding van verdere lede en honde.

KENIA

Na die Tweede Wereldoorlog word Kol. H.P. Rice na Nairobi, Kenia verplaas. Hy bekom met die hulp van Generaal-Majoor R.J. Palmer van die SAP, twee speurhonde gedurende 1947-1948 en 'n hondeskool word in Nairobi begin. Kolonel Rice noem dat hy ook deel was van 'n kommissie van ondersoek in Noord-Rhodesië (Zambië) polisie betreffende die aanwending van polisiehonde daar in 1946-1947. Die aanwending was egter afgekeur, want die klimaat was nie dieselfde as in Suid-Afrika nie. Hondemeesters van die voormalige Palestina polisiehonde-eenheid word na Nairobi verplaas en sluit die volgende lede in; Supt. Bill Warner (bevelvoerder Nairobi honde-eenheid), Supt. Bill Cumming en Angus Montgomery.

Hulle word later gevolg deur Donald Fraser in 1954.

Die Kenia honde-eenheid word egter op 'n groter skaal as die van Palestina bedryf. Volgens Donald Fraser was die speurhonde in Kenia ook in Afrikaans afgerig. Donald Fraser noem dat hy 'n Dobermann "Simon" dubbeldoelig opgelei het in spoor- en manwerk. Die hond het tydens aanvalswerk die arm en beenskermer geïgnoreer en reguit vir die "verdagte" se keel gegaan. Hy was tydens sy loopbaan as hondemeester, vanaf 1941 tot 1946 in die Palestina polisie en het vanaf 1954 tot 1960 in die Kenia polisie se honde-eenheid gedien.

In 1961 besoek 'n joernalis van "The Sunday Post" die Kenia hondeskool in Nairobi. Die volgende inligting word bekom uit 'n artikel "Man's best friend - until.....- The Sunday Post 8th Oct 1961."

Die Kenia hondeskool het van 1948 gegroei tot die totaal van vyf-en-tagtig honde. Daar is 'n totaal van twee-en-sestig opgeleide honde waarvan nege-en-veertig patrolliehonde was en slegs dertien spoorhonde. Die eenheid en hulle honde voer

eenduisend nege-en-veertig arrestasies met hierdie honde uit. Die res van die honde was onopgeleid en besig met afrigting. Drie-en-vyftig honde van die totaal van vyf-en-tagtig was ontvang as skenkings. Die onderhoud was gevoer met Bill Cummings, 'n sagsprekende skot wat reeds een-en-twintig jaar ondervinding van honde gehad het in die Palestynse en Keniase polisie. Die opleiding van die honde is op die ouderdom van ses tot nege maande begin. Die grondslag van opleiding was gehoorsaamheid. Nadat hierdie deel van afrigting afgehandel was, het die patrolliehonde begin met aanvalswerk en die volg van lugreuke. Hulle moes verdagtes in lang gras soek. Die spoorhonde het begin met die volg van spoorbane. Die fotos in die koerantartikel toon hoofinspekteur Donald Fraser wat 'n vertoning gee met Simon, 'n Dobermann/ Bloedhond kruising wat sierlik deur die sirkel van sy arms spring. Die welbekende uitkenningsparades, wat in 1994 uitgefasseer is by die SAPD Hondeskool, word ook vertoon, waar 'n Dobermann/Bloedhondkruising op 'n "verdagte" se rug staan om hom aan te dui. Die gedagte kom onwillekeurig by my op of die honde nog steeds op Afrikaanse bevel afgerig word. Die dertien jaar wat verloop het vandat die Kenia hondeskool in 1948 begin is, dui daarop dat hulle gekom het om te bly. Die Kenia hondeskool begin egter binne 'n dekade na hulle ontstaan met die aanwending van patrolliehonde in stedelike gebiede. Dit sou die SAPD Hondeskool egter eers twee-en-vyftig jaar neem voordat hulle patrolliehonde by hulle geledere voeg.

ISRAEL

Die bande tussen Suid-Afrika en Israel strek oor 'n tydperk van drie-en-sestig jaar. Waar Israel in 1935 nog nie 'n staat was, maar 'n mandaat onder die Britse ryk, het

die Dobermann/bloedhondkruising, dieselfde jaar kruis en dwars oor die vlaktes van Palestina gewerk. Die Dobermann/Bloedhondkruising was reeds 'n dekade of meer, voor 1935 spesiaal vir die Suid-Afrikaanse klimaat geteel deur Kuyper. Waar Israel min of meer dieselfde klimaat het, sou dit die aanduiding wees waarom hulle die honde in Suid-Afrika kom aankoop het. In 1997 het die Israel ambassade by die SAPD Hondeskool kom aanklop en agt honde is in Maart 1997 aan hulle weermagte verkoop.

Die Israel regering stuur in Januarie 1998 'n delegasie van ses lede om die opleidingsmetodes hier te kom ondersoek en 'n verdere ses Dobermann/bloedhonde te kom aankoop. Die delegasie praat van die "Doblood" en noem dat dit soos 'n "funny looking bloodhound" lyk. Ironies dat sedert 1935, dieselfde woorde oor die Dobermann/bloedhondkruising op SA bodem uitgespreek word. Sal die Dobermann/Bloedhondkruising tans in Israel oor dieselfde vlaktes, reukbane volg wat Mayer en Gift drie-en-sestig jaar gelede gevolg het?

“The South African Medal for Courage and Faithfulness”.

This medal was first awarded in 1964. It was previously known as the Police Good Service Medal and all the redundant medals were used as “The South African Medal for Courage and Faithfulness”. From 1964 to date 32 awards have been made. In the past few years a need was determined by the provincial commanders of police dogs that a unique medal should be designed for dogs in the SAPS. Chris Fourie from medal section mentioned that a medal when failing to meet its further use should be destroyed as the value of the medal will be deteriorate if used for something else. This the main reason were enough to explore and design a unique medal for animals in South Africa

The South African Police Service Canine and Equine Star for Bravery

During 2000/2001 Richard Furber and Mike Evert were task by the SAPS Head logistical office to design a complete range of new medals for the SAPS. The author took the initiative to ask that a medal will design for Canines. Chris Fourie from medal section steered the project in the past two years were the final approval of President Thabo Mbeki is awaited. It came by surprise that deputy commissioner Hlela, previous Quarter Master took initiative to included the SAPS Mounted fraternity should a horse qualify in future for this medal.

Warrant: The South African Police Service Canine and Equine Star for Bravery

By the President of the Republic of South Africa by which "The South African Police Service Canine and Equine Star for Bravery" is instituted.

To all to whom these presents shall come:

Greetings

Whereas it is deemed desirable to recognize single acts of valour displayed by dogs and horses of the South African Police Service who, in discharge of their duties or in protecting or saving property or life, have lost or genuinely imperilled their own lives;

And whereas it deemed expedient to honour such animals in a fitting manner;

Now, therefore, in terms of section 44 (2) of the South African Police Service Act, 1995 (Act No. 68 of 1995), I do hereby institute a new decoration in recognition of acts of outstanding and exceptional bravery by dogs and horses of the South African Police Service, and further ordain that the following Rules as may be made under this Warrant, shall govern the award of the Decoration.

Richard Furber designed the
South African Police Service Canine and Equine Star for Bravery

Heraldic Description

The South African Police Service Canine and Equine Star for Bravery shall consist of a silver nonagon, able to fit into a circle with a diameter of 38 mm. On the obverse shall appear a gold open laurel wreath surmounted with a silver faceted star- cross, with a shorter, faceted intermediated ray between each of the rays, on which shall be charged, in the centre on a gold nonagon, the head of a German shepherd dog partially surmounted in bend with the head of a horse contourné both silver.

The reverse shall depict the Coat of Arms of the Republic of South Africa, with the words "FORTIS ET FIDELIS" as circumscription above, and the words "FOR BRAVERY" as circumscription below it.

The decoration shall be pendent from a necklet that passed through a flat suspension loop on which shall be charged a horseshoe and therewith a dog's paw print, that is attached to the upper rim by means of a link ring.

The South African Police Dog School insignia

This insignia were designed by the SAPS graphic designers in 1995 on the instruction of a former commander, brigadier Stan Gillham. The two main group of dogs over the years, the German Shepherd and the crossbred Dobermann x Bloodhound are symbolized on this insignia. The original insignia's detail of the Dobermann was not visible and was perfected by Richard Furber a graphic artist.

HOOFSTUK SEWE

GETUIENISWAARDE VAN POLISIEHONDE

Die polisie hond het in die begin van die eeu met sy hoogs ontwikkelde neusorgaan 'n geweldige impak op misdaad gehad. Die misdaadtonele en sake wat die polisiebeamptes andersins hoofbrekens sou besorg, het met die hulp van die honde daartoe gelei dat die verdagte opgespoor en voor 'n hof gedaag is.

Die aantal gevalle waar polisiehonde verdagtes aan die kaak stel, beslaan 'n hoofstuk in hierdie boek, en spreek vanself. Reeds in die begin van die eeu het die getuieniswaarde van die polisiehonde menigte Regters, Magistrate en Aanklaers laat kop krap. Hewige relase en debatte is gevoer om teen die aanvaarding, of vir die aanvaarding van getuienis van die hond te beslis. Sake soos Rex versus Katcho, Rex versus Barley, Rex versus Gozi, die kroon versus Trupedo en Staat versus Shabalala word kortliks weergegee om die verloop van die regstelsel vanaf 1911 tot huidiglik met u te deel.

In twee hersiene sake Rex versus Katcho en Rex versus Piet Basley maak Regter J.P. Graham op 20 Mei 1918 die volgende opmerking: dat daar nog nooit voorheen 'n gesaghebbende saak in Suid-Afrika voorgekom het waar getuieniswaarde van polisiehonde aanvaar is nie. Daar word ook genoem dat dit die laaste paar jaar die gebruik van die polisie is om honde aan te wend in opsporing van misdadigers. Sommige van hierdie honde is vanaf Holland asook België ingevoer. (Lande waar polisiehonde 'n algemene gebruik was.) Die honde beskik dan ook oor reukorgane wat hoogs ontwikkel is. Die honde word opgelei deur hondekenners. Hulle word onder andere geleer om 'n spoor te volg en by die vind van 'n verdagte op hom te

spring en te blaf. Dit is duidelik dat indien die honde se gedrag as getuienis aanvaar word, dit vereikende gevolge sal h Δ .

In R v Katcho was die beskuldigde gevonnissen en aangekla van veediefstal. Die getuienis wat nou teen geappelleer word was die van 'n Nel, hondemeester van Grahamstad. Hy het beskryf hoe hy sy twee honde op 'n spoor gesit het. Die teef het die spoor gevolg in die rigting van die beskuldigde se huis. Die hond is die huis in waar sy op komberse gaan sit en blaf het. Die hondemeester het terug gegaan vanwaar hy begin het. Hy het die verdagte, 'n swartman en Willie Zindlova saam met hom geneem. Die persone is dertig jaars uitmekaar geplaas. Die teef is weer reuk gegee van 'n kaalvoetspoor. Sy beweeg na die eerste twee waar sy aan hulle ruik en verder beweeg. Toe sy by die verdagte kom, spring sy op sy rug en begin blaf, om aan te dui dat dié man die kaalvoetspoor se eienaar is. Die hondemeester het haar teruggeroep en haar oë geblinddoek. Hy verander die posisie van die drie mans en gee die teef weer reuk by die kaalvoetspoor. Die hond het weer die verdagte uitgewys. Dieselfde oefening was met die reu uitgevoer met dieselfde resultate.

In Rex versus Piet Barley ook skuldig bevind vir veediefstal, is die getuienis waarteen geappelleer was gegee deur Geers die hondemeester van Cradock. Hy beskryf hoe die hond 'n spoor gevolg het vir twee myl waarop sy reguit na 'n kraal is waar die verdagte woon. By die deur skree die verdagte op die hond, waar sy opspring teen die deur en begin blaf. Die hondemeester en hond gaan die hut binne en vind die verdagte en 'n kind van vyftien jaar asook drie vrouens en kinders. Die hond het eers aan die verdagte geruik, toe aan die kind en terug na die verdagte, waarop sy

haar pote op die verdagte sit en blaf. Die spoor was dertig uur oud volgens die getuie. In beide bogenoemde sake het die beskuldigdes onskuldig gepleit.

In die saak van Rex versus Katcho, was die aanvaarding van getuienis van die honde se gedrag bevraagteken. Die Regter merk ook op dat die Britse publiek baie lief is vir honde en dat hulle dan ook Bloedhonde per geleentheid gebruik het om verdagtes op te spoor. Hy noem egter dat die tipe getuienis van honde nog nooit in die howe van Britanje gebruik is nie.

In Rex versus Gozi Makozi te Johannesburg op 13 Desember 1917 het Regter J. Ward beslis dat waar 'n persoon oor die gedrag van 'n hond moet getuig, dit neerkom as hoors^Λ getuienis.

In Rex versus Moheketse te Heidelberg op 9 April 1918 het Regter J. Bristowe gemeld dat die getuienis oor wat die honde bereik met hulle gedrag, nie getuienis is nie. Hy s^Λ dat die honde nie self kan kom getuig nie en dat daar geen getuienis voor die hof is oor die aard, wyse en karakter van die honde wat bewys kan lewer hoe goed die honde opgelei is en in hoe 'n mate hulle korrek is in die volg van 'n spoor nie.

J. Gaffy lewer die volgende repliek oor getuieniswaarde van polisiehonde in Boek 42 "Lawyers Reports P436." Hy voel dat getuienis oor wat die hond se blaf mag aandui nie as getuienis aanvaar kan word nie. Die rede is dat daar 'n te groot gevaar bestaan van 'n onskuldige persoon wat op grond van sulke getuienis, gearresteer en skuldig bevind word. So 'n persoon kan permanent verag word deur die gemeenskap as gevolg van die tipe getuienis. 'n Verdere rede is ook dat die verweerder nie die getuie kan kruisondervra nie.

Daar word gemeld dat bykomende getuienis nodig sal wees saam met die hond se getuienis om 'n skuldigbevinding te kry, soos gemeld in “Police Dogs as Witnesses - Important legal point decided by P J S - The Nongqai - Junie 1918.” Die volgende voorval is 'n voorbeeld daarvan; In 'n saak te Middelburg (Tvl) waar 'n meisieskoshuis is, het die meisies een nag wakker geword en 'n persoon opgemerk wat slaapklere en beddegoed van hulle steel. Met hulle geskree het hy deur 'n venster gespring. Die speurders van Johannesburg en polisiehonde van Boksburg is ontbied. Die honde het reuk opgeneem by die venster en met die hele skool en die meeste van die dorp se inwoners agter hom, volg hy die spoor tot by buite geboue waar 'n swartman duidelik bang, gevind word. Gelukkig word ook 'n klein stukkie wol materiaal aan 'n heining gevind wat ooreenstem met die van 'n skeur in die verdagte se klere. Die aanbieding van die klein stukkie wolmateriaal asook die aanduiding van die hond as getuienis, het die gevolg tot die suksesvolle aanbieding daarvan as getuienis in die hof gehad. Sou die stuk materiaal alleen as getuienis aangebied word was 'n skuldigbevinding nie moontlik gewees het nie. Dieselfde kan gesê word as net die hond se getuienis aangebied was.

Gedurende 1994 het die S.A. Polisie Hondeskool insette verlang oor die getuieniswaarde van polisiehonde, en in besonder die optrede van speurhonde by die hou van uitkenningsparades.

'n Uittreksel uit dokumentasie wat van konstabel P.G. de Beer (regsbeampte) en Mnr. N. van der Mescht die hoof van regsnavorsing SAPD word hier voorgehou.

Die bewyslas wat op die Staat rus

Dit moet duidelik gemeld word, in strafsake, die bewyslas op die staat rus. Die bewyslas is bo redelike twyfel. Dit sal vir 'n privaat persoon slegs nodig wees om 'n mate van twyfel te konstrueer. Indien hy slaag, faal die staat se saak.

S v Shabalala 1986(4) SA 734(A)

Volgens Peard is daar sekere stappe waardeur die hond gaan wanneer dit aangewend word in die uitkenning van beweerde misdadigers waar die hond die parade deurgaans, beweeg hy langs die ry af tot by die laaste persoon. Daarna gaan die hond agterom die laaste persoon en beweeg met die ry langs vorentoe en ruik een vir een aan die verdagtes tot die hond 'n positiewe "uitkenning" maak. In so 'n geval "ken die hond die verdagte uit", en is die uitkenningsparade afgehandel. Dit kan egter daartoe lei dat nie al die verdagtes deurgegaan word nie. Sou die vermeende misdadiger dus in die eerste plek staan, sal die hond by hom die positiewe uitkenning maak, en sy werksaamhede daar staak. Alhoewel die "toets" herhaal kan word, en die verdagte telkens sy posisie in die ry kan verander, kan dit egter die deur oopmaak vir twyfel omrede geen een van die ander persone in die ry aan die "toets" blootgestel was nie. Sodanige bewys, kan dus nie bo redelike twyfel wees nie.

In Die kroon v Trupedo 1920 AD 58 is daar soos in R v Kotcho 1918 EDL-91 en R v Adonis 1918 TPD 411, aangetoon dat waar die optrede van honde as getuie aangebied wil word, dit as volg sal geskied: "If the dog is to be regarded as the real though not the legal witness announcing by his bark that he has found the person of whom he was in search, the evidence on the point would be so closely analogous to hearsay as to come within the principle of the hearsay rule." Konst. P.G. de Beer

kom tot die volgende slotsom; “Optredes en “getuienis” van die genoemde honde kan wel aangebied word, maar die klem daarvan moet nie op die bewys van die feite in geskil geplaas word nie, maar dit moet eerder aangebied word om te dien as bewys van omringende faktore.”

Tans is S v Shabalala 1986(4) SA 734(A) die toonaangewende gesag op toelaatbaarheid van die getuienis van die optrede van polisiehonde. Die aanbieding van getuienis oor die gedrag van polisiehonde het menigte hondemeesters in die verlede klei laat trap. Die hondemeester moes by uitstek hulle self op hoogte hou van die toonaangewende saak oor die aspek en is daar menige male ‘n uittreksel van ‘n saak na ander hondemeesters gestuur om hulle ook op hoogte te bring. Die hondemeester van vandag is gelukkiger as dié van die negentien tiens-en-twintigs, in die opsig dat ons vandag ‘n bekwame regsman in die SAPD. het wat ons kan bystaan.

HOOFSTUK AGT

BEVELVOERDERS

Vanaf 11 Augustus 1911 tot huidig het reeds agtien persone bevel gevoer oor die SAPD Hondeskool. Daar kan baie gesê en geskryf word oor die Bevelvoerders, hul gewoontes en bestuurstyle. Dit was interessant vir ons om te sien dat een Bevelvoerder besluit het heinings om sekere kampe moet af, net vir 'n volgende Bevelvoerder om dit weer op te rig. Die hondeskool het egter hondeskool gebly, ongeag hoe hy rondgeskuif is binne sy grense. Die Bevelvoerders het egter gekom en gegaan, party vinniger as ander.

Heel party Bevelvoerders is na hulle diens aan die hondeskool, aangestel in die Generale staf en het meer senior poste gaan beklee. Twee van die Bevelvoerders verdien egter 'n ereplek in die Geskiedenis van die Hondeskool. Cornelis Kuyper wat die fundamente vir polisiehonde in Suid-Afrika gelê het en in sy voetspore, Brigadier A.W. Brink met sy insig en navorsing om in 1962 met patrolliehonde in Suid-Afrika te begin. Hoogtepunte tydens bevel van hierdie Bevelvoerders is baie, om enkeles te noem; die besoek van Lord Athlone en Prinses Alice op 22 November 1926. Die besoek van 'n jong prinses Elizabeth en haar familie in 1947. Die volgende Bevelvoerders dien van 1911 as Bevelvoerders in die SAPD Hondeskool.

S/HOOFKONSTABEL CORNELIS KUYPER - 1911 tot 1926

Cornelis Kuyper is op 17 Januarie 1862 in Holland gebore. In 1897 kom Kuyper van Holland na Suid-Afrika en was hy by die Z.A.S. (Zuid-Afrikaanse Spoorweë)-maatskappy werksaam. Hy was dan ook een van die persone wat aan die Swaziland-ekspedisie deelgeneem het, en ook later aan die Tweede Vryheidsoorlog. Hy is gewond en na Holland teruggestuur.

Hy en sy gesin kom vestig hulle in 1903 in Suid-Afrika.

Kuyper was getroud met Henrietta Maria wat op 6 Augustus 1872 gebore is en ook van Hollandse afkoms was. Uit hulle huwelik is die volgende kinders gebore:- Jansie - Sy is in Januarie 1917 met die geboorte van haar 3de kind, * Paulien, oorlede. Die kind was ook deur Kuyper grootgemaak en kan beskou word, as sy twaalfde kind; Jan - Hy was 'n prokureur in Pretoria; Nick - Nadat hy vir drie jaar opleiding in Amerika ontvang het, was hy werksaam by General Motors; Marié - Sy was getroud met 'n Wasserman; Corrie - Sy was getroud met 'n Jurrius; Willie - Hy was by die Munt werksaam, tot en met sy aftrede; Truida - Sy was getroud met Jurrius se broer; Hendrik - Hy was 'n motorwerktuigkundige; Annie - Sy was getroud met 'n van Schalkwyk;

Minnie - Sy was getroud met 'n Louw, en is nog die enigste oorlewende van Kuyper se kinders (Mev. Estelle van Rensburg, wat die inligting verstrek het, se ma);

Poppie - Sy was getroud met 'n Loubser; *Paulien - Die dogter van Jansie, wat met 'n Van Belkum getroud was en ook nog lewe. Cornelis Kuyper word beskou as die vader van die hondeskool, en die Dobermann/Bloedhondkruising soos hy byna nege dekades verder, nog steeds gebruik word, was deur hom gekruisteel en ontwikkel. In Junie 1998 besoek personeel van die SAPD. Hondeskool die terrein by Irene waar die eerste hondeskool gestig is, en was dit 'n terugvoer na vergange dae wat verby is. Die soektog na 'n stukkie oorblyfsel van dit wat was, bring hulle op die regte spoor toe daar by die nasate van die Van Der Byl's se landgoed, navrae gedoen word. John van der Byl wys die huis wat op Taurus bulstasie gronde geleë is, uit as die huis waarin Cornelis Kuyper sewe-en-sewentig jaar gelede gewoon het.

Nasionale Kommissaris George Fivaz oorhandig 'n fotos aan Minnie (Kuyper) Louw van haar ouers

Cornelis Kuyper se gesin voor hulle huis in Irene circa 1920

Die huis is tans geweldig gemoderniseer, met die stoepe wat eers reg rondom die huis was, en nou toegebou is. Die tekens is egter daar, dat hulle op die regte plek is. Die huis is ± een kilometer van Jan Smuts se plaashuis geleë. Die plek is oortrek met bloekombos, en die randjies waarteen daar jare gelede spore geopen was met die honde, is ook sigbaar in die Ooste. Dit was die plek van die geboorte van die hondeskool sewe-en-tagtig jaar gelede. Slegs een bevelvoerder, naamlik Kuyper, het die voorreg gehad om hier bevel te voer. In 1923 word die SAP Hondeskool verskuif na Quaggaspoort tien kilometer wes van Pretoria, waar dit vandag steeds geleë is. Minnie Louw, Kuyper se jongste dogter vertel dat daar reeds 'n huis beskikbaar was om te bewoon in die hondeskool. Die eerste taak van Kuyper, sy gesin en hondemeesters was die bou van 'n hondeswembad. 'n Paar maande voor Kuyper se aftrede het H W Padgham by hulle kom inwoon en is hy deur Kuyper

bekend gestel aan die omgewing en opset van die hondeskool. Cornelis Kuyper is oorlede op 8 Oktober 1936 aan lewerkanker.

SUB INSPEKTEUR HAROLD WHEEN PADGHAM - 1926 tot 1930

Hoofkonstabel H.W. Padgham word op 1 Januarie 1926 aangestel as 'n Sub inspekteur deur die Kommissaris, Kolonel Sir T.G. Truter. Hy dien voor sy aanstelling as bevelvoerder te Ficksburg, in die "Oranje Vrij staat afdeling." Daar word uit dokumentasie vasgestel dat hy as polisiebeampte aangestel is op 1 Mei 1901. Sy magsnommer was 209M.

Hy word in 1926 die tweede bevelvoerder van die SAPD Hondeskool. 'n Feit wat eers op 2 Mei 1998 vasgestel is tydens 'n gesprek met Kaptein Kitching. 'n Besoek deur die Goewerneur generaal Lord Athlone en prinses Alice word op 22 November

1926 aan die Hondeskool gebring met sub-insp, Padgham as bevelvoerder en Kol. Bredell se afskeid in die hondeskool op 15 Augustus 1927 is 'n verdere hoogtepunt tydens sy loopbaan in die Suid-Afrikaanse Polisie Hondeskool se tydperk as bevelvoerder.

KOMMISSARIS ROBERT JOHN PALMER - 1930 tot 1932

Robert John (Bobby) Palmer is gebore op 10 Februarie 1891 te Grahamstad. Hy voltooi sy skoolloopbaan te Grahamstad in 1907. Hy was lid van die Transvaalse Skotse regiment (1910 - 1911) en "British S.A. Police", Rhodesië. Hy sluit by die "Orange Free State Colony Police" aan in 1912 -13 en word deel van die Suid-Afrikaanse Polisie na die amalgamasie van die verskillende polisiemagte in 1913. In 1925 is hy distrikskommandant van Kroonstad en in 1930 word hy aangestel as Bevelvoerder van die opleidingsdepot vir polisiehonde. In 1935 word hy bevorder na die rang van Majoor en word distrikskommandant van Kimberley.

Kort na die uitbreek van die tweede wereldoorlog sluit hy aan by die Sesde Brigade van die Tweede Suid-Afrikaanse Divisie en word Bevelvoerder van die Eerste Bataljon, S.A. Polisie. Na sy terugkeer van die oorlog word hy aangestel as kommissaris van die Polisie in 1945. Hy is die eerste polisieman wat van die konstabel tot die kommissaris rang vorder in die Suid-Afrikaanse Polisie (en ook die eerste en enigste een wat "krimineel" aangekla is). Hy was getroud met Henriette Alexandrine Murqout en het twee dogters. In 1947 vergesel hy die Britse koningsgesin wat bestaan uit koning George VI, koningin Elizabeth, Prinsesse Elizabeth en Margaret, tydens hulle besoek aan die S.A.P. Hondeskool.

Generaal-Majoor Palmer tree af in 1951. Die volgende medaljes en dekorasies was aan hom toegeken tydens sy loopbaan as militaris en polisieman: Royal Victorian

Order (C.V.O.); Defence Medal; Distinguished Service Order; War Medal, 1939 - 1945, with oak leaf; King's Police Medal; Africa Service Medal; British War Medal, 1914 - 20; King George VI's Coronation, 1935; 1939 - 1945 Star; King George V's Silver Jubilee, 1935; Africa Star; Bronze Star (V.S.A.); Italy Star. Generaal-Majoor R J Palmer is oorlede op 24 Maart 1957 te Johannesburg.

LT-KOL. PIETER GABRIEL DE WIT - 1932 tot 1938

Pieter Gabriel de Wit is gebore op 9 November 1894 te Riversdal, Kaapprovinsie. Hy sluit aan by die SA Polisie op 6 September 1915 en deurloop sy basiese opleiding te Maitland, SAP Depot. Hy verrig diens te Kaapstad, Oudsthoorn en Queenstown. Hy tree in die huwelik met JC Meyer van Oudtshoorn in 1919. Uit die huwelik is 'n seun Frik en drie dogters Johanna, Maria (oorlede) en Anna gebore.

In Desember 1932 word hy aangestel as die vierde bevelvoerder van die SAP Hondeskool. Gedurende

Julie 1936 word Mickdal en Ruth verkoop aan Palestina teen vyf -en twintig pond stuk. Lt- Kol de Wit was 'n kranige sportman en het rugby gespeel vir die klub Tuine (Kaapstad). Hy is oorlede op 20 Julie 1961.

MAJOOR P.J. CLAASSEN - 1938 tot 1944

Tydens 'n onderhoud tussen Attie Buitendacht, redakteur van "Die Volk" en Majoor Claassen in Mei 1945 se Majoor Claassen die volgende: "Eendag gaan ek vir my 'n plasie aanskaf en dan gaan ek 'n klompie uitgesoekte mense, mense vir wie daar volgens die huidige standarde geen hoop is nie, weer aan die samelewing teruggee. Geen hond is te sleg om geleer te word nie en die mens, hoe gedemoraliseerd hy ook mag wees, sal reageer op liefde en begrip en die heerlikheid van selfopoffering smaak - dit sal hulle ophef en aan hulle selfrespek en selfvertroue terug besorg....." (Die Volk Vrydag 1 Junie 1945, 7.) Die woorde gee 'n persoon 'n knop in die keel en wonder jy of sy ideaal bereik was. Majoor Claassen was by uitstek 'n man vir die natuur. Hy het spesiale voedingstye vir die wilde voëls gehad wat dan in sy tuin kom baljaar het. Claassen het ook 'n rotstuin aangele in die vorm van 'n halfmaan, wat vandag nog bestaan. Daar was Barbertonse madeliefies van drie-en-twintig verskillende kleure en uiters seldsame vetplante. Die rotstuin was sy stokperdjie. Hy het plant varieteite van talle hondemanne ontvang en so die versameling plante aangevul.

AT THE S.A. POLICE DOG DEPOT, QUAGGAPOORT.

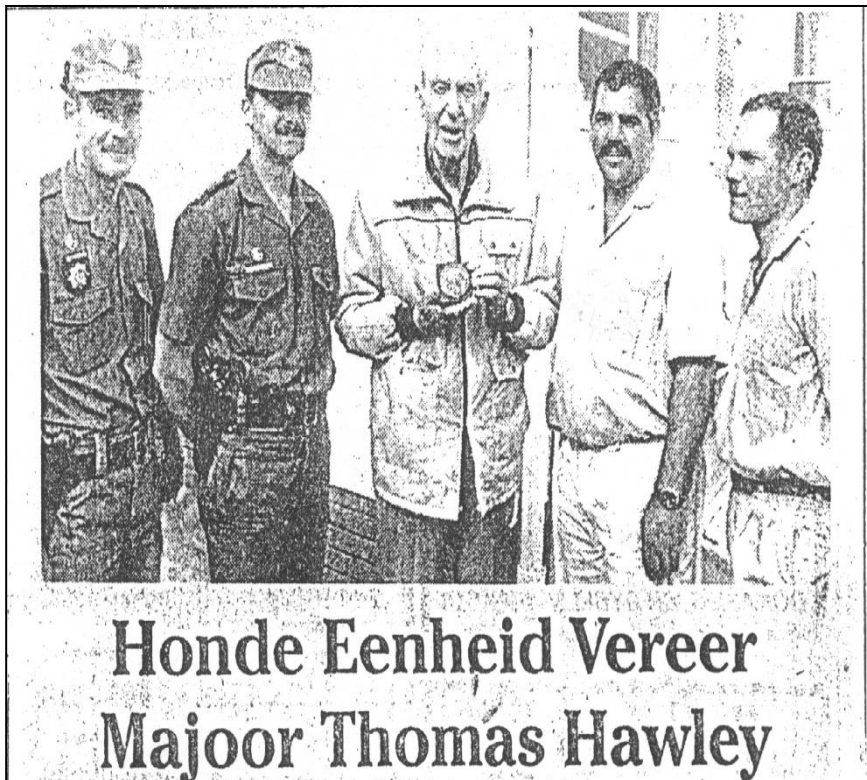
FRONT (l. to r.): 2/Sergt. A. L. Steynberg, Det. Hd. Const. P. J. L. du Plessis, Capt. P. J. Claassen (*Officer Commanding*), 1/Det. Sergt. S. A. Diedericks, 2/Det. Sergt. J. J. Swanepoel. BACK: Det. Const. D. J. Breed, Det. Const. (Prob.) S. E. Oosthuizen, Det. Const. S. J. Venter, Det. Const. D. C. Breed, 2/Det. Sergt. T. W. S. Deetlefs, 2/Det. Sergt. M. M. S. Kitching, 2/Det. Sergt. P. J. de Villiers and 2/Det. Sergt. B. W. Strydom.

MAJOOR TOM CHARLES HAWLEY - 1944 tot 1949

Tom Charles Hawley is gebore op 8 Oktober 1908. Hy verlaat Vryburg hoërskool op 2 Augustus 1923 met die skielike dood van sy vader. Hy begin by 'n algemene handelaar A. E. Fincham werk as 'n verkoopsman vir die volgende vyf jaar, en in 1928 sluit hy by die SA Polisie aan en word op 19 September 1937 die jongste lid in die S A Polisie om die offisersrang te beklee. Hy tree in die huwelik met Susara Sussanna Swart op 1 Augustus 1933 te Winburg, Vrystaat. Tom Hawley word in 1944 aangestel as bevelvoerder van die SAP Hondeskool te Quaggapoort en dien daar tot in 1949. Tydens sy tydperk as bevelvoerder maak hy dit verpligtend dat hondemeesters die afdrucke van voetspore deur middel van gips op misdaadtonele moet reproduseer. Die lig van vinger-, duim- en palmafdrukke word ook deel van die kurrikulum vir hondemeesterskursus. Met sy bedanking uit die S A Polisie op 1

Oktober 1955 ontvang hy briewe van waardering van die Minister van Justisie, Mnr. C.R. Swart en die Kommissaris van S A Polisie.

Hawley, 'n groot liefhebber van die Rhodesiese Rifrugklub, ontvang in 1981 'n uitnodiging van die Verenigde State van Amerika om in 1982 hulle klub se honde te beoordeel te Santa Barbara, California. Hy beoordeel die ras ook in lande soos Zimbabwe, Australia, New-Zeeland, die Oos- en Weskus van Afrika, Amerika en Engeland. In 1955 begin hy by New Consolidated mines werk en word hy in 1959, hoof van sekuriteit oor al die myne te RSA, SWA, Botswana, Lesotho en Swaziland. Hy ontvang ook spesiale toekennings van die Rhodesiese Rifrugklubs van Swede, Amerika en Suid-Afrika.

Hy skryf in 1957/59 'n boek "The Rhodesian Ridgeback - Origin, History and standard" wat in sy agste herdruk is. Hy laat sy boek deur sy eie maatskappy "Thos, C. Hawley publications" publiseer. Na sy aftrede in 1968 vestig hy hom te Magaliesburg. In 1976 immigrer hy na Perth, Australia en na die dood van sy vrou keer hy in 1982 terug na Suid-Afrika. Hy tree die tweede keer in die huwelik op 23 Augustus 1997 met Anna Margerita (van der Walt) Naude. Uit sy eerste huwelik word vier kinders gebore naamlik Magdale May, Jan Gerhardt de Wet, Manie en Edward. Een van sy grootste oomblikke in sy lewe was toe hy met 'n besoek aan Amerika in 1963 deur 'n Rhodesiese Rifrug onderstebo geloop word by herontmoeting wat hy in 1958 na Amerika uitgevoer het.

LT.-KOL. LOUISE JOACHIM STEYN - 1949 tot 1952

Lt-kol LJ Steyn se seun is in Rustenburg opgespoor maar geen verdere inligting is geboekstaaf nie

BRIGADIER A.W. BRINK - 1952 tot 1970

Andries Willem Brink kan met reg as vader van die patrolliehond in Suid-Afrika beskou word. Hy is gebore op 22 Julie 1912 op 'n plaas met die naam "Geluk" in die Middelburg (Tvl) omgewing. Hy woon dertien verskillende laerskole by in die Kaap en Tvl. Provinsie. Sy skoolloopbaan word voltooi te Potchefstroom in 1931. Andries Brink sluit in 1932 by die SAP. aan en na sy opleiding verrig hy diens in Johannesburg en word bevorder na offisier in 1949. Hy was getroud met Anna en het agt kinders naamlik; Andries, Ria, Leonie, Martin (prokureur), Bokkie, Annetjie, Isak (vandag 'n predikant) en Awie. Luitenant Brink neem in 1952 bevel oor van die SAP Hondeskool. Die geboue in sy tyd was relatief primitief en sy kantore was geleë waar die veeartse latere jare, die diere hospitaal begin het. Die enkelkwartiere van lede was geleë waar die ouditorium vandag staan en was van hout en sink gebou.

Sy personeel het uit vyftien hondemeesters en honderd honde bestaan, waar hy ook 'n klerk gehad het om hom by te staan met die administrasie van die Hondeskool.

Die skietbaan in die hondeskool was na sy eerste vrou Anna Brink vernoem. Sy is in 1966 oorlede. Die skietbaan het later jare in onbruik verval en die patrolliehondseksie is op die ou skietbaan aangelê. Op 16 April 1967 tree Brink weer in die huwelik met Mev. Tossie van Zyl. Uit haar eerste huwelik is drie seuns gebore naamlik Hans, Tienie en Danie.

A W Brink is in April 1970 oorlede aan 'n hartaanval. Sy afsterwe laat daardie jare 'n geweldige leemte in die SAP Hondeskool, na sy tydperk van amper twintig jaar as bevelvoerder van die hondeskool. Kol. S.J.H. Swanepoel word aangestel as waarnemende bevelvoerder van die SAP Hondeskool na Brink se dood.

BRIGADIER A.J. STEYTLER - 1970 tot 1972

Albertus Johannes Steytler is gebore op 13 Augustus 1917 te Amsterdam. Hy sluit by die SA Polisie aan in Maart 1938. Hy verrig diens te Zoeloeland, Germiston, Potchefstroom en Inspektoraat. In Julie 1970 word hy aangestel as die negende Bevelvoerder van die S.A.Polisiehondeskool. Hy trou op 28 Oktober 1961 met Hester en het drie kinders Albertus, Magdalena en Lilanie. Hy tree af met pensioen in 1973. Steytler is oorlede op 14 Julie 1989.

GEN-MAJ. F.J. STANDER - 1972 tot 1975

Frans Jacobus Stander is gebore op 6 Mei 1916 op 'n plek met die naam Zebra, George distrik. Hy begin sy polisieloopbaan op 9 Junie 1936 en word na kollegeopleiding uitgeplaas na Wynberg, Kaapprovinsie. Hy verrig diens by Retreat, Mosselbaai, Uniondale, Kaapstad, Maitland, Mowbray, Muizenberg, Malmesbury, Woodstock, Johannesburg-sentraal en Pretoria-sentraal vanaf 1938 tot 1965.

In 1945 tree hy in die huwelik met Violet en het twee dogters en een seun. Hy word in 1972 bevorder na die rang van Brigadier en word aangestel as Bevelvoerder van die SAP Hondeskool. In 1976 word hy aangestel in die Generale staf as Generaal-Majoor en tree daarna af met pensioen. Stander is oorlede gedurende November 2001.

GEN -MAJ. H.J.P VAN ZYL - 1976 tot 1981

Hermanus (Manie) Johannes Pienaar van Zyl is gebore op 21 Januarie 1929 te Nylstroom. Sy polisieloopbaan begin op 8 Mei 1946 en word na kollege opleiding uitgeplaas na Johannesburg. Hy verrig vanaf 1949 tot 1970 diens by die volgende stasies naamlik; Hospital Hill, Auckland, Transkei, Wynberg, Fordsburg. Hy begin in 1966 te SAP. Hondeskool en deurloop 'n patrolliehondkursus. In 1976 word hy

aangestel as Bevelvoerder van die SAP Hondeskool. Op 1982 tree hy in die huwelik met Yvonne Anne en het drie dogters Lennie, Ansie en Hester en een seun Manie. Hy was 'n Springbok stoeier en het Suid-Afrika in 1954 tot 1960 as stoeier op twee Olimpiese spele te Kanada en Melbourne, twee Statebondspele en een wereldkampioenskap te Iran verteenwoordig. Van Zyl tree in 1985 af met pensioen.

LUIT-GEN J.A.N. GROBBELAAR 1981 tot 1982

Jan Abraham Nel Grobbelaar is gebore op 27 November 1926. Sy polisieloopbaan begin op 10 Januarie 1946 waarna hy diens begin as polisiebeampte te Johannesburg. Hy trou in 1952 met Catharina Elizabeth. Hy verrig diens by die volgende polisiekomplekse naamlik; Fordsburg, Midrand, Rosebank, Hillbrow, Yeoville, Kimberley en Paarl. In 1981 word hy aangestel as Bevelvoerder van die Hondeskool. Generaal Grobbelaar tree in 1986 af na byna een-en-veertig jaar diens.

LUIT-GEN. A.B. CONRADIE 1982 tot 1985

Alwyn Burger Conradie is gebore op 11 April 1936. Sy polisieloopbaan neem 'n aanvang op 3 Maart 1954. Hy maak sy omswerwing in die Kaapprovinsie vanaf 1954 tot 1979. Sy geliefkooste provinsie. Hy tree in 1963 in die huwelik met Aletta Lambrecht. In 1982 word hy aangestel as die dertiende bevelvoerder van die SAP Hondeskool. Hy tree in 1992 af met pensioen. Hy was ook Springbok in rots en strandhengel en verteenwoordig Suid-Afrika as Kaptein in vier toetse teen ander lande.

GEN-MAJ. B.J.J. MOSTERT 1986 tot 1988

Barend Johannes Jakobus Mostert is gebore op 10 Desember 1936 te Paarl. Sy polisieloopbaan begin op 8 Maart 1955 en na sy opleiding in die polisiekollege word hy uitgeplaas na Otjiwarongo in die ou Suidwes-Afrika (Namibia). Hy verrig diens

vanaf 1956 tot 1967 by Grootfontein, Windhoek, Alexanderbaai, Port Nolloth, Kimberley, Springbok, Upington, Paarl en Mafeking. Hy trou op 15 Julie 1961 met Elsa en het een seun, Hentie. Hy voltooi sy Nasionale diploma Staatsadministrasie in 1973 by die Technikon, Pretoria. In 1984 word hy as kolonel na die SAP Hondeskool verplaas en in 1985 word hy aangestel as die Bevelvoerende offisier van die hondeskool. Hy tree op 30 September 1992 af met pensioen.

GEN-MAJ. J.J. VAN ZYL 1989 tot 1990

Jacobus Johannes van Zyl is gebore op 20 Augustus 1940. Hy sluit op 5 Maart 1959 by die SAP aan en verrig diens te Groblersdal, Marble Hall, Davel, Nelspruit, Ermelo en Potchefstroom. Hy tree op 7 Oktober 1961 in die huwelik met Cornelia Elizabeth Prinsloo. Op 11 Januarie 1989 word hy aangestel as Bevelvoerende offisier van die Hondeskool. Hy tree af met pensioen op 30 November 1992.

BRIGADIER D.S. BLOM 1991 tot 1992

Daniel Stefanus Blom is gebore op 1 Augustus 1938 te Noupoot. Hy begin sy loopbaan as polisiebeampte op 6 September 1956 en verrig diens te Norwood, Jan Smuts lughawe, De Aar en Isipingo. In 1963 voltooi hy 'n hondemeesterskursus en sit sy loopbaan in die hondeskool voort. Na 'n draai in Soweto, word hy aangestel as Bevelvoerder van die SAP Hondeskool op 1 Januarie 1991. Hy is getroud met Gertruida Berendina Compaan in 1963 en het twee dogters en een seun.

BRIGADIER S.E. GILLHAM 1993 tot 1995

Stanley Eward Gillham is gebore op 6 Oktober 1942. Hy sluit op 31 Desember 1960 by die SA Polisie aan en verrig diens te Durban, Stamfordhill, Point en Isipingo as jong polisieman. Hy voltooi sy patrolliehondgeleider kursus op 12 Desember 1968. In 1972 word hy bevorder na die rang van Luitenant. Hy tree in die huwelik met Francina Sussanna Noordman op 2 Junie 1962.

In 1993 word hy aangestel as Bevelvoerende offisier van die SAP Hondeskool. Op 28 Februarie 1995 tree hy af met pensioen.

ASSISTENT KOMMISSARIS H.G.(Bushie) ENGELBRECHT 1995

Kolonel Engelbrecht word in 1995 aangestel as die agtiende Bevelvoerder van die SAPD Hondeskool. Harold Godfrey Engelbrecht is op 18 Desember 1950 gebore in Pretoria, hy is getroud met Welma en het twee kinders. Hy sluit by die SAP. aan in 1967 op die ouderdom van 16 jaar. Hy het slegs die NTS 1 sertifikaat, wat nie ekwivalent was aan std. agt nie, maar voldoende vir aansluiting doeleindes. Hy ontvang die Nasionale diploma Polisie administrasie in 1991 te Technikon RSA., sy BA Polisiekunde graad in 1993 te Unisa. Hy is tans besig met sy B.Prok. Graad en Nasionale hoër diploma. Hy dien in die volgende area's nl. Pretoria-wes, Phalaborwa, Hammanskraal, Durban, Amanzimtoti en opleidingshoofkantoor te Pretoria. Enkele opspraakwekkende sake wat Direkteur Bushie ondersoek het, was die haelgeweerbende van Dougie Scheepers, Michael Opacinski en die moord op Anthea Burgess. In Maart 2002 word hy aangestel as adjunk provinsiale kommissaris van Gauteng.

DIREKTEUR M.B. BERG 1996 tot 2001

Max Boswyk Berg is gebore op 6 Maart 1955 te Port Elizabeth. Hy voltooi sy skoolloopbaan te Port Elizabeth gedurende 1973, en sluit aan by die Suid-Afrikaanse Polisie. Op akademiese gebied behaal hy 'n BA in Polisiekunde en later 'n BA (Hons) met spesifieke rigting beveiliging. Hy is getroud met Ina 'n nooi Blignault, en uit die huwelik word twee dogters en een seun gebore. Hy word op 15 Desember 1995 aangestel as bevelvoerder van die Hondeskool, na rasionalisering van elf polisiemagte.

SENIOR SUPERINTENDENT HS MAHLEKISI 2001 tot 2003.

Hasani Samuel Mahlekisi is gebore op 5 Mei 1954. Hy sluit aan by die Suid-Afrikaanse Polisie in 1987. Hy is getroud met Sophie en uit die huwelik word drie dogters en drie seuns gebore. Hy word op 1 Oktober 2001 aangestel as die twintigste bevelvoerder van die Hondeskool.

From left to right;

Maj- Genl Frans Stander (1972-1975), Maj- Genl Manie Van Zyl (1975-1981),
Lt- Genl Alwyn Conradie (1981-1985), Brig Daan Blom (1991-1992), Brig Stan Gillham (1993-1994)
en Dir Max Berg (1996-2001)

HOOFSUK NEGE

HONDEKASKENADES

Soos seker maar by enige groot instelling waar die mens en dier saamgetrek is, sal die komiese sy van die situasie kop uitsteek en so kry 'n mens die aangename en dan die nie so aangename gevalle.

Verveeld?

Honde raak soms gefrustreerd wanneer hulle so op hok moet staan, veral oor naweke of vakansiedae en begin dan met hulle eie manier van afleiding wat soms lagwekkend kan wees. So sal jy byvoorbeeld die honde kry wat nie net tevrede is om met hulle kosbakke te speel nie, maar ontdek dat daar veel meer met hierdie aluminium "raasding" aangevang kan word en gebruik dit dan as 'n skaatsbak, waar hy of sy op en af in die hok kan skaats. Natuurlik tot irritasie van die menslike bure wat nie ver daarvandaan bly nie - veral in die nag as die mense wil slaap. Dan, so in die "ry" en jy's rats genoeg, kan jy sommer die punt van die skadunet bokant die hok wat te laag hang, vasbyt en hom in die hok intrek, waar 'n fees op jou wag. 'n Nagmerrie (of dagmerrie) vir die skoonmaker wat die volgende dag die hok moet uitspuit. Die skadunet word só uitmekaar geskeur dat daar beswaarlik 'n groot genoeg stuk oor is om jou neus in uit te blaas. Van die vesels is só uitgeryg dat 'n mens amper naaldwerk daarmee kan doen. Die oplossing? Die bakke moet na elke maaltyd verwyder word en die skadunet vervang word en behoorlik vasgemaak word, veral by die spelerige akrobate. 'n Vlieg wat op 'n kolletjie sit waar melk gemors is en die hond blaf aanmekaar vir die vlieg, maar die vlieg wil nie koers kry nie, en sou hy besluit om te vlieg en die hond keer na 'n windgat draai deur die hok terug, is die vlieg weer by die kol! Weer 'n vreeslike geblaf en die proses herhaal

hom keer op keer. 'n Hele oggend lank tot die frustrasie van die menslike bure. Vir die tuinslang sien die meeste honde nie kans nie en verdwyn vinnig in hulle slaapkaste in wanneer die skoonmaker met die straal water in die hok begin spuit, maar tóg kry 'n mens die uitsonderings. Die oomblik as die tuinslang neergesit word om die waterremmer skoon te maak, gryp "ta" die pyp in sy bek en probeer enige tipe mannewales daarmee aanvang, partykeer tot nadeel van iemand wat in die pad van die straal water staan. Die pype word op hierdie manier vol gate gebyt en verniel. Die oplossing? Identifiseer hierdie brawe honde en gee hulle 'n skoot water nog voor die hok begin spuit word. Hy sal in sy slaapkas bly en net nou en dan uitloer om te wonder of hy nie maar weer 'n kans moet waag nie. In die hondeskool is dit natuurlik taboe om 'n hond nat te spuit, want dit veroorsaak dat 'n hond wat senuagtig is, nog meer bang raak en daar aan die einde van die dag met 'n senuwrak gesit word wat nie opleibaar is nie.

Twee saggeaarde honde wat bure is, maar mekaar by die draad wil opvreet, kom algemeen voor. In die meeste gevalle het die een hond sy kos opgevreet en hou die ander een dop wat nog nie klaar gevreet het nie. Sodra hy sy kop laat sak om te vreet, raak "buurman" van sy kop af en bestorm die draad, met die gevolg dat die ander hond óf weghardloop óf terugbakei deur die draad. Hierdie tipe onderonsies kan meer as 'n uur aanhou tot die ander hond ook klaar gevreet het. Dan is daar natuurlik die romantiese soort waar die liefde oor 'n naweek blom. En wie sal nou nie vir die liefde allerlei planne beraam om by die geliefde uit te kom nie? Om die skuifie by die hek oop te maak, sit nie in enige hond se "broek" nie, maar daar is tog dié wat uitvind dat hy met sy neus of poot die skuifie kan opstoot en die hek is oop. Dan gaan maak "ta" nog sy groot liefde se hek ook oop en daar begin die fees! Hulle

gaan wys vir mekaar die hele hondeskool en sover die twee op hulle uitstappie gaan, “moedig die ander honde hulle aan.” Partykeer het jakkalse van die omliggende omgewing meegedoen aan hierdie uitstappies en het hulle mekaar gejaag en gespeel tot net voor sonsopkoms. Die rondloperkatte was ook dapper genoeg om met hierdie viervoetige vriende te speel, maar as dit dag geword het en die afrigter is in die nabyheid, het die groot liefde afgekoel en is die honde gewoonlik aangepor om die katte te jaag. Wat ‘n gemors as die skoonmakers die volgende oggend arriveer om die hokke skoon te maak. Gelukkig word hierdie uitstappies vinnig kortgeknip deur hulle menslike bure wat die lawaai nie kan verduur nie. Vir sommige honde is die waterbak nie net daar om uit te drink nie, maar word hy sommer ingespan om die voerpote te was. Hierdie wassery ruk gewoonlik hande uit en beland al die water op die sementblad en loop in die vore weg. Aan die einde van die dag staan die hond sonder water en wanneer hy dit werklik nodig het, is die bak droog. In die somer bied die koue bak ook strelende verligting, veral vir die tong en moontlike tandpyn en sal van die honde met skuim om die bek, aanhoudend die koudheid aflek. Dit veroorsaak ook dat die waterbak omval en die hond sonder water staan.

Dan is daar diegene wat sommer net eensaam in die nag raak en so ‘n lang, uitgerekte tjank gee wat al die bure aanspoor om mee te doen. Dit ontaard in ‘n orgie van skreeuende en tjankende lawaai wat die naglug vul en geen ordentlike mens, veral die menslike bure, ‘n nagrus gun nie. Daar is gerugte van so ‘n buurman, nogal ‘n Bevelvoerder wat opdrag gegee het dat ‘n sproeier tussen die hokke geplaas moes word en sodra die lawaai begin, moes die water oopgedraai word. Of dit gewerk het, kan maar net oor gegis word en moontlik mee geëksperimenteer word.

Hoekom van hierdie honde sulke perfekte higiëniese gewoontes het en andere weer heeltemal uit die bus val, sal 'n mens nooit weet nie. Veral wanneer die “bol” die oggend rég voor die hek lê waar hy moet sit sodat die leiriem oor sy kop geplaas kan word. En die ironie van die saak is dat dié opgewonde dier gewoonlik met sy voorpote éérste daarin trap. Alhoewel hy opgelei is om nie op te spring nie, sal hy tóg iewers op 'n arm, broek of hems mou sy smeersel agterlaat en baie jammer lyk daarna. Die oplossing? Geen!

Die “groet” van die “bure” oppad plein toe, volg hierna en vat die afrigter net hier en daar grond, terwyl hy eers by hierdie en dan by daardie hok “hallo” sê. Sommiges is nie so vriendelik nie en word eers 'n paar harde woorde gepraat voordat die proses na 'n “foei!” kan voortbeweeg, want sien, op hierdie stadium het die hanteerder al 'n ander hond of twee ook aan 'n leiriem en het die “groetery” heeltemal hande uitgeruk. As 'n mens dan so oor die pleine staan en kyk en jy sien hier en daar 'n afrigter neerslaan, of hy vat net hier en daar grond, het die dag se afrigting begin.

Intelligent Dobermann

Speurhonde is ontsettend intelligent, veral die Dobermann en wanneer hy afgeborsel word, sal hy alles doen behalwe om stil te staan. As hy sien hy kan nie die kam of borsel in die afrigter se hand in die hande kry nie, sal hy kyk wat die onmiddellike omgewing hom bied. Gewoonlik is dit die afrigter se sak waar die afrigtingstoerusting in geberg word, en sal hy sy kop daarin steek en kyk of hy nie kan “help” terwyl sy agterbene om die beurt op en af trap nie. Hy sal sommer bo-op die voorwerp wat veronderstel is dat hy daarteen moet staan, opspring en dan dink hy's baie oulik, tot die frustrasie van die afrigter. Ai, die “foei!” maar dit bly maar die

lekkerste oefening vir die hond. Moét 'n hond ooste toe draai as hy die bevel sit, staan of lê kry? Ja, sommiges wil dit so he, al word hy geleer om voortdurend vir sy meester te kyk en reguit voor hom te sit. Gaan staan die afrigter in die oostelike posisie, sal hy suid draai - so al of hy vallende siekte na regs ontwikkel het, maar dis maar alles 'n teken van lyf wegsteek, want die bevel ken hy uit sy kop en sal op almal reageer in daardie posisie. Sommige honde is maar net so. Om oor 'n brug of voorwerp te loop, is maklik, maar hoekom moet sommige honde in die middel opspring? Die sit aan die anderkant is net so maklik, maar hoekom weer in die middel opspring? Al wat die hond moes doen, is van punt A oorloop na punt B, aan die anderkant gaan sit en weer terugloop. As oorlede Jamie Uys nog gelewe het, sou 'n film "The Dogs must be crazy," nie vergesog gewees het nie.

Sagte pensvel

As 'n hond nie wil werk nie, maar liever die sagte pensvel van 'n afrigter verkies, wat natuurlik 'n heerlike happie is en dan geskop word, kan die kuitspier net so 'n sappige happie word. (Skop na honde in die hondeskool is taboe, maar "voorvalle" het voorgekom)

Om arias van Pavaroti vir 'n hond te sing, het ook al voorgekom, maar om die "riel" voor 'n hond te dans, is 'n bietjie uitsonderlik, maar het tóg voorgekom. As 'n Bloedhond se maag omslaan en dit word later gediagnoseer as vallende siektes, is dit nie speletjies nie. Veral nie as die veearts teen die hok se drade uitklim en die afrigter wat veronderstel is om die "muzzle" oor die hond se bek te plaas, ongeveer twee treeë voor die hond staan en dans terwyl die ander afrigter wat die hond aan sy ore beet het, gebyt word dat die bloed loop. Dan die afrigter wat met sy hand op sy heup staan en van moedeloosheid die bevel in die lug staan en uitskree terwyl sy oë dig gesluit is. Dít terwyl die hond op die gras staan en rondruik en maak net wat hy wil. Die offisier wat hierdie afrigter so staan en bekyk het, het later gesê: "Maar die man is mos mal!" Nodeloos om te sê, hy is kort daarna na 'n ander vertakking oorgeplaas - tydelik. 'n Ander afrigter wie se hond weggehardloop het in die leerproses, het eenvoudig omgedraai en na die teekamer gestap terwyl hy uit moedeloosheid vir die hond geskree het: "Aag, jy wil seker maar 'n bietjie speel! Roep my as jy klaar is, dan "try" ons weer!" Baie keer raak dinge vir hond en afrigter net te veel en het 'n ander afrigter eenvoudig met hond en al in die hondeswembad gaan sit. Terwyl hy

die koel water met sy pet oor sy eie kop en dié van die hond gegooi het, was afrigting vir die dag gestaak en 'n mens wonder net wat van sy geld, bankkaartjies, ens., geword het, want hy het met volle uniform in die water gaan sit. Reukidentifikasie is 'n langsame leerproses vir die hond, en kan dit weke aaneen neem om die hond te laat snap wat jy van hom verwag, maar soms snap die afrigter dit vinniger as die hond. So is 'n afrigter dopgehou wat later self reuk van die pypie in sy hand geneem het en hande viervoet van pypie tot pypie gegaan het om vir die hond te wys hoe dit gedoen moet word. Dit moet die toppunt van moedeloosheid wees!

Demonstrasie

Hoë buitelandse besoekers het die hondeskool besoek en sou hulle televisie netwerk 'n program oor die aangeleentheid opneem. 'n Afrigter het voor die tyd sand aangedra na 'n sekere plek op die plein waar die besoekers sou kyk na die reprodusering van 'n voetspoor. Dis seker onnodig om te sê dat die man se senuwees tot die uiterste beproef was en het hy van vroeg af rondgehardloop om dinge perfek te laat uitwerk en die spoor waaroor hy die gips moes uitgiet, netjies met die gipskas se deksel toegemaak het. Daarna het hy gaan verneem wanneer die mense sou opdaag - al die vyfde of sesde keer.

In die een hoek van die plein het die ander afrigters met hulle honde gesit om na afloop van die gipsdemonstrasie die speurhonde aan die besoekers bekend te stel. Die gaste en hoë offisiere het opgedaag en die man met die kamera oor sy skouer, het netjies naby die spoorstelling ingeneem om 'n goeie naby skoot van die hele proses op video op te neem. Dramaties is die deksel van die spoor geskuif terwyl die offisier alles in besonderhede verduidelik. En toe, die "hondebol" wat netjies op die voetspoor lê! By 'n begrafnis is daar mense wat snik en andere wat sag familieledede ondersteun, maar by hierdie toneel was 'n absolute geskokte stilte. Dit het gelyk of die afrigter wat die demonstrasie moes lewer, wou weghardloop. Na baie dreigemente is die skuldige opgespoor en gestraf, maar was daar later baie gelag oor die petalje. 'n Mens wonder net onwillekeurig of die "regte" film toe in Japan of Taiwan gedraai het. As 'n afrigter vir 'n persoon skree om nie by 'n sekere plein in te gaan nie, moet hy of sy maar liewer luister, want daar kan 'n beneukte hond los wees. So het dit gebeur dat dit makliker was om kortpad oor die plein te vat na die tennisbane of dierehospitaal en hoekom dit elke keer van die vrouegeslag was wat in hierdie slagyster getrap het, kan 'n mens maar net oor wonder. Om al in die rondte te draai en jou

skoothondjie so hoog moontlik in die lug te hou, terwyl 'n uitgegroeide Dobermann/Bloedhond hap-hap na die wollerige dingetjie in die lug, kan seker ook arias van Mimi Coertse tot gevolg hê totdat die afrigters jou "red." Die ander dame was nie so gelukkig nie en moes geskok sien hoe die hond aan die onderkant van haar bo-arm hang. Die hond het redelik vet "getrek" voor daar hulp opgedaag het. Aan filosowe is daar ook nie 'n tekort by die hondemeesters nie en het die man wat 'n probleem gehad het om in die nag spoor te loop, sy patent beproef tot groot vermaak van ander polisielede. Hy het 'n klein flitsie op die hond se tuig vasgemaak om sodoende te kon sien waar sy hond op die spoor werk. Of die hond hiermee tevrede was, sal 'n mens nie weet nie, maar dat die "patent" heeltemal onprakties en gevaarlik was, sal alle ander hondemeesters mee saamstem.

Verneuk

Ook die hondemeester wat geweet het sy hond is nie op die voorgeskrewe standaard toe hulle deur 'n offisier getoets moes word nie. As die offisier van die agterkant verneem of die hond nog op die spoor was, het hy eenvoudig self ongesiens op die grond geskop en die spoor aan die offisier uitgewys. Dit het aan die begin gewerk, maar sy bedrog was vinnig ontbloot. Dit was ook die man wat vyf

apportblokke aan die einde van sy spoor laat plaas het, met dien verstande dat die hond wel een sal kry. Dan praat 'n mens nie eens van die stukkies droë wors en biltong wat in die reukonderskeidingspypies geplaas was nie! Hierdie honde het gewoonlik met vlieënde vaandels geslaag, maar uiteindelik terug beland by die afrigters in die hondeskool.

Poetse

Om 'n lakseermiddel op ander se kos te gooi, is onwettig en kan selfs die dood van 'n persoon veroorsaak, maar om 'n hondemeester van 'n buitestrasie só te verwelkom, was altyd 'n groot versoeking. So moes 'n man sy boude by die bewegende bus uithou aangesien die drywer nie wou stop nie. Wat die publiek oor hierdie petalje moes sê, sal 'n mens nie weet nie, maar daar is gelukkig nie klagtes gelê nie. Hulle was dalk té geskok of het die hele episode geniet. 'n Ander slagoffer kon dit nie waag om sy broek op te trek nie en het in die veld ook nie ver van die bus gevorder voor hy moes sit nie. Sodra hy opstaan en 'n tree of twee vorder, het die nood hom weer getref en moes hy grondwaarts. Nodeloos om te sê, maar hy het later nie meer sy broek opgetrek nie en maar in die ongemaklike posisie gebly terwyl die ander afrigters spoor geloop het. As 'n mens 'n gat vir

iemand anders grawe, duiwel jy gewoonlik self daarin en het een van die skrywers van hierdie boek ongelukkig in die gat geval wat deur sy voorgangers gegrawe was. Hierdie keer was dit die speurhondpersoneel wat 'n opknapping op 'n buitestase moes gaan waarneem en weggelê het aan die “gedokterde” grondboontjies wat vryelik aangebied was. Menige het in die hospitaal beland met 'n “drip” aan die arm! Wys jou net! Buiten dat jy nie enigiets moet aanvaar om te eet by 'n opknapping nie, moet jy ook seker maak dat die vleis wat in jou bord lê nie 'n vooraf gaargemaakte pofadder is nie. In die Noordelike Provinsie(Limpopo) is veral 'n hondemeester wat lief is vir hierdie grillerige gediertes en selfs 'n paar gevriesdes in sy vrieskas aanhou vir gaste wat arriveer. So van slange gepraat, wanneer jy besig is om spoor te loop en die hond gaan skielik by 'n “voël” staan wat hoog bokant die gras uitstaan, moet jy maar liever die hond so gou as moontlik met die tou daar wegruk, want in die meeste gevalle is dit 'n Kobra wat sy kop so bakmaak voordat hy die hond gaan pik. Die spoorleër was dan al by die kalant verby toe hy die spoor uitgele het en kry jy hom moeilik by die slang verby, behalwe vir dié spoorleër wat hierdie dooie slange aan die toordokter by die asgate verkoop het. 'n Lekker klip om op te gaan sit, veral

onder 'n koelte boompie wanneer jy wag dat die spoor moet oud word, kan ook sy verrassings oplewer en het die pofadder met soveel mening gepik dat hy bo-op die klip beland het waar die afrigter 'n sekond of wat tevore gesit het. Die hond is natuurlik saam gepluk en het bo-op die afrigter beland wat op die naat van sy rug telande gekom het. Sommige hondemeesters kán met 'n pistool skiet, maar andere weer is nie so talentvol met die skietyster nie en tref die kol baie min met die jaarlikse skietoefeninge. Plaas nou 'n blasende pofadder wat gereed maak om te pik, 'n meter van sy bene af, en kyk hoe vinnig pluk hy sy pistool met sy regterhand uit terwyl sy linkerhand die spoortou vashou. Een, twee, drie vinnige skote - almal deur die slang! Om te spog, is maar deel van 'n hondemeester se nasionale sport, veral as die ander nie kan bevestig hoeveel sake hy al opgelos het of hoeveel lyke hy al hanteer het nie. As so 'n man dan in die veld rondloop en op 'n luierende motor afkom waarin 'n lyk sit en hy vat die hasepad om die ander afrigters te roep, wonder 'n mens onwillekeurig of hy die "Rambo" in sy vroeëre vertellings was. Dan dink 'n mens ook of die oorledene nie dalk gered kon word as die pyp verwyder was en die deure oopgeforseer is nie. Ons laat dit maar by bespiegeling bly, want die man was dood.

Grapmakers

Die frustrerende aard van die afrigter se werk, lei tot ander maniere van afleiding en gebeur dit gereeld dat honde nogal baie na mekaar lyk, maar nie op dieselfde standaard van afrigting is nie en dis hier waar die grapmakers toeslaan. Die honde word eenvoudig omgeruil en die petalje van 'n afstand dopgehou. Om vir die hond Kosie wat nog nooit in sy lewe geleer "lê" het nie, die bevel te gee en hy reageer glad nie of hardloop weg, kan die afrigter rooi laat sien en word die "ek weet nie wat gaan met my hond aan nie" gereeld gehoor. Wanneer die lekker dan nie meer lekker is nie, word die man eenvoudig vertel dat sy hond nog op hok staan en is die verligting vir hom baie groot. So is 'n afrigter wat baie lief was vir eiers met etenstyd, se een gekookte eier met 'n rou een omgeruil. Sy vrou het gewoonlik vir hom twee gekookte eiers gepak. Soos die noodlot dit wou hê, het hy nogal die gekookte eier eerste raakgevat en met groot seremonie die doppies afgeskil nadat hy die eier op die rand van die tafelblad gekraak het. Die probleem het gekom toe hy die tweede eier op die rand van die tafelblad neer kap! Om sout in mekaar se koffie te gooi, is nie 'n rariteit nie, maar is wel interresant om te sien dat die een ou vreeslik spoeg en die koffie uitgooi, maar die ander ou

drink maar lustig voort en dink die koffie moét so smaak. Dis dan ook uit verveeldheid dat die ophang van nuwe afrigters in die veld, sy beslag gekry het en was daar al werklik trane gestort terwyl die slagoffer onderstebo in die boom hang. Met 'n nuwe bevordering is die trotse draer van sy nuwe rang na die hondeswembad geneem en ingedompel - somer of winter. Dan kom ons by die Engels! Ai, die Engels! Buitelandse besoekers word altyd getrakteer op 'n interessante lesing aangaande die speurhonde, maar natuurlik in Engels. So het hierdie afgevaardigde lid dan by die "misdaadtoneel" vasgehaak en net eenvoudig nie die vertaling in sy kop gekry nie. Hy moés hom uit die situasie red, want buiten dat die besoekers hom afwagend aangestaar het, het sy lesing tot sover glad verloop. "The cream of the scene" het hom 'n tiende plek besorg! Vroeër jare moes die afrigters tevrede wees met twee Bedfordbusse om hulle, die honde en die spoorleër in die veld te kry en dit was gewoonlik in hierdie vervoermiddels waar 'n hele paar van hulle saamgetrek was, waar die gekonkel begin het - ten kwade! 'n Voorstel was gewoonlik deur een gemaak en as die drywer daarmee saamstem, het die bus by die besigste winkelsentrum in Kerkstraat beland waar hulle oë kon "wei" op wat die omgewing hulle gebied het. So het die bus ook soms

by die Voortrekkermonument of parkade van 'n bioskoopteater beland waar daar na "besienswaardighede" gekyk is. Dit was darem nie die reël nie, maar het tóg veroorsaak dat die busroete nie meer deur die stad mog gelei het nie. Toe daar nog 'n ongeluk in die middel van die stad plaasvind, was die gort gaar en het die busse net een roete geken, veld-toe.

In die reënseisoen was dit 'n nagmerrie vir man en hond om op sekere plekke in die veld te kom aangesien die busse nie toegerus was met 'n vierwieltrek nie en het dit soms gebeur dat die hele dag se afrigting bestaan het uit "busstoot." Dan was daar nog van hierdie manne wat só dapper was dat hulle 'n stinkbom reg onder die bestuurder se sitplek stukkend getrap het. Al wat die bestuurder toe gedoen het, was om die bus uit rat te haal en by die oopstaande deur uit te hang om asem te kry. Die skuldiges het vinnig genoeg die stuurwiel vasgegryp om 'n ongeluk te verhoed. So het elke veld ook sy probleme opgelewer waar die afrigters gewerk het. By Murray Hill moes hulle byvoorbeeld skuiling soek toe daar bomme ontplof en 'n vegtenk deur 'n vliegtuig afgegooi was. Die plek is deur die weermag gebruik en die aktiwiteite was 'n hele ent van hulle af in 'n ander sektor aan die gang, maar hulle het dit nie geweet nie en gedink hulle

is in die pad van die grofgeskut. Hier het ook menige verstoppings plaasgevind, want die veld was vol turksvye en die manne het “gewei” elke keer wanneer daar by Murray Hill gewerk was. Buiten vir die turf en modder van Doornpoort, was daar altyd ‘n paar lastige beeste en bobbejane. So het dit eens gebeur dat toe die hond aan die einde van sy spoor kom, ‘n koei doodluiters aan sy apportblok staan en “kou.” Die hond se gesigsuitdrukking sou in ‘n Epol-advertensie geld verdien het. Dan praat ons nie van die afrigter wat die heeldag in die rante agter sy hond aangehardloop het en uitgevind het dat die hond ‘n bobbejaan is nie. Die veld by Pelindaba het weer vir ‘n probleem gesorg met die klein aalwyntjies wat geil in die veld gegroei het. Onder aan hierdie aalwyne se blare het bye gewoonlik hulle neste gemaak en was dit soms vermaaklik om die geluide en bewegings van ‘n afrigter en sy spoorleër dop te hou wanneer hulle hierdie slagveld betree het. Oorlede Eugene Marais se gedenkteken waar hy selfmoord gepleeg het, was ook soms die stille getuie van meer as een afrigter wat die hasepad moes kies voor ‘n verwoede Brahmaanbul.

Ai dié kursusganger vat die koek

Dan kom ons by die kursusgangers, en sou 'n digter liries kon raak as hy insae kon he in al die briljanthede waartoe hierdie mense instaat is. Mampoer was daardie jare onwettig, maar om dit in die hondeskool te stook en aandele van R10 aan mekaar te verkoop, is verregaande. Dié briljante idee was deur so 'n kursusganger geimplimenteer, maar het gelukkig skipbreuk gelei. Ook was dit einde niet en wou hy altyd verbeter op die kennis wat sy instrukteur aan hom oordra. Wat van 'n ou onderbroek inplaas van kaasdoek vir 'n versterking by gips? Wat van 'n emmer inplaas van 'n mengbak om die gips in aan te maak? Wat van om die apportblok wat die hond moet gaan haal op 'n miershoop te plaas waar die hond dit kan "sien?" Sy idees was nooit prakties uitvoerbaar nie, maar 'n mens kan nie se dat hy nie inisiatief aan die dag gelê het nie. Veral nie nadat hy darem 'n man is met 'n vorige veroordeling van 'n bomdreigent by 'n polisiekomponent nie!

Te ernstig ?

Jy kry darem ook die ernstige kursusganger wat sy werk só ernstig opneem dat hy selfs in sy slaap voortgaan met afrigting tot groot vermaak van sy medekollegas. Om dan nog in jou slaap te skree:

“Hy wil my met ‘n byl kap!” bedoelende sy instrukteur, voorspel dit niks goeds nie. Dan kon hy nooit in die oggend verstaan hoekom lê sy reukonderskeidingspypies langs sy bed uitgepak nie. So van slaap gepraat.... By die mooi kantiengeriewe wat vir kursusgangers in die hondeskool geskep is, raak sommiges van hulle gereeld die pad byster en so het twee nie net die pad nie, maar ook die spoorlyn byster geraak toe hulle die nag op so ‘n spoorlyn met hulle bakkie beland. Een of ander bandebesigheid het nie gekla nie! Om 05:00 in die oggend liggaamsoefeninge te doen na ‘n aand in die kantien, kan ook sy pyn en leiding verskaf, maar vir sommiges wat eers om 03:00 in die bed gekom het, is dit ‘n vulletjie, veral wanneer hy in die stort vra: “Waar was ons vanmôre?” Die kantien kon ook al sy slagoffers geëis het as die noodlot saamgespeel het, maar gelukkig het kamers deure wat gesluit kan word om so ‘n “verontregte” uit te hou. Wat ‘n gesig is dit nie wanneer hy in die gang verskyn met sy .308 geweer in die hand, ‘n jagmes wat ‘n Apache groen van jaloesie sou maak en nog ‘n pistool ook in die lyfband om sy lyf. Dit terwyl hy net sy stewels en onderbroek aan het! Nodeloos om te se, Jan het “Jan Gun” geword. Feestelikhede soos verjaarsdae, verlowings en troues is gewoonlik ook met die nodige pyn en ongerief gevier. So is hierdie

kursusganger wat baie vinnig “moes” trou, aan ‘n orgie van mishandeling blootgestel. In die proses waar hy “onthaar” is, het hy nie net sy lyfhare verlore nie, maar ook sy lieflike bos swart hare en ooghare. Wat ‘n mooi troufoto?! Op hierdie stadium het hy natuurlik nie meer omgee nie, want Rum maak enige aanstaande bruidegom gemoedelik en het hy nog ‘n paar blou honde “Mercurochrome” kolle op ongeoorloofde plekke ook ontvang om hom aantreklik te maak vir sy huweliksnaag. Hierdie sending het die manne duur te staan gekom en moes hulle las vir ‘n pruik. Is dit dan soms ongeoorloof vir ‘n instrukteur om sy humeur te verloor en “‘n klap of wat uit te deel”?

The Cape Times

EDITORIAL OFFICES,
BURG STREET, CAPE TOWN.

P.O. ROE II, CAPE TOWN
PHONE 2-9831
(WITH EXTENSION).

January 6, 1937

Captain P.J. de Witt,
Police Dog Training Depot,
QUAGGAPOORT.

Dear Captain de Witt,

As promised I am sending you herewith, a copy of the article I have written on the work carried out by your Depot. The article only appeared in the Cape Times a couple of days ago. I hope that you will find it satisfactory.

I take this opportunity of thanking you once more for helping me to obtain the necessary information.

Yours sincerely,

Louis Kraft

P.S. My wife still reminds me of the marvellous tea Mrs de Witt gave us that morning.

DRAFT MEMORANDUM-1934:

The use of dogs as an aid in the detection of crime in the Union of South' Africa has proved very successful. During the year 1933 the dogs were employed on over 2,600 cases in the majority of which their assistance was of inestimable value. The ideal sphere of the Police dog is in the rural areas, and the majority of the successes attained have been in "small Stock" areas where the presence of the dogs have been the means of. Considerably reducing the theft of stack and the breaking into of country stores, houses, etc. In addition to cases of this nature, the dogs are employed on various crimes including Murder, Housebreaking and Theft, Rapes Malicious Injury to Property, etc. (A few specimen cases picked out at random are attached.)

For reasons which are obvious the dogs are not used to any great extent in towns except under very favourable conditions. To expect a dog to take up and follow a trail in a town where there has been considerable pedestrian or vehicular traffic and over asphalt or macadamised roads or where the criminal has used a bicycle, a motor car, &c. is taking far too an optimistic view of the dog's capabilities.

In the South African Police dogs are bred and maintained which are generally known and described as "police dogs", and are in no way used for purposes of protection such as accompanying Beat Constables, running down sighted criminals, taking messages back to the station, or dispersing rowdy crowds. They are exclusively used as a first aid in the detection of crime by tracking the culprit from scent left at the scene of crime on some article or spoor.

Cases have been recorded where dogs have, tracked criminals on scout over 75 hours old, and a case has occurred in which the culprit was trailed over 125 miles through veld and mountainous country.

The principal types of dogs used in the. South African Police are:

- (1) Dobermann-Pinscher
- (2) Rottweiler
- (3) Crosses between Bloodhound-Airdale-Rottweiler

With regard to class three, the Bloodhound is crossed with the Airedale bitch, the progeny is again crossed with a Bloodhound, when a strain $\frac{3}{4}$ Bloodhound and $\frac{1}{4}$ Airedale is obtained, which is then mated with the Rottweiler. This type is a very useful Police Dog, but it takes approximately 6 years to breed them.

To date the Dobermann-Pinscher and the Bloodhound-Airedale- Rottweiler dogs have been used chiefly in the South African Police. These two types are doing very good work but according to indications given by the Rottweiler, there is every reason to believe that they will prove themselves as good if not better than the other two types.

Our climate is too hot for the pure-bred Bloodhound. The cross between the Bloodhound and Airedale ($\frac{1}{2}$ Bloodhound and $\frac{1}{2}$ Airedale) has been found to be unsuitable for trail work, as it does not want to 'use' its nose, and even on Obedience work it is very stubborn. Although slow in coming to hand on Obedience work, the $\frac{3}{4}$ Bloodhound – $\frac{1}{4}$ Airedale, is fairly good on Trail work, but when this type is crossed with the Rottweiler you have a very useful animal for tracking. Regarding Protection works I might add that, although all our training is concentrated on trailing criminals, we have tried out the $\frac{1}{2}$ Bloodhound $\frac{1}{2}$ Airedale type and found that they are excellent, but it is considered that the pure-bred Airedale will answer just as well for this class of work. The training of the dogs is carried out by specially selected Non-Commissioned Officers and men under the command of a Commissioned Officer. The Dogmasters are also trained at the same Depot. It takes approximately 5 months to train a Dogmaster, and about 9 months to qualify as a Dog Trainer. Men for this class of work are selected from the various Divisions in the Union.

It has been found that the placid man who never gets rattled or worried is the best type of Dogmaster. It is essential that men selected to work with the dogs should have certain qualifications, such as self-confidence, considerable courage, infinite patience, and be absolutely reliable and dependable; moreover they should have a great affection for animals generally and

dogs in particular.

The learner Dogmaster is started on old- dogs, known as."Camp Dogs". These are animals that have faults. In working them the learner gets a practical insight into the many faults a dog can develop and he is then trained how to remedy and avoid such habits. He is tested periodically and during the last two months he is given, trained dogs to work. Before passing out he is submitted to tests on practical work as well as oral and written examinations.

The Police is taken into training at the age of 7 months, and it generally takes about 18 months to complete the training, but obviously a great deal depends upon how the dog comes to hand.

The curriculum is as follows:-

(1)OBEDIENCE EXERCISES: The object is to teach the dog implicit obedience without instilling servile fear. It is absolutely essential that before the animal is started on trails, its trainer must have it under proper control.

In these exercises the dog is taught the following: -- Climbing ladders, long and high jump, walking the low and high Beam, Retrieving, Whistle exercise (where the dog is controlled by whistle i.e.1ying down, advancing 80 to 100 yards, and returning to its trainer at a command by the whistle), Swimming, Jumping through windows, going through and over obstacles likely to be met with on criminal trails,. e.g. Fences, Walls, through drain pipes, etc.

I enclose photographs of the Obedience apparatus on the training square, with

Description of each endorsed on the reverse side.

(2) PUPPY TRAILS (SHORT FRESH TRAILS) After having passed a test in the foregoing exercises, the dog is started on short fresh trails the length and "age" of which is, increased according to the progress is made by the animal. During this course the animal is also trained to work on identification parades.

(3) TRAILS. When the dog can work a 2-hour old trail of about 1500 yards, it passes on to its third and final course, i.e. working longer and "older" trails including retrieve trails. When it can work a night trail of about 3 miles, it is considered qualified for criminal work. (Note-A "Night

Trail" is one that is laid during the afternoon and worked the following morning at 7,8 or 9 a.m.) During the second and third stages the dogs are from time to time taken by motor car to Towns and Native Locations where practice trails are worked to accustom them to such conditions. The dogs are never worked on practice trails the exact locality of which is not well known to the Dogmaster. Such trails are so laid that while they do not provide any indication for the dog; they nevertheless furnish means whereby the Dogmaster will immediately know his dog has definitely left the trail, thus ensuring that the dog is checked as soon as it has lost the trail. On all trails the dog is worked on a 60' leash, and the animal must work at the full length of the line which must always be slack so that it will have absolute freedom to work the trail and take up any direction its sense of smell tells it to be correct. The leash is only used as a means of controlling the dog so that the Dogmaster can keep up with it.

The daily routine of a dog under training consist of the Obedience Exercises twice in addition to which it has to work at least 2 Puppy Trails or long trails (the latter depends on the stage the dog is in), swimming (in summer only).

The daily routine of the trained dog is (When not employed on criminal work) as follows: -

- (1) One night trail at least 1 mile long (The trail is laid the afternoon and worked the following morning.)
- (2) One retrieve trail or one day trail. (A 'retrieve trail' is one on which articles have been dropped by the layer *arid* which have to be retrieved by the dog). (A day trail' is one worked the same day as laid, and should be at least 6 hours old)
- (3) Obedience Exercises twice. Picking out from persons and objects.
- (4) Grooming and feeding.

At least once a week a long Night Trail of at least 3 miles is to be worked.

The dog-box (Motor Car) is used once a week to transport the dogs to the venue of trails laid on strange ground, so as to make conditions as near as possible to the working of a criminal trail.

Swimming exercises are given where facilities exist.

Bicycle exercises are to be given a necessary to ensure that the animals are kept in good hard-working condition and fit to stand the strain of long trails.

Throughout the whole of its course and for the rest of its life, the dog is regularly exercised on the Obedience and Picking-Out work.

When fully trained the dogs are posted to Out-Stations. At these stations they are in charge of, qualified Dogmasters who are fully conversant with their particular temperaments. To ensure that the dogs get to the scene of the crime without undue delay each Dog-master has a motor car at his disposal.

The present Strength of the 'Police Dogs' in the South African Police is 150.

Besides the Dog Training Depot, there are 35 Dog Stations in the Union of South Africa, at each of which there are two dogs under a Dogmaster serving such station and the surrounding districts. In some cases the dogs have to travel 200 miles to get to the scene of a crime.

If through death or other reason a dog at an Outstation has to be replaced, the Dogmaster is brought to the Dog Training Depot where he is 'suited' to another animal, and only returns to his station after the Commanding Officer at the Dog Depot is satisfied that he thoroughly understands the peculiarities of his new dog.

In the event of a Dogmaster stationed at an Outstation, going on leave or falling sick, a qualified Dogmaster is sent from the Dog Depot to relieve him.

The dogs at the Outstations are inspected and tested periodically by the Officer in Charge of the Dogtraining Depots and if found necessary the Dogmaster and Dogs are brought to the Dog Depot to undergo a refresher course.

In each case for which the services of the dogs are requisitioned, a report on their work is submitted to the Officer in charge of the Dog Depot for checking and classification; and by this means he is enabled to judge whether the dogs are kept up to the required standard. In addition to this, the Officers in charge of the police Districts where dogs are stationed are also responsible to see that the dogs are kept fit for their work.

At the Dog Training Depot we have accommodation for approximately 200 dogs.

I also enclose particulars regarding the housing of the dogs at the Dog Training

Depot and at Outstations, together with two photos and one plan.

PG DE WIT

Aan almal teenwoordig

Dit is vir my 'n groot eer om hierdie skrywe *aan* u te rig.

Ek is die enigste oorlewende kind van Cornelis Kuyper, die stigter van die die Polisiehondeskool. Ek onthou my pa as 'n baie vriendelike man. My pa was liëf vir mense en mense vir hom. Hy was n goeie pa. My pa was ons vriend en het graag saam met ons krieket en kennetjie gespeel. Hy was lief vir musiek en saans bet die hele gesin saam met hom om die traporrel vergader en dan het almal saam gesing. Hy was 'n diep gelowige man. Ons was elke Sondag in die kerk - net siekte sou jou daarvan verskoon. Elke aand is huisgodsdienis gehou. Ek onthou hom as n baie netjiese man. Hy het meestal met wit klere gaan werk. Alles wat hy gedoen het, het hy deeglik gedoen en niemand moes hom met beuselagtighede in sy werk onderbreek nie. Terwyl hy in Nederland was, voordat hy in Suid-Afrika kom woon het, het hy 'n studie gemaak van homopatiëse medisyne. Hy het dit ook op die honde gebruik. Onderstepoort het hom ook dikwels geraadpleeg. Hy was op Irene die "dokter" waarheen almal gegaan het met elke skeet denkbaar. Ek wil van hierdie geleentheid gebruikmaak om vir Hendrik Smit en Wilter Enslin baie dankie te sê dat hulle hierdie boek moontlik gemaak het. 'n Groot stuk geskiedenis sou verlore gegaan het as hulle dit nie gedoen het nie. Ek weet dat my pa geen eer sou wou he nie, maar dat hy tog baie trots sou wees as hy hier kon wees. Ek wil ook van my kant vir Krygkor bedank dat hulle die boek laat druk het. Ek wil vir Hendrik spesiaal dankie sê dat hy my so besonder in ag neern. Hy wou he dat ek die boodskap op 'n video moes lewer, want ek is nie meer gesond genoeg om self na Pretoria te reis nie. Ek is egter te senuweeagtig daarvoor, en daarom lewer my kleinseun die boodskap nou namens my.

Hendrik, nogmaals dankie vir alles. Jy is dierbaar. Jy mag maar Kuyper genoem word hoor.

Dankie vir die eer aan my bewys. Mag die Here julle almal sien met sy liefde en genade, en mag die boek vir baie leesgenot sorg.

Tannie Mienie Louw (Kuyper)

COPY OF AN ARTICLE WHICH APPEARED IN "THE POLICE JOURNAL"

Vol. IX. No. 2 for the quarter April-June, 1936.

THE NEW DETECTIVE.

By R.G.B. SPICER, C.M.G., M.C.

Inspector-General of Police, Palestine.

IN 1927 the Kenya Government sent me to Quaggapoort in South Africa to study the methods of the South African Police with their Police dogs used in connection with the detection of crime.(previous articles in THE POLICE JOURNAL on police dogs are "The Police Dog; His Selection and Training "by Supt R. Arundel, Vol. 1 (1928) p.423 "Dogs as Detectives in South Africa," by Col. I.P.de Villiers, Vol.II(1929), p.188; and "Police Dog Training ; German Practice," by P. L. Cecil-Gurney, Vol III (1930), p.526.)

I was given every facility to inspect and inquire into their methods, allowed to watch the training, to ask questions, to read their files, to talk to the dog-masters, and even to walk a trail myself across the veldt one afternoon at 4 p.m. and to come back at, 9 am. the next morning in order to watch the bitch puzzle the line out every inch of the way, several miles across dry veldt. It would only be right to say that in walking this trail I tried every stratagem and trick performed by a hunted stag. I doubled my tracks, chose stony ground, went round in circles and jumped out; but the bitch never missed a yard and marked my entry into a car on the main road with no hesitation.

I was convinced- I will not say converted because I had never been sceptical; but I became enthusiastic. The Kenya Government was, however, not in a financial position to take up the system, and it is only since my transfer to Palestine that these dog dreams have come true.

Let it be clearly understood that the South African police dog system differs from any that I have ever heard of or read of. The whole training of these dogs is concentrated on the trail; they are not employed on patrol or for watch and ward, but solely for trailing purposes. The results are marvelous and these dogs certainly lead the world. The difficulty is to get others than South Africans to believe; the sceptics say absurd. - impossible. I can prove that it is not absurd and not impossible. The rest of the police world, Great Britain included, may have fingerprint experts, wireless, mobile cars, and telephone kiosks, but until they take up the police dog as their detective, they cannot expect to compare with the South African Police or for that matter with any dog-equipped force.

In 1927 the South African authorities were experimenting with cross-breeds- the first cross between the Bloodhound and the Airedale, the Doberman Pincher and Bloodhound. Now I believe they have reverted entirely for practical purposes to the Doberman Pincher, which has proved itself to be the best. But they are trying out experimentally another pure breed, the Rotweiller.

Being convinced as to the amazing powers of these dogs, I was fortunate enough to persuade the Palestine Government to allow me to send two picked members of the Force to South Africa to be trained as Dog masters. The dog-master must be a real dog lover, a man of even temper, placid, patient, and in every way steady and reliable. Such men were fortunately available and by the great courtesy, kindness and, I may say, generosity of the South African Government, everything possible was done for them.

Colonel I. P. de Villiers, M.C. the Commissioner of Police, South Africa, gave all the authority necessary. Captain de Wit most interestedly saw that Detective-Sergeant Parker and detective Constable Pringle were given a thorough training and every facility. On completion of their training they were allowed to purchase and

bring back to Palestine with them three trained pure-bred Doberman Pinchers:-

“Mayer”: Red dog. Age 2 years 5 months.

“Gift”: Black and tan bitch. Age 4 years 6 months.

“Ria”; Black and tan bitch. Age 2 years 3 months. (in whelp to a trained dog not related to ‘Mayer’ or ‘Gift’).

‘Ria’ had been warded before leaving and duly arrived in Palestine well in whelp.

Then came one of those tragedies in the dog world. ‘Ria’ whelped down five pups, but three of them died; two, however, survived and are magnificent specimens. But worse than losing the three puppies was the almost irreparable loss of ‘Ria’ herself who, in spite of every care and attention, died as a result of toxæmia, undoubtedly brought on by whelping, change of climate, and certain other factors which I shall not discuss.

The obedience apparatus had been erected and we waited with some impatience for the dogs’ real test, their first trail in Palestine; but not too impatiently, for we realized the vital importance of allowing them to become acclimatized before being put to what must be a hard test in this poor scenting country.

I will now quote the actual official reports of their first three cases, for I believe these hard facts will prove more convincing than any words of mine can hope to.

CASE No. 1.

- (1) Nature of Crime; Agrarian. Destruction of almond trees.
- (2) Crime committed between the hours of sunset on 10th March and sunrise on 11th March.
- (3) Reported to Police at 9 n.m. on 12th March.
- (4) Dogs under Detective-Constable Pringle arrived at the scene at 11 a.m., 12th March.
- (5) Footprint of suspected accused at scene of crime pointed out to Detective-Constable Pringle.

- (6) Dog 'Mayer' given scent from the footprint.
- (7) Conditions; Ground damp from rain but sun strong; fairly strong westerly breeze.
- (8) Age of scent; between 36 and 40 hours old.
- (9) Dog 'Mayer' took trail to village of Khirbet Abu Fellah
- (10) Work trail through village to house of one Omar Ali.
- (11) Her dog 'Mayer' was attacked by village pariahs.
- (12) He doubled back on his trail and worked to the house of one Abid. el Rassoul, where he gave tongue. The house was locked and Abid el Rassoul was absent.
- (13) Later Abid el Rassoul returned to the village.
- (14) A return was made to the scene of the crime and an identification parade was held. The suspected accused was told to place himself where he wished.
- (15) Another fresh spoor was given as scent to dog 'Mayer' and bitch 'Giff'. Each in turn picked out Abid el Rassoul.
- (16) Abid el Rassoul's house was searched and a pair of shoes was found of which the right shoe was minus the heel and had large nails on the inner side of the sole towards the toe. These points were clearly visible in the spoor and were corroboratory evidence.
- (17) Omer Ali proved to be a close relative of Abid el Hassoul.
- (18) The distance of the trail from spoor to house was 3 miles.
- (19) Subsequent to his identification by both dogs, Abid el Rassoul made a full and voluntary confession of having committed the crime.

CASE No. 2

Nature of Crime; Attempted Murder by shooting of a resident of Hebron.

- (1) Crime committed at 4 a.m. on 17th March.
- (2) Dogs arrived at Hebron at 9.15 a.m. on 17th March under Detective-Constable Pringle.
- (3) Dog 'Mayer' given scent from two sets of footprints found at the spot from which shot had been fired.
- (4) 'Mayer' trailed on to the Jerusalem-Hebron Road; it is macadamised and twenty to thirty cars had driven over it that morning,
- (5) Took trail for a kilometer and stopped outside a coffee-house, came out and took the trail through the crowded bazaar to the house of one Rasmiah, where he gave tongue.
- (6) Nobody was present in the house.
- (7) 'Mayer' returned to the bazaar and took a line to the house of Hussein Amin. There he gave tongue. -
- (8) 'Giff' was then given the scent from the spoor. She went to the back of the house where the shooting had occurred and retrieved a leather belt. This belt proved to belong to Hussein Amin.
- (9) The suspects having been arrested, identification parades were held for both accused by both dogs on 18th March at 2.45 p.m. Both accused changed their positions on each occasion, changed their clothing and even tied towels round their heads to disguise themselves. Each dog picked out the accused from the respective footprint spoor scent on each occasion.

One of the accused, after the identification parade, said in Arabic to the responsible officers: "Finish; good enough; the dog is not a liar."

The spoor of the identification parade was 36 hours old.

CASE No. 3

Native of Crime: Theft of a mule.

- (1) Reported on the evening of 21st March.
- (2) Dogs reported at Enab Station at 8.30 a.m. on 22nd March.
- (3) Arrived at the-scene of time theft at 9.30 a.m.
- (4) 'Giff' given scent from an indistinct booted footprint in the yard of the house of complainant from whom the mule had been stolen.
- (5) 'Giff' trailed through the village and to the village of Biddu. On the outskirts 'Giff' lost the trail. Detective- Constable Pringle was able to pick up the tracks of a mule and followed the spoor for about two kilometres. Here footprints again appeared. (N.B. - It is obvious that the accused had ridden the mule during this stage. This will interest Mr Budgett if he should read this article.)
- (6) 'Giff' again given scent and took trail to the village of Gedeireh. Just outside this village, the police were met by five individuals with the mule, which they stated they had recovered from a man unknown of Gedeireh to whom they had paid £P1.
- (7) The trail continued into gedeireh village. 'Giff' trailed to the house of Sulinian Ahmed Suliman and gave tongue. House empty.
- (8) Suliman Aimed Suliman came to the scene. Identification parade held. 'Giff' unhesitatingly marked Suliman Ahimed Suliman.
- (9) His house was searched and the search revealed:-
 - (a) One revolver and eleven rounds.
 - (b) One .303 rifle with magazine charged with nine rounds.
 - (c) Forty-seven rounds .303.
- (10) Suliman.Ahmed Suliman was taken back to the scene of the theft. Dog 'Mayer' twice identified him, having been given scent from the original footmarks.
- (11) 'Giff' traveled 20 kilometres on this trail from the scene of the theft to the

accused's house.

- (12) The trail was 11 hours old.
- (13) The weather was fine and sunny, the wind light, and the ground slightly damp from the rain of the day before.
- (14) The five men of the complainant's village, who had given the unknown man £PI to recover the mule, subsequently identified Suliman Ahmed Suliman as the man in whose possession they had found the mule and to whom they had paid the money.

I can only submit in the light of the above facts that These dogs are uncanny in their scenting powers and in their intelligence. They are, in my opinion, as infallible in identification as finger-prints; but of course experts in the latter will not agree. Against this I say that many a finger-print is not left for the convenience of the police, and even if found on the scene of a crime is blurred and indecipherable; but to a Dobermann-Pinscher the smell of one human being cannot be repeated or copied, and, so far as I know, the Palestine criminal is not more odiferous than criminals in other parts of the world.

In a case the other day the accused gave 'Gift' her best compliment yet, when, after being identified by her on Sunday and independently the next day, he said "It's all over; the dog can't lie; I did it.'

Admittedly our Palestine experience is yet ephemeral; we are but the veriest tyros compared with the South African Police; but if we are able to spread the police dog cult into other colonies and into the British Police Forces themselves, our efforts will not have been in vain.

It should be stated that these police dogs are not a cheap form of detective. They are expensive. Your dog- masters must give up their whole undivided time to them. It is useless to buy a Doberman, to give him to a police officer, and say, "Now get on with". The dog master must be trained. He can do nothing else; he must have first-class

kennels and transport; he must have expert veterinary advice, and the training of the puppy must be alone a full time job. From its earliest days the dog must be entirely obedient and indeed subservient to its master's command; the dog-master's whole life must be devoted to the guiding of its intelligence, obedience, and olfactory powers to the trailing and identification of criminals. The dog's training must not be let up, day in or day out; it must go through its obedience tests daily or else the same results can never be achieved. It cannot be made a pet of one day and be expected to do its police work the next. Its life must be entirely devoted to police work. With that understood, the results are beyond anything that even Mr Budgett of scent theory has ever thought of.

To the enthusiast I say, with the greatest possible respect, forget the bloodhound, adopt the Doberman Pincher, see that every country and county has its quota of dog-masters and trained dogs, and you will be able to detect crime in a manner beyond the wildest dreams of Conan Doyle and Edgar Wallace. I am not romancing; I am not exaggerating. I have never been more serious in my life.

.....

Harcourt Collett:

Tonight we have in the Studio Capt. P.G.De Wit, the officer in charge of the Police Dog Training Camp, and I propose asking Capt. De Wit a few questions, the answers to which I anticipate will be of great interest to many listeners. I say this with some confidence after having been conducted over the camp by Capt. De Wit who went to great pains to show me all, the canine inmates, the provisions made for their training and comfort, which includes an up-to-date surgery and a swimming pond amongst to their amenities. Perhaps Capt. De Wit you will be good enough to start at the beginning and tell us the history of the Camp from its inception.

Capt. De Wit:

The Dog camp was started at Irene, Transvaal in 1911 when 3 dogs were imported from Europe. During 1923, it was found necessary to move, to the present Dog Depot situate approximately 6 miles to the west of Pretoria, where the dogs are bred and trained.

Besides the Dog Depot there are 35 dog Stations in the Union of South Africa, at each of which there are two dogs under a dog master serving such, station and surrounding districts, In some cases, the dogs have to travel 200 miles to get to the scene of a crime. The present strength of dogs is 144, i.e. 70 at Out-stations and 74 at the Dog Depot. At the Dog Depot we have accommodation for 200 dogs.

Harcourt Collett :

And now perhaps you will tell us what types of dogs are used, for this work.

Capt. De Wit:

The principal types of dogs used in the South African Police are:

- a) Dobermann- Pinscher.
- b) Rottweiler.

Crosses between Bloodhound-Airedale-Rottweiler

With regards to class the Bloodhound is crossed with the Airedale bitch, the progeny is again

crossed with a Bloodhound, when a Bloodhound and 1/4 Airedale is obtained, which is then mated with the Rottweiler This type is a very useful Police Dog, but it take approximately 6 years to breed them.

To date the Dobermann-Pinscher and the Bloodhound-Airedale- Rottweiler Dogs have been used chiefly in the South African Police. These two types are doing very good work, but according to indications given by the Rottweiler, there is every reason to believe that they will prove themselves as good if not better than the other two types.

Our climate is too hot for the pure-bred Bloodhound.

The cross between the Bloodhound and Airedale i.e. (1/2 Bloodhound and 1/2 Airedale) has been found to be unsuitable for trail work, as it is very stubborn. Although slow in coming to hand on Obedience work, the $\frac{3}{4}$ Bloodhound – 1/4 Airedale, is fairly good on Trail work, but when this type is crossed with the Rottweiler you have a very useful animal for tracking.

Regarding Protection work, I might add that, although all our training is concentrated on trailing criminals, we have tried out the 1/2 Bloodhound 1/2 Airedale type and found that they are excellent, but it is considered that the pure-bred Airedale will answer just as well for this class of work.

Harcourt.Collett

And to whom is the training at the dogs entrusted Capt. De Wit?

Capt. de Wit:

The training of the dogs is carried out by specially selected Non-Commissioned Officers and men under my command. The Dog Trainers and dog masters are also trained at the same Depot. It takes approximately 5 months to train a Dogmaster, and 9 months to qualify as a dog trainer. The Dog master is stationed at Outstations where he works two trained dogs on occasions, including of course, the exercise and training of such dogs to keep them in hard working condition and up to the required standard.

The Dog Trainer not only required to train dogs, but also the men selected as Dogmasters for this class of work are selected from the various Divisions in the Union.

It has been found that the placid man who never gets rattled or worried. Is the best type of Dogmaster. It is essential that men selected to train dogs should have certain qualifications, such as self-confidence considerable courage, infinite patience, and be absolutely reliable and dependable, moreover, they should have a great affection for animals generally, and dogs in particular, and they must forget that they have tempers.

The learner Dogmaster is started on old dogs, known as "camp dogs" These are animals that have faults. In working them the learner gets a practical insight into the many faults a dog can develop and he is then trained how to remedy and avoid such habits. He is tested periodically and during the last two months he is given trained dogs to work. Before passing out he is submitted to tests on practical work as well as oral and written examinations.

If the trainer has the right temperament and other necessary qualifications, it is certainly more interesting to train dogs than human beings, because no matter what type of dog you deal with, once it has taken you as its master it will do anything to please you, and once it grasps what you want it to do, it will always try to do its best.

On the other hand, should the Dog master not possess the essential attributes, he will soon be a nervous wreck and will have to relieve of his appointment.

We confine the training of our dogs to human scent only; the reason being that the natural instinct of the dog is to hunt for its food; but we do not give our dogs an opportunity of developing that instinct - they never have to hunt for their food and consequently that instinct remains dormant. By working the dog on animal scent etc., we cannot keep that sense dormant and the result would be that no matter how well trained the dog might be, it will leave the human scent immediately it meets with any other odour or animal scent. If through death or other reason a dog at an Outstation has to be retrained, the Dogmaster is brought to the Dog Depot where he is "suite" to another animal and only returns to his station after I am satisfied that he

thoroughly understands the peculiarities of his new dog.

In the event of a Dogmaster stationed at an Outstation, going on leave or falling sick, a qualified Dogmaster is sent from the Dog Depot to relieve him.

SUPERVISION:

The dogs at outstations are inspected and tested periodically by me, and if found necessary the Dogmaster and Dogs are brought to the Dog Depot to undergo a refresher course.

In each case for which the services of the dogs are requisitioned, a report on their work is submitted to me for checking and classification, and by this means I am enabled to judge whether the dogs are kept up to the required standard.

In addition to this, the Officers in charge of the Police Districts where dogs are stationed are also responsible to see that the dogs are kept fit for their work.

Harcourt.Collett

At what age are the dogs when their training commences and what are the methods employed?

Capt. De Wit.

The Police Dog is taken into training at the age of 7 months, and it generally takes about 18 months to complete the training, but obviously a great deal depends upon how the dog comes to hand.

The curriculum is as follows:

First (1) OBEDIENCE EXERCISES:

The object is to teach the dog implicit obedience without instilling servile fear. It is absolutely essential that before the animal is started on trails, its trainer must have it under proper control.

In these exercises, the dog is taught the following: —

Climbing ladders, long and high jump, walking the low and High beam, Retrieving, whistle exercises (in which the dog is controlled by whistle, i.e. dying down, advancing 80 to 100 yards, and returning to its trainer at a command given by a whistle), swimming, jumping through wind', ~, going through and over obstacles likely to be met with on criminal trails, e.g. Fences, walls,

through Drain Pipes, etc.

Secondly (2) PUPPY TRAILS i.e. (SHORT FRESH TRAILS)

After having passed a test in the foregoing exercises, the dog is started on fresh short trails the length and 'age' of which is increased according to the progress made by the animal. During this course the animal is also trained to work on identification parades.

Thirdly (3) TRAILS

When the dog can work a 2- hour old trail of about 1500yards, it passes on to its third and final course, i.e. working longer and 'older' trails including retrieve trails. When it can work a night trail of about 3 miles, it is considered qualified for criminal work. (note- A 'Night Trail' is one that is laid during the afternoon and worked the following morning at 7, 8 or 9 a.m.) During the second and third stages the dogs are from time to time taken by motor car to towns and Native Locations where practice trails are worked to accustom them to such conditions.

The dogs are never worked on practice trails the exact locality of which is not well known to the Dogmaster. Such trails are so laid that while they do not provide any indication for the dog; they nevertheless furnish means whereby the Dogmaster will immediately know his dog has definitely left the trail, thus ensuring that the dog is checked as soon as it has lost the trail. On all trails the dog is worked on a 60' leash, and the animal must work at the full length of the line which must always be slack so that it will have absolute freedom to work the trail and take up any direction its sense of smell tells it to be correct. The leash is only used as a means of controlling the dog so that the Dogmaster can keep up with it.

The daily routine a dog under training consists of the Obedience exercises twice in addition which it has to work at least 2 Puppy Trails or long trails (latter depends on the stage the dog is in) swimming, (in summer only)

The daily routine of the trained dogs when not employed on criminal work is as follows

(1)One night trail at least 1 mile long. (the trail is laid the afternoon and worked the

Following morning)

(2) One retrieve trail or one day trail note: 'retrieve trail' is one which articles have been dropped by the layer and which have to be retrieved by the dog. (a 'day trail' is one worked the same day as laid and should be at least 6 hours old.)

(3) Obedience Exercises Twice. Picking out from persons and objects

(4) Grooming and feeding.

At least once a week a long Night Trail of at least 3 miles is to be worked.

The dog-box' (Motor Car) is used once a week to transport the dogs to the venue of trails laid on strange ground, so as to make conditions as near as possible to the working of a criminal trail.

Swimming exercises are given where facilities exist.

Bicycle exercises are to be given as necessary to ensure that the animals are kept in good hard-working condition and fit to stand the strain of long trails.

Throughout the whole of its course and for the rest of its life the dog is regularly exercised on the Obedience and Picking-Out work.

When fully trained the dogs are posted to Out-stations.

At these stations they are in charge of qualified Dogmasters who are fully conversant with their particular temperaments. To ensure that the dogs get to the scene of the crime without undue delay as Dogmaster, has a motor car at his disposal.

Harcourt Collett:

And now with regard to the Treatment and Care of the dogs; these are both interesting matters.

Capt. De Wit:

TREATMENT AND CARE OF DOGS:

Our dogs are a very happy family –they get everything of the best, and I am confident that they are a happier and more contented lot than the vast majority of the inhabitants of Union we even clean their teeth for them, we have an up to date Surgery

Harcourt Collet:

And will you give us a few statistics Capt. De Wit?

Capt. De Wit:

The S.A.P. DOG DEPOT is the biggest of its kind in the world.

Trail work we do far more extensively than any other police Force in the world.

The use of dogs as an aid in the detection of crime in the Union of South Africa has proved very successful.

During the year 1932 the dogs were employed on over 2,000 cases.

1933 over 2,500 cases.

1934 over 2,000 cases.

In the majority of these cases their assistance was of inestimable value.

The ideal sphere of the Police dog is in the rural areas, and the majority of the successes attained have been in "small stock" areas when the presence of the dogs have been the means of considerably reducing the theft of stock and the breaking into of country stores, houses, etc.

In addition to cases of this nature, the dogs are employed on various crimes including Murder, Housebreaking and Theft, Malicious Injury to Property, etc.

FIRST AID: They are used exclusively as a first aid in the detection of crime by tracking the culprit from scent left at the spoor of the c. i.e. a spoor or some article handled by the offender.

Harcourt Collet:

Given good health how many active working years may a Police Dog be expected to give?

Capt. De Wit:

About 8 or 9 years after reaching the age of 10 or 11 years they are apt to become careless.

Harcourt Collett :

.

And now, Capt. De Wit in conclusion, perhaps you will be good enough to give us one or two actual incidents that have occurred in the tracking of criminals.

Capt. De Wit:

SPECIMENT CASES:

ESCAPED CONVICT:

From a labour Gang of convicted Native prisoners, one of the natives made a bold bid for freedom, and made good his escape. The Police Dogs were requisitioned for and arrived on the scene of the crime the following afternoon. Some bare footprints of the escapee were indicated from which one of the dogs was given scent.

Picking up the trail, the dog worked in a north-eastern direction for six miles when the convict was sighted about a mile ahead. The dog was taken off the trail and the Dogmaster gave chase. It had meanwhile become dark, and as the prisoner could not be overtaken, it was decided to continue the trailing the following morning. Early the next morning the second dog was put on the trail, which was followed for a further two and a half miles, when the escaped convict was again sighted. Again a chase took place and this time the escapee was overtaken and lodged in custody. The dogs trailed 8 miles.

STOREBREAKING AND THEFT

A store was broken into between 5 p.m. on the 17th September, and 7. a.m. on the 19th September, and general merchandise to the value of £70 stolen. Entrance was effected by means of a duplicate key. The dogs were requisitioned for and arrived on the scene of the crime at 1 p.m. on the 20th September, when the first dog was given scent from a kerrie (Stick) found inside the shop. Trailing west towards Basutoland (a territory bordering on the Union of South Africa) for a distance of 3 miles, the dog came to a spot where the culprits had apparently rested, and where a piece of wool from one of the stolen blankets was found. Continuing for a further 3 miles; the dog came to a fence

which was cut. Here a sweet and an old pipe were found. Trailing from this spot three distinct sets of footprints were found, which were followed for a further four miles on to a Main Road where the scent was lost. Darkness overtaking the trailing party, the work was abandoned. Early

on the 21st September the second dog was placed on the trail where the footprints were last seen. Taking scent, this dog crossed the Main Road and trailed through a fence which had also been cut. Here a small piece of stolen linen was found. From this fence the dog trailed into the Basutoland Mountains for a distance of 8 miles when it became confused and lost scent amongst the dark dense bushes.

Returning to the spot where the second dog commenced work, the first dog was placed on the trail. This dog worked the same trail as the second dog, and further into the mountains where a resting place of the culprits was found, as also 3 freshly-opened empty corned-beef tins, but darkness again intervening, the work had to be postponed. At 6 a.m., on the 22nd September, the first dog was scented at the resting place found the previous evening, and trailed over the mountains for a distance of 10 miles to a native stad in Basutoland, where it became confused and lost scent. Enquiries were instituted which resulted in the arrest of three natives, their conviction and the recovery of all the stolen property. The dogs trailed the culprits in this case for a total distance of 28 Miles.

Harcourtcollett:

Thank you very much Capt. De Wit. I am sure you must have opened the eyes of many to the extreme usefulness of your four legged force. I am sure, it has been most illuminating.

Kantoor van die Bevelvoerende Offisier,
S.A.Polisie Honde-depot, Pretoria.

1 Augustus 1961.

Dr.H.J.Weekenstroom,
Pomauaplein 20,
s' Gravenhage,
Holland.

Seer geagte Dr.Weekenstroom,

Dit was voorwaar 'n aangename gewaarwording toen ek u welkome brief hier ontvang het. Ek bly u alle dank daarvoor verskuldig.

U mooi woorde het weereens 'n gevoel van verlange na u almal gaande gemaak en die perdehoef pryk ewe—eens in my sitkamer —en glo dit as u wil — algar glo vas dat die perdehoef eens aan die koningin behoort het.

Vanaf Holland het ons na Frankryk gegaan waar ons~ongelukkig geen baat by gevind het nie.Met ons aankoms in Parys het die polisie—owerhede met soveel kwellinge belas gewees dat ons na Duitsland terug moes gaan.

In Wiesbaden en Dork, Duitsland,het ons na 'n kort besoek terug na Engeland gegaan en toe na Suid-Afrika met die "Windsor Castle".

Ons besoek aan Duitsland was vir ons natuurlik ook wel 'n ondervinding, maar weens taalmoeilikhede kon kon ons tog nie alles inneem soos wat dit in Holland die geval was nie.

Terwyl ons op ons terugreis was, het Suid-Afrika 'n republiek geword. Ons voel natuurlik erg trots daarop maar bid ook dat God vir Sy leiding en bystand vir die moeilike jare wat mag voorlê.

Hierdie dinge het ook in herinnering geroep die aand aan u *huis* met bevrydingsdag. Dit het ons

alles diep geraak en ek kan u die versekering gee dat die besoek 'n blywende indruk op ons beide gemaak het. Die foto's wat ons van mevrou en uself geneem het, het pragtig uitgekom.

My huisgesin ken U ook reeds goed en verwys na die goeie Dr.Weekenstroo en sy dame.

Onlangs het ek ook twee eksemplare van u blad "De Politie Diensthond" ontvang en nou moet ek U mededeel dat dit 'n belofte van my aan ons goeie vriend Mnr. J.C.Daron Speyart van Woerden was om 'n artikel te skrywe voor dese blad.

Ek sluit die artikkel hierby in met die, vriendelike versoek om dit aan die Redactiecommissie te oorhandig. Daarby sluit ek in 'n foto van ons Suid-Afrikaanse polisie hond.

**SOUTH AFRICAN POLICE:
SUID-AFRIKAANSE POLIESIE.**

Proceedings of a **BOARD OF ENQUIRY**
Notule van 'n

assembled at **QUAGGAPOORT**
vergader te

on the **17th(seventeenth)** day of **July** ¹⁹² ~~19~~ **1936**
op die **17th(seventeenth)** dag van **July** ¹⁹² ~~19~~ **1936**
by order of **GEORGE ROBSON CARRUTHERS BASTON, Deputy Commissioner,**
op order van

(Convening Order attached and marked "A")

Commanding
In bevel van

South African Police Headquarters, Pretoria

for the purpose of **valuing two dogs, viz. :-**
met die doel

No. 233 Mickdal (Male)

No. 223 Ruth. (Female.)

**the property of the South African Police,
for their disposal to the Palestine**

**Government, and making a recommendation
in the matter.**

President :
Voorsitter :

Inspector P.G. DE WIT. South African Police.

Members :
Lede :

The **Board** having assembled pursuant to order proceed to **take evidence,**
Die **Board** wat vergader het ooreenkomstig die order gaan oor tot
inspect and value the animals in question.

PIETER JOHANNES LODEWYK DU PLESSIS states :-

**I am a Detective Head Constable in the South African Police
stationed at the South African Police Dog Depot, QUAGGAPOORT, and
employed as supervising Dog Trainer. My Force number is 6527.**

**I know the two dogs forming the subject of this Board ; they are
the property of the South African Police Department and on strength
at the South African Police Dog Depot, QUAGGAPOORT, PRETORIA, and I
produce and hand to**

OPY/.

CANADIAN EMBASSY.

P.O. Box 2181,
Pretoria.
26 November 1962.

Major-General R.J. van den Bergh,
P.O. Box 449,
Pretoria.

My Dear General,

May I tell you how very much Mr. Gallow and I enjoyed the tour on Tuesday last and how grateful we are to you for having spent the whole of the day with us, for we are both sure that your duties are heavy and that your presence was a distinct compliment to us, to say nothing of the valuable information which you gave us.

If it is not too much trouble, we should like you to thank, on our behalf, very much indeed, Colonel Brink of the Dog School, the visit to which was a most fantastic affair which we enjoyed thoroughly, and Colonel Cromhout of your laboratories here in the city for the time they spent in showing us the facets of their work.

We spent a most interesting day - one of the most interesting days that I have yet spent in South Africa - to say nothing of the delicious lunch you gave us at the Boulevard Hotel and the pyrotechnic show which you arranged during the lunch! All in all, we spent an excellent and informative day and we are sincerely grateful to you.

Very sincerely yours,

(Sgd.) J.J. HURLEY.
AMBASSADOR.

1505/7

KOLONEL A.I. CROMHOUT, S.A.K.BURO.
Lt.KOLONEL A.W. BRINK, HONDESKOOL.

29. 11. 1962

Deurgestuur vir u inligting.

n/DIE KOMMISSARIS VAN DIE
SUID-AFRIKAANSE POLISIE.

No. 4012 Rank *1st Lt* Name *KUYPER, CORNELIUS*
 Religion *Dutch Reformed* Date and Place of Attestation *1 April 1913 Pretoria*

Height *5 ft 8 1/2 in* Hair *Br. Brown*
 Eyes *Light Brown* Complexion *Flesh*
 Marks *scars on head*
 Date and Place of Birth *17 Jan 1862 Ketherland*
 Married or Single *M.E. 1.4.13 G.O. 25/17*
 Next-of-Kin *Wife*

RE-ENGAGEMENTS		DATE
Two years, with effect from 1.4.16		
Do.	do.	
Do.	do.	1.1.20 for indefinite period
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	
Do.	do.	

DATE	PROMOTIONS, APPOINTMENTS, REDUCTIONS, ETC.
1.4.13	1st Lieut on Attestation
1.10.19	C.H.O. G.O. 3/20

DATE	WHERE STATIONED / DISTRICT
1.4.13	<i>Genee</i> <i>Dopm. 4012</i>
1.1.20	<i>Quaggaport Dog Camp G.O. 14/20</i>
1.8.20	<i>Returned for sea months G.O. 12/20</i>
	<i>Dienste aangehou na</i>
	<i>afstede tot 21 Januarie 1926.</i>

PARTICULARS OF PAY.			
Date	Rate	Date	Rate
1.4.13	<i>15/- p.d.</i>		

Remarks: Bilingual
Retention in force approved provided he remains physically fit G.O. 15/20
that 4012 may be excused from performance of regular working duties at any time G.O. 15/20
services retained for a further period of six months from 1/8/20 services to terminate finally on 31/1/22 (G.O. 12/20)
services retained for further 6 months from 1/3/22 (G.O. 12/20)

Supersession - 31.3.22 to 31.3.26

THE SOUTH AFRICAN POLICE MEDAL FOR COURAGE AND FAITHFULNESS

RECIPIENTS

THE FOLLOWING IS A LIST OF DOGS WHO WERE AWARDED THE SOUTH AFRICAN POLICE MEDAL FOR COURAGE AND FAITHFULNESS FROM 1963 TO 1997 IN ALPHABETICAL ORDER

NAME OF DOG	NUMBER	HANDLER	DATE OF EVENT	FORCE ORDER	AREA	PAGE NUMBER
ALPHA	A1204	van der Mescht, Sgt J	1976/12/13	09/1977	Johannesburg	7
ARRAK	A2181	Potgieter, W/Off C S	1986/07/05	06/1987	Natal	10
BISHOP	A1104	Insp E A Tustin	1998/10/30	**	Natal	13
BRUTUS	A2214	van Niekerk, Sgt C J	1986/04/17	14/1987	Natal	10
BRUTUS	A2900	Swanepoel, W/Off G S	1993/11/10	-	Gauteng	12
CARO	A509	Pautz, Sgt F A	1967/12/12	03/1969	Natal	4
CEAZER	A3615	Brown, Const A	1993/01/07	01/1994	Gauteng	12
CHAKA	A14792	Gerber, Const W H	1997/09/06	**	Western Cape	13
CHARLIE	A277	Aissing, Const J A	1965/09/14	26/1967	Natal	2
DALENE	X686	Faber, Sgt C	1970/09/15	03/1971	Somerset East	5
DILLINGER	A1822	van Rooyen, W/Off J L	1982/11/11	13/1983	Natal	9
FLASH	A86	van der Westhuizen, Sgt C J	1963/10/03	02/1964	West Rand	1
FOXY	A3008	French, W/Off C B	1991/03/14	10/1991	Natal	12
GUS	A3191	Ash, Const A	1990/12/20	01/1992	Natal	11
JOE	A1054	Fourie, Sgt W J	1977/10/20	02/1978	Natal	7
KAIZER	A70	Engelbrecht, Sgt E	1964/04/05	-	Pretoria	1
MARCUS	A918	Deyzel, Const S	1972/01/13	16/1972	Caprivi	6
NATIE	X721	Repsold, D/Sgt R P	1965/06/26	24/1965	Natal	2
PEGGY	X732	Milo, D/Sgt G J	1968/09/03	03/1969	Tsumeb	4
POTE	A1236	Roux, Sgt W H	1974/09/29	23/1975	Northern Cape	6
PRINCE	A121	Odendaal, Const J H	1964/05/11	24/1965	Natal	2
PRINCE	A1009	Zimmerman, Sgt V R E	1980/05/08	25/1980	Natal	9
REX	A240	Sonnekus, Const P D S	1967/02/08	22/1967	Natal	4
RIEMPIES	X631	Bezuidenhout, D/Const F J T	1969/07/12	26/1969	Natal	5
RINTY	A459	Nel, Const W N	1970/12/05	14/1971	Natal	6
RINTY	A2475	Koch, Const J A	1989/04/21	10/1990	Johannesburg	11
RUSTY	A309	Boucher, Const B J	1966/07/19	22/1967	Natal	3
SABER	A330	Jordaan, Sgt J H	1965/11/29	02/1967	Cape	3
SIEBERT	X743	Milo, D/Sgt G J	1968/09/03	03/1969	Tsumeb	4
SIMBA	A1694	Dykes, Sgt J	1981/04/14	25/1981	Natal	8
YASCHIN	A2299	Knop, Sgt P K	1987/01/18	07/1988	Natal	10
ZULU	A1365	Lotriet, Sgt J A	1978/09/25	04/1979	Port Elizabeth	8

** After 1996, the award of medals was not recorded in South African Police Force Orders

DOODSBERIG.

Oorlede op Pretoria, 8 Oktober 1936,

Cornelis Kuiper,

IN DIE OUDERDOM VAN 74 JAAR
EN 9 MAANDE.

Die begrafnis sal plaas vind van uit die woning, No. 215 Strubenstraat, môre (Vrydag) middag om 3-45 uur, na die Nuwe Kerkhof.

Vriende en belangstellende van die oorledene word beleef uitgenooi om die begrafnis by te woon.

E. J. GROBBELAAR,

Lykbesorger.

219 & 221 Kochstraat.

Pretoria, 8 Oktober 1936.

15/1/31.

S.A.P. 21.

South African
Police.

Suid-Afrikaanse
Poliesie.

P.O. Box 28.

Office of the District Commandant,
.....
Port Elizabeth, 3/10/1931.
.....

To -

Det. Prob. M.M.S. Kitching,
Dogkeeper, Mount Road,
PORT ELIZABETH.

INSPECTION OF POLICE DOGS : BY CAPT. PALMER.

The enclosed copy of Inspection Report by the above-named Officer is sent to you for guidance.

Under the heads hereunder you will report as herein instructed ? or give effect to the instruction.

1. Trails : Speelman looked round : Report is to be rendered on the result of your training to check this fault on the 30/10/31.
2. District Order re Dogs of Partial Assistance : A copy of District Order No. 2 of 1931, is sent for your guidance, and action as indicated, as and when necessary.
3. Equipment. Report when standard size run has been erected - and Circulars are in order.
4. Detective Constable. Representation will be made on receipt of your application.

annexures.

Capt.

District Commandant, 14 District.

FGH. 7

KENNEL UNION OF SOUTHERN AFRICA

THE GOVERNING BODY OF AFFILIATED DOG CLUBS IN SOUTHERN AFRICA

Dear Messrs Smit and Enslin,

Thank you for your letter dated 3 Jan 03 and the enclosures. Please accept our apologies for not replying sooner. I found the review from SERVAMUS December 2002 most interesting so far as Dobermann Pinschers are concerned. According to our records the first Dobermaxm Pinschers were registered in 1917 by a Mrs Manson Bishop. However, in 1914 a "German Pinscher" was registered. As descriptions of "Foreign Dogs" were not always 100% accurate in those days the dog in question could easily have been a Pinscher or a Dobermann Pinscher. This does not detract from the fact that almost certainly the first Dobermanns in South Africa were those imported by the Police. I do not know if you are aware that the first Rottweilers of which we have a record were registered in May 1934 in the ownership of the "SAP." with the address Box 449 Pretoria. Perhaps this was the address of the Dog School at that time.

I have only had the time to dip into your manuscript "The Fifth Day" but did read the section on Search and Rescue Dogs. Which reminded me of an article published in our magazine on the subject of which a copy is enclosed. Although my Afrikaans is not good, having been brought up overseas, "Hondemeesters" looks absolutely fascinating. I enjoyed reading the section on Major Hawley as I had only known about him through his book, which is so well known in the dog world. Our latest information which is about eighteen months old was that he is still alive and living in Aliwal North.

We are really most appreciative of your kind gifts as they fill in quite a gap in South African dog history and will be preserved amongst our records.

Yours sincerely

Michael Darwin
Manager, Research & Statistics

68 BREE STREET, CAPE TOWN, 8001 – P.O. BOX 2659, CAPE TOWN, 8000— E-MAIL: info@kusa.co.za TEL: (021) 4239027—
FAX (021) 423 5876— INTERNET: <http://~.kusa.co.za>

SERVAMUS

Kapt Hendrik Smit

1998-09-01

"THE DOGMASTER"

U skrywe van 1998-08-18 verwys.

Daar word toestemming verleen dat u inligting vanuit die *Nongqai*, *SARP* en *SERVAMUS* mag gebruik maak. Die voorwaarde is dat u bronerkenning aan outeurs, die tydskrif, asook die fotografe, waar nodig, soos verwys in par 6, verleen.

Ons wens u alle sukses met die voltooiing van u boek toe, en versoek, indien moontlik dat ons n afskrif daarvan vir ons argiewe kan bekom.

Vriendelike groete

ANNALISE KEMPEN
NUUSREDAKTEUR: SERVAMUS

ETHOLOGY CONSULTANCY

P.O. Box 17855

Pretoria North

0116

E-mail: etholcon & worldonline.co.za

Fax: (012) 546 8962 Tel: (012)565 6090

13 Januarie 2003

Beste Hendrik,

Hiermee net 'n kort woord van waardering vir jou boek waarvan Hannes Slabbert aan my 'n kopie gegee het. Baie dankie dat jy dit geteken het.

Ek dink julle het 'n waardevolle bydrae tot die Hondeskool se geskiedenis gemaak. Die persone en hul honde wie daarin vereer word se werk gaan dikwels met te min erkenning gepaard. Julle boek verseker dat nie een van hulle vergeet word nie. Ek hoop daar sal in die toekoms met die dokumentering en publikasie van inligting voort gegaan word. Die boek is nie net van waarde vir die Hondeskool nie, maar ook vir die SAPD in die breër sin. Dit is ook 'n Suid-Afrikaanse bydrae en so 'n volledige dokumentasie behoort selfs vir die man op straat insig in julle werk te gee.

Ek hou ook baie van Prof Smit se Voorwoord. Ek dink hy het die boek uitnemend raak gevat.

Nogmaals baie geluk en ons sien daarna uit om die volgende boek te sien.

Vriendelike groete,

Johannes Odendaal

P O BOX 52090, SAXONWOLD, 2132, RSA
22 ERLSWORLD WAY, SAXONWOLD, 2196, RSA
Tel:±270116465513 Fax:+270116465256

e-mail: milmus@icon.co.za

www.militarymuseum.co.za

CHIEF CURATOR: Maj J.L. Keene, PMM, JCD

WAR MUSEUM

Lest we forgot

SA NATIONAL MUSEUM OF MILITARY HISTORY

Ref: 7/6/1/10

BdeL/dsb

20 Februarie 2003

Mnr H. Smit

Geagte mnr Smit

Baie dankie vir die besondere boek "Hondemeesters" wat u aan die Museum se biblioteek geskenk het.

U belangstelling word opreg waardeer.

Die uwe

J.L KEENE
HOOFKURATOR

D.D. 8/3.

Kantoor van die Offisier in Bevel,
S.A.Polisie Honde Depot, PRETORIA.

16de Mei 1960.

Die Kommissaris van die
Suid-Afrikaanse Polisie,
PRETORIA.

GEBRUIKSMOONTLIKHEDE: S. A. POLISIE-HONDE.

1. Teneinde tred te hou met die hedendaagse gebruik van polisiehonde het ek die eer, en voel ek verplig om die gebruiksmoontlikhede en die toestand soos dit vandag daaruit sien kortliks aan u te skets,
2. In Suid-Afrika word die dienste van die polsiehond hoofsaaklik as spoorsnyer aangewend en hierin onervind ons ook uitstaande sukses en kan die Suid-Afrikaanse polsiehond as toonaangewend beskou word dwarsdeur die wereld.
3. In die jongste tye veral het die gebruiksmoontlikhede van polsiehonde in die buiteland ook op ander terreine sterk na vore getree en dit word in die belang van die Suid-Afrikaanse Polisie beskou, dat daar nadere kennis geneem moet word van hierdie bykomstige manier van misdaad bestryding.

4. Die Assistent Kommissaris van Polisie, New Scotland Yard, London, het op 20 Junie 1957 o.a. as volg aan die Kommissaris van die Suid-Afrikaanse Polisie geskryf;-

“(i). The Metropolitan Police District, extending over an area of some 735 square miles, various in character from open country at the outskirts to the crowded and closely built streets of Central London. In a rough circle of about 30 miles diameter it includes open country districts, private housing estates, residential and commercial areas, public gardens and parks. The use of dogs as an aid to police has been progressively developed to cater for the many different problems which arise over this diversified terrain.

(ii) The first experiment with dogs in the Metropolitan Police *District* were made many *years* ago. These early attempts were with untrained animals which were provided for the use of volunteers, largely for companionship during patrol in the rural areas.

(iii) It was not until 1946, when six trained Labradors were taken into service, that the first real attempt was made to use the many obvious qualities of a dog to provide expert aid for the policeman. It was till not appreciated, however, that police dog work could usefully be applied to *any* type of locality and, clinging to the idea that dogs should be used only in those areas when open country predominated, these Labradors were employed in a selected Division on the outskirts of LONDON.

(iv) Some indication of the potentially wider use of police dogs was given when two of these Labradors were sent each night into Hyde Park (in central London),

in an attempt to improve the conditions there and, in particular, to des). with the consistently heavy theft of womens handbags. The success of the experiment was immediate and almost startling, this form of crime being practically eliminated in a very short time, The dogs made a number of arrests and at the ease time acted as a powerful deterrent to criminal activities.

(v) Early in 1948 it was decided to introduce German shepherd dogs (Alsatians) into the police team, and two of these dogs working in Hyde Park achieved a spectacular success when one evening a dozen of young men were creating trouble in the Park by destroying notice boards and deck chairs, and annoying members of the public. On the approach of the police the young hooligans scattered in the darkness, but all were eventually rounded up by the two dogs, and brought is for arrest by the handlers.

Good work of this kind, together with a number of arrests on Divisional patrol by tracking, searching for *end* pursuing criminals, gave encouragement for the use of the dogs on general purpose work throughout the whole of the Metropolitan Police District; and so the work of the Dog Section began rapidly to grow in importance.

(vi) The police dog story is the Metropolitan Police has been one of ever growing success, and consequently of periodical increases in the numbers of working dogs. By the end of 1954 regular police-dog patrols were being introduced into the Police Divisions in Central London and the previous establishment of 158 working dogs had been increased to 272.

(vii) Although much has already been achieved, we are not yet satisfied that we have fully exploited the remarkable potentialities of the dog for police work in Greater London, and the work goes on from day to day, stimulated and encouraged by past achievements, and in the certainty that dogs have yet an even greater part of play in the police organisation of tomorrow”.

5. As voorbeelde van suksesse het die Assistant Kommissaris baie sake kwoteer waarvan onderstaande drie voorbeelde is.

“(i). ARREST.

On 27th October, 1956, at 1.30 a.m., police dog “Dante” and its handler were on duty in police van 29 “J” when the handler’s attention was drawn to a man who was behaving suspiciously in High Street, Wanstead. The handler decided to keep the man under observation but after about 20 minutes the man went into Eastern Avenue, Wanstead, and he was lost sight of. The handler and “Dante” carried out a search of the mediate vicinity which included gardens sad garages. After a prolonged search “Dante” discovered the man crouched in the darkness in corner on the third floor of a block of flats. The man was in his stockinged feet with his boots in his hand. He was arrested and taken to Wanstead Police Station where he was charged and subsequently pleaded ‘guilty’ to loitering with intent. He admitted eleven previous convictions for larceny, forgery and breaking and entering.

An excellent example of patience and oommonsense in the use of a police dog.

(ii) SEEK- ARREST.

On 15th November 1956, at 9.20 p.m. police dog "Shah" with its handler was on duty on Ramilies Street, W.1 at the junction with Ramilies Place. The dog indicated the presence of someone along Ramilies Place but the handler could see nothing amiss. The handler then heard a noise in a building in the course or erection and released the dog to 'search'. "Shah" ran behind a pile of bricks on the site and began to bark very loudly. The handler approached and saw that "Shah" had cornered two men. On the ground in front of the men was a brief case and a quantity of other property which the men admitted having stolen from an unattended motor van in Ramilies Street. They were arrested and taken to West End Central Police Station where they were charged with larceny of the property value £35.

At Marlborough Street Magistrates Court both men pleaded 'guilty' and were remanded to appear at Cardiff Magistrates Court where they were wanted for shopbreak- ing and larceny.

There is no doubt that but for the presence of the police dog these criminals would have remained undiscovered.

(iii) CHASE - ARREST.

On 10th March, 1957, at 2.35 a.m., police dog "Punch" and its handler were on duty in Seven Sisters Road, Finsbury Park, N.4. The handler saw three youths loitering under the Railway Bridge and owing to the late hour he decided to keep them under observation. The youths approached the news agent's shop and attempted to force a cigarette machine, breaking the glass panel in the front. When the handler approached, the youths ran away along Seven Sisters road. The handler gave chase and in view of traffic delayed

releasing the dog until it had a clear run. By this time the youth had disappeared in the direction of Station Place.

Police dog "Punch" using air and ground scent followed along the road through Finsbury Park Railway Station onto some waste ground adjacent when it found one of the youths hiding. He was arrested and conveyed to Holloway Police Station. The handler and "Punch" again returned to the waste ground and the dog was sent to 'seek'. In a few moments he discovered another youth hiding and he was also arrested. Two other youths were later arrested by uniformed officer, about a mile from the scene and all admitted being responsible for the larceny of cigarettes from machines, and a quantity of stolen cigarettes was recovered."

6. Gedurende Meiuaand 1952 het die Liverpool Polisie daartoe oorgegaan om 'n afrigtings-sentrum vir polisiehonde te stig. Hierdie honde word in die stad self gebruik en is behulpsaam met rondgangdienste in besige besigheidsentrums, in strate, by die dokke en woonbuurtes, parke en ook afgelee plekke.

7. Talle sake (ernstig sowel as minder ernstig) was reeds met behulp van honde in hierdie stad opgelos, Drie voorbeelde word hiermee aangestuur.

"(i) 23.9.1954. EVENING PATROL.

Police Dog Duke was patrolling a street when the handler heard a woman, who was on the pavement in front of a house, shouting "stop them" The handler saw two men running from the scene and suspected that some crime had taken place. He

immediately “set” the dog on the running men and released it off the lead. Duke gave chase and detained one of the men about two hundred yards away. The officer quickly followed the dog and reported the woman’s cries to this man. They both returned to the woman, who complained that the man was one of the two who had just broken into her house. He was arrested.

After further inquiries by the C.I.D. his companion was arrested, and both were charged with burglary.

(ii) 19.5.1956. EVENING PATROL.

Police Dog Major 111 was patrolling with his handler when they heard unusual noises coming from a yard owned by a cartage contractor, where dozens of heavy goods vehicles were known to be parked. Major was put into the yard, and after a search tracked down two men hiding beneath a lorry. They were later charged with office breaking,

(iii) 3.10. 1956. NIGHT PATROL.

Police Dog Jet 11 was engaged on special duty in an area where there had been an epidemic of housebreaking. In the early hours of the morning, the handler saw a man running away from a house , closely followed by a C.I.D. officer. The handler released Jet 11 and set him after the man who was running along a road. The dog stopped the man from jumping over a wall into a nearby plantation and detained him. The man was arrested and later charged with many housebreaking offence..”

8. Die grootste afrigtingsentrum vir honde in Engeland is blykbaar die een van die Metropolitaanse Polisie te Keston, daarnaas waarskynlik Liverpool, Manchester, Salford, Surry, ens.. Al hierdie Polisie-eenhede het die patrollie-hond as hulpmiddele in die stede reeds aanvaar.

9. As Federale organisasie funksioneer die Duitse polisie onder die jurisdiksie van elke afsonderlike staat van die Federale Republiek. Elke staat beskik oor sy eie Polisiehonde-Afdeling en in beginsel is die regulasies en diens-voorwaardes waaronder die honde werk geldig in die hele Federale Republiek.

10. Volgens die vatbaarheid en vermoens van elke hond word hulle afgerig vir:-

(a) Beskerming van die polisiebeampte op rondgangdienste.

(b) Afwendings van 'n onmiddellike lewensgevaar van ander persone.

(c) As 'n dringende rede daarvoor bestaan - veral teneinde die openbare veiligheid en orde te bewaar met die doel om misdade en oortredings te verhinder (afskrikmiddel).

(d) Die agtervolging en inhegtenisname van persone wat misdade of oortredings begaan het of wat van sulke dade verdink word.

(e) Die vervoer van gevangenes.

(f) Die opspoor van persone en voorwerpe.

(g) Die bewaking van voorwerpe en plekke.

11. Volgens die jongste inligting word honde in Duitsland op groot skaal gebruik en is hulle veral ook van nut as beskerming, en geleide diere.

12. In. Holland en Kanada speel die polisie hond 'n baie groot rol en lewer hulle ook 'n belangrike bydrae as hulpmiddel in die bestryding van misdaad en veral as beskerming en patrollie hond.

13. Nieteenstaande die bevolkingsaanwas en moeilike omstandighede waaronder ons honde in Suid-Afrika soms moet werk, het natuurlik bewys dat die sukses wat in die afgelope jare met behulp van ons polisie honde behaal was jaarliks geleidelik toegeneem het.

14. Feit egter is, dat ons die waardevolle karaktereienskappe en al die sintuiglike vermoens van die hond nog nie ten volle in Suid-Afrika benut nie. Ons spits ons alleenlik toe op spoorsnywerk terwyl die ander gebruiksinnoentlikhede onaangeraak bly.

15. Suid-Afrika se uitgestrekte vlaktes en landelike gebiede het hom veral in die verlede by uitstek tot die ingebruikneming van die spoorsny hond of, speur hond verleen. Die reuksin van ons honde was, en is steeds ons grootste oorweing maar op die gebied van die beskermings hond of patrollie hond soos dit toegepas word oorsee weet ons maar bra min van.

16. Daar word verneem dat Suid- sowel as Noord Rhodesia reeds daartoe oorgegaan het om amptenare verder op hierdie gebied te bekwaam en dat hulle tans die beskermings of patrollie hond in hul stede begin gebruik. Waar bierdie Polisiemagte persone hierheen stuur vir 'n kursum in spoorsnywerk met honde, stuur hulle ook mense oorsee. om die ander aspekte van die diensbaarheid van die hond te bestudeer.

17. Dit word in alle lande erken dat die dienste van die beskermingshond aanprysingswaardig is.

18. In Duitsland, Holland, Engeland ens, word die hond as onmisbare metgesel van die polisiebeampte op patrosie-dienste beskou. Veral onder gevaarlike omstandighede, op verlate plekke en parke waar misdadigers gewoonlik hou en verwag kan word.

19. Hierdie verskynsel is ook verstaanbaar as ingedagte gehou word dat die hond op groot afstande die aanwesigheid van ander lewendewesens kan waarneem en dat sy gehoor hom instaat stel om geluide op te vang wat vir die menslike oor onhoorbaar is.

20. Die hond bied sonder twyfel vir die alleen-lopemde polisieman in die donker 'n betroubare beskemer aan, sodat met sy teenwoordigheid dikwels meer doeltreffend opgetree kan word. Die afgerigte Hond is veral in die nag in werklikheid die ore en oe van die baas wat hom tydig kan waarsku van enigiets wat verdag voorkom.

21. Die huidige toestande van dreigende gevare en van verskuilde onheil en gevoel van onrus en onsekerheid word met die teenwoordigheid van 'n afgerigte polisie hond omskep in 'n doeltreffende veiligheidmaatree wat vir die baas 'n gevoel van gerustheid bied en wat kalmerend op hom inwerk.

22. Beskermingshonde kan met groot doeltreffendheid gebruik word in gevalle, waar andersins van vuurwapens moes gebruik gemaak word. Waar 'n moontlike ontsnapping verhoed kan word deur op 'n vuurwapen staat te maak kry die hond nou bevel om so 'n persoon te agtervolg en die verdere vlug te verhoed.

23. As 'n besparing in mannekrag bet die patrolliehond in die buiteland baie opgang gemaak.

24. As afskrikmiddel het honde op ons platteland wondere verrig terwyl hulle in die buiteland ook in stede hierdie funksie met sukses bewerkstellig.

25. Dit word gevoel dat dit in belang van ons mag is, dat ons ook daartoe sal oorgaan om in die buiteland 'n verdere studie van die gebruiksmoontlikhede van die honde te maak.

26. Gedurende 1948 was daar in hierdie rigting ge-eksperimenteer en alhoewel die poging suksesbelowend was, het dit nie geslaag nie, moontlik omdat ons nie die nodige kennis en ervaring besit het nie.

(w.g) A.W. BRINK. Kaptein.

DIE OFFISIER IN BEVEL, S.A. POLISIE HONDE DEPOT, PRETORIA.

DOG MASTER REGISTER

1911-2001

<u>Number</u>	<u>Rank</u>	<u>Name</u>	<u>Arrived in dog depot</u>	<u>Posted out to Station</u>
4012	d/h/const	Cornelis Kuyper	11-08-1911	31-07-1926 Pensioned
	const	Viviers	31-10-1911	Back to ordinary duty
		Beesley	7-11-1911	do
		Germus	22-07-1912	do
3622	const	DW Schoeman	26-10-1912	18-02-1914 Johannesburg
3404	const	FJ Swanepoel	01-11-1912	31-12-1917 Krugersdorp
2747	const	HB Botha	04-08-1912	01-02-1913 Johannesburg
909	det	J Opie	28-10-1913	29-11-1913 Cape Town
	det	G Lane	01-10-1913	06-12-1913 Johannesburg
4198	const	LL Lauryssen	11-07-1913	Dismissed
3612	const	HJM van der Walt	29-11-1913	Returned to ordinary duty
1554	d/l/cpl	VW Berry	06-12-1913	29-01-1914 Grahamstown
2711	const	MG Lourens	01-05-1913	Returned to ordinary duty
3497	const	GWJ Scholtz	02-01-1914	06-05-1914 Boksburg
	det	Kerr (PM Burg)	23-02-1914	04-04-1914 Returned to ordinary duty
3244	const	JHP Geers	06-03-1914	31-10-1914 Johannesburg
553	det	F Boschen	23-03-1914	15-08-1914 Pietermaritzburg
4617	const	MR Robertson	04-05-1914	12-06-1915 Belfast
2015	const	A Blake	28-06-1914	21-08-1914 Queenstown
504	det	A Prue	31-07-1914	01-11-1914 Bloemfontein
4613	const	AJ Kruger	10-07-1914	Returned to ordinary duty
4787	const	JD du Plessis	07-08-1914	Posted on staff at dog depot
4767	const	HJC du Plessis	01-09-1914	01-03-1926 Potchefstroom
797	const	G Lamb	20-09-1914	15-03-1915 Cape Town
5397	const	GCE Green	11-06-1915	Discharge
3012	const	HA Kleynhans	04-08-1915	01-06-1915 Pretoria
4423	const	HJ Nel	01-04-1916	12-11-1916 Grahamstown
6326	const	Nic Kuyper	28-04-1916	Staff of dog depot
2047	const	J Gordon	18-07-1916	28-10-1916 Kimberley
4916	const	P Hols	14-09-1916	16-12-1916 Grahamstown
3538	const	JN Klopper	06-11-1916	31-01-1917 Pretoria
4846	const	HP Papenfus	25-11-1916	06-03-1917 Krugersdorp
5788	const	JJ Nienaber	31-01-1917	Returned to ordinary duty

3854	const	M Wasserman	01-02-1917	03-03-1926	Kroonstad
2304	l/cpl	WJ Chapman	20-04-1917	31-08-1917	Bloemfontein
3859	const	HC Geers	12-07-1917	07-01-1918	Cradock
1617	d/const	W Holt	02-08-1917	01-03-1918	Umtata
1899	const	JB Bellingan	02-10-1917	24-12-1917	East London
1742	const	CR Beth	05-10-1917	24-12-1917	Port Elizabeth
2260	d/cpl	HF Holmes	01-11-1917	01-02-1918	Bloemfontein
6527	const	PJL du Plessis	01-11-1917		Posted to staff dog depot
1185	PCC	N Houghton	17-02-1918	01-06-1918	Cape Town
2156	l/cpl	AR Schwetzer	08-01-1918		Returned to ordinary duty
3737	const	JG Liebenberg	08-04-1918	04-10-1918	Grahamstown
5513	const	PF van Eeden	01-03-1918		Returned to ordinary duty
1486	cpl	E Watt	06-04-1918	31-07-1918	Kokstad
1793	const	AF de Krielen	18-05-1918		Returned to ordinary duty
6083	const	DJ Strijdom	02-08-1918	1919	Cradock, 1927- Ermelo, 1945- Dog depot
5786	const	J Bosch	01-10-1918		Returned to ordinary duty
6934	const	Pretorius	15-10-1918	1919	Boksburg, 1920- Worcester, 1920- Krugersdorp, 1926- Standerton
2186	const	M Roberts	01-11-1918	23-12-1918	Bloemfontein
5904	const	JB Strijdom	01-03-1919		Returned to ordinary duty
7413	const	TJ Muller	10-04-1919		Returned to ordinary duty
1238	const	GA Oldridge	14-05-1919		Returned to ordinary duty
5539	const	AH Olivier	02-06-1919	29-03-1920	Boksburg
6274	const	WW Diedericks	04-06-1919		Returned to ordinary duty
6170	d/cpl	SJ Venter	30-07-1919		Returned to ordinary duty
7486	const	JGH du Preez	11-07-1919		Returned to ordinary duty
1161	const	JE Waniwright	08-08-1919	03-11-1919	Cape Town
1777	l/cpl	F Littleford	31-08-1919		Returned to ordinary duty
1972	const	Herbert GB Kruger	30-11-1919	01-05-1920	Pretoria, Boksburg, Worcester, De Aar
4386	const	JWD Wessels	30-11-1919	15-04-1926	
6100	const	HA Petzer	03-01-1920		Returned to ordinary duty
4273	const	P Ferreira	02-03-1920		Returned to ordinary duty
8356	const	HWDS Gordon	11-06-1920	08-12-1920	Grahamstown, Queenstown
6971	const	GK Viljoen	31-07-1920	11-11-1920	Boksburg
8614	const	WF Maritz	03-08-1920	22-12-1920	Graaff Reinet
7396	pcc	FW van Staden	28-08-1920	01-12-1920	Potchefstroom

4557	const	CF Basson	17-12-1920	09-05-1921	Pretoria, 1932- Heidelberg
6682	const	PP Venter	22-12-1920		Returned to ordinary duties
2114	const	WH Kirklain	27-12-1920	09-04-1921	Kimberley
9135	const	WG Kidson	04-02-1921		Returned to ordinary duties
8642	const	HJ Swart	09-03-1921	1921	Cape Town, 1923 Barkley East
9361	const	NJ Blecker	12-03-1921		Returned to ordinary duties
6499	const	JFH Diffmann	04-05-1921		Returned to ordinary duties
3300	l/sgt	JJ Korb	04-04-1921		Returned to ordinary duties
7009	const	FDR Alleman	18-09-1921	10-05-1922	Clogolan
7374	const	SGJ van Rensburg	16-10-1921		Returned to ordinary duties
3942	const	SJ de Wet	24-10-1921	04-06-1922	Queenstown
1791	const	JC de Klerk	14-12-1921	04-05-1922	Middelburg
9823	const	JHP Botha	05-05-1922	23-01-1923	Staff dog depot
6445	const	JE du Toit	29-05-1922	01-10-1923	Cape Town
1753	const	F Jansen	04-06-1922	03-12-1922	Blaney
8903	pcc	WF Adams	08-08-1922	20-01-1923	Pietermaritzburg
7585	const	HP Lourens	22-08-1922	03-10-1924	Cape Town
9899	const	CAF van der Linde	09-08-1922	07-01-1927	Machadadorp
6950	const	LR Wallis	08-10-1922	08-05-1923	Staff dog depot
7219	const	LJ Kruger	18-04-1923	27-07-1923	Bethlehem
6299	const	KT Labuschagne	25-05-1923	03-04-1924	Standerton
4607	const	JJ Bouwer	11-06-1923	28-09-1923	Standerton
10379	const	TWS Deetlefs	25-08-1923	01-01-1935	Eshowe
3548	const	PJ Joubert	06-12-1923	31-01-1925	Bethlehem
4926	const	DA Joubert	13-12-1923	06-05-1924	Staff dog depot
7272	const	GJ van Staden	18-12-1923		Staff dog depot
2446	const	CJ King	21-12-1923	23-05-1924	Bethlehem
6347	const	CM Wolmarans	14-12-1923	1924	Pietermaritzburg, 1926 staff dog depot
3545	const	C Schoeman	15-05-1924		Staff dog depot
8158	const	SJ van der Vyfer	30-05-1924	19-04-1927	Escourt
7016	const	A van den Berg	20-06-1927	08-11-1924	Worcester
8135	const	WH Simmonds	01-08-1924	09-02-1925	Dundee
6632	const	LC de Lange	29-09-1924	18-04-1925	Beaufort West
9117	const	GUC Rheeder	15-10-1924	01-09-1926	Staff dog depot
10252	const	GS Smith	15-10-1924	01-02-1927	Cape Town
10186	const	JA Feeney	03-02-1925	12-02-1926	Cape Town

7307	const	G CJ Bezuidenhout	02-03-1925	13-08-1925	Bethlehem
1792	const	J Vincent	05-10-1925	30-09-1926	Pietermaritzburg
5064	const	JH Slabbert	15-10-1925	28-03-1926	Graaff Reinet
9715	const	IW Ferreira	01-02-1926	26-10-1926	Springfontein, Bethlehem
5412	l/sgt	H Fourie	20-02-1926	10-01-1927	Harrysmith
7886	const	BW Strydom	03-04-1926		Staff dog depot
9723	const	LD Nel	17-05-1926	1927	Escourt, 1932-Vryheid, 1937- Pietersburg
10491	const	WJC Richter	14-06-1926	24-01-1927	Returned to ordinary duty
10311	const	H CJ Ellis	01-06-1926		Staff dog depot
9719	const	WJ Mc Gee	03-08-1926	19-04-1927	Grahamstown
9194	const	PJ Marinus	15-10-1926	03-05-1927	Lichten burg
10282	const	PC Nel	15-11-1926	08-08-1927	Kroonstad
6973	const	RC van Rensburg	01-12-1926	31-08-1927	Durban
11265	const	PJ Booysen	15-02-1926	31-07-1927	Returned to ordinary duty
11228	const	L van Wyk	15-12-1926	11-04-1927	Returned to ordinary duty
8318	const	LM Baird	03-01-1927	06-09-1927	Dundee
1723	const	F Ferreria	04-02-1927	21-09-1927	King Williamstown
8662	const	IJH van Rensburg	08-07-1927	13-09-1927	JHB, Machadadorp
9901	const	SJ Viljoen	14-07-1927	17-10-1930	King Williamstown
7217	const	NHG Breek	28-07-1927	01-01-1928	Staff dog depot
2266	cpl	WH Ansell	03-08-1927	17-11-1927	BSA Police Rhodesia
9716	const	WG Beetge	25-08-1927	25-01-1928	Pietersburg
10909	const	DF Roux	24-10-1927	04-10-1928	Lichtenburg
10164	const	HJP de Klerk	31-10-1927	25-01-1928	Barkley East
9592	const	JH Hattingh	07-11-1927	04-10-1928	Durban
10037	const	MCV van Vuuren	07-11-1927	01-07-1928	Graaff Reinet
1163	l/sgt	RJ Botes	15-11-1927	16-02-1928	Returned to ordinary duty
5953	const	JHL van der Merwe	15-11-1927	18-11-1928	Oudtshoorn
6849	const	SJ Dippenaar	10-11-1927	01-12-1932	Volksrust, Kimberley
7210	const	JC Lamprecht	15-11-1927	29-02-1928	Returned to ordinary duty
1859	l/sgt	M Lewis	27-02-1928	16-11-1928	Johannesburg
8306	const	JA du Preez	28-02-1928		Staff dog depot
12395	const	TJJ Eygelaar	12-03-1928	27-12-1928	Returned to ordinary duty
8506	const	SA Diedericks	13-03-1928	01-07-1929	Johannesburg, Bloemfontein
4051	l/sgt	KA Reynolds	27-03-1928	11-03-1929	Pretoria, 07-06-1930- Escourt

12482	const	DRP Blignaut	15-10-1928		Staff dog depot
11922	const	EC Wells	15-10-1928	01-03-1929	Returned to ordinary duty
10207	const	MMS Kitching	03-12-1928	10-10-1929	Port Elizabeth, 01-11-1937, Dog depot Second to Palestine Police 13-02-1938, Returned to Dog depot 04-02-1939
10500	const	CH van Aswegen	03-12-1928	14-12-1929	Worcester
10757	const	JH Marchams	03-12-1928	29-06-1929	Returned to ordinary duty
12054	const	SPD Visagie	05-12-1928	28-02-1930	Cape Town
8511	const	FJ van der Poll	16-05-1929	11-08-1930	Bethlehem, Springfontein, Bloemfontein
10506	const	GJ van Rooyen	16-05-1929	14-03-1930	Bloemhof, 01-06-1935- Pietersburg
10639	const	PJ de Villiers	16-05-1929	01-03-1933	Staff, 1937- Vryheid
10843	const	SJJ Botes	16-05-1929		Staff dog depot
11787	const	J van E Rousseau	16-05-1929		Staff dog depot
11843	const	P Venter	16-05-1929	04-03-1941	Oudtshoorn
12669	const	WA Fleming	10-03-1930	16-10-1930	Burghersdorp, 1934- Staff
12538	const	HH van Rooyen	12-03-1930	19-09-1930	Returned to ordinary duty
11841	const	PCR Uys	26-03-1930	01-09-1930	Cape Town, 01-02-1932- Cradock
12475	const	HJJ Nienaber	15-04-1930	19-05-1930	Returned to ordinary duty
12275	const	GJ Oberholzer	19-06-1930	01-04-1932	Grahamstown
8447	const	JPH van Vuuren	28-08-1930	08-05-1931	Bloemhof
12413	const	CJD Bosch	26-09-1930	23-06-1931	De Aar
12015	const	J Mitchel	13-11-1930	01-04-1931	Lichtenburg, 20-12-1934 Pietersburg
12133	l/sgt	LDM Nell	17-12-1930	01-10-1932	Rustenburg, 01-02-1934 Staff
9962	l/sgt	CF Botha	03-02-1931	1931 1938 1942	Worcester, Queenstown, Middelburg
12692	const	CJ van der Merwe	09-12-1930	24-09-1933 1935	Graaf Reinet, Grahamstown
12018	const	LJ Nel	27-05-1931	12-11-1931	Dundee
12681	const	JF Slainer	02-06-1931	13-06-1932	Beaufort West
12111	const	PJR van Tulbergh	05-06-1931	01-01-1935	Durban
11857	const	PJ van der Berg	15-07-1931	01-12-1931	Staff
12354	const	SJ du Plessis	12-10-1931	01-12-1931	Returned to ordinary duty
13161	const	JJ Swanepoel	13-11-1931	07-04-1931	Kingwilliamstown
12470	const	JHC Swanepoel	25-11-1931	13-01-1932	Returned to ordinary duty
12520	const	MJ Koorsen	11-12-1931	01-03-1933	Kimberley

13093	const	JJ du Plessis	15-12-1931	01-11-1932	Ixopo
10970	const	JCPH Sonnekus	01-03-1932	01-10-1932	Somerset East
12421	const	PJ van Niekerk	11-04-1932	01-02-1934	Rustenburg
12007	const	JF van E Joubert	01-02-1932	15-05-1933	Beaufort West
11797	const	Fenshinbury	19-04-1932	25-03-1936	Dundee
11057	const	WJ van der M Jansen	20-04-1932	02-01-1933	Kroonstad
13223	const	HS van der Ryst	20-06-1932	21-01-1935	Kokstad
9575	const	TJ Strydom	26-08-1932	28-01-1933	Returned to ordinary duty
12958	const	E de le Harpe	26-11-1932	10-04-1933	Heidelberg
12103	const	CJ Viljoen	06-12-1932	26-08-1934 30-09-1941	Worcester Somerset East
12815	const	MW Pretorius	28-12-1932	10-05-1934	Kokstad, Eshowe, P M Burg
13873	const	WGA Scholtz	06-03-1933	01-08-1933	Middelburg(CP), Ixopo, Vrede
11716	const	WJ Smith	07-06-1933	03-03-1934	Grahamstown, Graaf Reinet
13009	const	G CJ Erasmus	07-06-1933	01-12-1934	Somerset East
10088	const	MJ Grobler	13-10-1933	24-03-1934	Cradock, Bloemhof, Potchefstroom
13390	const	WC Botha	14-11-1933	01-04-1934	Beaufort West
158	sgt	JK Parker	22-05-1934	22-11-1934	Returned to Jerusalem (Palestine) with 3 dogs, 234 Meyer, 214 Gift and 237 Ria
14	const	A Pringle	22-05-1934	22-11-1934	Returned to Jerusalem (Palestine)
9169	l/sgt	PJ du Preez	29-06-1934	20-12-1934	Bloemhof, Cradock, Worcester
10502	l/sgt	SP Malan	11-09-1934	15-01-1935	Staff
11851	const	CG Starck	23-11-1934	09-08-1935	Springfontein, 1940 -Vryheid
14631	const	CD Malan	03-01-1935	01-06-1935	Staff
11993	const	JG Ehlers	05-03-1935	09-09-1935	Burghersdorp, Aliwal North
11499	const	CH Parson	15-05-1935	09-01-1936	Maclear
13482	const	WJ Breed	31-07-1935	01-12-1935	Bloemhof, Pietersburg
11644	const	DC Breed	09-10-1935	01-03-1936	Staff
12738	const	F van Wyk	08-11-1935	01-01-1937	Grahamstown
11649	const	EE van Huysteen	23-03-1936	28-06-1937	Calvinia, 1938-Ixopo
13808	const	ZM Pretorius	05-04-1936	13-02-1938 22-4-1940	Seconded to Palestine, King Williamstown Graaf Reinet, Dog depot
12536	const	GSJ Cronje	04-08-1936	23-12-1936	De Aar
12948	const	R Birkill	22-04-1936	26-10-1937	Uitenhage
3978	(m) const	DJ Broodryk	30-01-1937	21-11-1937	Somerset East

10885	(m) const	JH Wolmarans	30-01-1937	01-08-1938	Calvinia, 05-10-1939 Dog depot
14572	(t) const	JA Haasbroek	20-03-1937	30-09-1939	Calvinia
14495	l/sgt	MJ Strydom	04-04-1937	04-03-1941	Springfontein
12044	l/sgt	van Nieuvenhuizen	01-06-1937	01-05-1938	Dundee
11954	const	JF Wiesner	16-06-1937		Ficksburg
13012	l/sgt	MN Claassen	17-10-1937	26-04-1938	Graaf Reinet, King Williamstown
12682	l/sgt	EC Cameron	22-03-1938	05-02-1927	Vryheid
10987	l/sgt	SJ Venter	16-04-1938	10-10-1938	Staff
12774	const	HA Viljoen	21-06-1938	30-06-1939	Dundee
12529	l/sgt	PJ Meyer	02-12-1938	08-06-1942	Eshowe, Ixopo
15267	l/sgt	A Venter	03-01-1939	01-06-1939	-Staff, died 26-09-1940 Quagga poort
192	sgt	Clark	23-03-1939	03-10-1939	Returned to North West Frontier, India on completion of course
193	sgt	Saunders	23-09-1939	03-10-1939	Returned to NWF, India
13122	const	MO van der Westhuizen	14-12-1939	26-09-1940	Queenstown
13586	const	LJ van Heerden	19-01-1942	31-05-1942	Aliwal North
16529	const	van der Merwe	13-04-1942	30-08-1942	Ixopo, Kokstad
14617	const	DE Oosthuizen	29-11-1942	31-12-1945- 01-10-1946	Middelburg(Tvl) Worcester
16673	const	DE de Klerk	01-12-1942	01-10-1946	Worcester
20123	const	JM Joubert	02-01-1943	15-06-1943	Pietermaritzburg
19584	const	JP Cloete	01-07-1944	01-03-1945 01-10-1946	Vryheid Umtata
15514	const	JC Broodryk	05-09-1944	1945 to 1946	Heidelberg(Tvl), Ficksburg, Ermelo, PM Burg, De Aar, Cradock
16764	const	PS van der Vyver	07-10-1944	02-12-1944	Returned to ordinary duty
19175	const	PW Blignaut	09-10-1944	03-03-1945	Bloemfontein, Queenstown, Viljoensdrift
16749	const	AL Erasmus	06-12-1944	23-07-1945	Vrede, 01-04-1948- Umtata
20429	const	PG van Zyl	31-03-1945	45 to 46 12-09-1960	Heidelberg, Queenstown, Uitenhage Nelspruit
13096	const	JG Kilian	01-04-1945	21-08-1945	Queenstown, Middelburg (Tvl)
13886	const	SA Oosthuizen	03-04-1945	24-08-1945 01-10-1946	Worcester Middelburg (Tvl)
13953	const	JA Coetzee	04-04-1945	15-07-1945	Dog depot staff
		J Burns	09-04-1945	03-09-1945	Returned to Eritrea
		AE Watts	09-04-1945	03-09-1945	Returned to Eritrea

		E Bailey	09-04-1945	03-09-1945	Returned to Eritrea
10488	const	WM Stoltz	02-10-1945	21-03-1946	King Williamstown, Umtata
19242	const	EP Traut	07-10-1945	01-02-1946	Dog depot
14527	const	E Prinsloo	12-10-1945	13-02-1946	Ermelo
17867	const	GN Rousseau	16-10-1945	25-10-1946	Dog depot
16541	const	AC Mc Intyre	18-10-1945	23-04-1946	Heidelberg (Tvl)
19240	const	JH Malan	19-10-1945	27-05-1947	Umtata
14689	const	AH du Preez	24-10-1945	27-05-1947	Kokstad
14332	const	M van Niekerk	04-11-1945	01-10-1946	Middelburg (Tvl)
17064	const	JJC du Pisanie	05-01-1946	01-08-1946	Dog depot
15255	const	DG Kallenbrum	02-05-1946	01-11-1946	Worcester
18973	const	CJF Pienaar	01-12-1946	01-06-1947	Dog depot
14153	const	HF Snyman	07-07-1947	01-04-1948	Vrede, Escourt
16485	const	CL Weinrich	06-07-1947	22-01-1948	Bethlehem
17011	const	JJ Coetzee	07-07-1947	06-09-1947	Returned to ordinary duty
3461	l/ sgt	CE Davenport	30-07-1947	26-01-1948	Returned to Salisbury, S. Rhodesia
17258	const	PP Vorster	02-04-1948	01-09-1948	King Williamstown, Aliwal North
17418	const	AW Birkenbach	02-04-1948	01-09-1948	Dog depot
18187	const	D Alton	02-04-1948		Failed returned to station
18773	const	JF van K de Villiers	02-04-1948	01-09-1948 Jan 1966	Heidelberg, PM Burg, Dog school
21023	const	DCB Pienaar	02-04-1948	01-09-1948	Dog depot, Oudsthoorn, Dog school
17242	const	AJ de B de Jager	02-07-1948	01-11-1948	Aliwal North
19097	const	HJ Venter	02-07-1948	01-11-1948	Pietermaritzburg
19831	const	SF Germishuizen	02-07-1948	01-11-1948	Calvinia, Eshowe, Middelburg
21825	const	HF Lochner	02-07-1948	01-11-1948	Dog depot
22898	const	LGW Badenhorst	02-07-1948		Returned to station not successful
17331	l/sgt	RFG Hoft	01-01-1949	01-09-1949	Heidelberg, Umtata, De Aar, Queenstown
19066	const	AJ Ras	01-01-1949	01-09-1949	Dog depot, De Aar, Mooreesburg
18707	const	JH Muller	01-01-1949	01-09-1949	Aliwal North, King Williamstown
20407	const	JM Venter	01-01-1949	01-09-1949	Dog depot, Uitenhage
19494	l/sgt	PJ Kilian	09-01-1949	20-07-1950	Dog depot
18623	const	MD Griesel	09-01-1950	20-07-1970	Failed- back to ordinary duty

19247	const	EM Ruthuen	09-01-1950	20-07-1950	Bloemhof, Rustenburg, Kimberley
17241	const	CHS Robbets	09-01-1950	20-07-1950	Vrede, Ixopo
19639	l/sgt	HC van Rensburg	09-01-1950	20-07-1950	Beaufort West
27047	const	LB Botha	03-09-1950	01-06-1951	Escourt
21966	const	RB Malherbe	03-12-1950	01-05-1951	Returned to uniform duties
16835	const	SW de Milander	03-09-1950	01-06-1951	Dog depot, Beaufort West
17582	const	C van Rensburg	03-09-1950	01-06-1951	Dog depot, Rustenburg
19161	const	PJ Kilian	03-09-1950	01-06-1951	Dog depot
19552	const	HJ Geysler	03-09-1950	01-06-1951	Vrede, Vryheid, Eshowe
20497	const	IJ Venter	03-09-1950	01-06-1951	Dog depot, Ermelo, Vryburg
20591	const	MC Calitz	03-09-1950	01-06-1951	Kimberley, Worcester
21295	const	JA Stofberg	01-04-1951	27-12-1951	With promotion back to station
23920	const	PW Rossouw	01-02-1952	10-09-1952	Dog depot, Calvinia, Vredendal, Klawer, Bloemfontein
23993	const	SG Hattingh	01-02-1952	10-09-1952	Discharge
27125	const	S Hawkins	01-02-1952	10-09-1952	Promotion, back to station
25944	const	JA Nel	01-02-1952	10-09-1952	Failed
19767	const	C Venter	01-04-1952	01-10-1953	Failed
21284	const	JH Clase	01-04-1953	01-10-1953	Dog depot, Mooresburg, Kroonstad
22811	const	CS Engelbrecht	01-04-1953	01-10-1953	Failed
23105	const	B deK Vos	01-04-1953	01-08-1953	Discharge
20499	const	SI Venter	01-06-1954		
18427	const	JS Wolmarans	20-10-1954		Dog depot, De Aar
21932	const	VD Venter	20-10-1954		Dog depot, Queenstown
29137	const	WJ Botes	06-06-1954		Vrede
26757	const	JSJ van Vuuren	30-12-1954		Eshowe, Dog depot
20572	const	CJ Bloem (Jimmy)	15-06-1955	01-12-1964	Dog depot
21136	const	MW Niewoudt	15-06-1955		Ladybrand
25817	const	JC Snyman	15-06-1955		Back to station
25985	const	PC Bronkhorst	15-06-1955		Failed
26021	const	LP le Roux	15-06-1955		Dog depot, Oudsthoorn
28011	const	L Venter	05-06-1956		Dog depot, Potchefstroom
25326	const	F Loots (Frans)	01-05-1957		Dog depot, first Patrol dog instructor 1962
19815	const	HJJ Marx	01-11-1957		Dog depot, Somerset East, Cradock

21222	const	C Cornelissen (Corrie)	01-11-1957		Upington, Windhoek, Mooresburg, dog depot, first patrol dog instructor
32679	const	PWS Reynders (Piet)	01-11-1957		Dog depot, Rustenburg, Bloemhof, Dog school
	const	Jordaan	25-05-1959		Dog depot, Ladybrand
	const	Moss (born 4-11-1936) Middelburg(Tvl)	25-05-1959		Dog depot
18519	const	FP Repsold (Frans)	31-03-1958		Eshowe, Vryheid
	sgt	J Restorick	01-07-1960	21-09-1960	Returned to Salisbury, S. Rhodesia
19651	const	JH Pretorius	01-07-1960	01-06-1961	Dog school, 1964- Middelburg (Tvl)
20917	const	CJ Swart	01-07-1960	1961	Dog School 1963- Nylstroom, 1967- Kimberley
29869	const	L Wentzel	01-07-1960	01-11-1960	Dog depot, Dundee, Umtata
25810	const	FR Victor	01-07-1960		Pietersburg, Bloemhof
308751	const	JD Vyver	01-07-1960	11-09-1960	Failed
28516	const	DA Kruger	01-07-1960	01-11-1960	Upington
27318	const	GJ Hoon	15-01-1961	12-05-1961	Vrede, Ermelo
30074	const	JC Kriek	15-01-1961	12-05-1961	Dog school, Potchefstroom
31391	const	JM Loubser	14-01-1961	12-05-1961	Queenstown
30666	const	GM Kritze	15-01-1961	12-05-1961	Umtata
30678	const	GJ Roussouw	20-01-1961	12-05-1961	Pietersburg
32644	const	JJ Dourd	19-01-1961	12-05-1961	Failed
32255	const	F Esterhuizen	15-01-1962		Failed
34509	const	WJJ van Rooyen	14-01-1962	01-05-1964	Dundee
31281	const	JGN de Klerk	14-01-1962	1964	Middelburg(CP)
34242	const	WJ Erasmus	14-01-1962		Dog school
32463	const	HP van der Westhuizen	14-01-1962		Dog school, March 1964- Escourt
21449	const	JJ Basson	17-01-1962	01-08-1964	Dog school, Vryburg, Frankfort
27017	const	FJ Engelbrecht	05-02-1962	15-12-1965	Bloemfontein, Windhoek
31588	const	CH Kruger	01-02-1963	03-09-1963	Dog School, Pietersburg
35226	const	CR du Toit	01-02-1963	03-09-1963	Dog school, PM Burg, Greytown
32875	const	JC Saunders	01-02-1963	01-12-1964	Dog school
34543	const	JJ du Plessis	01-02-1963	03-09-1963	Dog school
33809	const	JF Kampher	01-02-1963	01-12-1963	Zeerust, Potchefstroom
23232	const	FJT Bezuidenhout	01-02-1963	01-12-1963	Volkstrust, Vereeniging
30430	const	CJ van Aardt	01-02-1963	28-02-1964	Grahamstad

33434	const	DS Blom	01-02-1963	03-09-1963	Dog school
40188	const	MP Pretorius	10-12-1962	03-09-1963	Dog school
40271	const	JH Meyer	10-12-1962	03-09-1963	Dog school
35258	const	DMJ Venter	02-03-1964	01-10-1964	Dundee
31358	const	L Linström	02-03-1964	01-10-1964	Dog School
33687	const	DJH Meintjies	01-10-1964	01-12-1964	Silverton
31970	const	PH de Vlock		16-04-1964	Failed
32551	const	CJ Faber	01-10-1964		Dog school, Somerset East
36146	const	AE Hewitt		17-08-1964	Failed
35796	const	MW Barnard	01-02-1964	01-10-1965	Dog school, Brits
30875	const	SJ Myburgh	01-10-1964	01-12-1964	Dog school, Umtata, Kimberley
32421F	const	CP Louw	01-12-1964	01-10-1965	Kuilsrivier, Dog school
35690	const	JF Smith	01-12-1964		Dog school
35487	const	HR Willemse	02-11-1964	01-06-1965	Dog school
34805	const	WJM v/d Westhuizen	02-11-1964	10-06-1965	Dog school, Eshowe
29523	const	JW Roos	02-11-1964	13-12-1965	Dog school .Klawer, Dundee
31231	const	RB Coetzee	02-11-1964	30-11-1964	Failed
42157	const	F Erasmus	02-11-1964	01-06-1965	Dog school, Heidelberg, Vereniging
255977	sgt	WLJ Vos	05-11-1964	03-06-1965	Dog school, Randfontein
20708	const	CM van Niekerk	01-08-1965	01-02-1966	Upington
23302	const	MJ Prinsloo	01-08-1965	04-02-1966	Ladybrand
34805	const	WJ van der Westhuizen	03-04-1964	01-06-1965	Eshowe
35696	const	HE Meiring	01-08-1965	04-02-1966	Dog school, Silverton
37875	const	VC Muhlenbrech	01-08-1965	01-02-1966	Dog school
37879	const	PA Taljaard	01-08-1965	01-02-1966	Middelburg, Uitenhage, Kuruman, Oudsthoorn, Grootbrakrivier
37887	const	GJJ Miljo (Hans)	01-08-1965	01-02-1966	Tsumeb
38141	const	HM du Plessis	01-08-1965	01-02-1966	Dog school
38228	const	AH Bruwer	01-08-1965	01-02-1966	Silverton, Dog school, Nelspruit
41071	const	IM Payne	01-08-1965	01-02-1966	Dog school
44929	const	NJ Ferreira	01-08-1965	01-02-1966	Dog school
37215	sgt	WC Hatting	02-04-1966	01-10-1966	Nylstroom
40424	const	HL Stroebel	02-04-1966	01-10-1966	Dog school
38850	const	JD Venter	02-04-1966	01-10-1966	Greytown
37383	const	JWC Kruger	02-04-1966	01-10-1966	Dog school

39662	const	OC Brits	02-04-1966	01-10-1966	Dog school
40173	const	PW Erasmus	02-04-1966	01-10-1966	Dog school
41399	const	FW Welman	02-04-1966	01-10-1967	Dog school
46910	const	GL Venter	16-04-1967	01-11-1967	Heidelberg
35980	const	GB Labuschagne	05-09-1966	01-04-1967	Dog school, Bloemfontein
47184	const	JC Landman	06-09-1966	01-04-1967	Rustenburg
35614	const	TT Zandberg	05-09-1966	01-04-1967	Dog school
46951	const	EL Schoon	05-09-1966	01-04-1967	Elliot
39231	const	HJ van der Berg	05-09-1966	01-04-1967	Klawer
40692	const	DJDWM Meintjies	05-09-1966	01-04-1967	Dog school
27141	const	BJ Kitching	05-09-1966	01-04-1967	Middelburg (CP)
47225	const	J Eybers	14-04-1967	01-11-1967	Back to ordinary duty
49512	const	HA van Langelaar	17-04-1967	28-11-1967	Kuilsrivier, Klawer
39561	const	SC Cloete	16-04-1967	01-11-1967	Zeerust
41571	const	DA Meyer	05-11-1967	01-06-1968	Dog school
38652	const	FS Lourens	08-11-1967	01-06-1968	Bloemhof
43766	const	DC Esplin	05-11-1967	01-06-1968	Eshowe, Queenstown
45509B	const	TA Beukes	04-04-1968	17-05-1969	Dog school
45705B	const	PP Myburg	06-11-1968	17-05-1969	Dog school
29330T	const	C Delpont	03-11-1968	17-05-1969	Dog school, Worcester
50081T	const	SJ Smit	04-11-1968	17-05-1969	Dog school
42140K	sgt	WT Cooper	09-06-1968	01-01-1969	Kranskop
44811N	sgt	WJ Vorster	09-06-1968	01-01-1969	Bloemfontein
35789	const	DC Linde	09-06-1968	01-01-1969	Heidelberg
40689	l/sgt	CJ Westraad	08-06-1968	01-01-1969	Cradock
46038R	sgt	AJ Steyn	19-05-1969	01-12-1969	Dog school
37533W	const	JCS Stander	19-05-1969	01-12-1969	Volksrust, Aliwal North
43504T	const	PLT Schoeman	19-05-1969	01-12-1969	Dog school
39725F	const	JS Fouche	19-05-1969	01-12-1969	Dog school
44198P	const	JA Ruÿgros	19-05-1969	01-12-1969	Kokstad, Queenstown
42806T	const	JH Loubser	19-05-1969	01-12-1969	Dog school
35196E	const	ML Stassen	19-05-1969	01-12-1969	Ixopo, dog school
40349W	const	JL Steyn	19-05-1969		Discharge
54280M	const	WJ Swart	09-02-1970	01-09-1970	Dog school, Bethlehem, Harrysmith
38866B	sgt	P Robertson	09-02-1970	01-09-1970	Returned to uniform branch
35061P	const	A Howard	09-02-1970		Discharge

48618F	const	JR Basson	09-02-1970	01-09-1970	Oshakati
45546M	const	JH Potgieter	09-02-1970	01-09-1970	Evander
45299P	const	DJ Smit	09-02-1970	01-09-1970	Nylstroom, Windhoek (1976)
46255B	const	TL Bosman	09-02-1970	01-09-1970	Dog school
37047R	const	CJ du T Viljoen	02-11-1970	15-05-1971	Lydenburg
41656R	const	HJ van Straaten	02-11-1970	15-05-1971	Dog school , De Aar
43350W	const	MJ Jordaan	02-11-1970	15-05-1971	Elliot, Cradock
41725H	const	GJ van Zyl	02-11-1970	15-05-1971	Dog school, Beaufort West
43727B	const	JJ van Zyl	02-11-1970	15-05-1971	Dog school, Potchefstroom
48623T	srgt	PJ Greeff	02-11-1970	15-05-1971	Dog school, Frankfort
43801H	const	GH Lubbe	02-11-1970	15-05-1971	Dog school
46641H	sgt	JC Petzer	01-04-1971	01-11-1971	Dog school
48039P	const	BA Senekal	01-04-1971	01-11-1971	Dog school
54974M	const	FJ Hendriksz	01-04-1971	01-11-1971	Dog school, Kranskop
44552K	const	CC Coetzee	01-04-1971	01-11-1971	Dog school, Volksrust, Vryheid
48945T	const	JJ Marais	01-04-1971	01-11-1971	Dog school, Otjiwarongo
47446W	const	CF Viljoen	01-04-1971	01-11-1971	Dog school, Heidelberg
51117T	const	HAMH Mündt	01-09-1971	31-03-1972	Dog school
51240W	sgt	JM Koekemoer	01-09-1971	31-03-1972	Dog school, Louis Trichardt
45652N	sgt	TJ Engelbrecht (Pietie)	01-09-1971	31-03-1972	Dog school
53845W	const	LJ van Eeden	01-09-1971	31-03-1972	Dog school
49127M	const	S Stephansen	01-09-1971	31-03-1972	Dog school, Middelburg (Tvl)
50975E	sgt	DFM Bosman	20-03-1972	30-09-1972	Eshowe, Kimberley
53751R	sgt	MA Lombaard (Mike)	20-03-1972	30-09-1972	Dog school, Kingwilliamstown
47880N	const	JF Hugo	20-03-1972	30-09-1972	Dog school
48790E	const	HL de Bruyn (Harry)	20-03-1972	30-09-1972	Dog school
54599M	const	GHF van Zyl	20-03-1972	30-09-1972	Dog school, Eshowe, Richardsbaai
54677B	const	AP Oostuizen	06-06-1973	30-11-1973	Dog school, Silverton
55685P	const	JM Prinsloo	06-06-1973	30-11-1973	Dog school
59255H	const	WJ Mouton (Willem)	06-06-1973	30-11-1973	Dog school, Volksrust, Zeerust (1977)
56233K	const	SC Reyneke	06-06-1973	30-11-1973	Dog school, Randfontein (1977)
50282W	const	C Marsden	06-06-1973	30-11-1973	Dog school
55751T	const	ND Pretorius	06-06-1973	30-11-1973	Dog school, Vereniging (76)

45685F	const	JA Herman (John)	06-06-1973	30-11-1973	Dog school, Potgietersrus (1979)
49444K	const	JC Lubbe	06-06-1973	31-05-1974	Dog school, Evander
52798T	const	JJ Dreyer	06-06-1973	31-05-1974	Dog school, Upington (1976)
57135W	const	MJ Hattingh	06-12-1973	31-05-1974	Dog school
57410H	const	GW Thomas	06-12-1973	31-05-1974	Dog school
57834N	const	EJ Marè	06-12-1973	31-05-1974	Dog school, Randfontein, discharge
61009W	const	JTM Welsh	06-12-1973	31-05-1974	Dog school, Randfontein
42071R	const	AJ Duvenhage (Braam)	10-06-1974	31-11-1974	Dog school, King Williamstown, Lichtenburg
44420W	const	JD Naude	10-06-1974	31-11-1974	Dog school, Patrol dogs
52535R	const	JP van Schalkwyk	10-06-1974	31-11-1974	Dog school, Louis Trichardt
52441N	const	J Coetzee	10-06-1974	31-11-1974	Dog school
55599B	const	JF Veldsman	10-06-1974	31-11-1974	Dog school, King Williamstown (1976), Upington (1981)
62112R	const	JA Malan	10-06-1974	31-11-1974	Dog school
45817B	sgt	F Beukes	09-12-1974	26-06-1975-	Bloemfontein, Grahamstad, Nylstroom
51922N	sgt	AC de Klerk	09-12-1974	26-06-1975	
47116T	const	J Stadler	09-12-1974	26-06-1975	Rustenburg (1976)
50356P	const	SWA Nolte	09-12-1974	26-06-1975	Tsumeb
55725W	const	PW van As	09-12-1974	26-06-1975	Nelspruit (1977)
56284T	const	LF Schöler (Ludwig)	09-12-1974	26-06-1975	Nylstroom (1976), Pretoria-moot
57220R	const	BP van Wyk	09-12-1974	26-06-1975	Elliot, Frankfort
57805F	const	JP van Wyk	09-12-1974		Failed
58090E	const	IR Gillham	09-12-1974	26-06-1975	Ixopo (1977)
59738H	const	FE Ferreira	09-12-1974	26-06-1975	Failed
62641H	const	WF Barnard	09-12-1974	26-06-1975	Discharge
64623N	const	SC Vermaak	09-12-1974	26-06-1975	Discharge
57213	const	JJ Brummer	13-10-1975	31-03-1976	Discharge
56023K	const	JH Venter	13-10-1975	31-03-1976	Windhoek
61935F	const	CG de Bruin	13-10-1975	31-03-1976	Discharge
48550W	const	A van H Roux	13-10-1975		Back to ordinary duties
47732	const	BD le Roux	13-10-1975	31-03-1976	Louis Trichardt
56456N	const	FJG Oberholzer	13-10-1975	31-03-1976	Back to ordinary duty
58982R	const	CJMJF Smit	13-10-1975	31-03-1976	Newcastle (1977)
62769W	const	CC Scheepers	13-10-1975	31-03-1976	Tzaneen (1980)

57912E	const	C Vorster	13-10-1975	31-03-1976	
62486B	const	JV Erwee	13-10-1975	31-03-1976	Discharge
62189N	const	GJ Viljoen	13-10-1975	31-03-1976	Windhoek
59821M	sgt	JC Aucamp	04-10-1976	31-03-1977	Grahamstad
57003M	sgt	AA Goosen	04-10-1976	31-03-1977	Display group, Dog school
57085W	sgt	CS Erasmus	04-10-1976	31-03-1977	Back to ordinary duty
37327E	sgt	GP Vorster	04-10-1976	31-03-1977	Discharge
55013E	sgt	HG van der Nest	04-10-1976	31-03-1977	Back to ordinary duty
70054B	const	WP deWet	04-10-1976	12-10-1976	Back to station- medical
69982R	const	HDAP Jacobs	04-10-1976	31-03-1977	
62610H	const	HJ Smith	04-10-1976		Back to station-medical
57986M	const	JJ Jordan	04-10-1976	31-03-1977	Worcester, Swellendam
63099F	const	MT Saayman	04-10-1976	31-03-1977	Randfontein
61620M	const	JJ Coetzer	04-10-1976	31-03-1977	
61970B	const	JG Welman	04-10-1976	31-03-1977	Volksrust
56253T	const	A Olivier	04-10-1976		Back to ordinary duty
63910R	const	PJ van Zyl	04-10-1976		Back to ordinary duty
67307E	const	AFJ van Vuuren	04-10-1976		Back to ordinary duty
51613R	const	FG Louw	01-03-1977		Back to ordinary duty
56786P	sgt	AJ Muller	01-03-1977	31-07-1978	Pietersburg, Kranskop - 1982
59351M	sgt	NJ Niemandt	01-03-1977	31-07-1978	Evander
60473H	sgt	AC du Preez	01-03-1977	31-07-1978	Discharge
57791T	const	GS Wolfaardt	01-03-1977	31-07-1978	Keetmanshoop, Thabazimbi (1982)
63063E	const	F de Wit	01-03-1977		Discharge
67076M	const	JC Pretorius	01-03-1977		Discharge
57149W	sgt	DNS Coetzee	01-08-1977	28-02-1978	Vereniging
69087E	sgt	C de Milander	01-08-1977	28-02-1978	Fort Beaufort
64980K	sgt	FJ Jansen	01-08-1977	28-02-1972	Kranskop, Pietersburg- 1982
61008R	sgt	E Loyd	01-08-1977		Medical unfit
70240H	sgt	IM de Jager	01-08-1977	01-03-1978	Pietermaritzburg
45838H	sgt	JF Aker	01-08-1977	28-02-1978	Heidelberg
64177H	sgt	GP Pretorius	01-08-1977		Discharge
71307H	const	JP Steyn	01-08-1977	28-02-1978	Lydenburg
67785T	const	GL Kaiyser (Kas)	01-08-1977	28-02-1978	Kuruman
80359M	const	B Vosloo	01-08-1977	28-02-1978	

67450P	const	PR Bosman	01-08-1977		discharge
55395M	sgt	AT Dowd (Tommy)	08-05-1978		Grahamstown, Bloemfontein
61527N	sgt	W Oertel	08-05-1978		Howick, Hartswater, Bloemfontein
37343K	sgt	JC Bothma	08-05-1978		Returned to ordinary duty
46755F	const	EJP van der Schyff	08-05-1978		Returned to ordinary duty
49222B	const	E Koleskey (Eben)	08-05-1978		Uitenhage
55125E	const	DJ de Jager (Daan)	08-05-1978		Frankfort
59763K	const	J Swart	08-05-1978		Ixopo, Swellendam
64141F	const	DJ Joubert (Joep)	08-05-1978		Windhoek, Lichtenburg
65317R	const	L Dyason (Lionel)	01-08-1977		Rustenburg
65641W	const	AJE Kruger	01-08-1977		
69812B	const	LF Linde	01-08-1977		Discharge
70287W	const	N Malan	08-05-1978		Potgietersrus
81005F	const	AP de Klerk	08-05-1978	1978-07-11	Returned to ordinary duty
65641W	const	M de Lange (Mario)	08-05-1978		Potchefstroom ,Dog school, Discharge
66978H	const	NJ Hough	10-07-1978		
68278W	const	WJAB Strauss	10-07-1978		
64972H	const	NJ Green (Nic)	10-07-1978		Volkstrust
44727N	sgt	SCJ van Deventer	06-12-1979		Colesberg
70178H	l/sgt	LCM de Beer	06-12-1978		Kroonstad
80134P	const	JJA Hough	06-12-1979		
80872K	const	A du Pisanie (Almero)	02-07-1979	06-12-1979	Cradock, Graaf Reinet
46829W	sgt	PS Beneke (Piet)	07-01-1980		Dog school
47085M	sgt	JP Geldenhuys (Koos)	06-01-1980		Dog school
51208N	sgt	JPS Stone	06-01-1980		Springbok
51269W	sgt	LP Möller	06-01-1980		
57469M	sgt	MD Els	06-01-1980		Kingwilliamstown
58327P	sgt	WJ van Sittert (Willem)	06-01-1980		Dog school
85734E	sgt	JL Bezuidenhout	06-01-1980		
57965F	const	JJ du Plessis	06-01-1980		Glencoe
59654F	const	AJ van Wyk	13-01-1980		Uitenhage
65571M	const	JA van Schalkwyk	06-01-1980		Vereniging
81838W	const	S Herselman	07-01-1980		Evander
63034B	const	JWA Bothma	05-01-1980		Hlobane
69791K	const	MJ Dürr	04-01-1980		
64334F	const	GG Meyer (Giel)	13-01-1980		Vryburg, Worcester

71915F	const	CS Venter	06-01-1980		Returned to ordinary duty
84592E	const	CJR Neuman (Neels)	06-01-1980		Nelspruit
85652K	const	WD Naude (Daan)	07-01-1980		Heidelberg
86246W	const	DJ Spies	05-01-1980		Discharge
66779T	const	JW Dumas	01-11-1980	01-03-1982	Upington
594199	sgt	H Botha	01-11-1980	30-06-1981	Queenstown
67139P	const	ES Nel (Koos)	01-11-1980	30-06-1981	Dog school
	const	CG Hugo	01-11-1980	31-07-1981	Somerset East
71356E	const	GJ Bothma	01-11-1980	01-04-1982	Ladybrand
80234H	const	ALA Conradie	01-11-1980	30-06-1981	Evander
82573K	const	CPA Potgieter	01-11-1980	30-06-1981	Dog school
82638F	const	JJ Nel (Koos)	01-11-1980	30-06-1981	Dog school, Middelburg
82682W	const	MHJ van Staden	01-11-1980		Returned to ordinary duty
83184W	const	JPG Booyse	01-11-1980		Discharge
83661F	const	WC van der Toorn	01-11-1980		Returned to ordinary duty
	const	GM Jacobsz	01-11-1980	30-06-1981	Patrol dogs
00846881	const	CS Potgieter (Fanie)	01-11-1980	30-06-1981	Patrol dogs
	const	Van Vuuren	01-11-1980	30-06-1981	
52230R	w/o	S Olivier (Spurgeoun)			Dog school
7092N	const	JS Brand			Discharge
81574P	const	JC Oberholzer			Randfontein
83137R	const	PC Snyders			
82902B	sgt	AO Fick			Dog school
86897P	sgt	PJ Louw			
80754W	const	JF Combrinck			
CLASS 30					
37297P	w/o	PDS Sonnekus	24-05-1983	13-10-1983	Richardsbaai
46312H	sgt	JM Henn	24-05-1983	13-10-1983	Glencoe, Springbok
63396P	sgt	BJ Pienaar	24-05-1983	13-10-1983	Lydenburg
86683W	sgt	RW Hardy	24-05-1983	13-10-1983	Potchefstroom
86165W	const	FR Falk	24-05-1983	13-10-1983	Upington, Potchefstroom
CLASS 31					
85828K	sgt	HW Enslin (Wouter)	14-01-1984	30-06-1984	Dog school
402317K	sgt	BJP Booysen (Jan gun)	14-01-1984	30-06-1984	Discharge
85132P	const	AC Goosen (Kat)	14-01-1984	30-06-1984	Glencoe, dog school
87407P	sgt	HJC Smit (Hendrik)	17-01-1984	30-06-1984	Dog school
40614T	const	JJ du Preez (Botterbul)	14-01-1984	30-06-1984	Bloemhof

403973H	sgt	JJS Kruger (Koos)	14-01-1984	30-06-1984	Kimberley
87868K	const	AJ Fourie (Spyker)	14-01-1984	30-06-1984	Brits
	sgt	MJ Crous (Hannes)	14-01-1984	30-06-1984	Dog school
	maj	Chou-Wen Kijo	30-06-1984	22-11-1984	Taiwan
	luit	Mu-Hsing Chen	30-06-1984	22-11-1984	Taiwan
CLASS 32					
81051N	sgt	A Koekemoer (Koekies)	01-06-1985	30-08-1985	Dog school, Kroonstad
84062K	sgt	RT Liddle (Richard)	01-06-1985	30-08-1985	Queenstown, Bloemfontein
401869T	sgt	van Tonder	01-06-1985	30-08-1985	Ermelo
402594M	sgt	Goussard	01-06-1985	30-08-1985	Kuruman
88350M	const	E Pohl (Eric)	01-06-1985	30-08-1985	Hlobane, Vryheid
88567F	const	Loubser (Spyker)	01-06-1985	30-08-1985	Patrol dogs
89024F	const	Pretorius (Bok)	01-06-1985	30-08-1985	Display group, Ellisras
400270K	const	K Steyn (Kevin)	01-06-1985	30-08-1985	Display group, Kuruman
401475p	const	Boshoff	01-06-1985	30-08-1985	Patrol dogs
403158T	const	Roos	01-06-1985	30-08-1985	Bloemfontein
404106E	const	van Heerden	01-06-1985	30-08-1985	Dog school, Bloemfontein
406010K	const	Volschenk	01-06-1985	30-08-1985	
CLASS 33					
86054R	sgt	C de Villiers			Graaf Reinet, Grahamstad
87171W	const	SJ van Vuuren (Fires)			Hartswater
405191E	sgt	WA van der Bank			Newcastle
408786W	const	EJ Bignaut (Blikkies)			Thabazimbi
CLASS 34					
404327P	sgt	FG Jansen			
70615R	sgt	SJ Oosthuizen			Dog school
412043H	sgt	M Coetzee (Maruis)			Ladybrand
41050B	const	HJ Nieman			
88752P	const	GP Nel (Giepie)			Kimberley
408363M	const	OJJ Bekker (Okkie)			Silverton
403303K	const	C Zietsman (Christo)			Dog school
410872P	const	JG Scheepers			Brits
86260M	const	JA Lee (Johan)			Dog school, Secunda, Discharge
403106N	const	AN Grobler			Somerset East
CLASS 35					
85577H	sgt	JM Botha			Ellisras

404059N	sgt	JM Colyn			Brits
88265P	l/sgt	KL Green (Kevin)			Kranskop
416544M	const	JGF de Oliveira			Potchefstroom
402512B	const	HPL Terblanche			Bloemfontein, Bethlehem
408842K	const	CJ Bogaards			
1110083	const	TM Sithagu	08-08-1987		Venda
CLASS 36					
51619P	w/o	EJ Pelcher (Eric)	17-08-1987	13-11-1987	Dog school
401464E	const	HO Kotze (Hein)	17-08-1987	13-11-1987	Silverton, Bronkhorstspuit
407071E	const	SR Kennedy	17-08-1987	13-11-1987	De Deur, Vryburg
407763M	const	W Bekker	17-08-1987	13-11-1987	
CLASS 37					
400899K	sgt	NA Worst (Norman)	11-04-1988	01-07-1988	Ermelo
409506K	sgt	JA Joubert (Joep)	11-04-1988	01-07-1988	Dog school
403323T	const	EE Moller	11-04-1988	01-07-1988	Somerset East
403740K	const	DJ Lindeque	11-04-1988	01-07-1988	Dog school, Nelspruit
40949N	const	NW Muller (Nic)	11-04-1988	01-07-1988	Dog school
412556P	const	PJ Meyer (Piet)	11-04-1988	01-07-1988	Kareedouw, Dog School
CLASS 38					
414401K	const	BA Siebert (Brain)	12-09-1988	30-11-1988	Bloemfontein, Lydenburg
412244K	const	T van der Hoogen	12-09-1988	30-11-1988	Pietermaritzburg
412757R	const	AJF Greyling	12-09-1988	30-11-1988	
414294E	const	J van der Merwe	12-09-1988	30-11-1988	Duiwelskloof
416324R	const	M Nieuwoudt	12-09-1988	30-11-1988	
CLASS 39					
409262N	const	Z Jansen (Zet)	03-04-1989	30-06-1989	Graaff Reinet
409433T	const	WS Jacobs	03-04-1989	30-06-1989	Discharge
410258H	const	MJ Snyman	03-04-1989	30-06-1989	Discharge
415569M	const	BP Benecke	03-04-1989	30-06-1989	Dog school, Queenstown
428298B	const	JR Wheeler (James)	03-04-1989	30-06-1989	Kuilsrivier
CLASS 40					
401823W	const	PJJ Smit (Piepa)	04-09-1989	30-11-1989	Dog school, Swellendam
421888H	const	CR Benade (Chris)	04-09-1989	30-11-1989	Dog school
CLASS 41					
56402P	sgt	JH Janse van Rensburg	26-02-1990	08-06-1990	Uitenhage
83566P	l/sgt	DH Möller (Dawie)	26-02-1990	08-06-1990	Kingwilliamstown, Dog school

406560F	const	PK le Roux	26-02-1990	08-06-1990	Returned to ordinary duty
410299B	const	CF van Heerden	26-02-1990	08-06-1990	Dog school, George
418879R	const	J Vos (Johan)	26-02-1990	08-06-1990	Dog school, Vryburg
419942B	const	H van Zyl	26-02-1990	08-06-1990	Secunda
424333B	const	WC Fourie	26-02-1990	08-06-1990	Dog school, Bloemfontein
432100M	const	HR Lemmer	26-02-1990	08-06-1990	Bloemhof, Klerksdorp
CLASS 42					
86969R	sgt	HJ de Koker	13-08-1990	22-11-1990	Dog school, Ousthoorn
415245T	sgt	HJ Lemmer	13-08-1990	22-11-1990	Kokstad
416094W	l/sgt	GD Breedt (Gideon)	13-08-1990	22-11-1990	Hartswater
424360R	const	JAG Vermeulen	13-08-1990	22-11-1990	Dog school, Kimberley
424997M	l/sgt	CJH Hechter (Hennie)	13-08-1990	22-11-1990	Dog school, George
426435W	l/sgt	GJ van Niekerk	13-08-1990	22-11-1990	Dog school, Kroonstad
426800P	const	AA Cornelius	13-08-1990	22-11-1990	Returned to ordinary duty
429704W	l/sgt	PJ Pretorius	13-08-1990	22-11-1990	Dog school, Bethlehem
430937K	sgt	JF Lombaard	13-08-1990	22-11-1990	Upington, back to ordinary duty
CLASS 43					
04100778	sgt	H Kubannek	18-03-1991	28-06-1991	Dog school, Thabazimbi
04133021	sgt	DA Esterhuizen	18-03-1991	28-06-1991	Back to ordinary duty
04195787	l/sgt	MP Olivier	18-03-1991	28-06-1991	Back to ordinary duty
04207289	sgt	PD Ferreira	18-03-1991	28-06-1991	Fort Beaufort
04270819	l/sgt	JN Lourens	18-03-1991	28-06-1991	Rustenburg
04292375	const	LJA Roux	18-03-1991	28-06-1991	De Deur
CLASS 44					
	sgt	PJL Nortje	02-09-1991	28-11-1991	
04227425	sgt	H Senekal	02-09-1991	28-11-1991	Sheep dogs
04208331	l/sgt	HM Lagois (Hennie)	02-09-1991	28-11-1991	Dog school
04254163	l/sgt	GJ Hendriks (Giel)	02-09-1991	28-11-1991	Appingendam
	l/sgt	C du Plessis	02-09-1991	28-11-1991	Oudsthoorn
CLASS 45					
04113845	sgt	DC Lourens	02-03-1992	29-05-1992	Back to ordinary duty
00847691	l/sgt	FG Nortje (Frans)	02-03-1992	29-05-1992	Dog school
04229347	sgt	MJS Nel	02-03-1992	29-05-1992	Dog school
04364996	l/sgt	JN Malan	02-03-1992	29-05-1992	Kranskop, discharge
04249046	const	JC Botha	02-03-1992	29-05-1992	Umkomaas
04284577	const	DC Human	02-03-1992	29-05-1992	Bloemhof

CLASS 46					
04042921	sgt	PA Schoeman (Piet)	03-08-1992	30-10-1992	Nylstroom
04266269	sgt	JJJ Smith	03-08-1992	30-10-1992	De Aar
04266391	l/sgt	MW Nagel	03-08-1992	30-10-1992	Dog school
04346513	const	JF Prinsloo	03-08-1992	30-10-1992	Dog school
CLASS 47					
04346980	l/sgt	LS Lombaard	13-04-1993	09-07-1993	Marseilles
	const	L Carstens (Cassie)	13-04-1993	09-07-1993	Upington
04429630	const	K Kampman	13-04-1993	09-07-1993	Beaufort West
04585488	const	AS de Beer	13-04-1993	09-07-1993	Discharge
04418557	l/sgt	CF van der Merwe-Hond	13-04-1993	09-07-1993	Dog school, Faure
04586191	const	L Nel (Louise)	13-04-1993	09-07-1993	Potgietersrus
IN SERVICE TRAINING					
04513509	const	L Myburgh	13-01-1993		Dog school
04566416	const	JCJ Cilliers (Flash)	13-01-1993		Dog school
04549333	const	GA Kahlert (Gunther)	13-01-1993		Dog school
04566491	const	RO Joubert	13-01-1993		Roodeplaat
04570278	const	TR Scott	13-01-1993		Roodeplaat
04610610	const	D Fourie	13-01-1993		Kuruman
04610954	const	GC Faber	13-01-1993		Kakamas
04612175	const	EH Fildes	13-01-1993		Dog school
04609026	const	A Greef	13-01-1993		Returned to ordinary duty
04256166	sgt	du Plooy	13-01-1993		
04270606	sgt	DS Redelinghuys	13-01-1993		Dog school ,discharge
04484177	const	LW van Wyngaardt	13-01-1993		Roodeplaat, returned to ordinary duty
CLASS 48					
0402859	sgt	LJ Snyman	03-01-1994	30-03-1994	Aliwal North
04047133	sgt	AC van Rooyen	03-01-1994	30-03-1994	Redan
04353617	l/sgt	LJ Venter	03-01-1994	30-03-1994	East London
04277911	const	JJ Louw	03-01-1994	30-03-1994	Louis Trichardt
CLASS 49					
00771309	sgt	WC van der Kamp	22-08-1994	18-11-1994	Kokstad
04125347	sgt	L Kubanek	22-08-1994	18-11-1994	Pietersburg
04354028	l/sgt	G van der Bergh	22-08-1994	18-11-1994	Redan
04395212	const	GH Bain (George)	22-08-1994	18-11-1994	Centurion
IN SERVICE TRAINING					

04230221	w/o	LFS Gresse (Lood)	20-03-1995	30-06-1995	Roodeplaat, back to ordinary duty
04310713	w/o	M Fensham (Mark)	20-03-1995	30-06-1995	Dog school
04276272	sgt	J Geldenhuys	20-03-1995	30-06-1995	Dog school, discharge
CLASS 50					
04159586	w/o	J Smith	07-08-1995	17-11-1995	Cradock
04869346	w/o	L Mtsweni	07-08-1995	17-11-1995	Kwamalanga
04080147	sgt	LB Weideman	07-08-1995	17-11-1995	Chistiana
04299311	sgt	MP de Waal	07-08-1995	17-11-1995	New castle
04346271	sgt	CT Mostert	07-08-1995	17-11-1995	Vryheid
04859600	sgt	CS Khuzwayo	07-08-1995	17-11-1995	Ulundi
04887441	sgt	MJ Phatlana	07-08-1995	17-11-1995	Kwamalanga
04294131	sgt	L Cronje	07-08-1995	17-11-1995	Kimberley
04155467	sgt	RW Smith (Robert)	07-08-1995	17-11-1995	Beaufort West
00871931	sgt	Jl van der Merwe	07-08-1995	17-11-1995	Bathurst
04586239	sgt (f)	Olga Marais	07-08-1995	17-11-1995	Middelburg (Tvl), P/ dogs
04495365	sgt	GS Botha	07-08-1995	17-11-1995	Umkomaas
04346122	l/sgt	P Butler	07-08-1995	17-11-1995	Mooi rivier
04443217	const	TJ Wiese	07-08-1995	17-11-1995	Springbok
04489454	const	J Westraat	07-08-1995	17-11-1995	Elliot
CLASS 51					
00897248	sgt	MM Campher	13-11-1995	23-02-1996	Swellendam
04224591	sgt	DR Upton (Deon)	13-11-1995	23-02-1996	Dog school, Research
04417607	sgt	P Vorster	13-11-1995	23-02-1996	Standerton
04760344	const	MJC Bester	13-11-1995	23-02-1996	Kroonstad
	const	TF Jonker	13-11-1995	23-02-1996	Back to ordinary duty
04106440	sgt	HO Dixon	13-11-1995	23-02-1996	East London
CLASS 52					
04202511	sgt	A Coetzee (Anton)	01-06-1996	11-10-1996	Dog school
04135334	sgt	PS du Toit	01-06-1996	11-10-1996	Roodepoort
04293703	sgt	Oosthuizen	01-06-1996	11-10-1996	Somerset East
04368886	sgt (f)	TM Hootsen (Tertia)	01-06-1996	11-10-1996	Dog school
04325532	sgt	L Els	01-06-1996	11-10-1996	Kirkwood
04911288	sgt	GA Maseng	01-06-1996	11-10-1996	Mafekeng
04322353	sgt (f)	A Botha (Adrie)	01-06-1996	11-10-1996	Dog school
04352173	sgt	HC Cloete (Hein)	01-06-1996	11-10-1996	Lichtenburg

04449941	sgt	JH Venter	01-06-1996	11-10-1996	Potchefstroom
	const	K Els	01-06-1996	11-10-1996	Hectorspruit, Discharge
05138396	insp	Masweu	01-06-1996	11-10-1996	
CLASS 53					
04183843	sgt	GH Botha	04-11-1996	14-02-1997	Patrol dog, Discharge
04239521	sgt	AK Brown	04-11-1996	14-02-1997	
04302885	sgt	G Coetzee	04-11-1996	14-02-1997	Lydenburg
04335753	sgt	JJ Meyer	04-11-1996	14-02-1997	Rustenburg
04444965	sgt	DN Calitz (Deon)	04-11-1996	14-02-1997	Dog school
IN SERVICE TRAINING					
04451911	insp (f)	AB Marais (Annelie)	Jun 1997	Okt 1997	Roodeplaat
04465407	sgt	OM Amese (Obed)	Jun 1997	Okt 1997	Dog school
04661702	sgt	JH Els (Johan)			Dog school
CLASS 54					
04043731	insp	A Bekker	12-01-1998	24-04-1998	Colesberg
04125380	insp	J Meyer	12-01-1998	24-04-1998	Kareedouw
04220196	insp	M van der Westhuizen	12-01-1998	24-04-1998	Uitenhage
04233549	insp	SSH Olivier	12-01-1998	24-04-1998	Middelburg (CP)
04029933	sgt	JA Schietekat	12-01-1998	24-04-1998	Aliwal North
04292821	sgt	HW Lombaard (Hein)	12-01-1998	24-04-1998	Potchefstroom
04337484	sgt	WAF van Zyl (Waf)	12-01-1998	24-04-1998	Volkstrust
04440901	sgt	HJ du Plessis	12-01-1998	24-04-1998	Roodepoort
	const	EG Nel			
CLASS 55					
04403452	sgt (f)	CMS Mc Clintock (Sue)	27-07-1998	06-11-1998	Dog school
04604009	insp	GP Rautenbach	27-07-1998	06-11-1998	Queenstown
04611292	sgt	T Schutte (Theo)	27-07-1998	06-11-1998	Roodeplaat
04361491	sgt	E Mc Aulley	27-07-1998	06-11-1998	New castle, Patrol dogs
04681851	sgt (f)	JA Reynecke (Jennifer)	27-07-1998	06-11-1998	Rustenburg
04706757	const	EG Nel	27-07-1998	06-11-1998	
06217460	sgt	A Khan	27-07-1998	06-11-1998	Dog school, Discharge
CLASS 56					
04314026	sgt	J Stapelbergh	23-08-1999	03-12-1999	Empangeni
04410033	sgt	H Theunissen	23-08-1999	03-12-1999	Christiana
0516827	insp	MT Mashali	23-08-1999	03-12-1999	Giyani
CLASS 57					
04209672	insp	R Pottas	31-01-2000	12-05-2000	Roodepoort

04106067	insp	J van Langelaar	31-01-2000	12-05-2000	Faure
CLASS 58					
04249909	insp	E Theunissen	18-09-2000	22-12-2000	Zeerust
04354621	insp	C Smith	18-09-2000	22-12-2000	Moorreesburg
04719905	insp	M Bloem	18-09-2000	22-12-2000	Vryburg
04399331	sgt	JJ de Beer	18-09-2000	22-12-2000	Middelburg (Mpumalanga)
04426568	sgt	CF Bester	18-09-2000	22-12-2000	Secunda
04392001	sgt	MW Pretorius	18-09-2000	22-12-2000	Queenstown
06143555	sgt	MF Ledwaba	18-09-2000	22-12-2000	Pietersburg
CLASS 59					
04256751	insp	P Snyman	28-05-2001	20-09-2001	New Castle
0497362-6	insp	S Sigonde	28-05-2001	20-09-2001	Thoyanndou
04114825	insp	PF Botma	28-05-2001	20-09-2001	Bloemhof
06185711	sgt	ME Mosweu	28-05-2001	20-09-2001	Rustenburg
04473981	sgt	WSJ Erasmus	28-05-2001	20-09-2001	Vryburg
04911377	sgt	SW Mphuphu	28-05-2001	20-09-2001	Kareedouw
04991508	sgt	SSS Ngema	28-05-2001	20-09-2001	Ulundi

WOORDELYS

Apport	Die hond wat op bevel 'n blok(voorwerp) moet optel
Apportblok(dumbell)	Dis gewoonlik 'n houtblok met twee knoppe aan die kante. Die hond moet dit in die middel optel soos wat hy met 'n been sou doen. Die blokke was vroeër deur die Gevangenisdiens vervaardig.
Apporteespoor	'n Spoor of reukbaan wat uitgelê is en deur die hond gevolg moet word om die apportvoorwerp te gaan haal. Dit moet dan na die hondemeester teruggebring word.
Bloedmikrobe koors	Vermoedelik die Hollandse aanspreekvorm vir Bosluiskoors
"The Nongqai	Dit was die benaming vir die polisie tydskrif in die verlede. Tans staan die tydskrif bekend as Servamus.
Dresseerder	Afrigter van diere.
Gipskas	Dis 'n kas waarin al die uitrusting is wat benodig word om 'n spoor te reproduseer.
Hondemeester	Uit 'n artikel "Detective dogs - The Nongqai, May 1914" deur Cornelis Kuyper, stel hy homself as 'n " honden dresseur " bekend. Die Engelse vertaling direk langs sy artikel maak gebruik van die woord "Dogmaster". Die natuurlike oorgaan van Engels na Afrikaans is Hondemeester. Die naam word tradisioneel nog steeds gebruik deur hondehanteerders wat met speurhonde werk.
Honderapporte	Verslae wat deur hondemeesters voltooi moet word oor die werksaamhede van hul honde.
Kontingent	Die aandeel of bydrae van persone wat Suid-Afrika by koning George se kroningsplegtigheid gemaak het.
Lokaliseer	Reuk word tot 'n bepaalde plek beperk.
Maag omslaan/ Gastriese torsie.	Wanneer daar gepraat word van 'n hond se maag wat omslaan, gebeur dit letterlik en is die hond se derms gedraai. Dit gebeur veral by die Bloedhond wanneer hy opgewonde raak en teen sy hok se drade opspring. So 'n hond moet onmiddellik by 'n veearts kom sodat daar op hom geopereer kan word en die maag reggedraai word.
Oefenspoor	'n Spoor of reukbaan wat uitgelê word tydens die oefening met hond en saam met die hondemeester gewerk word.
Patrolliehond	Die hond is oor die algemeen 'n Duitse Herdershond en word deur die Polisie honde hanteerders gebruik om voortvluggende misdadigers aan te keer.
Plein	Dis 'n toegekampte area wat met gras en bome beplant is en waar die honde afgerig word.
Rekwisisie	Bestelling van goedere.
Reprodusering van voetspore	'n Proses waar 'n voetspoor vanaf 'n grondopper vlakke d.m.v. gips gelig word.
Reukbaan	'n Baan van reuk wat agtergelaat word op die oppervlakte waar 'n persoon geloop het.
Speurhond	Honde wat as hulpmiddel gebruik word by reaktiewe misdaadtonele. Daar waar die misdaad reeds plaasgevind het

Bibliografie

Spesiale erkening aan Anton Coetzee vir die hulp en verskaffing van fotos

A.R.B	1953	“ Kwaggapoort se honde” in <u>The Nongqai</u> , pp. 683-687
Botha, C.J. et al.	1989	Handleiding vir Polisiekunde, UNISA, Pretoria, p. 215
Brink, AW. Lt-kol	1965	“ Die totstandkoming van die Polisiehondeafdeling I” in <u>SARP</u> , pp. 12-13, 61-62
Brink, AW. Lt-kol	1965	Die totstandkoming van die Polisiehondeafdeling II” in <u>SARP</u> , pp. 15, 63-67
Brink, AW. Lt-kol	1970	“ Doggie Personality” in <u>Dobermann Club Magazine</u>
Cloete, Shane	1977	“ Baas van die beste hondeskool ter wereld” in <u>Radio en TV dagboek</u> , pp.34-35
De Beer, P.G.		“Die getuieniswaarde van honde in die bekamping” (Brief van SAP regsafdeling aan die SAPD hondeskool, pp.7-14
G.C.	1951	“Generaal-majoor Palmer het afgetree” in <u>The Nongqai</u> , pp.899,901,945
Glover, Harry (Ed)	1977	<u>Standard Guide to Pure Bred Dogs</u> , Trewin Copplestone Publishing Ltd. p.240
Guinness Book of Records	1997	Guinness Publishing Ltd. 1997, p.240
Horne, T.(BEM)		“A job well done”. pp.454-460
Huisamen, M.	1997	“Om op ver paaie te reis.” in <u>Servamus</u> , p.32
Kuyper, C.	1914	“ Detective Dogs.” in <u>The Nongqai</u> , pp.213-218
Kuyper, C.	1914	“ Detective Dogs; further facts” in <u>The Nongqai</u> , pp. 453-455
Kuyper, C.	1914	“ Speurhonden: Antwoord aan de Heer Randles” in <u>The Nongqai</u> , pp. 474-475
Kuyper, C.	1924	Verhandeling. Polisieargief-leer 21/12, pp.1-3
<u>Natal Witness, The</u>	1909	“Reporter versus bloodhound”, 21 August 1909
<u>Nongqai, The</u>	1926	“ A great police dog”, p.666
<u>Nongqai, The</u>	1926	“H.E. The Governor- General visits the Police dogs at Quaggaspoort”. P.935
<u>Nongqai, The</u>	1927	“ A final farewell”.p.811
<u>Nongqai, The</u>	1929	“Headquarters, SAPolice”,p.9
<u>Nongqai, The</u>	1945	“Saving Bloodhounds from Extinction”,December 1945,pp.1605-1608
<u>Pretoria News</u>	1911	“ SA Police for the Coronation”, 18 May 1911
Prinsloo, H.E. (Mev Lien Van Staden	1983	“Eerste hondeskool van die SAP in Irene - 1911-1923
Rice, H.P.(OBE) Col	1926	“I remember...about dogs and a murder in Pretoria.” in <u>The Nongqai</u> , p.680
SARP	1971	“ Die SA Polisie Hondeskool” pp. 7-14
Star, The	1918	“ Grocott’s penny mail”, 20 May 1918
<u>Sunday Post, The</u>	1961	“Man’s best friend- untill.” 8 October 1961
Trew, H.F, Lt-Col	1938	<u>African Man Hunts</u> , Blackie & Son, London, p.120-122
Truter, T.G. Col Sir	1926	General order no 9 of 1926, 27 February 1926
Van Niekerk, A. Konst	1985	“Bombsniffers in the SAP” in Servamus, 10 May 1985

Spesiale erkening aan Anton
Coetzee

A DOG'S PRAYER by Will Judy

O Lord of humans

make my master faithful to his fellow men

as I am to him

Grant that he may be devoted to his friends and family

as I am to him

May he be open faced and unperceptive as I am :

may he be true to trusted reposed in him as I am to him

Give him a face cheerful like unto my wagging tail;

give him a spirit of gratitude like unto my licking tongue.

Fill him with patience like unto mine that

awaits his footsteps uncomplainingly for hours;

Fill him with watchfulness, courage, and my

readiness to sacrifice comfort or life.

Keep him always young at heart and crowded

with the spirit of play even as I.

Make him as good a man as I am dog:

Make him worthy of me,

his dog.